

ಶ್ರೀಃ

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ಭಗವತ್ಪ್ರಬಂಧಮಾಲಾ

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

ಎಂಬ

ಸಹಸ್ರಗಾಧಾತ್ಮಕ - ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ

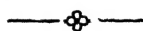

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಭಗವದ್ವಿರಚಿತವಾದ—(೧) ಕನ್ನಡಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(೨) ಸಂಸ್ಕೃತಪದ್ಯಾತ್ಮಕ—ಸಹಸ್ರಗಾಧಾರತ್ನಾವಳಿ

(೩) ಕನ್ನಡತಾತ್ಪರ್ಯ—ಸಮೇತ

(ದ್ರಾವಿಡೋಪನಿಷತ್ಸಂಗತಿ-ದ್ರಾವಿಡೋಪನಿಷತ್ತಾತ್ಪರ್ಯರತ್ನಾವಳಿ-ಸಹಿತ)

ಇನೆಯ ಸಂಚಿಕೆ

ಪ ಇ ಜ್ಞ ಮ ಶ ತ ಕ

(ಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)

ಬಿಂಗಳೂರು

ವೆ ಬಿ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ಯವರೆ

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು

೧೦ ಸಂಚಿಕೆಗಳುಳ್ಳ
ಸಮಗ್ರ-ಪ್ರಬಂಧ ಕ್ರಯ
ರೂ 6-0-0

1931

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಬೆಲೆ
12 ಅಣೆ

ಶ್ರೀಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ಶರಣೋಪಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

(ಪಂಚಮ ಶತಕ)

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಸಿಂಹ ಭಗವದ್ವಿರಚಿತ—ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಸಹಿತ.

ಶ್ರೀಮಾಢ ಜಯತಿ ಕಲ್ಕೀನ್ನೋ ನಾರಸಿಂಹಃ ಪರಾತ್ಪರಃ |

ಪರಿತ್ರಾಣಾಯ ಸಾಧೂನಾಂ ಕೃತಾವತರಣೋ ಹರಿಃ ||

ಪಂಚಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ಪ್ರಥಮದಶಕ.

(ಕೈಯಾರ್‌ಶಕ್ಕರತ್ತು—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಕೃಪಾನಿಧಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಅನುಭವಪ್ರಕಾರವು
ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.)

- (೧) ಕೈಯಾರ್‌ ಶಕ್ಕರತ್ತೆಱ್ ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಮೇ ಯೆಪ್ಪೆಪ್ಪು,
ಪೊಯ್ಯೇ ಕೈವೈಶೋಲ್ಲಿ ಪ್ಪುಳಮೇ ಪುಳಮೇ ಯಾಡಿ,
ಮೆಯ್ಯೇ ಪೆಱ್‌ಱೊಳಿನ್ನೇಱ್ ವಿಧಿವಾಯ್‌ಕ್ಕಿಪ್ಪು ಕಾಪ್ಪಾರಾರ್‌,
ಐಯೋ ಕಣ್ಣಿ ಪಿರಾನತ್ತೆಯೋ ವಿನಿಪ್ಪೋನಾಲೇ.

ಪು|| ಕೈ-ಹಸ್ತದೊಡನೆ, ಆರ್-ಸೇರಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಶಕ್ತರಮಾ-ಚಕ್ರವನ್ನು
 ಧರಿಸಿರುವ, ಎ ಕರುಮಾಣಿಕೈಮೇ-ನನ್ನ ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನೇ, ಎನೆನು-ಎಂದು
 ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ (ನಟಿಸುತ್ತ), ಪೊಯ್ಯೇ-ಮಿಥ್ಯಾಭೂತವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ರೋರಿಸು
 ವಂತೆ, ಕೈಮೈಶೋಲ್-ಕೃತ್ರಿಮವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಪುಟಮೇ ಪುಟಮೇ-
 ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಮೇಲೆ ಒಂದನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಅಡಿ-ಸರ್ವದಾ ಸಂಚ-
 ರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಮೆಯ್ಯೇ-ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಪ್ರೇಮಯುಕ್ತರು ಹೊಂದುವ ಸತ್ಥಲ
 ವನ್ನೇ, ಸೆಂಪೊಯ್ಯಿನ್ನೇ-ಹೊಂದಿದೆನು. ವಿಧಿ-ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾದ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು,
 ವಾಯ್-ಕೈನು-ಈಪ್ರಕಾರ ಫಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಆರ್-ಯಾರು, ಕಾಪ್ಪಾರ್-
 ತಡೆದು ಅಡ್ಡಮಾಡುವರು? ಕಣ್ಣ-ಸರ್ವಸುಲಭನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾದ,
 ಪಿರಾ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನೀನು, ಇನಿ-ಇನ್ನುಮೇಲೆ (ಹೀಗೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು
 ನನ್ನಲ್ಲಿ ಫಲಿಸಿದಮೇಲೆ), ಪೊನಾಲೇ-ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಲ್ಲೆಯೋ? ಐಯೋ-
 ಆಯೋ!, ಆಪ್ಪಯೋ-ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಹೋಗು-ನೋಡೋಣ
 (ನೀನು ಹೋಗಲಾರೆಯೆಂದು ಭಾವವು).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹಸ್ತೇನೋಧ್ಯತಚಕ್ರ ! ನೀಲಮಣಿವರ್ಣೇತ್ಯೇವ ಮಿಥ್ಯೋಕ್ತಿಭಿ-
 ಸ್ಸುತಾ ತ್ವಾಮಹಮಸ್ಮಿ ಬಾಹ್ಯವಿಷಯೇಷ್ಟೇವಾತ್ರ ಸಕ್ತಸ್ಸದಾ |
 ಏವಂ ಕೃತ್ರಿಮಬುದ್ಧಿರಪ್ಯಹಹ ! ಸಮ್ಪ್ರಾಪ್ತೋಽಸ್ಮಿ ಸತ್ಯಂ ಫಲಂ !
 ಭಾಗ್ಯಂ ವಾರಯಿತುಂ ಪ್ರಭುಃ ಕ ಇಹ? ಕಿಂ ಕೃಷ್ಣಾಸಿ ಗನ್ತುಂ ಪ್ರಭುಃ? ||

ತಾ|| (“ನಾನು ಕೃತ್ರಿಮೋಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಟಿಸಿದರೂ
 ನೀನು ಕೃಪಾಪರವಶನಾಗಿ ಸತ್ಯವಾದ ಫಲವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ಇರುತ್ತೀಯೆ. ಇದು
 ವಿಧಿಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದು ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವಿ?”
 — ಎಂದು ಶ್ರೀ ಶರಾನುಮುನಿವರರು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು
 ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) “ಶ್ರೀಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾಗಿಯೂ, ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿ
 ಯೂ ಇರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ!”—ಎಂದು ಕೃತ್ರಿಮೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾಭೂತ
 ವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೇ ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತ, ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳಲ್ಲೇ ಅನವ-
 ರತ ಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು ಹೊಂದುವ ಉತ್ತಮ
 ಫಲವನ್ನೇ ನಾನು ಹೊಂದಿದೆನು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾಗಿ (ವಿಧಿತೂಪ-
 ವಾಗಿ) ಹೀಗೆ ಫಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಯಾರು ತಡೆಯಬಲ್ಲರು? ಸರ್ವಸುಲಭನಾದ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ! ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಲ್ಲೆ?
ನೋಡು. (ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.)

(೨) ಪೋನಾಯ್ ಮಾಮರುದಿನ್ನುಡುವೇ ಯೇಪೊಲ್ಲಾ
ಮಣಿಯೇ,

ತೇನೇ ಯಿನ್ನುಮುದೇ ಯೆಷ್ಟೆಷ್ಟೆ ತಿಲಕೂತ್ತು ಚೊಲ್ಲ,
ತಾನೇಲೆಮ್ಮರುಮಾನವನೆನ್ನಾಕಿ ಯೊಳೆನ್ನಾಡ್,
ವಾನೇ ಮಾನಿಲಮೇ ಮುಹ್ಮು ಮುಹ್ಮುಮೆನ್ನುಳ್ಳನವೇ.

ಪ್ರ|| ಮಾ - ಮಹಾಕಾಯಗಳೊಡನೆ ಅಸುರಾವಿಷ್ಟವಾದ, ಮರುದಿ -
ಯಮಳವೃಕ್ಷಗಳ, ನಡುವೇ-ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಪೋನಾಯ್-ಹೋದವನೇ!, ಪೊಲ್ಲಾ
-ಅತ್ಯುಜ್ಜ್ವಲವಾದ, ಎಮಣಿಯೇ-ನನ್ನ ರತ್ನವೇ!, ತೇನೇ-ಜೀನುತುಪ್ಪದಂತೆ
ಮಧುರ ರಸಮಯನೇ, ಇವ ಅಮುದೇ-ಭೋಗ್ಯವಾದ ಅಮೃತದಂತೆ ಉಜ್ಜೀವನ
ರೂಪಿಯಾದವನೇ, ಎನೆನೇ-ಎಂದು ಒಂದೊಂದಾಗಿ, ತಿಲಕೂತ್ತು-ಕೆಲವು ನಟಿ
ನೋಕ್ತಿರೂಪವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಶೊಲ್ಲ-ಹೇಳಲು, ಎಮ್ ಪೆರುಮಾ-ನನ್ನ
ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಅವ-ಅವನು, ತಾನೇಲ್-ತಾನು ಮಾಡಿದಹಾಗೆಯೇ ಯಥಾರ್ಥ
ವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಎ-ನನ್ನ ಅಭಿಮಾನದೊಳಗೆ, ಆಕಿಯೊಳ್ಳಿನ್ನಾಡ್-ಅಂತರ್ಭೂತ
ನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟನು. ವಾನೇ-ಆಕಾಶವೂ, ಮಾನಿಲಮೇ-ಮಹಾಸ್ವಧಿವಿಯಾದ ಲೀಲಾ
ವಿಭೂತಿಯೂ, ಮುಹ್ಮುಮ್-ಮತ್ತು ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿಯೂ, ಮುಹ್ಮುಮ್-ಎಲ್ಲವೂ,
ಎ ಉಳ್ಳನ-ನನ್ನೊಳಗೆ ಸೇರಿರುವಂತೆ ಆಗಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ! ಯುಗ್ಮಾರ್ಜುನಮಧ್ಯಗೆ! ಪ್ರಿಯನುಣೇ! ಮೇ ದಿವ್ಯಮಧ್ವಾತ್ಮಕ!
ಶ್ರೀನಾಥಾಮೃತರೂಪಭಾಗಿತಿ ಬಹುಪ್ರೇಮೋಕ್ತಿಭಿಸ್ತಂ ಸ್ತುವತ್ |
ಮಿಥ್ಯಾ೭ಹಂ ನಟಿನ್ಯೆತ್ಯ ಹಂತ ! ಫಲಭಾಜ್ಯಯ್ಯೇವ ನಾಥೋ ಮಮ
ಸ್ವೈರಂ ಭಾತಿ ಧರಾದ್ಯುಲೋಕಪರಮಾವ್ಯೋಮಾದಿಭಿಶ್ಚಾಖಿಲ್ಯಃ ||

ತಾ|| “ಎಲೈ! ಯಮಳಾರ್ಜುನವೃಕ್ಷಗಳ ನಡುವೆ ಹೋಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುರಿ
ದವನೇ! ಅತ್ಯುಜ್ಜ್ವಲವಾದ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯರತ್ನವೇ! ಮಧುವಿನಂತೆ ನನಗೆ ಮಧುರ
ತಮನೇ! ಅಮೃತದಂತೆ ನನಗೆ ಸಂಜೀವನಭೂತನೇ!”—ಎಂದು ನಾನಾಪ್ರಕಾರ
ಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ನಟಿನೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲು, ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಅವನು

ಅ ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ನನ್ನ ಅಭಿಮಾನದೊಳಗೆಯೇ ತಾನು ತನ್ನ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿ-ನಿತ್ಯವಿಭೂತ್ಯಾದಿ ಪರಿವಾರಸಹಿತನಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಅನುಭಾವ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

(೩) ಉಳ್ಳನ ಮಗ್ಗುಲವಾ ಪ್ಪುಷಮೇ, ತಿಲಮಾಯಂ ಶೋಲ್ಲಿ,
ವಳ್ಳಲ್ ಮಣಿವಣ್ಣನೇ ಯೆತ್ತೇ ಯುನ್ಮಯಂ
ವಜ್ರಕ್ಕುಮ್,

ಕಳ್ಳಮನಮ್ ತವಿರನ್ನೇ ಯುನ್ಮಯಂ
ಕೃಣ್ಣುಕೊಣ್ಣುಯ್ ನೊಡ್ಡಿನೇ,
ವೆಳ್ಳತ್ತಣ್ಣುಕ್ಕಡನ್ದಾಯಿನಿಯುನ್ಮಯಂ ವಿಟ್ಕೊಳ್ಳನೇ.

ಪ್ರ|| ಉಳ್ಳನ-ಅನ್ತರ್ಗತವಾದವುಗಳು, ಮಗ್ಗುಲ-ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಕೃತವಿಷಯಗಳಾಗಿ, ಉಳವಾ-ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು, ಪುಷಮೇ-ಖಂಡಾದುವರಿ ತಲದಲ್ಲಿ ಬಹಿರ್ಭೂತನಾಗಿ, ವಳ್ಳಲ್-ಉದಾರನಾಗಿರುವವನೇ, ಮಣಿವಣ್ಣನೇ-ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನೇ, ಎನೆನು-ಎಂದು ಎಂದು ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ, ತಿಲಮಾಯಮ್-ಕೆಲವು ಕಪಟೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಶೋಲ್ಲಿ-ಹೇಳಿ, ಉನ್ಮಯಮ್ - ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ನಿನ್ನನ್ನೂ, ವಜ್ರಕ್ಕುಮ್-ವಜ್ರಿಸುವಂತೆ, ಕಳ್ಳಮ್-ಕೃತ್ರಿಮ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ಮನಮ್-ಮನಸ್ಸನ್ನು, ತವಿರನ್ನ-ತೃಪಿಸಿ, ಉನ್ಮಯ-ನಿನ್ನನ್ನು, ಕೃಣ್ಣುಕೊಣ್ಣು-ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ, ಉಯ್ ನೊಡ್ಡಿನೇ - ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದೆನು. ವೆಳ್ಳಮ್-ಕ್ಷೀರ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ಅಣ್ಣುಕ್ಕಡನ್ದಾಯ್-ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ, ಇನಿ-ನಿನ್ನ ಕೃಷಿಯು ಫಲಿಸಿದವೇಲಿ, ಉನ್ಮಯವಿಟ್ಟು-ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಎಕ್ಕೊಳ್ಳ- (ನಶ್ವರವಾದ) ಯಾವುದನ್ನು ನಾನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವೆನು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕ್ಷುದ್ರೇಷ್ಟೇವ ಕಿಲೇತರೇಷು ವಿಷಯೇಷ್ವಾಸೀನ್ಮತಿರ್ಮೇ ಹರೇ !

ಮಿಥ್ಯಾಽಹಂ ನಟನ್ವಿರುದಾರಮಣಿವರ್ಣೇತ್ಯೇವ ಚ ತ್ವಾಂ ಸ್ಮೃವತ್ |

ಸರ್ವಜ್ಞಸ್ಯ ಚ ವಜ್ರಕ್ಕೋಽಭವಮಹೋ ! ತಾಂ ದುರ್ದಶಾಂ ಸಸ್ಮೃಜತ್

ಧನ್ಯೋಽಹಂ ತವ ದರ್ಶನೇನ ಹಿ ಸುಧಾಮೋಧೀನ್ದ್ರ ! ನಾನ್ಯದ್ಭಜೇ ||

ತಾ|| ನಾನು ಕ್ಷುದ್ರವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ತಚಿತ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಿಥ್ಯಾ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲುದ್ಯಕ್ತನಾಗಿ —“ಉದಾರಸ್ವಭಾವನೇ ! ಮಣಿವರ್ಣನೇ !”—

ಎಂದು ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ಕಪಟೋಕ್ತಿಗಳಂ ಹೇಳಿ ನಿನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಕ್ರಮೇಣ ನನ್ನ ಕೃತ್ರಿಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ಉಜ್ಜೀ ವಿಸಿದೆನು. ಸ್ವೀಕಾರಣವಶಾಯಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿನ್ನ ಕೃಷಿಯು ಫಲಿಸಿದಮೇಲೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಯಾವವಸ್ತುವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವೆನು?

(೪) ಎೞ್ಕೊಳ್ಳನುನ್ನೈವಿಟ್ಟೆನ್ನುಮ್, ವಾಶಕ್ಕಬ್ಬಳ್ಳ

ಶೊಲ್ಲಿಯುಮ್,

ವೞ್ಕಳನ್ನೇೞ್ ಮನತ್ತೈವಿ ವಲಿತ್ತು ಕಣ್ಣಿನಿ ರ್ ಕರನ್ನು,
ನಿೞ್ಕಣ್ ನೆರುಬ್ಬಿವೈತ್ತೇ ಯಿನದಾವಿಯೈ ನಿೞ್ಕಕಿಲ್ಲೇೞ್,
ಎೞ್ಕಣ್ ಮಲಿನಮುತ್ತುನ್ನೈವಿ ಕ್ಕೂವಿಯುರುಳಾಯ್

ಕಣ್ಣಿನೇ.

ಪ್ರ|| ಉನ್ನೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ವಿಟ್ಟು-ಬಿಟ್ಟು, ಎೞ್-ಇನ್ನು ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು, ಕೊಳ್ಳ-ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು?, ಎನ್ನುಮ್-ಎಂಬ, ವಾಶಕ್ಕಬ್ಬಳ್ಳ-ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಶೊಲ್ಲಿಯುಮ್-ಹೇಳಿಯೂ, ವಲ್-ಅನಾದಿಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಆತ್ಮಪ್ರಹಾರವಂ ಮಾಡಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪಾಪವುಳ್ಳ, ಕಳ್ಳನೇ - ಕೃತ್ರಿಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ನಾನು, ಮನತ್ತೈ-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ವಲಿತ್ತು-ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಶೀಕರಿಸಿ, ಕಣ್ಣಿನಿರ್-ಕಣ್ಣಿನಿರನ್ನು, ಕರನ್ನು-(ವಿಷಯ ವಾಸನಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ) ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಮನತ್ತೈ-ಆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ನಿೞ್ಕಣ್-ನಿನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ, ನೆರುಬ್ಬಿವೈತ್ತು-ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಎನದು ಆವಿಯೈ-ನನ್ನ ಆತ್ಮತತ್ವವನ್ನು, ನಿೞ್ಕಕಿಲ್ಲೇೞ್-(ಸಂಸಾರಬಂಧದಿಂದ) ನಿವೃತ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. (ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ) ಎೞ್ಕಣ್ ಮಲಿನಮ್-ನನ್ನ ಅವಿದ್ಯಾದಿ ದೋಷವನ್ನು, ಅತ್ತುತ್ತು - ಛೇದಿಸಿ, ಎನ್ನೈ - ಅಶಕ್ತನಾದ ನನ್ನನ್ನು, ಕಣ್ಣಿನೇ - (ಶೋಕಾಕ್ರಾಂತರಾದವರನ್ನು-“ಮಾಶುಚ್ಚಿ” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವ) ಕೃಷ್ಣನೇ!, ಕೂವಿಯುರುಳಾಯ್-(ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ) ಕರೆದುಕೋ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಿಂ ಕಾಂಕ್ಷೇಽದ್ಯ ವಿನಾ ಭವಂತಮಿತಿ ಚ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಮೃಷಾ ತೇ ಸ್ವಯಂ ಕುರ್ವಣಿ ವಜ್ಜಕ ಆಸಮದ್ಯ ಮನಸಿ ಸ್ಫೈರ್ಯೇಣ ಚಾಶ್ರುಸ್ರವೈಃ |
ನಾತ್ಮಾನಂ ಹಿ ನಿವಾರಯಾಮಿ ವಿಷಯಾನ್ಮದ್ಯುಷ್ಟಿಮಾಲಿನ್ಯಹಾ
ತ್ಸಂ ಮಾಮಾಹ್ವಯ ಕೃಷ್ಣ ! ನಾನ್ಯಶರಣೋಽಸ್ತೀತ್ಯೇವ ಸತ್ಯಂ ಬ್ರುವೇ||

ತಾ|| “ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಇನ್ನು ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸು ವೆನು?”—ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಯೂ, ಮಹಾ ಕೃತ್ರಿಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಶೀಕರಿಸಿ, ಕಣ್ಣು ನೀರನ್ನು ಸದ್ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸುರಿದು, ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನನ್ನ ಆತ್ಮೋಚ್ಛೇವನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ ನನ್ನ ಅವಿದ್ಯಾದಿ ದೋಷವನ್ನು ನೀನೇ ಛೇದಿಸಿ, ಎಲೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ! ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೋ.

(೫) ಕಣ್ಣು ಪಿರಾನ್ಯೈ ವಿಣ್ಣೋರ್ ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕತ್ತೈ ಯಮುದೈ .
 ನಣ್ಣಿ ಯುಮ್ ನಣ್ಣ ಕಿಲ್ಲೇನ್ ನಡುವೇಯೋರುಡಮ್ಪಿಲಿಟ್ಟು,
 ತಿಣ್ಣ ಮುಯುನ್ದ ಕಟ್ಟಿ ಪಲಶೆಯ್‌ವಿನೈ ವೆಕ್ಕಯಿರ್‌ಠಾಲ,
 ಪುಣ್ಣೈ ಮುತ್ತುಯವರಿಂದೆನ್ನೈ ಪೊರ ವೈತ್ತಾಯ್ ಪುಷಮೇ.

ಪ್ರ|| ಕಣ್ಣು-ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ (ಅವತರಿಸಿ), ಪಿರಾನ್ಯೈ-(ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ವ್ರಜ-ಎಂದು ಹೇಳಿ) ಉಪಕರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ವಿಣ್ಣೋರ್-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ, ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕತ್ತೈ-ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿ ದರ್ಶನೀಯನಾದವನನ್ನು, ಅಮುದೈ, ಅಮೃತಸ್ವರೂಪನಾದವನನ್ನು, ನಣ್ಣಿ ಯುಮ್ - ಸವಿಸಾಸಿಸಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿಯೂ, ನಣ್ಣ ಕಿಲ್ಲೇನ್-(ಭೋಗಾಲಾಭದಿಂದ) ಆಶ್ರಯಿಸದೆ ಇರುವವರಂತೆಯೇ ಆದೆನು. (ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ-) ನಡುವೇ-ಜೀವಾತ್ಮ-ಪರಮಾತ್ಮರ ಮಧ್ಯೆ, ಓರ್ ಉಡಮ್ಪಿಲ್ - ಒಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ, ಇಟ್ಟು-ನನ್ನನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಪಲಶೆಯ್‌ವಿನೈ-ಅನೇಕವಿಧವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳೆಂಬ, ವಲಕ್ಕಯಿರ್‌ಠಾಲ-ಮಹಾ ಪಾಶ ಗಳಿಂದ, ತಿಣ್ಣ ಮು-ದೃಢವಾಗಿ, ಅಮುನ್ದಕಟ್ಟಿ-ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಕಟ್ಟಿ, ಪುಣ್ಣೈ ಮುತ್ತುಯ - ಅನ್ತರದೋಷವನ್ನು ಕಾಣದಂತೆ, ವರಿಂದ-ಸುತ್ತಲೂ ಬಂದಿಸಿ-ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಪುಷಮೇ-ಬ ಹೃವಿಷಯದಲ್ಲೇ (ಸಂಸಾರದಲ್ಲೇ), ಪೊರ ವೈತ್ತಾಯ್ ಮಗ್ನವಾಗುವಂತೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೀಯೆ. (ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಈ ಬಂಧದಿಂದ ಬಿಡಿಸಬಹುದು—ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೃಷ್ಣಂ ತ್ವಾಂ ಪ್ರಭುನುಚ್ಯುತಂ ದಿವಿ ಮಹಾಸೂರೀಂದ್ರಸೇವ್ಯಂ ಶುಭಂ
 ಮಾಣಿಕ್ಯಂ ಮಧುರಾನ್ಯತಂ ಚ ಮನಸಾ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಪಿ ನ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾಮ್ |
 ಮಧ್ಯೇ ಮಾಮಿಹ ದೇಹಬಂಧಕಲಿತಂ ಕೃತ್ವಾ ಮಹಾಪಾತಕೈಃ
 ಪಾಶೈರ್ಮಾಂ ವ್ರಣಪೀಡಿತಂ ಚ ಪರಿತಪ್ತಿಸ್ಥೌ ಬಹಿರ್ಮಾಂ ನೃಧಾಃ ||

ತಾ|| ಕೃಷ್ಣ ರೂಪಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿಯೂ, ದಿವ್ಯಸೂರಿ ಸಂಸೇವ್ಯ ನಾಗಿಯೂ, ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿಯೂ ಅಮೃತಸ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೂ ಆಶ್ರಯಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ—ನಿನಗೂ ನನಗೂ ನಡುವೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗಿ ಈ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಟ್ಟು, ನಾನಾ ಕರ್ಮಪಾಶಗಳಿಂದ ದೃಢವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ, ಅನ್ತರದೋಷವು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟು, ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸಂಸಾರಾಮೃದ್ಧಿಯಲ್ಲೇ ಮಗ್ನನಾಗುವಂತೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೀಯೆ. (ನಿನಗೆ ಕೃಪೆ ಯುಂಟಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಬಂಧದಿಂದ ಬಿಡಿಸಬಹುದು.)

(೬) ಪುಷಮಃ ಕೃಟ್ಟಿಕೋಣ್ಡಿರುವಲ್‌ವಿನೈರಾರಾ

ಕುಮೈಕ್ಕುಮ್,

ಮುತ್ಯುಮುತ್ಯು ಯಾಕ್ಕ್ಯ ಪ್ಪುಕಲೋಚಿಯ

ಕೃಣ್ಣುಕೋಣ್ಣೋಂದೀನ್,

ನಿಱಮುಡೈ ನಾಲತಡಮೋಳ್ ಶೆಯ್ಯವಾಯ್

ಶೆಯ್ಯತಾಮುರೈಕ್ಕಣ್,

ಅಱಮುಯಲಾಚಿಯೆಱ್ಕು ಕರುಮೇನಿ

ಯಮ್ನಾತನ್ನೈಯೇ.

ಪ್ರ|| ಪುಷಮ್-ಹೊರಗೆ ಯಾವುದೂ, ಅಱ-ತಿಳಿಯದಂತೆ, ಕಟ್ಟಿಕೊಣ್ಣು-ಬಂಧಿಸಿ, ಇರು - (ಪುಣ್ಯಪಾಪರೂಪವಾಗಿ) ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾದ, ವಲ್‌ವಿನೈ ಯಾರ್-ಪ್ರಬಲವಾದ ಕರ್ಮಗಳುಳ್ಳವರು, ಕುಮೈಕ್ಕುಮ್-ಪೀಡಿಸುವ ಸ್ಥಲವಾದ, ಮುತ್ಯುಮುತ್ಯು-ದೇವಾದಿ ಜಾತಿ ಕ್ರಮವಿಶಿಷ್ಟವಾದ, ಆಕ್ಕ್ಯ-ಶರೀರದಲ್ಲಿ, ಪುಕಲ್-ಪ್ರವೇಶವನ್ನು, ಒಡ್ಡಿಯ-ತಪ್ಪಿಸುವಂತೆ, ನಿಱಮ್ - ದರ್ಶನೀಯವಾದ ರೂಪವನ್ನು, ಉಡೈ-ವಡೆದಿರುವ, ನಾಲ ತಡಮ್‌ತೋಳ್ - ನಾಲ್ಕು ಸುವೃತ್ತವಾದ ಬಾಹುಗಳನ್ನೂ, ಶೆಯ್ಯವಾಯ್-ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ಬಾಯಿಯನ್ನೂ, ಶೆಯ್ಯತಾಮುರೈ ಕ್ಕಣ್-ಕೆಂಪಾದ ತಾವರೆಯಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ಅಱಮ್ ಮುಯಲ್ ಆಡ್ಡಿ-ರಕ್ಷಣ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಕ್ತವಾದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅಮ್ ಕೈ-ರಮ್ಯವಾಗಿರುವ ಹಸ್ತವನ್ನೂ (ವಡೆದಿರುವ), ಕರುಮೇನಿ ಅಮ್ನಾ ತನ್ನೈ-ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಕಣ್ಣು ಕೊಣ್ಣು ಒಡ್ಡಿನೀ-ಸಾರ್ವತ್ವರಿಸಿ ಧನ್ಯನಾದೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸರ್ವತ್ರಾಪಿ ಚ ಮಾಂ ನಿಬದ್ಧ್ಯ ಹಿ ಬಹುದ್ವಂದ್ವಾದಿಭಿಃ ಪಾತಕೈ-
ಸ್ಸಂತಪ್ತಂ ಚ ಶರೀರಸಂತತಿರಹೋ ! ಹಂತ ! ವ್ಯಧಾತ್ತಾಂ ದಶಾಮ್ |
ಅದ್ಯಾತೀತ್ಯ ಚತುರ್ಭುಜಂ ಮಣಿನಿಭಂ ಬಿಂಬಾಧರಂ ತ್ವಾಂ ಹರಿಂ
ಪದ್ಮಾಕ್ಷಂ ಶುಭಚಕ್ರಪಾಣಿಮತುಲಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾಽಪ್ಸಿ ಧನ್ಯಃ ಪುನರ್ನಾ ||

ತಾ|| ಸುತ್ತಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಪುಣ್ಯಪಾವರೂಪ ದ್ವಿವಿಧ ಕರ್ಮಶೃರಿಂದ
ಪೀಡಿಸಲ್ಪಡಲು ಆಸ್ಪದವಾದ (ದೇವಾದಿ ಜಾತಿವಿಶಿಷ್ಟವಾದ) ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ
ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ನನಗೆ ತಪ್ಪಿಸುವಂತೆ, ಶ್ಯಾಮಳವರ್ಣನಾದ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪ
ವನ್ನೂ, ಚತುರ್ಭುಜಗಳನ್ನೂ, ಬಿಂಬಾಧರವನ್ನೂ, ಲೋಚನಪದ್ಮಗಳನ್ನೂ,
ರಕ್ಷಣೋದ್ಯುಕ್ತವಾದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಹಸ್ತವನ್ನೂ ನೋಡಿ ನಾನು ಧನ್ಯ
ನಾದೆನು (ನನಗೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಶರೀರ ಸಮೃದ್ಧವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವಂತೆ ನಿನ್ನ
ವಿಗ್ರಹ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(೭) ಅಮೃತಾಭಿಷ್ಠಿರಾನವನೇವ್ವಿಡತ್ತಾನ್ ಯಾನಾರ್,

ಎಮೃತಾ ಪಾವಿಯರ್‌ಕ್ಕುಮ್ ವಿದಿವಾಯ್‌ಕ್ಕಿಷ್ಟು

ವಾಯ್‌ಕ್ಕುಮ್‌ಕಣ್ಡೀರ್,

ಕೈಮ್ಮಾ ತುನ್ನೊಚಿತ್ತಾಯೆಷ್ಟು ಕೈತಲೈವೂಶಲಿಚ್ಚೇ,

ಮೆಯ್ಮಾಲಾಯೊಚಿನ್ನೇನೆಯ್ವಿರಾನುಮೆನ್ನೇಲಾನೇ.

ಪ್ರ|| ಅಭಿ-ಚಕ್ರಹಸ್ತನಾದ, ಪಿರಾ-ಮಹೋಪಕಾರಕನಾದ, ಅಮೃತಾ-
ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಅವ-ಅವನು, ಎವ್ವಿಡತ್ತಾ-ಎಲ್ಲಿಯವನು ?, ಯಾ-ನಾನು,
ಆರ್-ಎಷ್ಟರವನು ? ಕೈಮ್ಮಾ-ಗಜೇಂದ್ರನ, ತುನ್ನು-ಕ್ಲೇಶವನ್ನು, ಒಬ್ಬಿತ್ತಾಯ್-
ನಾಶವಡಿಸಿದವನೇ !, ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಕೈ-ಹಸ್ತವು, ತಲೈ-ತಲೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ,
ವೂಶಲಿಚ್ಚೇ-ಉದ್ದೋಷಿಸಿಯೇ, ಮೆಯ್‌ಮಾಲ್-ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವ್ರೇಮವುಳ್ಳವ
ನಾಗಿ, ಆಯೊಚಿನ್ನೇ-ಆಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಎಮ್‌ಪಿರಾ-ನನ್ನ (ಮಹೋಪಕಾರಕ)
ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಎಮೇಲಾ-ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಶೆಯುಳ್ಳವನಾದನು. (ಆದುದರಿಂದ)
ಎ-ಮಾ-ಪಾವಿಯರ್‌ಕ್ಕುಮ್ - ಎಷ್ಟು ವಹಾವಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೂ,
ವಿದಿ-ಭಗವತ್ಕೃಪಾರೂಪವಾದ ವಿಧಿಯು, ವಾಯ್‌ಕ್ಕಿನ್ನು-ಫಲಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ,
ವಾಯ್‌ಕ್ಕುಮ್‌ ಕಣ್ಡೀರ್-ಫಲಿಸಿಯೇ ಫಲಿಸುವುದು, ಕಾಣಿರಿ.

ಶ್ರೀಃ

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ಭಗವತ್ಪ್ರಬಂಧಮಾಲಾ

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

ಎಂಬ

ಸಹಸ್ರಗಾಥಾತ್ಮಕ - ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ

—ೞ—

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಭಗವದ್ವಿರಚಿತವಾದ—(೧) ಕನ್ನಡಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(೨) ಸಂಸ್ಕೃತಪದ್ಯಾತ್ಮಕ—ಸಹಸ್ರಗಾಥಾರತ್ನಾವಳಿ

(೩) ಕನ್ನಡತಾತ್ಪರ್ಯ—ಸಮೀತ

(ದ್ರವಿಡೋಪನಿಷತ್ಸಂಗತಿ-ದ್ರವಿಡೋಪನಿಷತ್ತಾತ್ಪರ್ಯರತ್ನಾವಳಿ-ಸಹಿತ)

—ೞ—

ಚನೆಯ ಸಂಚಿಕೆ

ಪ ಇ ಜ್ಞ ಮ ಶ ತ ಕ

(ಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)

ಬಿಂಗಳೂರು

ವೆ ಬಿ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ಯವರ

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು

೧೦ ಸಂಚಿಕೆಗಳುಳ್ಳ
ಸಮಗ್ರ-ಪ್ರಬಂಧ ಕ್ರಯ
ರೂ 6-0-0

1931

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಬೆಲೆ
12 ಅಣೆ

ಶ್ರೀಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ಶರಣೋಪಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

(ವಿಷ್ಣುಮ ಶತಕ)

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಸಿಂಹ ಭಗವದ್ವಿರಚಿತ—ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಸಹಿತ.

ಶ್ರೀಮಾಢ ಜಯತಿ ಕಲ್ಕೀನ್ದೋ ನಾರಸಿಂಹಃ ಪರಾತ್ಪರಃ |

ಪರಿತ್ರಾಣಾಯ ಸಾಧೂನಾಂ ಕೃತಾವತರಣೋ ಹರಿಃ ||

ವಿಷ್ಣುಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ಪ್ರಥಮದಶಕ.

(ಕೈಯಾರ್‌ಶಕ್ಕರತ್ತು—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಕೃಪಾನಿಧಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಅನುಭವಪ್ರಕಾರವು
ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.)

- (೧) ಕೈಯಾರ್‌ಶಕ್ಕರತ್ತೇಃ ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಮೇ ಯೈಷ್ಠುಃ,
ಪೂಯ್ಯೇ ಕೈವೈಶ್ವಶೂಲ್ಲಿ ಪ್ಪುಱಮೇ ಪುಱಮೇ ಯಾಡಿ,
ಮೆಯ್ಯೇ ಪೆಱ್‌ಶೂಱಿನ್ನೇ ವಿಧಿವಾಯುಕ್ಕಿಱು ಕಾಪ್ಪಾರಾರ್,
ಐಯೋ ಕಣ್ಣಿ ಪಿರಾನತ್ತೆಯೋ ವಿನಿಪ್ಪೋನಾಲೇ.

ಪು|| ಕೈ-ಹಸ್ತದೊಡನೆ, ಆರ್-ಸೇರಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಶಕ್ತರಮ್-ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಎ ಕರುಮಾಣಿಕೈಮೇ-ನನ್ನ ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನೇ, ಎನೆನು-ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ (ನಟಿಸುತ್ತ), ಪೂಯ್ಯೇ-ಮಿಥ್ಯಾಭೂತವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ರೋರಿಸುವಂತೆ, ಕೈಮೈಶೋಷ್-ಕೃತ್ರಿಮವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಪುಷಮೇ ಪುಷಮೇ-ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಮೇಲೆ ಒಂದನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಅಡಿ-ಸರ್ವದಾ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಮೆಯ್ಯೇ-ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಪ್ರೇಮಯುಕ್ತರು ಹೊಂದುವ ಸತ್ಪಲವನ್ನೇ, ಸೆಂಪ್ರಾಪ್ತೋನ್ಮೇ-ಹೊಂದಿದೆನು. ವಿಧಿ-ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾದ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು, ವಾಯ್‌ಕೈಮು-ಈ ಪ್ರಕಾರ ಫಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಆರ್-ಯಾರು, ಕಾಪ್ಪಾರ್-ತಡೆದು ಅಡ್ಡಮಾಡುವರು? ಕಣ್ಣು-ಸರ್ವಸುಲಭವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾದ, ಪಿರಾ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನೀನು, ಇನಿ-ಇನ್ನುಮೇಲೆ (ಹೀಗೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಫಲಿಸಿದಮೇಲೆ), ಪೋನಾಲೇ-ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಲ್ಲೆಯೋ? ಐಯೋ-ಆಯೋ!, ಅಪ್ಪಯೋ-ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಹೋಗು-ನೋಡೋಣ (ನೀನು ಹೋಗಲಾರೆಯೆಂದು ಭಾವವು).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹಸ್ತೇನೋಧ್ಧೃತಚಕ್ರ ! ನೀಲಮಣಿವರ್ಣೇತ್ಯೇವ ಮಿಥ್ಯೋಕ್ತಿಭಿ-
ಸ್ಸುತೌತ್ವಾ ತ್ವಾಮಹಮಸ್ಮಿ ಬಾಹ್ಯವಿಷಯೇಷ್ಟೇವಾತ್ರ ಸಕ್ತಸ್ಸದಾ |
ಏವಂ ಕೃತ್ರಿಮಬುದ್ಧಿರಪ್ಯಹಹ ! ಸಮ್ಪ್ರಾಪ್ತೋನ್ಮೇಶ್ಚ ಸತ್ಯಂ ಫಲಂ !
ಭಾಗ್ಯಂ ವಾರಯಿತುಂ ಪ್ರಭುಃ ಕ ಇಹ? ಕಿಂ ಕೃಷ್ಣಾಸಿ ಗನ್ತುಂ ಪ್ರಭುಃ? ||

ತಾ|| (“ನಾನು ಕೃತ್ರಿಮೋಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಟಿಸಿದರೂ ನೀನು ಕೃಪಾಪರವಶನಾಗಿ ಸತ್ಯವಾದ ಫಲವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ಇರುತ್ತೀಯೆ. ಇದು ವಿಧಿಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದು ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವಿ?” — ಎಂದು ಶ್ರೀ ಶರಾನುಮುನಿವರರು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) “ಶ್ರೀಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾಗಿಯೂ, ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ!”—ಎಂದು ಕೃತ್ರಿಮೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾಭೂತವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೇ ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತ, ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳಲ್ಲೇ ಅನವರತ ಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು ಹೊಂದುವ ಉತ್ತಮ ಫಲವನ್ನೇ ನಾನು ಹೊಂದಿದೆನು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾಗಿ (ವಿಧಿಕೂಪವಾಗಿ) ಹೀಗೆ ಫಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಯಾರು ತಡೆಯಬಲ್ಲರು? ಸರ್ವಸುಲಭವಾದ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ! ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಲ್ಲೆ?
ನೋಡು. (ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.)

(೨) ಪೋನಾಯ್ ಮಾಮರುದಿನ್ನುಡುವೇ ಯೇಪೊಲ್ಲಾ
ಮಣಿಯೇ,

ತೇನೇ ಯಿನ್ನುಮುದೇ ಯೆಷ್ಟೆಷ್ಟೆ ಶಿಲಕೂತ್ತು ಚೊಲ್ಲ,
ತಾನೇಲೆಮ್ಮರುಮಾನವನೆನ್ನಾಕಿ ಯೊಳಿನ್ನಾಡ್,
ವಾನೇ ಮಾನಿಲಮೇ ಮುಹ್ರು ಮುಹ್ರುಮೆನ್ನುಳ್ಳನವೇ.

ಪೃ|| ಮಾ - ಮಹಾಕಾಯಗಳೊಡನೆ ಅಸುರಾವಿಷ್ಣುವಾದ, ಮರುದಿ -
ಯಮಳವೃಕ್ಷಗಳ, ನಡುವೇ-ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಪೋನಾಯ್-ಹೋದವನೇ!, ಪೊಲ್ಲಾ
-ಅತ್ಯುಜ್ಜ್ವಲವಾದ, ಎಮಣಿಯೇ-ನನ್ನ ರತ್ನವೇ!, ತೇನೇ-ಜೀನುತುಪ್ಪದಂತೆ
ಮಧುರ ರಸಮಯನೇ, ಇವ ಅಮುದೇ-ಭೋಗ್ಯವಾದ ಅಮೃತದಂತೆ ಉಜ್ಜೀವನ
ರೂಪಿಯಾದವನೇ, ಎನೆನೇ-ಎಂದು ಒಂದೊಂದಾಗಿ, ಶಿಲಕೂತ್ತು-ಕೆಲವು ನಟಿ
ನೋಕ್ತಿರೂಪವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಶೊಲ್ಲ-ಹೇಳಲು, ಎಮ್ ಪೆರುಮಾ-ನನ್ನ
ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಅವ-ಅವನು, ತಾನೇಲ್-ತಾನು ಮಾಡಿದಹಾಗೆಯೇ ಯಥಾರ್ಥ
ವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಎ-ನನ್ನ ಅಭಿಮಾನದೊಳಗೆ, ಆಕಿಯೊಳ್ಳಿನ್ನಾಡ್-ಅಂತರ್ಭೂತ
ನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟನು. ವಾನೇ-ಆಕಾಶವೂ, ಮಾನಿಲಮೇ-ಮಹಾಸ್ಪರ್ಧಿಯಾದ ಲೀಲಾ
ವಿಭೂತಿಯೂ, ಮುಹ್ರುಮ್-ಮತ್ತು ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿಯೂ, ಮುಹ್ರುಮ್-ಎಲ್ಲವೂ,
ಎ ಉಳ್ಳನ-ನನ್ನೊಳಗೆ ಸೇರಿರುವಂತೆ ಆಗಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ! ಯುಗ್ಮಾರ್ಜುನಮಧ್ಯಗೆ! ಪ್ರಿಯನುಣೇ! ಮೇ ದಿವ್ಯಮಧ್ವಾತ್ಮಕ!
ಶ್ರೀನಾಥಾಮೃತರೂಪಭಾಗಿತಿ ಬಹುಪ್ರೇಮೋಕ್ತಿಭಿಸ್ತಂ ಸ್ತುವತ್ |
ಮಿಥ್ಯಾ೭ಹಂ ನಟನೈಶ್ಚ ಹಂತ ! ಫಲಭಾಜ್ಯಯ್ಯೇವ ನಾಥೋ ಮಮ
ಸ್ವೈರಂ ಭಾತಿ ಧರಾದ್ಯುಲೋಕಪರಮಾವ್ಯೋಮಾದಿಭಿಶ್ಚಾಖಿಲ್ಯಃ ||

ತಾ|| “ಎಲೈ! ಯಮಳಾರ್ಜುನವೃಕ್ಷಗಳ ನಡುವೆ ಹೋಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುರಿ
ದವನೇ! ಅತ್ಯುಜ್ಜ್ವಲವಾದ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯರತ್ನವೇ! ಮಧುವಿನಂತೆ ನನಗೆ ಮಧುರ
ತಮನೇ! ಅಮೃತದಂತೆ ನನಗೆ ಸಂಜೀವನಭೂತನೇ!”—ಎಂದು ನಾನಾಪ್ರಕಾರ
ಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ನಟನೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲು, ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಅವನು

ಆ ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ನನ್ನ ಅಭಿಮಾನದೊಳಗೆಯೇ
ತಾನು ತನ್ನ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿ-ನಿತ್ಯವಿಭೂತ್ಯಾದಿ ಪರಿವಾರಸಹಿತನಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು
ನನಗೆ ಅನುಭಾವ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

(೩) ಉಳ್ಳನ ಮಹಿಮಾಳವಾ ಪುಷ್ಪಮೇ, ಶಿಲಮಾಯಂ ಶೋಲ್ಲಿ,
ವಳ್ಳಲ್ ಮಣಿವಣ್ಣನೇ ಯೆಷ್ಟೇ ಯುನ್ಮೈಯುಂ
ವಳ್ಳಕ್ಕುಮ್,

ಕಳ್ಳಮನಮ್ ತವಿರನ್ನೇ ಯುನ್ಮೈ
ಕಣ್ಣುಕೊಣ್ಣುಯ್ ನೊಡ್ಡಿನ್ನೇ,
ವಳ್ಳತ್ತಣ್ಣುಕೊಡನ್ದಾಯಿನಿಯುನ್ಮೈ ವಿಟ್ಟೆಕ್ಕೊಳ್ಳನೇ.

ಪ್ರ|| ಉಳ್ಳನ-ಅನ್ತರ್ಗತವಾದವುಗಳು, ಮಹಿಮಾ-ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕ
ಪ್ರಾಕೃತವಿಷಯಗಳಾಗಿ, ಉಳವಾ-ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು, ಪುಷ್ಪಮೇ-ಖಂಡಾದುಪರಿ
ತಲದಲ್ಲಿ ಬಹಿರ್ಭೂತನಾಗಿ, ವಳ್ಳಲ್-ಉದಾರನಾಗಿರುವವನೇ, ಮಣಿವಣ್ಣನೇ-
ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನೇ, ಎನೆನು-ಎಂದು ಎಂದು ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ, ಶಿಲಮಾಯಮ್-
ಕೆಲವು ಕಪಟೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಶೋಲ್ಲಿ-ಹೇಳಿ, ಉನ್ಮೈಯುಮ್ - ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ
ನಿನ್ನನ್ನೂ, ವಳ್ಳಕ್ಕುಮ್-ವಳ್ಳಿಸುವಂತೆ, ಕಳ್ಳಮ್-ಕೃತ್ರಿಮ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ,
ಮನಮ್-ಮನಸ್ಸನ್ನು, ತವಿರನ್ನ-ತ್ಯಜಿಸಿ, ಉನ್ಮೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ಕಣ್ಣುಕೊಣ್ಣು
-ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ, ಉಯ್ ನೊಡ್ಡಿನೇ - ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದೆನು. ವಳ್ಳಮ್-ಕ್ಷೀರ
ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ಅಣ್ಣುಕೊಡನ್ದಾಯ್-ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ, ಇನಿ-ನಿನ್ನ ಕೃಷಿಯು
ಫಲಿಸಿದಮೇಲೆ, ಉನ್ಮೈವಿಟ್ಟು-ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಎಕ್ಕೊಳ್ಳ- (ನಶ್ವರವಾದ)
ಯಾವುದನ್ನು ನಾನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವೆನು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕ್ಷುದ್ರೇಷ್ಟೇವ ಕಿಲೇತರೇಷು ವಿಷಯೇಷ್ವಾಸೀನ್ಮತೀರ್ಮೇ ಹರೇ !
ಮಿಥ್ಯಾಽಹಂ ನಟಿನ್ನೈರುದಾರಮಣಿವರ್ಣೇತ್ಯೇವ ಚ ತ್ವಾಂ ಸ್ಮುವಃ |
ಸರ್ವಜ್ಞಸ್ಯ ಚ ವಜ್ಞಕೋಽಭವಮಹೋ ! ತಾಂ ದುರ್ದಶಾಂ ಸನ್ಮೃಜ್ಯ
ಧನ್ಯೋಽಹಂ ತವ ದರ್ಶನೇನ ಹಿ ಸುಧಾಮೋಽಧೀನ್ದ್ರ ! ನಾನ್ಯದ್ಭಜೇ ||

ತಾ|| ನಾನು ಕ್ಷುದ್ರವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ತಚಿತ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಿಥ್ಯಾ
ಸ್ಮೋತ್ರಮಾಡಲುದ್ಯಕ್ತನಾಗಿ —“ಉದಾರಸ್ವಭಾವನೇ ! ಮಣಿವರ್ಣನೇ !”—

ಎಂದು ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ಕಪಟೋಕ್ತಿಗಳಂ ಹೇಳಿ ನಿನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಕ್ರಮೇಣ ನನ್ನ ಕೃತ್ರಿಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ಉಜ್ಜೀ ವಿಸಿದೆನು. ಸ್ವೇರಾರ್ಣವಶಾಯಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿನ್ನ ಕೃಷಿಯು ಫಲಿಸಿದಮೇಲೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಯಾವವಸ್ತುವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವೆನು?

(೪) ಎೞಕೊಳ್ಳನುನ್ನೈವಿಟ್ಟೆನ್ನುಮ್, ವಾಶಕಬ್ಬಳ್ಳ

ಶೊಲ್ಲಿಯುಮ್,

ವೞಕಳ್ಳನೇೞ ಮನತ್ತೈವಿ ವಲಿತ್ತು ಕಣ್ಣಿನಿ ರ್ ಕರನ್ನು,
ನಿೞಕಣ್ ನೆರುಬ್ಬವೈತ್ತೇ ಯಿನದಾವಿಯೈ ನಿೞಕ್ಕಿಲ್ಲೇೞ,
ಎೞಕಣ್ ಮಲಿನಮುತ್ತುನ್ನೈವಿ ಕ್ಕೂವಿಯರುಳಾಯ್

ಕಣ್ಣಿನೇ.

ಪ್ರ|| ಉನ್ನೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ವಿಟ್ಟು-ಬಿಟ್ಟು, ಎೞ-ಇನ್ನು ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು, ಕೊಳ್ಳ-ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು?, ಎನ್ನುಮ್-ಎಂಬ, ವಾಶಕಬ್ಬಳ್ಳ-ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಶೊಲ್ಲಿಯುಮ್-ಹೇಳಿಯೂ, ವಲ್-(ಅನಾದಿಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಆತ್ಮಾಪಹಾರವಂ ಮಾಡಿ) ಪ್ರಬಲವಾದ ಪಾಪವುಳ್ಳ, ಕಳ್ಳನೇ - ಕೃತ್ರಿಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ನಾನು, ಮನತ್ತೈ-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ವಲಿತ್ತು-ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಶೀಕರಿಸಿ, ಕಣ್ಣಿನಿರ್-ಕಣ್ಣಿನಿರನ್ನು, ಕರನ್ನು-(ವಿಷಯ ವಾಸನಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ) ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಮನತ್ತೈ-ಆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ನಿೞಕಣ್-ನಿನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ, ನೆರುಬ್ಬವೈತ್ತು-ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಎನದು ಆವಿಯೈ-ನನ್ನ ಆತ್ಮತತ್ವವನ್ನು, ನಿೞಕ್ಕಿಲ್ಲೇೞ-(ಸಂಸಾರಬಂಧದಿಂದ) ನಿವೃತ್ತವಾಗುವಂತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. (ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ) ಎೞಕಣ್ ಮಲಿನಮ್-ನನ್ನ ಅವಿದ್ಯಾದಿ ದೋಷವನ್ನು, ಅತ್ತುತ್ತು - ಛೇದಿಸಿ, ಎನ್ನೈ - ಅಶಕ್ತನಾದ ನನ್ನನ್ನು, ಕಣ್ಣಿನೇ - (ಶೋಕಾಕ್ರಾಂತರಾದವರನ್ನು-“ಮಾಶುಚಃ” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವ) ಕೃಷ್ಣನೇ!, ಕೂವಿಯರುಳಾಯ್-(ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ) ಕರೆದುಕೋ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಿಂ ಕಾಂಕ್ಷೇಽದ್ಯ ವಿನಾ ಭವಂತಮಿತಿ ಚ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಮೃಷಾ ತೇ ಸ್ವಯಂ ಕುರ್ವಣ ವಜ್ಜಕ ಆಸಮದ್ಯ ಮನಸಿ ಸ್ಫೈರ್ಯೇಣ ಚಾಶ್ರುಸ್ರವೈಃ |
ನಾತ್ಮಾನಂ ಹಿ ನಿವಾರಯಾಮಿ ವಿಷಯಾನ್ಮದ್ಯುಷ್ಟಿಮಾಲಿನ್ಯಹಾ
ತ್ಸಂ ಮಾಮಾಹ್ವಯ ಕೃಷ್ಣ ! ನಾನ್ಯತರಣೋಽಸ್ಮೀತ್ಯೇವ ಸತ್ಯಂ ಬ್ರುವೇ||

ತಾ|| “ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಇನ್ನು ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವೆನು?”—ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಯೂ, ಮಹಾ ಕೃತ್ರಿಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಶೀಕರಿಸಿ, ಕಣ್ಣುನೀರನ್ನು ಸದ್ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸುರಿದು, ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನನ್ನ ಆತ್ಮೋಚ್ಛೇವನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ ನನ್ನ ಅವಿದ್ಯಾದಿ ದೋಷವನ್ನು ನೀನೇ ಭೇದಿಸಿ, ಎಲೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ! ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೋ.

(೫) ಕಣ್ಣು ಪಿರಾನ್ಯೈ ವಿಣ್ಣೋರ್ ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕತ್ತೈ ಯಮುದೈ .
 ನಣ್ಣಿಯುಮ್ ನಣ್ಣ ಕಿಲ್ಲೇನ್ ನಡುವೇಯೋರುಡಮ್ಪಿಲಿಟ್ಟು,
 ತಿಣ್ಣ ಮುಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿ ಪ್ಪಲಶೆಯ್‌ವಿನೈ ವೆಕ್ಕಯಿನ್‌ಠಾಲ್,
 ಪುಣ್ಣೈಮುತ್ರಯವರನ್ನೈ ಪೊರ ವೈತ್ತಾಯ್ ಪುಱಮೇ.

ಪ್ರ|| ಕಣ್ಣು-ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ (ಅವತರಿಸಿ), ಪಿರಾನ್ಯೈ-(ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ವ್ರಜ-ಎಂದು ಹೇಳಿ) ಉಪಕರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ವಿಣ್ಣೋರ್-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ, ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕತ್ತೈ-ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿ ದರ್ಶನೀಯನಾದವನನ್ನು, ಅಮುದೈ, ಅಮೃತಸ್ವರೂಪನಾದವನನ್ನು, ನಣ್ಣಿಯುಮ್ - ಸವಿಾಪಿಸಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿಯೂ, ನಣ್ಣ ಕಿಲ್ಲೇನ್-(ಭೋಗಾಲಾಭದಿಂದ) ಆಶ್ರಯಿಸದೆ ಇರುವವರಂತೆಯೇ ಆದೆನು. (ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ-) ನಡುವೇ-ಜೀವಾತ್ಮ-ಪರಮಾತ್ಮರ ಮಧ್ಯೆ, ಓರ್ ಉಡಮ್ಪಿಲ್ - ಒಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ, ಇಟ್ಟು-ನನ್ನನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಪಲಶೆಯ್‌ವಿನೈ-ಅನೇಕವಿಧವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳೆಂಬ, ವಲಕ್ಕಯಿನ್‌ಠಾಲ್-ಮಹಾ ಪಾಶಗಳಿಂದ, ತಿಣ್ಣಮ್-ದೃಢವಾಗಿ, ಅಮುನ್‌ಕಟ್ಟಿ-ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಕಟ್ಟಿ, ಪುಣ್ಣೈಮುತ್ರಯ - ಆನ್ತರದೋಷವನ್ನು ಕಾಣದಂತೆ, ವರನ್ನು-ಸುತ್ತಲೂ ಬಂಧಿಸಿ-ಎನ್ನೆ-ನನ್ನನ್ನು, ಪುಱಮೇ-ಬ ಹ್ಯವಿಷಯದಲ್ಲೇ (ಸಂಸಾರದಲ್ಲೇ), ಪೊರ ವೈತ್ತಾಯ್ ಮಗ್ನವಾಗುವಂತೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೀಯೆ. (ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಈ ಬಂಧದಿಂದ ಬಿಡಿಸಬಹುದು—ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೃಷ್ಣಂ ತ್ವಾಂ ಪ್ರಭುಮಚ್ಯುತಂ ದಿವಿ ಮಹಾಸೂರ್ಯೋನ್ಮಸೇವ್ಯಂ ಶುಭಂ
 ಮಾಣಿಕ್ಯಂ ಮಧುರಾನ್ಯತಂ ಚ ಮನಸಾ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಪಿ ನ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾಮ್ |
 ಮಧ್ಯೇ ಮಾಮಿಹ ದೇಹಬಂಧಕಲಿತಂ ಕೃತ್ವಾ ಮಹಾಪಾತಕೈಃ
 ಪಾಶೈರ್ಮಾಂ ವ್ರಣಪೀಡಿತಂ ಚ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಬಹುರ್ಮಾಂ ನೃಧಾಃ ||

ತಾ|| ಕೃಷ್ಣ ರೂಪಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿಯೂ, ದಿವ್ಯಸೂರಿ ಸಂಸೇವ್ಯ ನಾಗಿಯೂ, ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿಯೂ ಅಮೃತಸ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೂ ಆಶ್ರಯಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ—ನಿನಗೂ ನನಗೂ ನಡುವೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗಿ ಈ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಟ್ಟು, ನಾನಾ ಕರ್ಮಪಾಶಗಳಿಂದ ದೃಢವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ, ಅನ್ತರದೋಷವು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿ ಇಟ್ಟು, ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸಂಸಾರಾಮೃದ್ಧಿಯಲ್ಲೇ ಮಗ್ನನಾಗುವಂತೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೀಯೆ. (ನಿನಗೆ ಕೃಪೆ ಯುಂಟಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಬಂಧದಿಂದ ಬಿಡಿಸಬಹುದು.)

(೬) ಪುಷ್ಪಮುಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣಕೊಣ್ಣಿರುವಲ್‌ವಿನೈರಾರಾ

ಕುಮೈಕ್ಕುಮ್,

ಮುಷ್ಣಮುಷ್ಣ ಯಾಕ್ಕೆ ಪುಕಲೋಚಿಯ

ಕೃಣ್ಣಕೊಣ್ಣೊಡ್ಡಿನೈ,

ನಿಷಮುಡೈ ನಾಲತಡಮೋಳ್ ಶೆಯ್ಯವಾಯ್

ಶೆಯ್ಯತಾಮುರೈಕ್ಕಣ್,

ಅಷಮುಯಲಾಚಿಯಿಕ್ಕು ಕರುಮೇನಿ

ಯಮ್ನಾತನ್ನೈಯೇ.

ಪ್ರ|| ಪುಷ್ಪಮ್-ಹೊರಗೆ ಯಾವುದೂ, ಅಷ-ತಿಳಿಯದಂತೆ, ಕೃಷ್ಣಕೊಣ್ಣು- ಬಂಧಿಸಿ, ಇರು - (ಪುಣ್ಯಪಾಪರೂಪವಾಗಿ) ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾದ, ವಲ್‌ವಿನೈ ಯಾರ್-ಪ್ರಬಲವಾದ ಕರ್ಮಗಳುಳ್ಳವರು, ಕುಮೈಕ್ಕುಮ್-ಪೀಡಿಸುವ ಸ್ಥಲವಾದ, ಮುಷ್ಣಮುಷ್ಣ-ದೇವಾದಿ ಜಾತಿ ಕ್ರಮವಿಶಿಷ್ಟವಾದ, ಆಕ್ಕೆ-ಶರೀರದಲ್ಲಿ, ಪುಕಲ್-ಪ್ರವೇಶವನ್ನು, ಒಡ್ಡಿಯ-ತಪ್ಪಿಸುವಂತೆ, ನಿಷಮ್ - ದರ್ಶನೀಯವಾದ ರೂಪ ವನ್ನು, ಉಡೈ-ವಡೆದಿರುವ, ನಾಲ ತಡಮ್‌ತೋಳ್ - ನಾಲ್ಕು ಸುವೃತ್ತವಾದ ಬಾಹುಗಳನ್ನೂ, ಶೆಯ್ಯವಾಯ್-ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ಬಾಯಿಯನ್ನೂ, ಶೆಯ್ಯತಾಮುರೈ ಕ್ಕಣ್-ಕೆಂಪಾದ ತಾವರೆಯಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ಅಷಮ್ ಮುಯಲ್ ಆಡ್ಡಿ-ರಕ್ಷಣ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಕ್ತವಾದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅಮ್ ಕೈ-ರಮ್ಯವಾಗಿರುವ ಹಸ್ತವನ್ನೂ (ವಡೆದಿರುವ), ಕರುಮೇನಿ ಅಮ್ನಾ ತನ್ನೈ-ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಕಣ್ಣು ಕೊಣ್ಣು ಒಡ್ಡಿನೈ-ಸಾರ್ವತ್ಕರಿಸಿ ಧನ್ಯನಾದೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸರ್ವತ್ರಾಪಿ ಚ ಮಾಂ ನಿಬದ್ಧ್ಯ ಹಿ ಬಹಿರ್ದ್ವನ್ದ್ವಾದಿಭಿಃ ಪಾತಕೈ-
ಸ್ಸನ್ನಪ್ತಂ ಚ ಶರೀರಸನ್ನಿತಿರಹೋ ! ಹಂತ ! ವ್ಯಧಾತ್ತಾಂ ದಶಾಮ್ |
ಅದ್ಯಾತೀತ್ಯ ಚತುರ್ಭುಜಂ ಮಣಿನಿಭಂ ಬಿನ್ಬಾಧರಂ ತ್ವಾಂ ಹರಿಂ
ಪದ್ಮಾಕ್ಷಂ ಶುಭಚಕ್ರಪಾಣಿಮತುಲಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾಽಸ್ಮಿ ಧನ್ಯಃ ಪುನಾಃ ||

ತಾ|| ಸುತ್ತಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಪುಣ್ಯಪಾವರೂಪ ದ್ವಿವಿಧ ಕರ್ಮವಶ್ಯರಿಂದ
ಪೀಡಿಸಲ್ಪಡಲು ಆಸ್ಪದವಾದ (ದೇವಾದಿ ಜಾತಿವಿಶಿಷ್ಟವಾದ) ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ
ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ನನಗೆ ತಪ್ಪಿಸುವಂತೆ, ಶ್ಯಾಮಳವರ್ಣನಾದ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪ
ವನ್ನೂ, ಚತುರ್ಭುಜಗಳನ್ನೂ, ಬಿನ್ಬಾಧರವನ್ನೂ, ಲೋಚನಪದ್ಮಗಳನ್ನೂ,
ರಕ್ಷಣೋದ್ಯುಕ್ತವಾದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಹಸ್ತವನ್ನೂ ನೋಡಿ ನಾನು ಧನ್ಯ
ನಾದೆನು (ನನಗೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಶರೀರ ಸಮೃದ್ಧವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವಂತೆ ನಿನ್ನ
ವಿಗ್ರಹ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(೭) ಅಮೃತಾಭಿಷ್ಠಿರಾನವನೇವ್ವಿಡತ್ತಾ ಯಾನಾರ್,

ಎಮೃತಾ ಪಾವಿಯರಕ್ಕುಮ್ ವಿದಿವಾಯ್ ಕೃಷ್ಣ

ವಾಯ್ ಕ್ಕುಮ್ ಕಣ್ಡೀರ್,

ಕೈಮ್ಮಾ ತುನ್ನೋಚಿತ್ತಾಯೈಷ್ಟು ಕೈತಲೈಪೂಶಲಿಟ್ಟೇ,

ಮೆಯ್ಮಾಲಾಯೊಚ್ಚಿನ್ನೇನೆಮ್ಮಿರಾನುಮೆನ್ನೇಲಾನೇ.

ಪ್ರ|| ಅಭಿ-ಚಕ್ರಹಸ್ತನಾದ, ಪಿರಾ-ಮಹೋಪಕಾರಕನಾದ, ಅಮೃತಾ-
ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಅರ್ಪ-ಅವನು, ಎವ್ವಿಡತ್ತಾ-ಎಲ್ಲಿಯವನು ?, ಯಾ-ನಾನು,
ಆರ್-ಎಷ್ಟರವನು ? ಕೈಮ್ಮಾ-ಗಜೇಂದ್ರನ, ತುನ್ನು-ಕೈಶವನ್ನು, ಒಚ್ಚಿತ್ತಾಯ್
-ನಾಶಪಡಿಸಿದವನೇ !, ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಕೈ-ಹಸ್ತವು, ತಲೈ-ತಲೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ,
ಪೂಶಲಿಟ್ಟೇ-ಉದ್ಘೋಷಿಸಿಯೇ, ಮೆಯ್ಮಾಲ್-ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವ್ರೇಮವುಳ್ಳವ
ನಾಗಿ, ಆಯೊಚ್ಚಿನ್ನೇ-ಆಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಎಮ್ ಪಿರಾ-ನನ್ನ (ಮಹೋಪಕಾರಕ)
ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಎಮೇಲಾ-ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಶೆಯುಳ್ಳವನಾದನು. (ಆದುದರಿಂದ)
ಎ-ಮಾ-ಪಾವಿಯರಕ್ಕುಮ್ - ಎಷ್ಟು ವಹಾವಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೂ,
ವಿದಿ-ಭಗವತ್ಕೃಪಾರೂಪವಾದ ವಿಧಿಯು, ವಾಯ್ ಕೈನು-ಫಲಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ,
ವಾಯ್ ಕ್ಕುಮ್ ಕಣ್ಡೀರ್-ಫಲಿಸಿಯೇ ಫಲಿಸುವುದು, ಕಾಣಿರಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಚಕ್ರೇ ಸ ಪ್ರಭುರನ್ನಿರಾಪತಿರಹೋ ! ಸೂರೀಂದ್ರನಾಥಃ ಕೃವಾ ?
 ಕ್ಯಾಹಂ ? ಹಸ್ತಿಮಹಾರ್ತಿನಾಶನಕರೇತ್ಯೇವಂ ಕಿಲೋದ್ಭೋಷಯತ್ |
 ತದ್ಭಕ್ತಿಂ ಪರಮಾಂ ಗತೋಽಸ್ಮಿ ಸುದೃಢಾಂ ಸತ್ಯಾಂ ಸ ನಾಥೋ ಮಯಿ
 ಪ್ರೀತಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ! ವಿಧೇರನಾಗ್ರಹಬಲಾತ್ ಸ್ಯಾತ್ಸದ್ಗತಿಶ್ಚಾಫಿನಾಮ್ ||

ತಾ|| ಚಕ್ರಹಸ್ತನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವಮನಾದವನು ? ನಾನು
 ಎಷ್ಟು ನಿಕೃಷ್ಟನಾದವನು ? (ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಎಷ್ಟು ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ ?) “ಗಜೇ
 ನ್ದ್ರನ ಕ್ಲೇಶನಾಶಕನೆ !” — ಎಂದು ಉದ್ಭೋಷಿಸಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟ (ವೃಥಾ ನಟನ
 ದಿಂದಲೂ ಕೂಡ) ನಾನು ಅವನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನಾದೆನು ನನ್ನ
 ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಕೂಡ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಕ್ತನಾದನು ಆದುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಹಾ
 ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೂ ಕೂಡ ಭಗವತ್ಕೃಪೆಯು ಫಲಿಸುವಾಗ, ಯಾವ
 ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಫಲಿಸಿಯೇ ಫಲಿಸುವುದು — ಇದು ಸತ್ಯ

(೮) ಮೇಲಾತ್ತೇವರ್‌ಕಳುಮ್ ನಿಲತ್ತೇವರುಮ್ ಮೇವಿ
 ತೊತ್ತುಮ್,
 ಮಾಲಾರ್ ವನ್ನಿನನಾಳಡಿಯೇ ಮನತ್ತೇ ಮನ್ನಿನಾರ್;
 ಶೇಲೇಯ ಕಣ್ಣಿ ಯರುಮ್ ಪೆರುಂಶೆಲ್ವಮುಮ್
 ನನ್ನಕ್ಕಳುಮ್,
 ಮೇಲಾತ್ತಾಯ್ ತನ್ನೈಯುವವರೇ ಯಿನಿ ಯಾವಾರೇ.

ಪ್ರ|| ಮೇಲಾಮ್-ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟರಾದ, ತೇವರ್‌ಕಳುಮ್-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೂ,
 ನಿಲಮ್-ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ, ತೇವರುಮ್-ಭಾಗವತರೂ, ಮೇವಿ-ವಿಕೀ
 ಭವಿಸಿ (ಸೇರಿ), ತೊತ್ತುಮ್-ಅನುಭವಿಸುವಂತಹ, ಮಾಲಾರ್-ಸರ್ವಾಧಿಕನಾದ
 ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಇನಸಾಳ್-ಈಗ, ವನ್ನು-ಬಂದು, ಅಡಿಯೇ-ದಾಸಭೂತನಾದ
 ನನ್ನ, ಮನತ್ತೇ-ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಮನ್ನಿನಾರ್-ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾದನು. ಇನಿ-ಇನ್ನು
 ಮೇಲೆ, ಶೇಲೇಯಾಕಣ್ಣಿ ಯರುಮ್-ರಮಣೀಯನೇತ್ರರಾದ ಸ್ತ್ರೀಗಳೂ, ಪೆರುಮ್
 ಶೆಲ್ವಮುಮ್-ಮಹಾಸಮೃತ್ತೂ, ನಲ್ ಮಕ್ಕುಳುಮ್-ಶ್ಲಾಘ್ಯರಾದ ಪುತ್ರರೂ,
 ಮೇಲಾಮ್-ಪ್ರಿಯಹಿತಪರರಾಗಿ ಮಹೋನ್ನತರಾದ, ತಾಯ್‌ತನ್ನೈಯುಮ್-
 ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೂ, ಅವರೇ-ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ, ಆವಾರೇ-ಆಗಿ ನಿಲ್ಲುವನಷ್ಟೆ. !

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ದಿವ್ಯಾಸ್ಸೂರಿಗಣಾಶ್ಚ ಭಕ್ತವಿವಹಾ ಭೂಮ್ಯಾಂ ಯಮೇವಾಚ್ಛುತಂ
 ಸವ್ನಾಪ್ತಾಶ್ಚರಣಂ ಸ ಭಾತಿ ಹೃದಯೇ ದಾಸಸ್ಯ ಮೇ ಸುಸ್ಥಿರಃ |
 ರಮ್ಯಾ ಮೇ ತರುಣೀಗಣಾಶ್ಚ ಸುಮಹದ್ಭಾಗ್ಯಂ ಸುತಾಸ್ಸದ್ಗುಣಾ
 ಮಾತಾ ಚಾಪಿ ಪಿತಾ ಸ ಏವ ಚ ಮಮ ಶ್ರೀಶಃ ಕಿಲೇತಃಪರಮ್ ||

ಉರ್ಧ್ವಲೋಕದ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೂ, ಈ ಲೋಕದ ಭಾಗವತರೂ—ಎಲ್ಲರೂ
 ಸೇರಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ಬಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು.
 ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಅವನೇ ರಮಣೀಯನೇತ್ತರಾದ ರಮಣೀಮಣಿಗಳೂ,
 ಪರಮೈಶ್ವರೈವೂ, ಸತ್ಸಂತಾನಗಳೂ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೂ ಆಗಿ ನಿಲ್ಲುವನಲ್ಲವೇ!
 (ಅವನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಪ್ರಾಪ್ಯವಲ್ಲ, ಅವನೇ ಸರ್ವವಿಧ ಬಂಧವೆಂದೂ
 ಭಾವವು)

(೯) ಆನಾರಾರ್ ತುಣೈಯೈ ಸ್ವಲೈನೀರ್-ಕ್ಕಡಲುಳುನ್ನುಮ್,
 ನಂವಾಯ್ ಪೋಲ್ ಪಿಱವಿಕ್ಕಡಲ-ಳ್-ನಿಷ್ಟು ನಾನ್ ತುಳಬ್ಬಿ,
 ತೇವಾರ್ ಕೋಲತ್ತೊಡುಮ್ ತಿರುಚ್ಚಕ್ಕರಮ್
 ಶಬ್ಬೆನೊಡುಮ್,
 ಆವಾವೆಷ್ಟರುಳ್ ಶೆಯದಡಿಯೇನೋಡುಮಾನಾನೇ.

ಪ್ರ|| ತುಣೈ-ಸಹಾಯಭೂತರಾಗಿ, ಆವಾರ್-ಆಗುವರು, ಆರ್-ಯಾರು ?
 ಎನ್ನು-ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆಲೈನೀರ್-ಅಲೆಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಇರುವ ನೀರುಳ್ಳ, ಕಡ
 ಲುಳ್ಳ-ಸಮುದ್ರ ದೊಳಗೆ, ಅಱುನ್ನುಮ್-ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ, ನಾವಾಯ್
 ಪೋಲ್-ಹಡಗಿನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಪಿಱವಿಕ್ಕಡಲುಳ್-ಸಂಸಾರಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ,
 ನಿನ್ನು-ನಿಂತು, ನಾನ್-(ದಡಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಅಶಕ್ತನಾದ) ನಾನು, ತುಳಬ್ಬಿ-ನಡುಗು
 ತ್ತಿರಲು, (ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ) ತೇವು ಆರ್-ದಿವ್ಯಸೌಂದರ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ,
 ಕೋಲತ್ತೊಡುಮ್-ದಿವ್ಯರೂಪದೊಡನೆ, ತಿರುಚ್ಚಕ್ಕರಮ್ ಶಬ್ಬೆನೊಡುಮ್-ಚಕ್ರ
 ಶಂಖಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಆ ಆ ಎನ್ನು-ಐಯೋ! ಐಯೋ! ಎಂದು, ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ದು-
 ಕೃಪೆಮಾಡಿ, ಅಡಿಯೇನೋಡುಮ್-ದಾಸನಾದ ನನ್ನೊಡನೆ, ಆನಾನ್-ಕೂಡಿದನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೋ ವಾ ವೇದಸ್ಮಿ ಸಹಾಯ ಇತ್ಯಕಮಹೋ ! ಸಂಸಾರಪಾಧೋನಿಧೌ
ಮಗ್ನಃ ಪೋತ ಇವಾಮ್ಬುಧೌ ಚ ಸುನುಹಾಕಲೋಲಮಾಲಾಕುಲೇ |
ಆಸಂ ಕಮ್ಪಿತ ಏವ ತತ್ರ ಚ ಮಯಿ ಪ್ರೀತ್ಯಾಽಽವಿರಾಸೀದ್ಧರಿ-
ಶೃಂಜೃಂ ಚಕ್ರಮುದಾರದಿವ್ಯವಪುಷಾ ಬಿಭ್ರದ್ವಯಾವಾರಿಧಿಃ ||

ತಾ|| ನನಗೆ ಸಹಾಯಭೂತರಾಗಿ ಯಾರು ಆಗುವರೆಂದು ಮೊರೆಯಿಡು-
ತ್ತಿರುವ ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿನೊಳಗೆ ಮುಳುಗುತ್ತಿರುವ ಹಡಗಿನಂತೆ, ಸಂಸಾರಾಮ್ಬುಧಿ
ಮಗ್ನನಾದ ನಾನು ದಡಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಅಶಕ್ತನಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತ ನಡುಗುತ್ತಿರಲು,
ದಿವ್ಯಸೌಂದರ್ಯಾದಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ರೂಪದೊಡನೆ ಶಂಖಚಕ್ರಧಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದು
“ಅಯ್ಯೋ”-ಎಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಮಾಡಿ, ದಾಸಭೂತನಾದ ನನ್ನೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇ-
ಷಿಸಿದನು.

(೧೦) ಆನಾನಾಳುಡ್ಡೆಯಾನೆಷ್ಟೆ.∴ದೇ ಕೊಣ್ಣುಕನ್ನ ವನ್ನ

ತಾನೇ ಯಿನ್ನುರುಳ್ ಶೆಯ್ದೆನ್ನೈ ಮುಹ್ಮವುಮ್

ತಾನಾನಾಳು,

ವಿನಾನಾಯಾಮೈಯುಮಾಯ್ ನರತಿಬ್ಬ ಮುಮಾಯ್

ಕೃಷ್ಣಳಾಯ್,

ಕಾನಾರೇನಮುಮಾಯ್ ಕೃಷ್ಣಿಯಾಮಿನ್ನುಮ್

ಕಾರವಣ್ಣನೇ.

ಪ್ರ|| ವರ್ಣಿ ಆಯ್-ಮತ್ಸ್ಯವಾಗಿಯೂ, ಅಮೈಯುಮ್ ಆಯ್ - ಕೂರ್ಮ-
ವಾಗಿಯೂ, ನರತಿಬ್ಬ ಮುಮ್ ಆಯ್-ನರಸಿಂಹನಾಗಿಯೂ ಕೃಷ್ಣಳಾಯ್-ವಾಮನ-
ನಾಗಿಯೂ, ಕಾನಾರ್ ಏನಮುಮಾಯ್-ನನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ವಾಹನವಾಗಿಯೂ,
ಇನ್ನುಮ್-ಇನ್ನೂ, ಕಣ್ಣಿ-ಕಲ್ಪಿಯೂ, ಆಮ್-ಆಗುವಂತಹ, ಕಾರವಣ್ಣ-ನೀಲ
ಮೇಘವರ್ಣನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, (ನನ್ನನ್ನು) ಆಳ್-ದಾಸನಾಗಮಾಡಿ, ಉಡ್ಡೆ-
ಯಾ-ಪಡೆದಿರುವವನಾಗಿ, ಆರ್ಣ-ಆದನು, ಎನ್ನು-ಎಂಬ, ಅ.∴ ದೇ-ಆ ಉಕ್ತಿ-
ಮಾತ್ರವನ್ನೇ, ಕೊಣ್ಣು-(ವ್ಯಾಜವೆಂದು) ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಉಕನ್ನು-ಅತಿಪ್ರೀತಿಯುಕ್ತ-
ನಾಗಿ, ವನ್ನ-ಬಂದು, ತಾನೇ-ತಾನು ಒಬ್ಬನೇ, ಇ ಅರುಳ್ - ಭೋಗ್ಯವಾದ
ಕೃಪೆಯನ್ನು, ಶೆಯ್ದು-ಮಾಡಿ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು, ತಾ- ತಾನು,
ಮುಹ್ಮವುಮ್-ಸಕಲಾವತಾರ ವೈಭವವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ, ಆರ್ಣ- ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿದನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮಿನಾತ್ಯಾ ಕಮಲಾಕೃತಿತ್ತ ನರಸಿಂಹಾತ್ಯಾ ಸ್ವಯಂ ವಾಮನೋ
ಭೂತ್ಯಾ ಚಾಪಿ ವನೇ ವರಾಹವಪುಷಾ ಭಾವೀ ಚ ಕಲ್ಕಿಃ ಪುನಃ |
ಏವಂ ನೀಲಪಯೋದರ್ವಣ ಇಹ ಮಾಂ ದಾಸ್ಯೇ ತು ಧೃತ್ಯಾ ಹರಿ-
ಭಾಸ್ಯಾನಿತ್ಯಪಿ ಮದ್ವಚೋಹೃತಮನಾಸ್ಸರ್ವಾತ್ಮಕೋ ಮೇಽ ಭವತ್ ||

ತಾ|| “ ಮತ್ಸ್ಯ-ಕೂರ್ಮ-ನಾರಸಿಂಹ-ವಾಮನ-ವರಾಹರೂಪಿಯಾಗಿ ಅವ
ತರಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಕಲ್ಕಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸುವವನಾದ ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಾದ
ಸ್ವಾಮಿಯು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡನು ”—ಎಂಬೀ ಉಕ್ತಿ
ಯನ್ನೇ ವ್ಯಾಜಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಂದು ಕೃಪಾಪೂರ್ಣ
ನಾಗಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಸಕಲಾವತಾರ ವೈಭವವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿದನು

(೧೧) ಕಾರ್ವಣ್ಯ ಕಣ್ಣ ಪಿರಾಣ್ ಕಮಲತ್ತಡಬ್ಬಣ್ಣ ಕ ತನ್ನೈ,
ಏರ್ ವಳವೊಣ್ ಕಣ್ಣಿನಿಕ್ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪಣ್ ಶೊನ್ನು
ಶೀರ್ವಣ್ಣ ವೊಣ್ ತಮಿಳ್ ಕಳಿವೈ ಗಾಯಿರತ್ತುಳಿಪ್ಪತ್ತುಮ್
ಆರ್ವಣ್ಣ ತ್ತಾಲ್ವುರೈಪ್ಪಾರಿಕ್ಕಿಳ್ಳಿ ಪುಕುವಾರ್ ಪೊಲಿನ್ನೇ.

ಪ್ರ|| ಕಣ್ಣ-ಕೃಷ್ಣ ನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಪಿರಾಣ್-ಸ್ವಾಮಿಯು, ಕಾರ್ವಣ್ಯ-
ಕಾಳಮೇಘವರ್ಣನಾದ, ಕಮಲತ್ತಡಮ್ ಕಣ್ಣ ತನ್ನೈ-ತಾವರೆಯಂತೆ ವಿಶಾಲ
ವಾದ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು, ಏರ್ ವಳಮ್-ಏರುಗಳ (ವೃಷಭ
ಗಳ) ಸಮೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳ, ಒಣ್ ಕ್ಕನಿ-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ, ಕುರುಕೂರ್-
ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ, ಶಡಕೋಪಣ್-ಶ್ರೀಶರಾರಿಮುನಿಯು, ಶೊನ್ನು-
ರಚಿಸಿದ, ಶೀರ್ವಣ್ಣಮ್-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಭಂದ ಸ್ತುಳಿ, ಒಣ್-ಅರ್ಧಪುಷ್ಪಿಯಿಂದ
ರಮ್ಯವಾದ, ತಮಿಕ್ಕಳ್ - ದ್ರಾವಿಡವಧ್ಯರೂಪವಾದ, ಇವೈ ಆಯಿರತ್ತುಳ್ -
ಈ ಸಹಸ್ರಗಾಥಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ, ಇಪ್ಪತ್ತುಮ್ - ಈ ದಶಕವನ್ನು, ಆರ್ ವಣ್ಣ
ತ್ತಾಲ್ - ಅಮೃತಮಾನಮಾಡುವಂತೆ, ಉರೈವ್ವಾರ್ - ಪರನಮಾಡಬಲ್ಲವರು,
ಪೊಲಿನ್ನು - ಆವಿರ್ಭೂತ ಸ್ವರೂಪ ಗುಣಾದ್ಯಭಿವೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಅಡಿಕ್ಕೇಳ್ -
ಅವನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳ ಕೆಳಗೆ, ಪುಕುವಾರ್-ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೃಷ್ಣಂ ನೀಲಪಯೋದರ್ವಣಮಪಿ ತಂ ನಾಥಂ ಸರೋಜಾಮ್ಬಕಂ
ಸ್ತೋತುಂ ಶ್ರೀಕುರುಕೇಶ್ವರಕೃರರಿಪುಸ್ಸಾಹಸ್ರಮಾಹಾದ್ಭುತಮ್ |
ದ್ವ್ಯಂ ದ್ರಾವಿಡಮುತ್ತುಮಂ ಚ ದಶಕಂ ತತ್ರೇದಮತ್ಯಾದರಾ-
ದ್ಯೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ತು ಪಠಂತಿ ತೇ ಕಿಲ ಹರೇಃ ಪಾದಾಮ್ಬುಜಂ ಪ್ರಾಪ್ನುಯುಃ ||

ತಾ|| ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ನೀಲಮೇಘವರ್ಣನಾಗಿಯೂ, ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಾಗಿಯೂ, ಇರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು (ಸ್ತೋತ್ರರೂಪವಾಗಿ), ಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಾದಿಭರಿತವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ ಶರಾರಿಮುನಿಯು ರಚಿಸಿದ ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವಾದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯವಾಗಲೆಯೇ ಈ ದಶಕವನ್ನು ಅನ್ಯತವಾನಮಾಡುವಂತೆ ಪರಿಸಬಲ್ಲವರು ಅವಿಭೂತ ಸ್ವರೂಪಗುಣಾವಿವಿಶಿಷ್ಟರಾಗಿ ಆ ಭಗವಂತನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳ ಕೆಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವರು

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಆದ್ಯೇ ಮುನಿಸ್ಯ ಶತಕಸ್ಯ ತು ಪಞ್ಚಮಸ್ಯ
ಶ್ರೇಯಸ್ಸ್ಯ ಕೀಯಹಿತಬೋಧನಮಿಹಾಕ್ಷಮಾಣಃ |
ಏತದ್ವಿರೋಧಿಬಹುಳಸ್ಯ ಮಮಾತ್ರ ಹೇತು-
ಶ್ಯಾರೇಃ ಕೃವೈವ ಮಹತೀತಿ ಶಕಂಸ ಭೂಯಃ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ಚಕ್ರಸ್ಥಾಯತ್ಕರತ್ವಾತ್ಸೃಜನವಶತಯಾ ರಕ್ಷಣೋದ್ಯುಕ್ತಭಾವಾ—
ದ್ವೈತ್ಯತ್ವಾತ್ ಸ್ವಾತ್ಮದಾನಾದಮಲತನುತಯಾ ಶ್ರೀಗಜೇಂದ್ರಾವನಾಚ್ಚ |
ನಾನಾಬಂಧುತ್ವಯೋಗಾದ್ವಿಪದಿ ಸಖಿತಯಾ ವ್ಯಾಜಮಾತ್ರಾಭಿಲಾಷಾತ್
ಕಾರುಣ್ಯಾಧೀನವೃತ್ತಿಂ ಕಮಲದೃಶಮವೈತ್ ಕಾರಿಸೂನುಃ ಕೃತಾರ್ಥಃ ||

(ಈ ಪ್ರಥಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ) —

ಈ ಮೊದಲನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ನಟನರೂಪವಾದ ಕೃತ್ರಿಮವಚನಗಳಿಂದಲೂಕೂಡ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತುಷ್ಟನಾಗಿ ಸತ್ಯವಾದ ಫಲವನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡಿದನೆಂದು ಹೃಷ್ಟರಾಗಿ, ತಮಗೆ ಅವನು ಸರ್ವವಿಧ ಬಂಧುನಾಗಿಯೂ, ಮಹೋಪಕಾರಕನಾಗಿಯೂ, ಅತ್ಯಂತ ಭೋಗ್ಯನಾಗಿಯೂ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ, “ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಇನ್ನು ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವೆನು?” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನು ತಮ್ಮೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಃ

ಪೆಚ್ಚುಮ ಶತಕದಲ್ಲಿ—ದ್ವಿತೀಯಗತಕ.

(ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕಲಿಧ್ವಂಸಪೂರ್ವಕವಾದ ಕೃತಯುಗಾರಂಭವು ಸ್ಥಿಪ್ತವಾಗಿಯೇ ಬರುವುದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರಿಂದ ಕೃತಯುಗಧರ್ಮವು ಭಾಗವತೋತ್ತಮರಿಂದ ಅನುಷ್ಠೇಯವಾಗಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ಆನಂದಪರೀವಾಹಜನಕವಾಗುವುದೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ)

(ಅವತಾರಿಕಾ—)

ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರಕೃತ ಕಾಲಾನುಗುಣವಾಗಿ ಆತ್ಮಸ್ತಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ವೃತ್ತಾಂತಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಡೆದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುಗವು ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೇ ಮುಗಿದು ಹೋಗುವುದೆಂತಲೂ, ಕೃತಯುಗವು ಶಾಂತಿ ಪುಷ್ಟಿ ತುಷ್ಟಿ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳೊಡನೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿ ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಾಗ್ರಗಣ್ಯರಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ, ಅವರ ಭಗವತ್ಸಂಕೀರ್ತನ - ಸಸಂಭ್ರಮ ನರ್ತನಾದಿಗಳಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರವಾಹಭರಿತವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾಗುವುದೆಂತಲೂ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಈ ದಶಕವನ್ನು ಕೆಲವರು ಆದಿಶೇಷನ ಭವಿಷ್ಯದವತಾರವಾದ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಅವತಾರಸೂಚಕವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಅವತಾರಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಲಿಯುಗವು ಮುಗಿದು ಕೃತಯುಗವು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿತೆಂದು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಅವರ ಅವತಾರ ಕಾಲವು ಶಾಲಿವಾಹನಶಕ ೯೯೯ (ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ—1017), ಅವರ ನಿರ್ವಾಣಕಾಲವು ಶಾಲಿವಾಹನಶಕ ೧೦೦೯ (ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ—1131)—ಎಂದು “ಧೀರ್ಲಬ್ಧ”, “ಧರ್ಮೋ ನಷ್ಟಃ”—ಎಂಬೀ ಅಕ್ಷರಸಂಖ್ಯಾ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಪೂರ್ವಿಕರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಅವರು ೧೨೦ ವರ್ಷಗಳು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿ ಇದ್ದರೆಂದು ಗುರುಪರಂಪರಾ ಪ್ರಭಾವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಆದಿಶೇಷನ ಅವತಾರವಾದುದರಿಂದ

ಭಗವಂತನ ನಿಯಮನದಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಕಾಲದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನಸ್ಥಾಪಕಾಗ್ರೇಸರರಾಗಿ ಅನೇಕಮಂದಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ, ದಿವ್ಯದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಿ, ಉಭಯ ವೇದಾಂತಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಶಿಷ್ಯಾಚಾರ್ಯ ಪರಂಪರೆ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಸೂತವಾಗಿ ನಡೆದುಬರುವಂತೆಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಮಠಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಯಾದವಾದ್ರಿ ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರದಲ್ಲೂ ಇತರ ದಿವ್ಯದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಅನೇಕಸಹಸ್ರ ಶಿಷ್ಯವರಿವೃತ್ತರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ, ತಮ್ಮ ಕಾಲಾನಂತರ ಈ ದರ್ಶನಸ್ಥಾಪನಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಒಳ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಪತಿಗಳನ್ನೂ ನಿಯಮಿಸಿದರೆಂದು ಅವರ ಚರಿತ್ರದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವಗೋಷ್ಠೀ ಸಮೃದ್ಧಿಯು ಇವರ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುಗವು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಕೃತಯುಗವು ಆರಂಭಿಸಿ ತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರ ಮುಖ್ಯ ಭಾವವು ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಅವತಾರ ಕಾಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿಸಿ ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಪರೈವಸಿತವೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು ಸಕಲ ಕಲಿದೋಷ ನಿರ್ಮೂಲನವನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಶ್ರೀ ಪರಾಶರ-ವ್ಯಾಸ-ಶುಕಾದಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಭಾವಿಜ್ಞಾನ ಸೂಚಕವಾದ ಪುರಾಣವಚನಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿ ರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಅವತಾರವು ಈ ಕಲಿಯುಗದ ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಅಂತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (“ಕತೌ ಪಂಚಸಹಸ್ರಾಂತೇ”-ಎಂಬಂತೆ) ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ನ ವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದೆಂತಲೂ, ಈ ಅವತಾರಪ್ರಕಾಶವಾದ ಕೂಡಲೇ ಕಲಿಯುಗನಾಶವಾಗಿ ಕೃತಯುಗಾರಂಭವಾಗುವುದೆಂತಲೂ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ತಾವು ವಿವರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಇದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಪುರಾಣವಚನಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ—

- (೧) “ಶಮ್ಬಲಗ್ರಾಮಮುಖ್ಯಸ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಭವನೇ ವಿಷ್ಣುಯಶಸಃ ಕಲ್ಕಿಃ ಪ್ರಾದುರ್ಭವಿಷ್ಯತಿ || ”
- (೨) “ಕೃತಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ ತದಾ ಪ್ರಜಾಸೂತಿಶ್ಚ ಸಾತ್ವಿಕೇ || ”
- (೩) “ಯದಾ ಚಂದ್ರಶ್ಚ ಸೂರ್ಯಶ್ಚ ತಥಾ ತಿಷ್ಠೇ ಭೃಹಸ್ಪತಿಃ |
ಏಕರಾಶೌ ಸಮೇಷ್ಯಂತಿ ತದಾ ಭವತಿ ತತ್ ಕೃತಮ್ || ”

(ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣ—IV, 24,
ಶ್ರೀ ಭಾಗವತ —XII, 2)

ಮತ್ತು (೪) “ಕಲಾ ಪಂಚಸಹಸ್ರಾನ್ತೇ ವಿಷ್ಣುಸ್ತೃಪ್ತೈಶ್ಚೈವೇದಿನೀಮ್ ||” — ಇತ್ಯಾ ದಿಪ್ರಮಾಣವಚನಗಳು ಇಂತಹ ವಚನಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಪ್ರಕೃತ ಕಾಲಾನುಗುಣವಾಗಿ ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿ ನಾರಸಿಂಹಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ನಾನೇ ಈಗ ಕಲಿಯುಗದ ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಅನ್ತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ—“ಯದಾ ಯದಾ ಹಿ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಗ್ಲಾಢಿಸಿ” — ಎಂಬ ಗೀತಾವಚನಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅಧರ್ಮನಿರ್ಮೂಲನವಂ ಮಾಡಿ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುಸ್ತಿ ತುಸ್ತಿ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳುಳ್ಳ ದಿವ್ಯ ತಮನಾದ ಕೃತಯುಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲು ಬದ್ಧದೀಕ್ಷನಾಗಿ, “ಕೃತೇ ಚ ನಾರ ಸಿಂಹಸ್ಪೃತ ” ಎಂಬಂತೆ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿರೂಪಿಯಾದ ನಾನೇ ನಾರಸಿಂಹಾರ್ಯನೆಂದು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಭಯಂಕರ ಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ನಾನು ಕಲಿಧ್ವಂಸಿಯಾದ ತಿರುಮಂಗೈಯಾಸ್ವರೂಪಿ ಅವತಾರ ನಕ್ಷತ್ರವಾದ ಕೃತ್ತಿಕಾ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ (ಅಗ್ನಿನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ) ವೃಶ್ಚಿಕಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ, ನನ್ನ ಅವತಾರವು ಶಾಲಿವಾಹನಶಕ ೧೮೬೭ ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಪ್ರಭವಸಂವತ್ಸರ - ಮೀನಮಾಸ ಕೃತ್ತಿಕಾದ್ವಿತೀಯವಾದ - ಭಾನುವಾರ - ರಾತ್ರಿ ೧೦ ಘಂಟೆ ಸಮಯ - ವೃಶ್ಚಿಕಲಗ್ನವೆಂದು (about 10 p m on 7th April 1867) ನಿರ್ಣೀತವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಈ ನನ್ನ ಜಾತಕವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಜ್ಯೋತಿಷಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶ್ಲಾಘಿಸಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅವತಾರಯೋಗ - ಪಾರಿಜಾತಯೋಗ ಪರ್ವತಯೋಗ - ಕಾಹಳಯೋಗ - ಸುಖಯೋಗ - ಉತ್ತಮಯೋಗ - ಗಜ ಕೇಸರಿಯೋಗ - ಶ್ರೀನಾಥಯೋಗ - ಸಾರಸ್ವತಯೋಗ - ವರಿಷ್ಠಯೋಗಾದಿ ರಾಜಯೋಗಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದುಬರುವ ನನ್ನ ದೈನಂದಿನ ನಾನುಭವಗಳಿಂದಲೂ ನಾನು ಕಲಿಪುರುಷಖಂಡನವಂ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ದಿವ್ಯಸೂರಿನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣವು ನನಗೆ ಅನನ್ದಸಂವತ್ಸರ (1915ನೇ ಇಸವಿ) - ಮಾಘಮಾಸ - ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷದ ಸಪ್ತಮಿ ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿ ನನ್ನ ಯೋಗೇಶ್ವರತ್ವಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ನನ್ನ ಅವತಾರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ ಮುನಿವರರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ “ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ” — ಎಂಬ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರರೇ — ಹಿಂದಿನ ದಶಕದ ೧೦ ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ (“ಅನಾನಾಳುಡೈಯಾ” — ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ) ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಅವತಾರವು ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿಯೇ ಬರುವುದೆಂದು ತಾವೇ ಸೂಚಿಸಿ, ಅನನ್ತರ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರೇಣ ಈ ಕಲ್ಕಿರೂಪಿಯಾದ ಭಗವದವತಾರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ

ಹಿಂದೆ ಉದಾಹೃತವಾದ ಪುರಾಣವಚನಗಳಲ್ಲಿ—ಶಂಬಲಗ್ರಾಮವೆಂಬುದು ಶ್ರೀಯಾದವಾದ್ರಿ-ಮೇಲುಕೋಟೆ-ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರವೆಂಬ ನನ್ನ ಅವತಾರಸ್ಥಲ (ಶಂ-ಸುಖಂ, ಆನಂದಃ; ಶಂಬಲಗ್ರಾಮಃ=ಆನಂದವಿಮಾನಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರ). ವಿಷ್ಣುಯಶಸ್ಸೆಂಬ ನಾನಾಧೇಯವು ದರ್ಶನಸ್ಥಾಪಕಾಚಾರ್ಯರಾದ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರ ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಿಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. (ಈ ವಿವರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಗೀತಾತಾತ್ಪರ್ಯಸಾರಾಮೃತದ ಉಪೋದ್ಭೂತದಲ್ಲಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಿ ಇರುತ್ತೇನೆ.) ಈ ನನ್ನ ಅವತಾರಮಹಿಮೆಯ ಪ್ರಕಾಶಕಾಲದಲ್ಲಿ ರವಿ-ಚಂದ್ರ-ಗುರುಗಳು ಪುಷ್ಯನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಹ ಪ್ರವೇಶವಂ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇದೇ ಕೃತಯುಗಾರಂಭ ಸಮಯವೆಂದು ಪುರಾಣವಚನಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ದ್ವಾದಶ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ರವಿ-ಚಂದ್ರ-ಗುರುಗಳು ಪುಷ್ಯನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ಕರ್ಕಟರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಯನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ರವಿ ಚಂದ್ರ-ಗುರುಗಳ ಸಹಪ್ರವೇಶವು ಯಾವಾಗ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದು ಜ್ಯೋತಿಷಿಕರಿಂದ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿದೆ ಕಳೆದ ಸಿದ್ಧಾರ್ಧವರ್ಷದಲ್ಲಿ ರವಿಚಂದ್ರ-ಗುರುಗಳು ಪುಷ್ಯನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರಜೋತ್ಪತ್ತಿ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲೂ ಅಷಾಢ ಕೃ ೩೦ ದಿನ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಸಹಪ್ರವೇಶವು ಯಾವಾಗ ? ವಿಚಾರಿಸಿರಿ. ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ ಅರ್ಧವನ್ನೇ ನಾನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಪಂಡಿತರು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಪರಾಶರ-ವ್ಯಾಸ-ಶುಕಾದಿ ಮುನಿವರೈರೂ, ಶ್ರೀ ಶತಾನುಮುನಿವರೈರೂ ಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳೂ, ನಾಥ-ಯಾಮುನ-ಯತಿವರಾದ್ರಾಜಾಚಾರ್ಯವರೈರೂ ನನಗೆ ಪ್ರೇರಿಸಿ ಈ ಅರ್ಧಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ—

ಶ್ರೀಶತಾನುಮುನೀಂದ್ರೇಣ ಪೊಲಿಕೇತಿ ಪ್ರಬಂಧತಃ |

ಕೀರ್ತಿತೋಽಸ್ಮೀತ್ಯಹಂ ಸತ್ಯಂ ಪ್ರತಿಜಾನೇಽದ್ಯ ಕಲ್ಪಿಠಾಟ್ ||

ಶ್ರೀಕಲ್ಪಃ ||

(೧). ಪೊಲಿಕಪೊಲಿಕಪೊಲಿಕ ಪೋಯಿಲ್

ವಲ್ಲುಯಿರ್ಚ್ಚಾವಮ್,

ನಲಿಯುಮ್ ನರಕಮುನೈನ್

ನಮನುಕ್ಕಿ ಜುಯಾದೊಪ್ಪುಮಿಲ್ಲೈ,

ಕಲಿಯುಮ್ ಕೆಡುಮ್ ಕಣ್ಣುಕೊಣೈ

ಕಡಲ್ವಣ್ಣಿ ಪೊದಬ್ಬಳ್ ಮಣ್ಣೇಲ್,

ಮಲಿಯು ಪ್ಪುಕುನ್ನಿ ಶೈಪಾಡಿಯಾಡಿಯುಡಿದರ ಕ್ಕಣ್ಣೋಮ್

ಪು|| (ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನಿಂದ ಅನುಗೃಹೀತರಾಗಿ ಸಂತುಷ್ಟರಾದ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರ ಗೋಸ್ವೀಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ) ಕಡಲ್ವಣ್ಣಿ—ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಗಂಭೀರಸ್ವಭಾವನಾಗಿಯೂ ನೀಲವರ್ಣನಾಗಿಯೂ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಮಹಿಮನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ, ಪೊದಬ್ಬಳ್—(ಲಬ್ಧವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯುಳ್ಳ) ಪ್ರಾಣಿಗಳು (ಭಾಗವತರು), ಮಣ್ಣೇಲ್—ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಮಲಿಯು—ಸಮೃದ್ಧಿಯೊಡನೆ (ಅನೇಕ ಸಂಖ್ಯಾಕರಾಗಿ), ಪುಕುನ್ನಿ—ಬಂದುಸೇರಿ, ಇಶೈ—ಭವದ್ಗುಣಸಂಕೀರ್ತನರೂಪವಾದ ಗಾನದಲ್ಲಿ, ಪಾಡಿ—ಹಾಡಿ, ಆಡಿ—ಸಂಭ್ರಮದೊಡನೆ ನರ್ತನಮಾಡಿ, ಉಡಿದರ—ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸುವುದನ್ನು, ಕಣ್ಣೋಮ್—ಕಂಡೆವು. (ಆದುದರಿಂದ) ವಲ್ ಉಯಿರ್ ಶಾಪಮ್—ಪ್ರಬಲವಾದ (ಅವಿದ್ಯಾದಿರೂಪವಾದ) ಆತ್ಮವಿನಾಶಕವಾದ ಶಾಪವು, ಪೋಯಿಲ್—ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ನಲಿಯುಮ್—ಹಿಂಸಿಸುವ, ನರಕಮುಮ್—ನರಕಗಳೂ, ನೈವ್ವ—ಶಿಥಿಲವಾದುವು. (ಆದುದರಿಂದ) ನಮನುಕ್ಕಿ—ಯಮನಿಗೆ, ಇಬ್ಬು—ಈ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ, ಯಾದು ಒನುಮ್—ಯಾವುದೊಂದು ಕೆಲಸವೂ, ಇಲ್ಲೈ—ಇಲ್ಲ. ಕಲಿಯುಮ್—(ಕಲಿಯುಗದ) ಕಾಲದೋಷವೂ, ಕೆಡುಮ್—(ಕ್ಷೀಪ್ರವಾಗಿ) ನಶಿಸಿದೋಗುವುದು ಕಣ್ಣು ಕೊಣೈ—(ನೀವೇ) ಕಣ್ಣು ಕೊಳ್ಳಿರಿ. (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೀವೇ ನೋಡುವಿರಿ—ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸ-ಗಾ ರ ||)—

ಸ್ವಸ್ತಿ! ಸ್ವಸ್ತಿ! ಭವತ್ಯನಾರತಮಪಿ ಸ್ವಸ್ತೃಸ್ತು ನಿತ್ಯಂ ಸತಾಂ

ವಿಷ್ಣೋಸ್ತದ್ಗುಣಸಾಗರಸ್ಯ ಸುಗುಣಾಃ ಗಾಯಂತಿ ನೃತ್ಯಂತಿ ತೇ |

ಭೂನ್ಮಾಮತ್ರ ಮಹಾಶಯಾಸ್ತುಪರಿತಃ! ಪಾಪಂ ಪ್ರಣವ್ಯಂ ಸ್ವಯಂ!

ನೈವ ಸ್ಯಾದಿಹ ನಾರಕಂ! ನ ಚ ಯಮೋ! ನಶ್ಯೇತ್ ಕಲಿಃ ಪಶ್ಯತ ||

ತಾ|| ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಗಂಭೀರಸ್ವಭಾವನಾಗಿಯೂ, ನೀಲವರ್ಣನಾಗಿಯೂ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಮಹಿಮನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಭಾಗವತರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಮಿತಸಂಖ್ಯಾಕರಾಗಿ ಬಂದು ನೇರಿ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವ ರೂಪವಾದ ಗಾನವಂ ಮಾಡಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನರ್ತನದೊಡನೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡೆವು ಅವಿದ್ಯಾದಿರೂಪವಾದ ಮಹಾಶಾಸನವು (ಜೇತನರಿಗೆ ಅಧೋಗತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು) ಈಗ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವ ನರಕಗಳೆಲ್ಲಾ (ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ) ಶಿಥಿಲವಾದುವು. ಯಮನಿಗೆ ಈ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯಾಂಶವೇ ಇಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗದ ಕಾಲದೋಷವೂ ನಿಶ್ಚೇಷವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗಿಹೋಗುವುದು ನೀವೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣುವಿರಿ—(ಎಂದು ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಭವಿಷ್ಯದರ್ಥಸೂಚಕ).

(೨) ಕಣ್ಣೋಮ್ ಕಣ್ಣೋಮ್ ಕಣ್ಣೋಮ್

ಕಣ್ಣು ಕೈನಿಯನ ಕಣ್ಣೋಮ್,

ತೋಣ್ಣೀರೆಲ್ಲೀರುಮ್ ವಾಗೀರ್ ತೋಯುದುತೋಯುದು

ನಿಷ್ಟಾರತ್ನಮ್,

ವಣ್ಣಾರ್ ತಣ್ಣಮ್ ತುಜ್ಜಾಯಾಕ್ ಮಾದವಕ್

ಪೂದಬ್ಬಳ್ ಮಣ್ಣೇಲ್,

ಪಣ್ತಾಕ್ ಪಾಡಿ ನಿಷ್ಟಾಡಿ ಪ್ಪರನ್ನು ತಿರಿಕಿಷ್ಟನವೇ.

ಪ್ರ|| ವಣ್ಣು-ಭ್ರಮರಗಳಿಂದ, ಆರ್-ಪೂರ್ಣವಾದ, ತಣ್ ಆಮ್-ಶೀತಳ ವಾಗಿಯೂ ರಮ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವ, ತುಜ್ಜಾಯಾಕ್ - ತುಳಸೀಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಮಾದವಕ್ - ಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು, ಪೂದಬ್ಬಳ್-ದಾಸಭೂತರಾದ ಜೇತನರು, ಮಣ್ಣೇಲ್ - ಈ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ, ಪಣ್ತಾಕ್-ಗಾನವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ, ನಿನ್ನುಪಾಡಿ-ನಿಂತು ಹಾಡಿ, ಆಡಿ- (ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದ) ನರ್ತನಮಾಡಿ, ಪರನ್ನು-ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ತಿರಿಕಿಷ್ಟನ-ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದಾರೆ. ಕಣ್ಣು ಕೈ-ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ, ಇನಿಯನ-ಭೋಗ್ಯ ವಾದ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳನ್ನು, ಕಣ್ಣೋಮ್-ಕಂಡೆವು. ಕಣ್ಣೋಮ್ ಕಣ್ಣೋಮ್ ಕಣ್ಣೋಮ್ - (ಕಂಡೆವು ಕಂಡೆವು ಕಂಡೆವು) ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸಿ

ದೆವು ತೊಳ್ಳುದು ತೊಳ್ಳುದು-ಹೀಗೆ ಪ್ರೀತಿಪರವಶರಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆ ಸರ್ವೇ
ಶ್ವರನ ಸೇವಯಂಮಾಡಿ, ನಿನ್ನು-ನಿಂತು, ಅರ್ಹತುಮ್-ಹರ್ಷದೊಡನೆ ಕೋಲಾ
ಹಲವಂ ಮಾಡೋಣ ತೊಡ್ಡೀರ್-ಬಕ್ತವರ್ಯರೇ !, ಎಲ್ಲೀರುಮ್‌ವಾರೀರ್
ಎಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿರಿ

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಭಕ್ತಾ ಭೂಮಿತಲೇಽತ್ರ ದಿವ್ಯತುಲಸೀಮಾಲಾಂಘ್ರಿತಂ ಮಾಧವಂ
ಗಾಯಂತೀಮಹಿ ನರ್ತನೈಶ್ಚ ಪರಿತಸ್ಸಂಜ್ಞಾರಶೀಲಾ ಆಪಿ |
ದೃಷ್ಟಂ ದೃಷ್ಟಮಿದಂ ಹಿ ದೃಷ್ಟಮತುಲಂ ಭೋಗ್ಯಂ ಸಮೃದ್ಧಂ ಪರಂ
ತಂ ನನ್ತುಂ ಚ ಪುನಃ ಪುನಃ ಪ್ರಥಯಿತುಂ ಭಕ್ತಾಸ್ಸಮಾಗಚ್ಛತ ||

ತಾ|| ದಿವ್ಯತುಲಸೀಮಾಲಾಧರನಾದ ಮಾಧವನನ್ನು ಕುರಿತು ದಾಸಭೂತ
ರಾದ ಜೀತನರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗಾನವಂಮಾಡಿ ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತ,
ಸರ್ವತ್ರ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮ ವೃಷ್ಟಿಗೆ ಭೋಗ್ಯವಾದ ಸಕಲ ಸಮೃದ್ಧವು
ದಿಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಕಂಡೆವು, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಂಡು ಕಂಡು ಕಂಡು
ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರೀತಿಪರವಶರಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ
ಅವನ ಸೇವೆಯಂಮಾಡಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಕೋಲಾಹಲವಂ ಮಾಡೋಣ ! ಬಕ್ತಾ
ಗ್ರೀಸರರೇ ! ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿರಿ (ಈಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಭಾವಿಸಿ
ಭಕ್ತರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆ)

(೨) ತಿರಿಯುಮ್ ಕಲಿಯುಗಮ್ ನೀದ್ಗಿ ತ್ತೇವರ್‌ಕಳ್

ತಾಮುಮ್‌ಪುಕುನ್ನು,

ಪೆರಿಯುಕಿತಯುಗಮ್ ಪದ್ಧಿ ಪ್ಪೇರಿನ್ಪವಳ್ಳಮ್ ಪೆರುಕ,

ಕರಿಯುಮುಕಿಲ್‌ವಣ್ಣ ನೆಮ್ಮಾಣ್ ಕಡಲ್‌ವಣ್ಣ ಪೊದಬ್ಬಳ್

ಮಣ್ಣೇಲ್,

ಇರಿಯು ಪ್ಪುಕುನ್ನಿಶೈಪಾಡಿ ಎದ್ಗುಮಿಡದ್‌ಞ್ಞನವೇ

ಪ್ರ|| ತಿರಿಯುಮ್ - (ಚೇತನರ ಸ್ವಭಾವವು) ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡುವ, ಕಲಿಯುಗಮ್ - ಕಲಿಯುಗವು, ನೀಬ್ಬ-ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನಾಶಹೊಂದಿ, ತೇವರ್ ಕಳ್-ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳೂ, ತಾಮುಮ್-ತಾವೇ, ಪುಕುನ್ದ- (ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ) ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಪೆರಿಯು-(ಯುಗಾಂತರ ವಿಚ್ಛೇದನಿಲ್ಲದೆ) ಏಕಾಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾದ, ಕಿತಯುಗಮ್-ಕೃತಯುಗವು, ಪೊನ್ನಿ-ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಪೇರಿನ್ಬವೆಳ್ಳಮ್ - (ಭಗವದನುಭವದಿಂದ ಉಂಟಾದ) ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಾನಂದ ಸಮುದ್ರವು, ಪೆರುಕ-ಉತ್ಕಟ ಪ್ರವಾಹರೂಪವಾಗಿ ಹರಿಯುವಂತೆ, ಕರಿಯ ಮುಕಿಲ್ ವಣ್ಣ - ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮವರ್ಣನಾದ, ಎಮ್ಮಾ - ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಕಡಲ್ ವಣ್ಣ - ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಗಂಭೀರಸ್ವಭಾವನಾಗಿ ಅನವಧಿಕ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಭರಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ, ಪೂದಬ್ಬಳ್-ದಾಸಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರು, ಮಣ್ಣೇಲ್ - ಈ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ, ಇರಿಯ-ಪ್ರೀತಿ ಕೋಲಾಹಲವುಂಟಾಗುವಂತೆ, ಪುಕುನ್ದ-ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಇತ್ತೈವಾಡಿ-(ಹರ್ಷದಿಂದ) ಗೀತಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ಎಬ್ಬುಮ್-ಸರ್ವದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ, ಇಡಮ್ ಕೊಂಡವ-ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ (ಅದುದರಿಂದ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿರಿ-ಎಂದು ಆಹ್ವಾನಮಾಡುವಂತೆ ಭಾವವು).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಶೀಲವ್ಯತ್ಯಯಕಾರಿ ತತ್ಕಲಿಯುಗಂ ನಷ್ಟಂ ಸ್ವಯಂ ಸೂರಯ-

ಸ್ಸರ್ವೇ ಚಾತ್ರ ಭುವಿ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಚ ಮಹದ್ದಿವ್ಯಂ ಯುಗಂ ಸಂಶ್ರಿತಾಃ |

ಪ್ರಖ್ಯಾತಂ ಕೃತಮೇವ ಮೋದಭರಿತಾ ನೀಲಾಬ್ಜವರ್ಣಂ ಹರಿಂ

ತಂ ನಾಥಂ ಗುಣಸಾಗರಂ ಹಿ ಪರಿತೋ ಗಾಯಂತಿ ಭಕ್ತಾ ಭುವಿ ||

ತಾ|| ಚೇತನರ ಶೀಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸಪಡಿಸುವ ದುಷ್ಟವಾದ ಕಲಿಯುಗವು ನಷ್ಟವಾಗಿ, ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಕೃತಯುಗವು ಬೆಳೆಯುವಂತೆಮಾಡಿ, ಭಗವದನುಭವದಿಂದ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಅನಂದಸಮುದ್ರವು ಅತ್ಯುತ್ಕಟವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುವಂತೆ—ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಾದ (ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣನಿಧಿಯಾದ) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ--ದಾಸಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರು ಈ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಕೋಲಾಹಲದಿಂದ ಗಾನಮಾಡುತ್ತ ಸರ್ವದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬನ್ನಿರಿ-ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

(೪) ಇಡಬ್ಬೊಳ್ ಶಮಯತ್ತೈಯೆಲ್ಲಾ ಮೆಡುತ್ತ
ಕಳ್ಳೆವನಪೋಲೇ

ತಡಕ್ಕಡಲ್ ಪಳ್ಳಿ ಪೈರುಮಾತನ್ನುಡೈ

ಪೂದಜ್ಜಿಳೆಯಾಯ್,

ಕಿಡನ್ನು ಮಿರುನ್ನು ಮೆಡನ್ನು ಮ್ ಕೀದಮ್ ಪಲಪಲಪಾಡಿ,

ನಡನ್ನು ಮ್ ಪೂನ್ನು ಮ್ ಕುನಿತ್ತು ಮ್ ನಾಟಕಮ್

ಶೆಯ್ ಕಿನ್ತನವೇ.

ಪ್ರ|| ಇಡಬ್ಬೊಳ್ - ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಿಸತಕ್ಕ, ಶಮಯತ್ತೈ - ದುರ್ಮತಗಳನ್ನು, ಎಲ್ಲಾ ಮ್-(ಸರ್ವಸನ್ನವಾಗಿ) ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, ಎಡುತ್ತ-ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ, ಕಳ್ಳೆವನಪೋಲೇ-ನಾಶಪಡಿಸುವಂತೆ, ತಡಮ್ ಕಡಲ್ ಪಳ್ಳಿ - ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರೇರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವ, ಪೈರುಮಾತನ್ನುಡೈ-ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಗುಣಾನುಭವದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದ, ಪೂದಜ್ಜಿಳೆಯಾಯ್ - ದಾಸಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರೇ ಸರ್ವರೂ ಆಗಿ, ಕಿಡನ್ನು ಮ್-ಆಯಾಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ಶಯನಮಾಡಿಯೂ, ಇರುನ್ನು ಮ್ - ಕುಳಿತುಕೊಂಡೂ, ಎಡುನ್ನು ಮ್ - ನಿಂತುಕೊಂಡೂ, ಪಲಪಲ ಕೀದಮ್ ಪಾಡಿ-ಅನೇಕ ಗೀತಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ನಡನ್ನು ಮ್-(ದರ್ಶನೀಯರಾಗಿ) ಸರ್ವತ್ರ ಸಂಚರಿಸಿಯೂ, ಪೂನ್ನು ಮ್-ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ (ಗಗನದಲ್ಲಿ) ಮೇಲೆ ಹಾರಿಯೂ, ಕುನಿತ್ತು ಮ್-ನರ್ತನಮಾಡಿಯೂ, ನಾಟಕಮ್ ಶೆಯ್ ಕಿನ್ತನ-(ಈ ಪ್ರಕಾರ) ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. (ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿರಿ-ಎಂದ ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರತತಾಂ ಚ ದುರ್ಮತತತಿಂ ಚೋನ್ಮೂಲಯನ್ತೋ ಯಥಾ
ತೇಽವಿಾ ಭಕ್ತಗಣಾಸ್ತಥಾಽಬ್ಧಿಶಯನಂ ನಾಥಂ ಸ್ತುವನ್ತೋ ಹರಿಮ್ |
ಸರ್ವತ್ರಾಪಿ ಭವಂತಿ ಹಂತ ! ಶಯಿತಾಸ್ತತ್ರೋಪವಿಷ್ವಾಸ್ಥಿತಾ
ಗೀತ್ಯೈಸ್ತೈರ್ವಿವಿಧೈಶ್ಚ ರಂತಿ ಪರಿತೋ ನೃತ್ಯೈಶ್ಚ ನಾಟ್ಯಾನ್ವಿತಾಃ ||

ತಾ|| ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಿಸುವ ದುರ್ಮತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡುವಂತೆ, ಪ್ರೇರಾಬ್ಧಿಶಾಯಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದಾಸಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರೇ ಸರ್ವತ್ರ

ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಶಯನೋಪವೇಶ ಸ್ಥಿತಿಗಳುಳ್ಳವರಾಗಿ, ನಾನಾವಿಧ ಗಾನಗಳೊಡನೆ ಸಂಚರಿಸಿ, ಹರ್ಷಪರವಶರಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತ, ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತಲೂ ನಾಟ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ (ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಸೇರಿರಿ—ಎಂದು ಭಕ್ತರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಮಾಡುವ ಭಾವವು)

(೫) ಶಿಯಾಕಿಸ್ತದೇವಕಣ್ಣು ಕೊಣ್ಣೆ ಒಕ್ಕಿಸ್ತದಿವ್ಯಲಕತ್ತು,

ವೈಕುನ್ಢ ಪೂದಬ್ಬಳೇಯಾಯ್

ಮಾಯತ್ತಿನಾಲೆಬ್ಬುಮ್ ಮನ್ನಿ,

ಐಯಮೊಪ್ಪಿಲ್ಲೈ ಯರಕ್ಕರಶುರರ್ ಪಿಱ್ಱಿನ್ನೀರುಳ್ಳೀರೇಲ್,

ಉಯ್ಯುಮ್‌ವಕ್ಕೆಯಿಲ್ಲೈ ತೊಣ್ಣೀರೊಡ್ಡಿ

ಪೆಯರ್‌ತ್ತಿಡುಮ್ ಕೊಣ್ಣೆ.

ಪ್ರ|| ಶಿಯಾಕಿನದು-(ಇವರುಗಳು) ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು, ದೇವಕಣ್ಣು ಕೊಣ್ಣು-ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ, ಒಣ್ಣೆ ಒಕ್ಕಿನದು-ಒಂದೇ ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಈಗ ತೋರುತ್ತಿದೆ. (ಎನೆಂದರೆ-) ಇವ್ವಲಕತ್ತು-(ನಾಸ್ತಿ ಕೃಭೂಯಿಷ್ಯವಾಗಿದ್ದ) ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ವೈಕುನ್ಢಪೂದಬ್ಬಳೇ-(ಈಗ ಸರ್ವತ್ರ) ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಣನಾಧನ ದಾಸಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರೇ, ಆಯ್-ಸರ್ವರೂ ಆಗಿ, ಮಾಯತ್ತಿನಾಲೆ - ಅಶ್ವತ್ಥಕರ ವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ, ಎಬ್ಬುಮ್ ಮನ್ನಿ - ಸರ್ವಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ನಿರಂತರವಾಸವೆ ಮಾಡಿ, ಅರಕ್ಕರ್ ಅಶುರರ್-ರಾಕ್ಷಸರಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಅಸುರರಾಗಿಯೂ, ಪಿಱ್ಱಿನ್ನೀರ್ ಉಳ್ಳೀರೇಲ್ - ಹುಟ್ಟಿದವರು ನೀವು ಯಾರು ಯಾರು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ತೊಣ್ಣೀರ್ - (ಭಗವಂತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು) ಇತರ ವಿಷಯಚಲರಾಗಿರುವವರೇ!, ಕೊಣ್ಣು-(ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ) ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ, ಉಬ್ಬಿಪೆಯರ್‌ತ್ತಿಡುಮ್-ಕಲಿಯುಗವನ್ನು ಕೃತಯುಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಾಲವೃತ್ತಯವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಉಯ್ಯುಮ್‌ವಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲೈ-(ಆದುದರಿಂದ) ನಿ ಉಗಿ ಬದುಕುವ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಐಯಮ್-ಸಂದೇಹವು, ಒಣ್ಣು ಇಲ್ಲೈ-ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ. (ಆದುದರಿಂದ ನೀವೂ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾಗಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ-ಎಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ತತ್ತ್ವಂ ಭಾತಿ ಹಿ ಪಶ್ಯತೋ ಮಮ ಶುಭಂ ತ್ವೇಕಂ ಪರಂ ಸರ್ವತೋ
 ವೈಕುಣ್ಣಸ್ಯ ಹರೇಸ್ತು ಭಕ್ತನಿವಹಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವೃತ್ತಾ ಸ್ವಯಮ್ |
 ಹತ್ವಾ ಚಾಪ್ಯಸುರಾಂಸ್ತು ವೋ ಭುವಿ ಭವಾ ಪಾಪಾ ವಿಪರ್ಯಾಸತಃ
 ಕಾಲಂ ಚಾತ್ರ ಹಿ ಭೇದಯಂತಿ ಭವತಾಂ ನಾತ್ರ ಸ್ಥಿತಿಶ್ಚಾನ್ಯದ್ಭಾವಮ್ ||

ತಾ|| ಈಗ ನಾನು ಸರ್ವತ್ರ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದನೋಡಿದರೆ ಒಂದೇ ತತ್ತ್ವವು
 ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ— ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಈಗ ಸರ್ವತ್ರ ಶ್ರೀ
 ವೈಕುಣ್ಣನಾಧನ ಭಕ್ತರೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವರು ತಮ್ಮ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ
 ವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಂದ ಸರ್ವ ದಿಕ್ಪುಗಲಲ್ಲೂ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ಅಸುರರನ್ನೂ ಧ್ವಂಸ
 ಮಾಡುತ್ತಿದಾರೆ. ಎಲೈ ವಿಷಯಲಂಪಟರಾದ ನಾಸ್ತಿಕರೇ ! ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ಇವರು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟು ಕಲಿಯುಗವನ್ನು ಕೃತಯುಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವರು.
 ನಿಮಗೆ ಬದುಕುವ ದಾರಿಯೇ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾದ ಮಾತು.
 (ಆದುದರಿಂದ ನೀವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ನಾಸ್ತಿಕ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಸ್ತಿಕರಾಗಿ
 ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ—ಎಂದುಭಾವವು)

(೬) ಕೋಷ್ಟಯಿರುಣ್ಯಮ್ ವಿಶಾದಿಸ್ತಕೈಪತಿ ತೀಯನವೆಲ್ಲಾಮ್,
 ನಿಷ್ಟಿವ್ವಲಕಿಲ್ ಕಡಿವಾನ್ ನೇಮಿಪ್ಪಿರಾನ್ ತಮಗ್

ಪೋನ್ನಾರ್,

ನಷ್ಟಿಶೈಪಾಡಿಯುಮ್ ತುಳ್ಳಿಯಾಡಿಯುಮ್

ಞಾಲಮ್ ಪರೆನ್ನಾರ್,

ಶೆಷ್ಟ ತೋಮುಯ್ಯಿ ತೋಣ್ಣೇರ್ ಶಿನೈತ್ತಿಯೈ

ಚ್ಚೆನ್ನಿಱುತ್ತಿಯೇ.

ಪ್ರ|| ಕೊನ್ನ - ಕೊಂದು, ಉಯಿರ್ ಉಣ್ಣುಮ್-ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತಿನ್ನುವ,
 ವಿಶಾದಿ-ವ್ಯಾಧಿಯು, ಪಕೈ-ಶತ್ರುವು, ಪತಿ - ಹಸಿವು (ನೊದಲಾದ), ತೀಯನ
 ಎಲ್ಲಾಮ್-ಕ್ರೂರವಾದುವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಇ ಉಲಕಿಲ್-ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ನಿನ್-
 ನಿಂತು, ಕಡಿವಾನ್-ಧ್ವಂಸಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ನೇಮಿಪ್ಪಿರಾನ್-ಚಕ್ರಧಾರಿಯಾದ
 ಸರ್ವೇಶ್ವರನ, ತಮರ್-ಭಕ್ತರು, ಪೋನ್ನಾರ್-ಹೋಗುತ್ತಿರುವವರಾಗಿ, ನನ್
 ಇಶೈಪಾಡಿಯುಮ್-ದಿವ್ಯವಾದಗೀತಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಯೂ, ತುಳ್ಳಿಆಡಿಯುಮ್-ಮೇಲೆ

ಹಾರುತ್ತ ನರ್ತನಮಾಡಿಯೂ, ಫಾಲಮ್-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಘ, ಪರನ್ನಾರಾಕಳ್-
ವ್ಯಾಪಿಸಿದರು ತೊಣ್ಣೀರ್-ಇತರ ವಿಷಯಚಪಲರಾದ ನೀವು, ಶಿನ್ವೈಯೈ-ಅನ್ಯಪರ
ವಾದ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ತೆಮ್ಮನಿಟ್ಟಿ-ಉಚಿತವಾದ ಭಾಗವತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಶಿನ್ವು-ಅಪರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತೊಟ್ಟುದು-ಅವರನ್ನು ಸೇವಿಸಿ, ಉಯ್
ಮ್-ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ. (ಅವರೇ ನಿಮಗೆ ಉತ್ತರಕರೆಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹತ್ವಾ ಪ್ರಾಣವಿನಾಶಕಾಃ ಕಿಲ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಶ್ಚ ವೈರೀ ಹೃದಾ
ಚೇತಿ ಕ್ರೂರಗಣಾ ಭುವೀತಿ ಹಿ ಹರೇಶ್ಚಿ ಚಕ್ರಸಾಣೇರ್ವಿಭೋಃ |
ಭಕ್ತಾಸ್ತದ್ಗುಣಗಾನನೃತ್ಯಸಹಿತಾಸ್ಸರ್ವತ್ರ ಸಂಪಾರಿಣೋ
ದೃಶ್ಯಂತೇ ಚಪಲಾಸ್ತು ಯೂಯಮಪಿ ತಾ ನತ್ವಾಸ್ತ ಚೋಜ್ಜೀವಿತಃ ||

ತಾ|| ಪ್ರಾಣವಿನಾಶಕಗಳಾದ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿ, ವೈರಿ, ಹೃತ್ತು—ಮುಂತಾದ
ಕ್ರೂರವಾದುವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭ್ರಂಸಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಚಕ್ರಧಾರಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವ
ರನ ಭಕ್ತರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ—ದಿವ್ಯಗಾನವಂ ಮಾಡು
ತ್ತಲೂ, ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೇರಾರಿ ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತಲೂ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ
ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇದಾರೆ ದೇವತಾನ್ತರ—ವಿಷಯಾನ್ತರ-ಚಪಲರಾದ ನೀವುಗಳೆಲ್ಲರೂ
ನಿಮ್ಮ ಚಪಲವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇನ್ನಹ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೃಢ
ವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅಪರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆಹೋಗಿ, ಅವರನ್ನೇ ಸೇವಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ (ಅವ
ರೊಡನೆ ಸೇರಿ ನೀವೂ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾಗಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ—ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ)

(೨) ನಿಷುಕ್ತಿ ನುಮ್ನುಳ್ಳಿತ್ತುಕ್ಕೊಳ್ಳುಮ್
ದೆಯ್ವುಗ್ಗುಳುಮೈ ಯುಯ್ಯಕ್ಕೊಳ್ಳು,
ಮುಟ್ಟುಮವನೋಡೇ ಕಣ್ಣೀರ್
ಮಾರ್ಕಣ್ಣೀಯನುಮ್ ಕರಿಯೇ,
ಕುಟ್ಟು ಮನಮೊಪ್ಪುಮ್ ವೇಣ್ಣಾ
ಕಣ್ಣನಲ್ಲಾಲ್ ದೆಯ್ಯುಮಿಲ್ಲೈ
ಇಷ್ಟುಪ್ಪಡೆಲ್ಲಾ ಮವಕ್ ಮೂರ್ತಿಯಾಯುವರ್ಕ್ಕೇ
ಯಿಣುವಿನೇ.

ಪ್ರ|| ನುಮ್-ನಿಮ್ಮ ಉಕ್ಕತ್ತು-ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ನಿಱುತಿ-ದೃಢವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕೊಳ್ಳುಮ್-ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಶೀಕರಿಸಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ದೆಯ್ಯಬ್ಬಳ್-ಇತರ ದೇವತೆಗಳು ಉಮ್ಮೈ-ನಿಮ್ಮನ್ನು, ಉಯ್ಯಕ್ಕೊಳ್ಳುಮ್-ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೂ, ಅವನೋಡೇ ಮಱುತ್ತು-ತಮಗೂ ಫಲಪ್ರದತ್ವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ವೇಶ್ವರನೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಯಲ್ಲವೇ (ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. (ಇದಕ್ಕೆ) ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನುಮ್-ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನೂ, ಕರಿ-ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದಾನೆಂಬುದನ್ನು, ಕಣ್ಣೀರ್ - ನೀವು ಕಂಡಿರಿ. (ಆದುದರಿಂದ) ಕಱುತ್ತು-ದೇವತಾಂತರ ಭಜನದಿಂದ ಮಲಿನವಾದ, ಮನಮ್-ಮನಸ್ಸು, ಒನುಮ್ ವೇಣ್ಣಾ-ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, (ಅಂತಹ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ). ಕಣ್ಣನಲ್ಲಾಲ್ ದೆಯ್ಯಮಿಲ್ಲೈ-ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಹೊರತು ಬೇರೆ ಪರದೈವವೇ ಇಲ್ಲ. (ಆದುದರಿಂದ) ಇಱುಪ್ಪದುಮ್ ಎಲ್ಲಾ ಮ್ - ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಅವಮೂರ್ತಿಯಾಯವರ್ಕ್ಕೇ-ಅವನ ಮೂರ್ತಿ ಭೂತರಾದವರಿಗೇ (ಎಂದರೆ-ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುವ ಆ ಕೃಷ್ಣನಿಗೇ), ಇಱುಮಿ-ಸಮರ್ಪಿಸಿರಿ. (ಅಗ್ನೀನ್ನಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಸರ್ವಕರ್ಮ ಸಮಾರಾಧ್ಯನು-ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸ- ಗಾ-ರ ||)—

ಯುಷ್ಮಾಕಂ ಹೃದಯಂ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಸುದೃಢಾ ಯಾ ದೇವತಾಸ್ಮಾ ಅಪಿ
ಶ್ರೀಶಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಫಲಪ್ರದಾಸ್ತದಿಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಸ್ಮೇ ಮೃಕಣ್ಣಾತ್ಮಜಃ |
ದೃಷ್ಟ್ವೈವಂ ಬತ! ನಿಶ್ಚಿತೇ ಹಿ ಮಲಿನಂ ಮಾಽಸ್ತೇನ ಚಿತ್ತಂ ತು ವಃ!
ಕೃಷ್ಣಾನ್ನೈವ ಪರಮ್ತು ದೈವಮಖಿಲಂ ತದ್ವಿಗ್ರಹೇಷ್ವರ್ಯತಾಮ್ ||

ತಾ|| ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೃಢವಾಗಿ ವಶೀಕರಿಸಿ (ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಡೆಯುವ) ದೇವತಾಂತರಗಳೂ ಕೂಡ ನಿಮಗೆ ಫಲಪ್ರದವಾಗೋಣವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನೇ—ಎಂದು ನೀವು ಕಂಡಿರುತ್ತೀರಿ (ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನಿಗೆ ರುದ್ರನು ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ರಕ್ಷಿಸಲಾರದೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ರಕ್ಷಿತರಲ್ಲವೇ?) ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚಂಚಲಪಡಿಸದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನನ್ನೇ ಭಜಿಸಿರಿ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ದೈವವೇ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ವದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅನ್ತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಅವನೇ ಸರ್ವಕರ್ಮ

ಸಮಾರಾಧ್ಯನಾದುದರಿಂದ ನೀವು ಮಾಡುವ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕಾದಿ ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಅವನಲ್ಲೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿರಿ.

(೮) ಇಹಾಕೃಮಿತ್ಯಾಯಿಷುತ್ತುಣ್ಣ ವೆವ್ವುಲಕುಕ್ಕುಮ್

ತಕ್ಮೂರ್ತಿ

ನಿಷುತ್ತಿನಾಕ್ ದೆಯ್ಯಬ್ಬಿಳಾಕ ವತ್ತೆಯ್ಯನಾಯಕತಾನೇ,
ಮುಷುತ್ತಿರುಮಾರ್ವನವ್ತತಕ್ ಪೂದಬ್ಬಿಳ್ ಕೀದಬ್ಬಿಳ್ಪಾಡಿ
ವೆಷುಪ್ಪಿಷ್ಠಿ ಘಾಲತ್ತು ಮಿಕ್ಕಾರ್ ಮೇವಿ ತೊಯ್ಯುಮಯ್ಯಿ ನೀರೇ

ಪ್ರ|| ಇಹಾಕೃಮ್ - ಕರ್ತವ್ಯವಾದ, ಇತ್ಯೈ-ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ಇಷುತ್ತು-ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಉಣ್ಣ-ಉಜ್ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಎವ್ವುಲಕುಕ್ಕುಮ್ - ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳಿಗೂ, ತಕ್ಮೂರ್ತಿ-ತನ್ನ ಶರೀರಭೇದಗಳನ್ನೇ, ದೆಯ್ಯಬ್ಬಿಳ್ಪಾಕ ಆಯಾ ದೇವತೆಗಳೆಂದು, ನಿಷುತ್ತಿನಾ-ನಿಲ್ಲಿಸಿದವನು (ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವನು), ಅತ್ತೆಯ್ಯ ನಾಯಕ ತಾನೇ - ಆ ಸರ್ವದೇವತಾನಾಯಕನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಅಲ್ಲವೇ! (ಆದುದರಿಂದ) ಮುಷು-ಶ್ರೀವತ್ಸಚಿಹ್ನೆವನ್ನು, ತಿರುಮಾರ್ವ - ವಕ್ಷಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ, ಅವತಕ್-ಅವನ, ಪೂದಬ್ಬಿಳ್ - ದಾಸಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರು, ಕೀದಬ್ಬಿಳ್ಪಾಡಿ - ನಾನಾಗೀತಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ಘಾಲತ್ತು - ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಾಂಸಾರಿಕವಾದ, ವೆಷುಪ್ಪಿಷ್ಠಿ - ದುಃಖವು ಇಲ್ಲದಂತೆ, ಮಿಕ್ಕಾರ್ - ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀರ್ - ನೀವುಗಳೂ, ಮೇವಿ - ಅವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ತೊಯ್ಯದು ಉಯ್ಯಿ-ಅವರನ್ನೇ ಸೇವಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ. (ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿ ನೀವೂ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾಗಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ-ಎಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕರ್ತವ್ಯಾಮುಖ ಕೃತ್ಯಸನ್ನತಿಮುಖಾ ದೇವಾ ಭಜನ್ತು ಸ್ವಯಂ
ಚಾರಾಧ್ಯಾ ಜಗತೀತಿ ಮೂರ್ತಿಸರಣಿಂ ಸ್ವೀಯಾಂ ಹರಿಸ್ಥಾಪಯುಕ್ |
ದೇವಾನಾಮಧಿದೇವ ಏನ ಜಯತಿ ಶ್ರೀವತ್ಸವಕ್ಷಾತ್ಮ ತಂ
ಗೀತ್ಯರ್ನೃತ್ಯಯುತಾ ಭಜನ್ತಿ ವಮುಲಾಸ್ತಾ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಧನ್ಯಾಸ್ತುಭೋ||

ತಾ|| ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕಾದಿ ಸಕಲಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ತನ್ನ ಶರೀರಾಂಶಭೂತರಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನೇ ಸಕಲಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಆರಾಧ್ಯರಾಗಿ ತೋರುವಂತೆ, ಸರ್ವದೇವಾಧಿ ದೇವನಾದ ಅವನೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀವತ್ಸವಕ್ಷಸ್ಥಲನಾದ

ಅ ಸರ್ವೋತ್ಕರನ ದಾಸಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರು ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಾಣಾವಿಧವಾದ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಈ ಲೋಕದ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಹುಣಿಗನ್ನವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದಾರೆ. ನೀವುಗಳೂ ಅವರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸೇವಿಸುತ್ತ, ಅವರಂತೆಯೇ ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾಗಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ.

(೯) ಮೇವಿ ತೊತ್ತೊಡುಯ್ಯಿ ನೀರ ಕಳ್ಳ ವೇದಪ್ಪನಿದವಿರುಕ್ಕೈ,
 ನಾವಿಲ್ ಕೊಣ್ಣುಚ್ಚು ತಕ್ಕ ತನ್ನೈ ಚಾನವಿದಿ ಪಿಡ್ಡೆಯಾಮೇ,
 ಪೊವಿಲ್ ಪುಕ್ಕೈಯುಮ್ ವಿಳಕ್ಕುಮ್ ಶಾನ್ದಮುಮ್
 ನೀರುಮ್ ಮಲಿನ್ನು,
 ಮೇವಿ ತೊತ್ತೊಡುಮಡಿಯಾರುಮ್ ಪಕವರುಮ್
 ಮಿಕ್ಕದುಲಕ್ಕೇ.

ಪ್ರ|| ವೇದಮ್-ವೇದದಲ್ಲಿ, ಪುನಿದ-ಪಾವನತಮವಾದ, ಇರುಕ್ಕೈ-ಶ್ರೀ ಪುರುಷಸೂಕ್ತನಾರಾಯಣಾನುವಾಕಾದಿ ಬುಗ್ಗಿಶೇಷಗಳನ್ನು, ನಾವಿಲ್ ಕೊಣ್ಣು-ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುತ್ತ, (ಪಠಿಸುತ್ತ), ಚಾನವಿಧಿ-ಭಕ್ತಿರೂಪವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಶಾಸ್ತ್ರಮರ್ಯಾದೆಯು, ಪಿಡ್ಡೆಯಾಮೇ-ತಪ್ಪದಂತೆ, ಪೊವಿಲ್-(ಆರಾಧನೋಪಕರಣವಾದ) ಪುಷ್ಪದೊಡನೆ, ಪುಕ್ಕೈಯುಮ್-ಧೂಪವನ್ನೂ, ವಿಳಕ್ಕುಮ್-ದೀಪವನ್ನೂ, ಶಾನ್ದಮುಮ್-ಚಂದನವನ್ನೂ, ನೀರುಮ್-ಅಭಿಷೇಕಾದಿ ತೀರ್ಥವನ್ನೂ, ಮಲಿನ್ನು-ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅಚ್ಚುತಕ್ಕನ್ನೈ-ಅಚ್ಚುತನನ್ನೇ, ಮೇವಿ-ಅನನ್ಯಪ್ರಯೋಜನರಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ತೊತ್ತೊಡುಮ್-ಆರಾಧಿಸಿ (ಸೇವಿಸಿ) ಕೃತಾರ್ಥರಾದ, ಅಡಿಯಾರುಮ್-ಶೇಷಭೂತರಾದ ಭಾಗವತರನ್ನೂ, ಪಕವರುಮ್-ಅವನ ಗುಣಾನುಭವದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದ ಮುನಿವರೈರನ್ನೂ, ಉಲಕು ಮಿಕ್ಕದು-ಈ ಲೋಕವು ಈಗ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ. (ಅದುದರಿಂದ) ಮೇವಿ-ಅವರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ತೊತ್ತೊಡುಮ್-ಸೇವಿಸಿ, ನೀರ್-ನೀವುಗಳೂ, ಉಯ್ಯಿಕ್ಕಳ್-ಉಜ್ಜೀವಿತರಾಗಿರಿ.

(ಸಂ-ಗಾ-ರ || ೧)-

ವೇದಸ್ಯಾಮಸಿ ಸೂಕ್ತಿಸಂತಾನಮಿವಾ ವಾಚಾ ಪಶನ್ತಿ ಸ್ವಯಂ
ಶುದ್ಧಂ ಭಕ್ತಿಯುತಾಶ್ಚ ಧೂಪಕುಸುಮೈರ್ದೀಪೈಶ್ಚ ಗಂಧೋದಶೈಃ |
ಆರಾಧ್ಯಾಚ್ಯುತಮೇವ ದಾಸ್ಯನಿರತಾಃ ಕೇಚಿತ್ತ್ವ ಯೋಗಾನ್ವಿತಾ
ದೃಶ್ಯಂತೇ ಭುವಿ ತಾಕ್ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಭವತ ಪ್ರಾಪ್ಯಾನಿಹೋಜ್ಜೀವಿತಾಃ ||

ತ|| ವೇದದಲ್ಲಿ ಪಾವನತಮವಾದ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ಪತನಮಾಡುತ್ತ,
ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತರೀತ್ಯಾ ಪುಷ್ಪ-ಧೂಪ-ದೀಪ-ಚಂದನ-ತೀರ್ಥಾದಿ ಸಕಲೋಪಕರಣ
ಗಳೊಡನೆ ಬಂದು ಅಚ್ಯುತನನ್ನೇ ಅನನ್ಯ ಪ್ರಯೋಜನರಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುವ ಭಾಗವ
ತೋತ್ತಮರೂ ಅವನ ಗುಣಾನುಭವದಲ್ಲೇ ಸಕ್ತರಾದ -(ಯೋಗನಿಷ್ಠರಾದ)
ಮುನಿವರೈರೂ ಈಗ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ತುಂಬಿ ಇದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ
ನೀವುಗಳೂ ಅವರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸೇವಿಸುತ್ತ ಅವರಂತೆಯೇ ಭಗವತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು
ದಿಂದ ಉಜ್ಜೀವಿತರಾಗಿರಿ

(೧೦) ಮಿಕ್ಕವುಲಕುಕಳ್ ತೋಱುಮ್ ಮೇವಿ ಕ್ಕಣ್ಣಿಕ್
ತಿರುಮೂರ್ತಿ,

ನಕ್ಕಪಿರಾನೋಡುಯನುಮಿನ್ನಿರನುಮ್ ಮುದಲಾಕ್ಕ
ತೋಕ್ಕವಮರ-ಕುಡ್ಡಾಬ್ಬಿಳಿಬ್ಬುಮ್ ಪರಂದನ ತೋಣ್ಣಿರ್,
ಬಕ್ಕ ತೋಱುಕ್ಕಿಹ್ ಹಿರಾಕಿಲ್ ಕಲಿಯುಗದೋಪ್ಪುಮಿಲ್ಲೈಯೇ

ಪ|| ನಕ್ಕಪಿರಾನೋಡು - ನಗ್ನನಾದ ರುದ್ರನೊಡನೆ, ಅಯನುಮ್ -
ಬ್ರಹ್ಮನೊ, ಇನ್ನಿರನುಮ್-ಇಂದ್ರನೊ, ಮುದಲಾಕ - ಮೊದಲಾಗಿ, ತೋಕ್ಕ-
ಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರಿವು, ಅಮರ-ದೇವತೆಗಳ, ಕುಡ್ಡಾಬ್ಬಿಳ್-ಸಮೂಹಗಳು, ಕಣ್ಣಿ-
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ, ತಿರುಮೂರ್ತಿ - ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು, ಮೇವಿ-ಆಶ್ರಯಿಸಿ,
ಮಿಕ್ಕ - ಭೋಗ್ಯಭೋಗೋಪಕರಣಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ, ಉಲಕುಕಳ್
ತೋಱುಮ್-ಲೋಕಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ಎಬ್ಬುಮ್-ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ, ಪರಂದನ-ವ್ಯಾಪಿಸಿ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಮೃದ್ಧವೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾದುವು ತೋಣ್ಣಿರ್-
ಚವಲರಾದವರೇ, ಬಕ್ಕ-ನೀವೂ ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಅವ
ತೋ-ಅವನನ್ನೇ ಸೇವಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಕಿಠಿರಾಕಿಲ್-ಶಕ್ತರಾದ
ದೇವತಾನ್ತರ ಭಜನರೂಪವಾದ ಕಲಿಯುಗ (ದೋಷವು),

ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ. (ನಿಮಗೆ ದೇವತಾನ್ತರ ಭಜನದೋಷವೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಭಕ್ತಿಯೇ ಸರ್ವಸಮೃದ್ಧವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವುದೆಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ದುದ್ರಕ್ವಾಪಿ ಚತುರ್ಮುಖತ್ವತನ ಖಶ್ವಾನ್ಯೇಽಪಿ ದೇವಾಸ್ಸಯಂ
ಕೃಷ್ಣಂ ಶ್ರೀಶಮಿಮಂ ಪ್ರಪದ್ಯ ಶರಣಂ ಲೋಕೇಷು ಸರ್ವತ್ರ ಚ |
ಪ್ರಾಪ್ತಾಸ್ಸಮೃದಮುತ್ತಮಾಂ ಕಿಲ ತಥಾ ಹೇ ! ಚಕ್ಷುಃಶಾಸ್ತಂ ಹರಿಂ
ಯೂಯಂ ಚ ಪ್ರಣಮೇತ ಜೇತುಲಿಯುಗಂ ನೈವಾಸ್ತಿ ಕುತ್ರಾಪಿ ವಃ ||

ತಾ|| ನಗ್ನನಾದ ರುದ್ರನೂ ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಇಂದ್ರನೂ, ಇತರ ದೇವತೆಗಳೂ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸೇವಿಸಿ, ಸರ್ವಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಸಕಲ ಸಮೃದ್ಧವೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇತರ ವಿಷಯಚಪಲರಾದ ನೀವುಗಳೆಲ್ಲರೂ (ನಿಮ್ಮ ಚಾಪಲ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು) ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಅವನನ್ನೇ ಸೇವಿಸಲು ಸನ್ನದ್ಧರಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಕಲಿಯುಗದೋಷವು ನಿಶ್ಚೇಷನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು. ನೀವೂ ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅನಂತ ಸರ್ವಸಮೃದ್ಧವೃದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆ ಯುವಿರಿ—ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

(೧೧) ಕಲಿಯುಗನೊಪ್ಪುಮಿಷ್ಟಿಕ್ಕೇ ತನ್ನಡಿಯೊರಕ್ಕರುಳ್ಳ
ಶೆಯ್ಯುಮ್,

ಮಲಿಯುಮ್ ಶುಡರೊಳಿಮೂರ್ತಿಮಾಯುಪ್ಪಿರಾಳ್
ಕಣ್ಣಿ೯ತನ್ನೈ,

ಕಲಿವಯಲ್ ತೆನ್ನಿ೯ಕುರುಕೂರ್ಕ್ಕಾರಿಮಾ೯ಶಡಕೋಪ್
ಬಲಿಪುಕಡಾಯಿರತ್ತಿಪ್ಪತ್ತುಳ್ಳತ್ತೆ೯ ಮೂಶುಕ್ಕುವೆ.೯.

ಪ್ರ|| ತ- ತನಗೆ, ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು-ದಾಸಭೂತರಾದವರಿಗೆ, ಕಲಿಯುಗಮ್-ಕಲಿಯುಗವು, ಒಳುಮ್ ಇನಿಕ್ಕೇ-ಏಕದೇಶವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ, ಅರುಳಶೆಯ್ಯುಮ್-ಕೃಪೆಮಾಡುವ (ಕಲಿಯುಗದೋಷವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ ಕೃತಯುಗವನ್ನೇ ಸಾಧಿಸುವ), ಮಲಿಯುಮ್ ಶುಡರ್-ಒಳಿಮೂರ್ತಿ-ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾದ ದಿವ್ಯ ತೇಜಃಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ ಮೂರ್ತಿಯಾದ, ಮಾಯುಪ್ಪಿರಾಳ್ - ಆಶ್ಚರ್ಯ ಗುಣಜೀವಿತಗಳುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಕಣ್ಣಿ೯ತನ್ನೈ-ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು, ಕಲಿವಯಲ್-

ಸವ್ಯದ್ಧ ಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ, ತೇರ್ನಕುರುಕೂರ್-ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ, ಕಾರಿ ಮಾಱು-ಕಾರಿಯೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮರ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಮಾಱುನೆಂಬ ನಾಮಧೇಯವುಳ್ಳ, ಶಡಕೋರ್ವ - ಶರಾರಿಮುನಿಯು (ರಚಿಸಿರುವ), ಒಲಿಪುಕ್ಕು-ಪ್ರಖ್ಯಾತಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಆಯಿರತ್ತು-ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಇವ್ವತ್ತು-ಈ ದಶಕವು, ಉಳ್ಳತ್ತೈ-(ಪಠನಮಾಡುವವರ) ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ, ಮಾಱು ಅಪ್ಪುಕ್ಕುಮ್-(ದೇವತಾನ್ತರ ಭಜನಾದಿ ದೋಷರೂಪವಾದ) ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ಛೇದಿಸಿ ನಾಶಪಡಿಸುವುದು. (ಸಕಲವಿಧ ಹೃದಯದೋಷವೂ ಶಾಂತವಾಗುವುದೆಂದು ಭಾವವು)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಭಕ್ತಾನಾಂ ನ ಭವೇದ್ಯಥಾ ಕಲಿಯುಗಃ ತ್ರಾತಾ ತಥಾ ಶ್ರೀಹರಿಃ
ಕೃಷ್ಣೋ ಭಾತಿ ದಯಾನಿಧಿಶ್ಚ ಸರಮಂ ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚ ಮಯಿಾ ಪ್ರಭುಃ |
ಸ್ತೋತುಂ ತಂ ಶರಜಿತ್ನಹಸ್ರಮವದತ್ಕಾರೀಶಸೂನುರ್ಮುನಿ
ಮಾಂಘ್ಯಸ್ತದಿದಂ ಚ ತತ್ರ ದಶಕಂ ದೋಷಚ್ಛಿದಂತಹೃದಿ ||

ತಾ|| ತನ್ನ ದಾಸಭೂತರಿಗೆ ಕಲಿಯುಗದ ಏಕದೇಶವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ (ಸಕಲ ದೋಷಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ) ದಿವ್ಯ ಕೃತಯುಗಧರ್ಮಗಳನ್ನೇ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ದಿವ್ಯತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾದ (ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿ-ಸಾರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅವತರಿಸುವ) ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು (ದಕ್ಷಿಣ ಕುರುಕಾಪುರಿ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ ಕಾರಿಮಾಱುನೆಂಬ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ ಮುನಿಪರ್ಮರು ರಚಿಸಿದ ಸುಪ್ರಖ್ಯಾತ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ ದಶಕವು (ಪಠನ ಮಾಡಬಲ್ಲ) ಭಕ್ತರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸರ್ವವಿಧ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನೂ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಸಕಲ ಸಮ್ಪತ್ತವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುವುದೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಆತ್ಮೋಪವೇಶವಿಭವೈಶ್ಯಮಿತಾಘೃಪ್ತ
ಮಾರಬ್ಧವೈಷ್ಣವಸಮೃದ್ಧಿಸಮಿಧ್ಯಮಾಸಮ್ |
ಅಲೋಕರ್ಯಾ ಪ್ಲೇತಲಂ ಕಲಿನಾಽಪ್ಯಧೃತ್ಯ
ಮಾಕಾಸ್ತ ನುಬ್ಬಲನುಮುಷ್ಯ ಮುನಿದ್ವಿತೀಯೇ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ಸಾಧೋಧಿಪ್ರಾಧಕಾನೌ ಸರಸತುಲಸಿಕಾಲಂ ಕೃತೌ ದಾತ್ಯಭಾವೇ
ವೈಕುಣ್ಣತ್ವೇ ಚ ಚಕ್ರಪ್ರಹರಣವಶಿತಾದೇವತಾಸ್ಥಾಪನಾದೌ |
ಸ್ವಾನುಮುಚ್ಯವನೇಽಥೋ ! ಸಕಲಸುನುನೇ ಸದ್ವಿರರ್ಮ್ಯಜ್ಯಭಾವೇ
ನಿತ್ಯಾಸಕ್ತೌಸ್ವಭಕ್ತೌರ್ಜಗದಭತಮನಂ ಪ್ರಾಹ ಕೃಷ್ಣಂ ಶರಣಿಃ ||

(ಈ ದ್ವಿತೀಯದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ) —

ಈ ಎರಡನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರಣಿಮುನಿವರರು—ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಸರ್ವತ್ರ ಭಾಗವತರು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರಿ ಭಗವತ್ಸಂಕೀರ್ತನವಂ ಮಾಡಿ
ನರ್ತನಮಾತ್ರಿದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಯು ಪ್ರೀತವಾಗಿಯೇ ಸತ್ಯವಾಗಿ
ಫಲಿಸುವುದರಿಂದ ಕಲಿಯುವವು ನಷ್ಟವಾಗಿ ದಿವ್ಯವಾಗಿ ಅನುಸೂತವಾದ ಮಹಾ
ಕೃತಯುಗವೇ ಬರುವುದೆಂದು ಶ್ರೀ ಭಗವದಾವಿರ್ಭಾವವನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತ (ಪುರಾ
ಣೋಕ್ತವಾದ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿರೂಪಿಯಾದ ಭಗವತ್ತನ ಅವತಾರವನ್ನೇ) ಪರಮಾನಂದ
ಸಮೃದ್ಧಿ ಪರೀವಾಹಜನಕವಾಗುವುದೆಂದು ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು—ತಮ್ಮ
ಭವಿಷ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ

[ಈ ದಶಕವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಭಗವತ್ತನ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿವತಾರ ವೈಭವವನ್ನೇ
ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದು ಶ್ರೀ ಶರಣಿಪ್ರಭೃತಿ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿರುವ
ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿನಾರಸಿಂಹನಾದ ನಾನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಹೇಳು
ವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ವಾಸವಂ ಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬೇಕು—ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಃ]

ಶ್ರೀಃ

ಪಂಚಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ತೃತೀಯದಶಕ.

(ಮಾಶಱುಶೋದಿ—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರುಮುನಿವರೈರು ಭಗವಂತನ ವಿಶ್ವೇಷವನ್ನು ಸಹಿಸ
ಲಾರದೆ ನಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಂ ಪಡೆದು, ಅತ್ಯಂತ ಸಂತಪ್ತಿಯಾಗಿ ಮಡಲೂರಿ
ಸಾಹಸಕೃತ್ಯವಂ ಮಾಡುವ ತನ್ನ ದಶೆಯನ್ನು ನಾಯಕಿಯು ಸಖಿಗೆ
ಹೇಳುವಂತೆ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ)

(೧) ಮಾಶಱುಶೋದಿ ಯೆೞಶೆಯ್ಯುವಾಯ್ ಮಣಿಕ್ಕುಪ್ಪತ್ತೈ,
ಆಶಱುಶೀಲನೈ ಯಾದಿಮೂರ್ತ್ತಿಯೈ ನಾಡಿಯೈ,
ಪಾಶಱವೆಯಾದಿ ಯಱಿವಿಡುನೈ ನಾಳೈಯಮ್,
ಏಶಱುಮೂರವರ್ ಕವೈ ತೋಡಿ ಯೆೞಶೆಯ್ಯುಮೈ.

ಪ್ರ|| ಮಾಶು ಅಱು-ಮಾಲಿನ್ಯವು ಇಲ್ಲದ, ಶೋದಿ-ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯನಾದ,
ಶೆಯ್ಯುವಾಯ್-ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ವಕ್ತವುಳ್ಳ, ಎಮಣಿಕ್ಕುಪ್ಪತ್ತೈ-ನನ್ನ ಮಾಣಿಕ್ಕು
ಪರ್ವತ ಸದೃಶನನ್ನು, ಆಶು ಅಱು-ದೋಷರಹಿತವಾದ, ಶೀಲನೈ-ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ
ವನನ್ನು, ಆದಿಮೂರ್ತ್ತಿಯೈ - (ತಾನೇ ಮೊದಲುಬಂದು ಅವತರಿಸಿದ) ಆದಿ
ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು, ನಾಡಿಯೈ-ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹುಡುಕಿ, ಪಾಶು - ಶರೀರದ ಒಳ್ಳೆ
ಕಾನ್ತಿಯೂ, ಅಪವೆಯಾದಿ-ನಷ್ಟವಾಗಿ, ಅತಿವು - ಜ್ಞಾನವೂ, ಇನ್ನೊಂದು-ಪ್ರೇಮ
ವಾಗಿ, ಎನೈನಾಳೈಯಮ್ - ಎಷ್ಟುಕಾಲದವರೆಗೆ ನಾವು ಇರುವೆವು ? ತೋಡಿ-
ಸಖಿಯೇ !, ಏಶು ಅಱುಮ್-ನಿನ್ನದದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದ, ಊರವರ್-ವಾರಜನರ,
ಕವೈ-ಕೋಲಾಹಲವು (ನಿಂದಾ ವಚನವು), ಎಶೆಯ್ಯುಮ್ - ನಮಗೇನು
ಮಾಡುವುದು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮಾಣಿಕ್ಯಾದ್ರಿಮುಮುಂ ಪ್ರಭುಂ ಮಮ ಹರಿಂ ಬಿಂಬಾಧರಂ ಶ್ರೀಧರಂ
ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಲಮಾದಿಮೂರ್ತಿಮನಘಂ ಸೌಶೀಲ್ಯವಾರಾನ್ನಿಧಿಮ್ |
ಅನ್ವಿಷ್ಯಾನಿಶಮಸ್ತಿ ಹನ್ತ! ನಿತರಾಂ ಭ್ರಾಂತಾ ಸ್ವಯಂ ಕರ್ತತಾ !
ಕಿಂ ಮೇ ಸ್ಯಾತ್ಸಖಿ! ನಿನ್ದನೈಕಮನಸಾಂ ಜಲ್ಪೈರ್ಜನಾನಾಂ ಭುವಿ ? ||

ತಾ|| ನಿರ್ಮಲ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಲನಾಗಿಯೂ, ಬಿಂಬಾಧರನಾಗಿಯೂ, ಮಾಣಿಕ್ಯಾದ್ರಿ ಸದೃಶನಾಗಿಯೂ, ದೋಷರಹಿತ ಶೀಲನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಅದಿ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ನಾನು ಸಂಚರಿಸಿದುದರಿಂದ, ನನ್ನ ಶರೀರದ ಕಾಂತಿಯೂ ನಷ್ಟವಾಯಿತು, ನನ್ನ ಜ್ಞಾನವೂ ಸ್ತೀಣವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ನಾವು ಎಷ್ಟುಕಾಲದವರೆಗೆ ಇರಬಲ್ಲೆವು? ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ! ನಿಂದನದಲ್ಲಿ ಸಕ್ತರಾದ ಊರಿನವರ ಕೋಲಾಹಲ ಶಬ್ದವು (ಹರಟೆಯು) ನಮಗೇನು ಮಾಡುವುದು? (ಅದರಿಂದ ನಮಗೇನು ಉಂಟಾಗುವುದು?—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(೨) ಎಕಶೆಯ್ಯುಮೂರವರ್ಕವ್ವೈ ತೋಷಿ ಯಿನಿನಮ್ಪೈ,
ಎಕಶೆಯ್ಯ ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣನನ್ನರೈ ನಿತ್ರೈಕೊಣ್ಣಾಡ್,
ಮುಕಶೆಯ್ಯ ವಾಮೈಯಿನ್ದ ಮೇನಿ ಮೆಲಿವೆಯದಿ,
ಎಕಶೆಯ್ಯವಾಯುಮ್ ಕ. ಏಱ್ಕಣ್ಣಮ್
ಪಯಪ್ಪೂರ್‌ಂದವೇ.

ಪ್ರ|| ಶೆಯ್ಯ ತಾಮರೈ - ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಇರುವ, ಕಣ್ಣು-ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಎಕ-ನನ್ನವನಾಗಿ (ನನಗೆ ಭವ್ಯನಾಗಿ), ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ನಿತ್ರೈ ಕೊಣ್ಣಾಡ್ - ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಪಹರಿಸಿದನು. ಮು - ಮುಂದೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ, ಶೆಯ್ಯಮಾಮೈ-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಶರೀರಕಾಂತಿಯೂ, ಇನ್ದ-ನಷ್ಟವಾಗಿ, ಮೇನಿ-ಶರೀರವೂ, ಮೆಲಿವು ಎಯಾದಿ - ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಎಕ - ನನ್ನ, ಶೆಯ್ಯ ವಾಯುಮ್ - ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದ ವಕ್ತ್ರವೂ, ಕರುಮ್ ಕಣ್ಣಮ್ - ನೀಲವಾಗಿದ್ದ ನೇತ್ರವೂ, ಪಯಪ್ಪು - ಬಿಳುಪೇರಿ ವೈವರ್ಣ್ಯವು, ಊರ್‌ಂದ - ಹರಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಆದುವು. ತೋಳ್ಳಿ-ಸಖಿಯೇ!, ಇನಿ - ಇನ್ನುಮೇಲೆ, ನಮೈ-ನಮ್ಮನ್ನು, ಊರವರ್ ಕವ್ವೈ-ಊರಿನವರ ನಿಂದಾವಚನವು, ಎಕಶೆಯ್ಯಮ್ - ಏನುಮಾಡ ಬಲ್ಲುದು?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಪದ್ಮಾಕ್ಷಃ ಕಿಲ ಮಾಂ ವಿಜಿತ್ಯ ನಿತರಾಂ ಭಾತಿ ಸ್ವಯಂ ಚೋಜ್ಜ್ವಲ-
ಸ್ತತ್ಸಂಶ್ಲೇಷವಿವರ್ಜಿತಾಽಸ್ಮಿ ವಪುಷಿ ಗ್ಲಾನ್ಯಾ ಭೃಶಂ ಕರ್ಶಿತಾ |
ವಕ್ತ್ರೇ ನೇತ್ರಯುಗೇ ಚ ಮೇ ಧವಳತಾ ಚಾಸ್ತ್ಯೇವ ವೈವರ್ಣ್ಯತಃ |
ಕಿಂ ವಾ ಸ್ಯಾತ್ಸಖಿ! ನಃ ಪ್ರಜಲ್ಪವಚನೈರ್ಲೋಕೇ ನೃಣಾಂ ಮೌಢ್ಯತಃ?||

ತಾ|| ಪದ್ಮಾಕ್ಷನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ನನಗೆ ಭವ್ಯನಾದಂತೆ ಇದ್ದು ನನ್ನನ್ನು
ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಪಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು ನನ್ನ ಶರೀರಕಾಂತಿಯೂ ನಷ್ಟವಾಗಿ, ನನ್ನ
ಶರೀರವೂ ಕೃಶವಾಗಿ, ನನ್ನ ಬಿಂಬಾಧರವೂ ನೀಲನೇತ್ರವೂ ಬಿಳುಪೇರಿ ವೈವರ್ಣ್ಯ
ವಂ ಹೊಂದಿ, ನಾನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿರುವಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಊರಿನವರ ಹರಟೆಯು
(ನಿಂದಾವಚನವು) ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲುದು ? ಸಖಿಯೇ ! ನೀನೇ ಹೇಳು—ಎಂದು
ಭಾವವು

(೩) ಊರಾನ್ದ ಶಕಟಮುದೈತ್ತ ಪಾದತ್ತಕ್ ಪೇಯಮುಲೈ,
ಶಾರಾನ್ದು ಶುವೈತ್ತ ಶೆವ್ವಾಯನೇಶ್ಚ ನಿತ್ರಾಕೋಣ್ಡಾಕ್,
ಪೇರಾನ್ದುಮ್ ಪೆಯರಾನ್ದುಮವನೋಡ್ಪಿ ಯೋರ್
ಶೋಲ್ಲಿಲೇಕ್,
ತೀರಾನ್ದ ವೇತೋಞಿ ಯೇಶೆಯ್ಯುಮೂರವರ.
ಕವೈಯೇ.

ಪ್ರ|| ಊರಾನ್ದ-(ಹಿಂಸಿಸಬೇಕೆಂದು) ಓಡಿಬಂದ, ಶಕಟಮ್-ಶಕಟರೂಪಿ
ಯಾದ ಅಸುರನನ್ನು, ಉದೈತ್ತ-ಒದ್ದು ಚೂರ್ಣಮಾಡಿದ, ಪಾದತ್ತಕ್-ಪಾದವುಳ್ಳ
ವನು, ಪೇಯಮುಲೈ - ಪೂತನೆಯ ಸ್ತನವನ್ನು, ಶಾರಾನ್ದು - ಹೊಂದಿ ಹೀರಿ,
ಶುವೈತ್ತ-ಅವಳಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ, ಶೆಮ್ವಾಯ - ಕೆಂಪುಬಣ್ಣವುಳ್ಳ
ವಕ್ರದೊಡನೆ ಕೂಡಿದವನು, ಎ ನಿತ್ರಾಯೈ - ನನ್ನ ಗೌರವವನ್ನು (ನನ್ನ
ಮಹಿಮೆಯನ್ನು), ಕೋಣ್ಡಾಕ್-ಅಪಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು ಪೇರಾನ್ದುಮ್ ಪೆಯರ್
ನ್ದುಮ್ - ಬಾರಿಬಾರಿಗೂ (ಪುನಃ ಪುನಃ), ಅವನೋಡ್ಪಿ - ಅವನೊಂದಿಗೆ
ಕೇರಿದುದಲ್ಲದೆ, ಓರ್ಶೋಲ್-ಬೇರೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ, ಇಲೇ-ನಾನು ಹೊಂದಿ
ದವಳಾಗಿಲ್ಲ (ನಾನು ಬೇರೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ). ಎ ತೀರಾನ್ದ
ತೋಞಿ-ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಐಕ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಿಶ್ಚಯವುಳ್ಳ ಸಖಿಯೇ !, ಊರವರ

ಕವೈ - ಊರಿನವರ ನಿಂದಾವಚನವು, ಎ೯ ಶೆಯ್ಯುಮ್ - (ನನಗೆ) ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲುದು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಶ್ರೀನಾಥಶ್ಯಕಟಪ್ರಭಂಜನಪದೋ ಮಾಯಾತ್ಮಿಕಾಂ ಪೂತನಾಂ
ಹನ್ತುಂ ಸ್ತನ್ಯರಸಪ್ರಯುಕ್ತವದನೋ ಮಾಮದ್ಯ ಹಿ ಕ್ರೀತವಾಃ |
ಭೂಯೋಭೂಯ ಇಹೋಕ್ತಿಸಂತತಿಮಹಂ ವಚ್ಚಿ ಸ್ವಯಂ ತತ್ಪರಾಂ
ನಾನ್ಯಾಂ ಪ್ರಾಣಸಖಿ ! ಪ್ರಿಯೇ ! ಕಿಮಿಹ ಮೇ ಕುರ್ಯಾನ್ಮೃಣಾಂ
ನಿನ್ನನಮ್ ? ||

ತಾ|| ಶಕಟಾಸುರಭಂಜನಮಾಡಿ ಮಾಯಾಪೂತನೆಯ ಸ್ತನವನ್ನು ಹೀರಿ ಅವಳನ್ನು ಕೊಂದ ಬಿಂಬಾಧರನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ನನ್ನ ಸ್ತ್ರೀತ್ವಪೂರ್ತಿಯನ್ನು (ಗೌರವವನ್ನು) ಅವಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಬಾರಿಬಾರಿಗೂ ಅವನೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷ ಮಾಡಿದ ಮಾತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆನು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ—ಊರಿನವರ ನಿಂದಾವಚನವು ನನ್ನನ್ನು ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲುದು? ನನ್ನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವುಳ್ಳ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯೇ ! ನೀನೇ ಹೇಳು—ಎಂದು ಭಾವವು

(೪) ಊರವರ್ ಕವೈ ಯೆರುವಿಟ್ಟನ್ನೆ ತ್ರಿಶೂಲ್ ನೀರ್ ಪಡುತ್ತಿ,
ಈರನೆಲ್ ವಿತ್ತಿ ಮುಳ್ಳೆತ್ತ ನೆಳ್ಳುಪ್ಪೆರುಮ್ ಶೆಯ್ಯುಳ್,
ವೇರಮರ್ ಕಾದಲ್ ಕಡಲ್ ಪುರೈಯ ವಿಳ್ಳೆವಿತ್ತ,
ಕಾರಮುರ್ ಮೇನಿ ನಮ್ ಕಣ್ಣಿ ತೋಳ್ ಕಡಿಯನೇ.

ಪ್ರ|| ಊರವರ್ - ಊರಿನವರ, ಕವೈ - ನಿಂದೋಕ್ತಿಯೆಂಬ, ಎರುವು-ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು, ಇಟ್ಟು-ಹಾಕಿ, ಅನ್ನೈಶೂಲ್ - ಮಾತೃವಚನವೆಂಬ, ನೀರ್-ನೀರನ್ನು, ಪಡುತ್ತಿ-(ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ) ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಈರಮ್-ಆಶೆಯೆಂಬ, ನೆಲ್-ಬತ್ತವನ್ನು, ವಿತ್ತಿ-ಬಿತ್ತಿ, ಮುಳ್ಳೆತ್ತ - (ಮೊಳಕೆಬಿಟ್ಟು) ಬೆಳೆದ, ನೆಳ್ಳುಮ್-ಮನಸ್ಸೆಂಬ, ಪೆರುಮ್ ಶೆಯ್ಯುಳ್ - ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ವೇರ್ ಅಮರ್ - ಮಹಾ ಲೋಕವಾದವುಳ್ಳ, ಕಾದಲ್-ಅಭಿನಿವೇಶವನ್ನು, ಕಡಲ್ ಪುರೈಯ-ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ, ವಿಳ್ಳೆವಿತ್ತ - ಬೆಳೆಸಿದ, ಕಾರ್ - ನೀಲಮೇಘಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ಅಮರ್-ಹೊಂದಿರುವ, ಮೇನಿ-ದಿವ್ಯಶರೀರವುಳ್ಳ, ನಮ್ ಕಣ್ಣಿ-ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣನು, ತೋಳ್-ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ ! , ಕಡಿಯನೇ-ಕ್ರೂರಹೃದಯನೋ ? (ಲುಬ್ಧನೋ ?) (ಇಂತಹ ಮಹೋದಾರನನ್ನು ನಿಂದಿಸಬಹುದೋ ?—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಲೋಕಾನಾಂ ಪರಿವಾದದೋಹದಭರಾನ್ಮಾತುರ್ವಚಶ್ಚೇದಕಂ
ಧಾರಾರೂಪಮಿದಂ ಪ್ರಕಲ್ಪ್ಯ ನಿತರಾನ್ಮುಪ್ಪಾಚ ಕಾಮಾತ್ಮಕಮ್ |
ಬೀಜಂ ಕ್ಷೇತ್ರಸಮೇ ಮನಸ್ಯತಿತರಾಂ ಸಂವರ್ಧ್ಯ ನಾನಾನಿಧಾ-
ನಾಕಾಂ ಪೂರಯಿತಾಽಮ್ಬುದಃ ಕಿಮಿಹ ಮೇ ಕೃಷ್ಣೋಽಪ್ತಿ ನಿನ್ದ್ಯಸ್ಸಖಿ?||

ತಾ|| ಉರಿನವರ ನಿಂದೋಕ್ತಿಯೆಂಬ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಮಾತೃವಚನ
ವೆಂಬ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿ, ಆಶೆಯೆಂಬ ಬತ್ತವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ, ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ
ನಾನಾವಿಧವಾದ ಆಶೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ (ಸಫಲಮಾಡಿದ) ನೀಲಮೇಘದಂತೆ
(ಉದಾರ ಸ್ವಭಾವನಾಗಿ) ದಿವ್ಯ ಶರೀರಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಲುಬ್ಧ
ನೆಂದು ನಿಂದಿಸಬಹುದೇ ? ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ ! (ನೀನೇ ಹೇಳು-ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ)

(೫) ಕಡಿಯಾ ಕೊಡಿಯಾ ನೆಡಿಯಾ ಮೂಲುಲಕಮ್ ಕೊಣ್ಣ
ವಡಿಯಾ, ಅಚವರುಮೇನಿ ಮಾಯತ್ತಮ್, ಆಕಿಲುಮ್
ಕೊಡಿಯವೆನ್ನೆ ಮವನೇ ಕಿಡಕ್ಕುಮೆಲ್ಲೇ,
ತುಡಿಕೊಳಿಡೈ ಮಡತ್ತೋಳಿ ಯೆನ್ನೆ ಯೇಶೆಯ್ಯಮೇ.

ಪ್ರ|| ಕಡಿಯಾ-ಅತಿಸಾಹಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವನು, ಕೊಡಿಯಾ-ಅತ್ಯಂತ
ದೃಢಮನಸ್ಕನು, ನೆಡಿಯಾ - ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ, ಮಾಯಾ - ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನು,
ಉಲಕಮ್-ಕೊಣ್ಣ-ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಶೀಕರಿಸಿದ, ಅಡಿಯಾ-ಪಾದಗಳುಳ್ಳವನು,
ಅಚವು ಅರು-ಇಂತಹ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನೆಂದು ತಿಳಿಯಲಶಕ್ಯವಾದ, ಮೇನಿ-ದಿವ್ಯ
ಶರೀರದ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ, ಮಾಯತ್ತಮಾಕಿಲುಮ್-ಲೋಕಮೋಹನನಾಗಿದ್ದರೂ,
ಕೊಡಿಯಾ ಎಣ್ಣೆಮ್-ಸಾದೃಢವಾದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ಅವನೇ ಎನು-ಅವನೇ
ಶರಣವೆಂದು, ಕಿಡಕ್ಕುಮ್ - ಅವನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವುದು ಎಲ್ಲೇ-ಎಂತಹ
ಆಶ್ಚರ್ಯ ! ತುಡಿಕೊಳ್ ಇಡೈ-ತನುವುಘ್ನಿಯಾಗಿರುವ, -ಮಡತ್ತೋಳಿ-ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ
ಪೂರ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸಖಿಯೇ ! ಅನ್ನೈ-(ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯಲು ವೃಥಾಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ)
ತಾಯಿಯು, ಎಣ್ಣೆಮ್-ನನ್ನನ್ನು ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲಳು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ಕಾರ್ಯಕರೋಽಸ್ತುಯಂ ದೃಢಮತಿಸ್ಸರ್ವೇತ್ವರಶ್ಚೀಧರೋ
 ಲೋಕಾನಾಂ ವಶಕೃತ್ವ ವಜ್ಞಕತಮಸ್ಸರ್ವಾತ್ಮಚೇತೋಽತಿಗಃ |
 ಸೌಂದರ್ಯೇಣ ಚ ಮೋಹನೋಽಯಮಿತಿ ಮೇ ಚಿತ್ತಂ ತಮೇವಾಶ್ರಿತಂ
 ಕಿಂ ಕುರ್ಯಾಂ ಸಖಿ ಸುಂದರೀಹ ? ಜನನೀವಾಚಾಽದ್ಯ ಕಿಂ ಮೇ ಭವೇತ್ ? ||

ತಾ|| ಅವನು ಕ್ಷಿಪ್ರಕಾರಿಯು, ಕರಿನಹೃದಯನು, ಅಪಾರಮಹಿಮನು, ಸರ್ವಲೋಕ ವಶೀಕರಣಮಾಡಿವನು, ಅಚಿನ್ಮ್ಯಸ್ತಭಾವನಾದ ಮಾಯಾ ಮೋಹನನು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಈ ಮನಸ್ಸು ಅವನನ್ನೇ ಶರಣವನ್ನಾಗಿಹೊಂದಿ ಅವನಲ್ಲೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ - ತಾಯಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲಳು? ಎಲೈ ತನುಮಧ್ಯೆಯಾದ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯೇ! ನೀನೇ ಹೇಳು— ಎಂದು ಭಾವವು

(೬) ಅನ್ಯೈ ಯೈಶ್ಚಿಯೈಲೈ ಊರೈ ಶೋಲ್ಲಿಲೈ

ತೋಢಿಮಾರ್,

ಎನ್ನೈ ಯಿನಿಯುಮಕ್ಕಾಶೈಯಿಲ್ಲೈ ಯಕಪ್ಪಟ್ಟೇ,
 ಮುನ್ನೈಯಮರರ್. ಮುದಲ್ವೈ ವಣ್ಣತುವರಾಪತಿ
 ಮನ್ನೈ, ಮಣಿವಣ್ಣೈ ವಾಶುದೇವೈ ವಲೈಯ ಳೇ

ವ|| ತೋಢಿಮಾರ್- (ಸಮಾನಸುಖದುಃಖವುಳ್ಳ) ಸಖಿಯೇ!, ಮುನ್ನೈ- ಅನಾದಿಸಿದ್ಧರಾದ, ಅಮರರ್-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ, ಮುದಲ್ವೈ - ಅಧಿಪತಿಯಾದವನಾಗಿಯೂ, ವಣ್ಣ ಉದಾರವಾದ ಸಮೃತ್ತಿಳ್ಳ, ತುವರಾಪತಿವನ್ನ-ದ್ವಾರಕಾ ಪುರಿಗೆ ಈಶ್ವರನಾಗಿಯೂ, ಮಣಿವಣ್ಣೈ - ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿಯೂ ಇರುವ, ವಾಶುದೇವೈ-ವಾಸುದೇವನ, ವಲೈಯುಳೇ-(ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತವೆಂಬ) ಬಲೆಯೊಳಗೇ, ಯಕಪ್ಪಟ್ಟೇ - ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆನು. ಇನಿ-ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಎನ್ನೈ - ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು, ಉಮಕ್ಕಾ-ನಿಮಗೆ, ಅಶೈ ಇಲ್ಲೈ-ಆಶೆಯು ಇಲ್ಲ. (ನೀವು ನನ್ನ ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಡಿ) ಅನ್ಯೈ-ತಾಯಿಯು, ಎಣ್ಣೆಯಿಲ್ ಎಣ್ಣೆ-ಏನುಮಾಡಿರೆ ಏನು ಫಲ? ಊರ್-ಊರಿನವರು, ಎಣ್ಣೆಯಿಲ್ ಎಣ್ಣೆ-ಏನು ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ?

(ಸ-ಗಾ- ರ ||)—

ಹೇ! ಸಖ್ಯಃ ! ಪ್ರಥಮಸ್ಯ ಸೂರಿಸರಣೇಶ್ಚಿದ್ವಾರಕಾಧೀಶಿತುಃ
ಪಾಶೇಽಹಂ ಕಲಿತಾಽಸ್ಮ್ಯಹೋ ! ಮಣಿನಿಭಶ್ರೀವಾಸುದೇವಾತ್ಮನಃ |

ಆಶಾ ಮಾಽಸ್ತು ತತೋಽತ್ರ ಮಾಂ ಪ್ರತಿ ತು ವಃ ಕಿಂ

ಮಾತೃಕೃತ್ಯಾದ್ಭವೇತ್ ?

ಕಿಂ ಸ್ಯಾತ್ಪ್ರೇರಜನಪ್ರವಾದವಚನಾತ್ಸರ್ವಂ ವೃಧಾ ಭಾತಿ ಮೇ ||

ತಾ|| ಪ್ರಿಯಸಖಿಯರೇ! ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿಯೂ, ದ್ವಾರಕಾ
ಧೀಶ್ವರನಾಗಿಯೂ, ಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿಯೂ—ಇರುವ ವಾಸುದೇವನ ಬಲೆಯೊಳಗೆ
ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟೆನು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮಗೆ ಆಶೆಯು ಬೇಡ (ಈ ದಶೆಯಲ್ಲಿ)
ತಾಯಿಯು ಏನುಮಾಡಿರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಊರಿನವರು ಏನು ಹೇಳಿದರೆ
ಏನು ಫಲ? (ಸರ್ವವೂ ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು ಭಾವವು.)

(೭) ವಲೈಯುಳಕಪ್ಪಡುತ್ತೆನ್ನೈ ನನ್ನೆಳ್ಳಮ್ ಕೂವಿಕೊಣ್ಣು,
ಅಲೈಕಡಲ ಪಳ್ಳಿ ಯಮ್ಮಾನೈ ಯಾಱಿಪಿರಾತೆನ್ನೈ,
ಕಲೈಕೊಳಕಲಲ್‌ಕುಲ್ ತೋಱಿ ನಮ್ ಕಣ್‌ಕಳಾಲ್ ಕಣ್ಣು,
ತಲೈಯಿಲ್ ವಣ್ಣು ವುಮಾಱ್‌ಕ್ಕೊಲೋ ತೈಯಲಾರ್‌ಮುನ್ನೇ

ಪ್ರ|| ವಲೈಯುಳ್-ತನ್ನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ, ಎನ್ನೈ - ನನ್ನನ್ನು, ಅಕಪ್ಪಡುತ್ತ-
ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು, ನಲನೇಱ್ಱಮ್ - (ನನ್ನ) ಒಳ್ಳೇಮನಸ್ಸನ್ನು, ಕೂವಿಕೊಣ್ಣು -
ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಅಲೈಕಡಲಪಳ್ಳಿ - ಅಲೆಗಳುಳ್ಳ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ (ವಿಕಾಂತವಾಗಿ)
ಶಯನಮಾಡಿರುವ, ಎಮ್ಮಾನೈ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಅಱ್ಱಿಪಿರಾತೆನ್ನೈ-ಚಕ್ರ
ಧರನವ ಮಹೋಪಕಾರಕನನ್ನು, ಕಲೈಕೊಳ್ - ವಸ್ತ್ರಧಾರಣದ ಸೊಗಸುಳ್ಳ,
ಅಕಲ್ ಅಲ್‌ಕುಲ್-ವಿಶಾಲವಾದ ನಿತಮ್ಮದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ, ತೋಱಿ-ಸಖಿಯೇ!
ನಮ್ ಕಣ್‌ಕಳಾಲ್-ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ, ಕಣ್ಣು-ಕಂಡು, ತೈಯಲಾರ್-ನಿಂದಿ
ಸುವ ಸ್ತ್ರೀಜನರ, ಮುನ್ನೈ-ಮುಂದೆ, ತಲೈಯಿಲ್-ತಿರಸ್ಸಿನಿಂದ, ವಣ್ಣು ವುಮ್-
ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡೋಣವು, ಅಱ್ಱೊಲೋ-ಆಗುವುದೋ? (ಸಂಭವಿಸುವುದೋ?).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ವಾತ್ಸರ್ಯಂ ಚ ನಿಬದ್ಧ್ಯ ಮೇಲತ್ರ ಹೃದಯಂ ಚಿತ್ವಾ ಸ್ವಯಂ ವಾರಿಧೌ
ಯತ್ಯೇತೇ ಸ್ವ ಮನು ಪ್ರಭುಸ್ತಮತುಲಂ ಶ್ರೀಚಕ್ರಪಾಣಿಂ ಹರಿಮ್ |
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಒಲವಾಂ ಸಖಿ ಚಕ್ಷುಷೈವ ಮುದಿತೌ ಪಶ್ಯತ್ಸು ನಾರೀಜನೇ-
ಷ್ವೇನಂ ನಿನ್ನನತತ್ಪರೇಷು ಶಿರಸಾ ಕಿಂ ತಂ ಚ ವನ್ನೇವಹಿ ? ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಸುಂದರಿಯಾದ ನನ್ನ ಸಖಿಯೇ! ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ
ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಒಳ್ಳೇಮನಸ್ಸನ್ನೂ ತನ್ನೊಡನೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ
ಪ್ರೇರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ
ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಂಡು, (ನಮ್ಮನ್ನು) ನಿಂದಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರಮುಂದೆ ನಾವು
ಶಿರಸ್ಸಿನಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸೋಣವು ಯಾವಾಗಲೋ! (ಎಂದಿಗೆ ಇದು ಸಂಭವಿಸು
ವುದೋ!—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(೮) ವೇಯ್‌ಮುಲೈಯುಣ್ಣು ಶಕಟಮ್ ಪಾಯ್‌ನ್ನು
ಮರುದಿಡೈ
ಪೋಯ್ ಮುದಲ್‌ಶಾಯ್‌ತ್ತು, ಪುಳ್‌ವಾಯ್ ಪಿಳನ್ನು
ಕಳಿಱುಟ್ಟು,
ತೂಮುಱುವಲ್ ತೋಣ್ಡೈವಾಯ್‌ಪಿರಾಣೈ
ಯೆನ್ನಾಳ ಕೋಲೋ,
ಯಾಮುಱುಕೆನ್ನದು ತೋಡ್ಡೇ ಯನ್ನೈಯರ್ ನಾಣವೇ.

ಪ್ರ|| ವೇಯ್‌ಮುಲೈ ಉಣ್ಣು - ಪೂತನೆಯಸ್ತನವನ್ನು ಹೀರಿ, ಶಕಟಮ್
ಪಾಯ್‌ನ್ನು - ಶಕಟವನ್ನು ಮರ್ದನಮಾಡಿ, ಮರುದು ಇಡೈಪೋಯ್ - ಯಮಳಾ
ಜುಫನ ವೃಕ್ಷಗಳನಡುವೆ ಹೋಗಿ, ಮುದಲ್‌ಶಾಯ್‌ತ್ತು - ಬೇರು ಕಿತ್ತು ಬೀಳುವಂತೆ
ಮಾಡಿ, ಪುಳ್‌ವಾಯ್ ಪಿಳನ್ನು - ಬಕಪಕ್ಷಿಯ ಬಾಯನ್ನು ಸೀಳಿ, ಕಳಿಱು ಅಟ್ಟಿ-
(ಕುವಲಯಾಸೀಡವೆಂಬ) ಗಜವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ, ತೂಮುಱುವಲ್ - ಶುಚಿ
ಸ್ಮಿತವುಳ್ಳ, ತೋಣ್ಡೈವಾಯ್‌-ಬಿಂಬಾಧರವುಳ್ಳ, ಪಿರಾಣೈ - ಉಪಕಾರಕನಾದ
ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ತೋಡ್ಡೈ- ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ!, ಅನ್ನೈಯರ್‌-(ಅವನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವ)
ಜನನಿಯರು, ನಾಣ-ಲಜ್ಜೆಪಡುವಂತೆ, ಯಾಮ್‌ಉಱುಕೆನ್ನದು-ನಾವು ಆಶ್ರಯಿಸಿ
ಸೋಣವು, ಎನ್ನಾಳ್‌ಕೋಲೋ-ಯಾವಾಗಲೋ? (ನಾವು ಅವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ
ದರೆ ಇವರಿಗೆ ಲಜ್ಜೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಖೀಡ್ಯಾ ಸ್ತನ್ಯಮಹೋ! ನಿಹತ್ಯ ಚ ಮಹಾನಮಾಯಾಸ್ತು ತಾಂ ಪೂತನಾಂ
ಚೂರ್ಣೀಕೃತ್ಯ ಚ ತಂ ಖಲಮ್ನ ಶಕಟಂ ನಿರ್ಘೋಷ್ಯ ವೃಕ್ಷಾರ್ಜುನೌ |
ವಕ್ತ್ರಂ ಜಾಫಿ ವಿದಾರ್ಯ ಹೇ ಸಖಿ! ಬಕಸ್ಯಾಸೀದ್ಗಜಂ ಯೋ ಜಯತ್
ತಂ ಪಶ್ಯೇಮ ಕಥಾ ವಯಮ್ನ ಜಘನೀಲಜ್ಜಾ ವಹಾಸ್ಸಸ್ಥಿತಮ್ ? ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ! ಪೂತನೆಯ ಸ್ತನವನ್ನು ಹೀರಿ, ಶಕಟಾಸುರ ಮದ-
ನವಂಮಾಡಿ, ಯಮಳಾರ್ಜುನ ವೃಕ್ಷಗಳನಡುವೆ ಹೋಗಿ ಅವುಗಳು ಬೇರಿನೊಡನೆ
ಖೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಬಕಪಕ್ಷಿಯ ಬಾಯನ್ನು ಸೀಳಿ, ಕುವಲಯಾಸೀಡವೆಂಟು
ಗಜವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ ಶುಚಿಸ್ಥಿತದೊಡನೆ ಬಿಂಬಾಧರವುಳ್ಳ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು
ಜಘನಿಯರು ಲಜ್ಜೆಪಡುವಂತೆ ನಾವು ಆಶ್ರಯಿಸೋಣವು ಎಂದಿಗೋ !

(೯) ನಾಣು ನಿತ್ಯಯುಮ್ ಕವರ್ನ್ದಿನ್ವೈ ನನ್ನೈಚ್ಚಮ್

ಕೂವಿಕೊಣ್ಣು,

ಶೇಣುಯ್ಯರ ವಾನತ್ತಿರುಕ್ಕುಮ್ ತೇವಪಿರಾಕ್ ತನ್ನೈ,

ಆಣೈ ಯೇಕ್ತೋಚ್ಚಿ ಯುಲಕ್ಕುತೋರಲರ್ತೋನ್ದಿ ಆಮ್

ಕೋಣೈಕಳ್ ಶೆಯ್ಂದು ಕುದಿರಿಯಾಯ್ ಮಡಲೂರುದುಮೇ

ಪ್ರ|| ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು (ಸೇರಿದ), ನಾಣುಮ್ - ಲಜ್ಜೆಯನ್ನೂ, ನಿತ್ಯ
ಯುಮ್-ಗಾರವಪೂರ್ತಿಯನ್ನೂ, ಕವರ್ನ್ದ-ಅಪಹರಿಸಿ, ನನ್ - ಸ್ನೇಹಾತಿಶಯ
ವುಳ್ಳ, ನೆಣ್ಣುಮ್-ಮನಸ್ಸನ್ನೂ, ಕೂವಿಕೊಣ್ಣು-ಕೂಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಶೇಣು
ಯರ್-ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ, ವಾನತ್ತು-ಪರಮವದದಲ್ಲಿ, ಇರುಕ್ಕುಮ್-ವಾಸಮಾಡುವ,
ತೇವಪಿರಾಕ್ತನ್ನೈ-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದವನನ್ನು ಕುರಿತು, ಎ ತೋನ್ದಿ-
ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯೇ !, ಆಣೈ-ನಿನ್ನಾಣೆಯಾಗಿ, ಉಲಕ್ಕುತೋ-ಸರ್ವಲೋಕ
ಗಳಲ್ಲೂ, ಅಲರ್-ಅವನ) ನಿಂದನೆಯನ್ನು, ತೋನ್ದಿ - ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ,
ಆಮ್-ನನ್ನ ಕೈಲಾಸಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ, ಕೋಣೈಕಳ್-ವಕ್ರಚೇಷ್ಟಿತ
ಗಳನ್ನೂ, ಶೆಯ್ದು-ಮಾಡಿ, ಕುದಿರಿ-ಗಂಡುಬೀರಿಯಾದ (ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲದೆ) ಹೆಣ್ಣಾಗಿ,
ಆಯ್-ಅಗಿ, ಮಡಲ್ ಉರುದುಮ್-(ನಾವು) ಮಡಲೂರುಸೆನು (ಮಡಲೂರು
ಮೇಡು ಎಂದರೆ-ನಾಯಕನು ಸಂಚರಿಸಿದನೆಂದು ಜಗತ್ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಂ ಮಾಡಿ ನಾಯ
ಕಿಯು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗಮಾಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತೆಯಾಗೋಣ)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೃತ್ವಾ ಮೇ ಸಕಲಾಂ ತ್ರಪಾಂ ಚ ವಿನತಿಂ ಚೇತೋಽಪಿ ಭವ್ಯಂ ಮಮ
ಶ್ಶ್ರೀಶಸ್ತೂರಿವರಪ್ರಭುದಿವಿ ಮಹಾನಾಸ್ತೇ ಹಿ ಭದ್ರೇ ! ಸಖಿ |
ಸತ್ಯಂ ತ್ವಾಂ ಹಿ ಶವೇ ಸಮಸ್ತಜಗತಾಂ ಪ್ರಖ್ಯಾಪಯಾಮಿ ಸ್ವಯಂ
ತಂ ಮೇ ವಜ್ಜಾಕಮದ್ಯ ಸರ್ವವಿಧಿಭಿರ್ಭುಷಾ ತ್ವವದ್ಯಾವಹಾ ||

ತಾ|| ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯೇ ! ನನ್ನ ಲಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಸ್ತ್ರೀತ್ವಗೌರವ ಪೂರ್ತಿ
ಯನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸಿ, ಸ್ನೇಹಾತಿಶಯವುಳ್ಳ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಕೂಗಿ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು, ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ ಪರಮಪದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ
ಮಾಡುವ ನಿತ್ಯಸೂರಿಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ನಿನ್ನಾಣೆಯಾಗಿ ನಾನು ಸಕಲ ಲೋಕ
ಗಳಲ್ಲೂ ಅವನ ನಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರಖ್ಯಾಪಿಸಿ, ನನ್ನ ಕೈಲಾದ ವಕ್ರಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಮಾಡಿ, ಗಂಡುಬೀರಿಯಾಗಿ ಮಡಲೂರೋಣವೆಂಬ (ಪ್ರಾಣಾಂತಕವಾದ) ಅತಿ
ಸಾಹಸಕೃತ್ಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡುವೆನು. (ಅವನು ಮಾಡಿದ ವಂಚನೆಗೆ ತಕ್ಕ
ಶಿಕ್ಷೆಯಂ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಭಾವವು.)

(೧೦) ಯಾಮಡಲೂರ್‌ನ್ನು ಮೆಮ್ಮಾಡ್ತಿಯಿಬ್ಬಿಪ್ಪಿರಾನುಡೈ

ತೂಮಡಲ್ ತಣ್ಣಿ ಮೌತುಞ್ಚಾಯ್ ಮಲರ್‌ಕೊಣ್ಡು

ತೂಡುವೋಮ್,

ಯಾಮಡಮಿಷ್ಟಿ ತೈರುವುತೋಱಯಿಲ್ ತೈಯಲಾರ್,

ನಾಮಡಬ್ಬಾ ಪ್ಪತ್ತಿತೂಳ್‌ಲಿ ನಾಡುಮಿರೈಕ್ಕವೇ.

ಪ್ರ|| ಯಾ-ಯಾವವಿಧವಾದ, ಮಡಮ್- ಸ್ತ್ರೀಗುಣವೂ, ಇನಿ- ಇಲ್ಲದಂತೆ,
ತೆರುವುತೋಱು-ಬೀದಿಬೀದಿಯೆಲ್ಲಾ ಹೊಕ್ಕು, ಅಯಲ್‌ತೈಯಲಾರ್ - ನೆರೆಮನೆ
ಸ್ತ್ರೀಯರು, ನಾ-ನಾಲಿಗೆಯು, ಮಡಜ್ಜಾ-ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಹೇಳುವ, ಪ್ಪತ್ತಿ-ನಿಂದಾವಚನ
ವನ್ನು, ತೂಳ್‌ಲಿ-ಹರಡಿ, ನಾಡುಮ್-ಸಕಲಲೋಕವೂ, ಇರೈಕ್ಕ-ಉದ್ದೋಷಿಸು
ವಂತೆ, ಯಾಮ್-ನಾವು, ಮಡಲ್ ಊರ್‌ನ್ನುಮ್ - ಮಡಲೂರಿಯಾದರೂ, ಅಬ್ಬಿ
ಯಪ್ಪೈ-ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾದ, ಎಮ್-ನಮ್ಮ, ಪಿರಾನುಡೈ - ಸ್ವಾಮಿಯ, ತೂ-
ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ, ಮಡಲ್-ದಳಗಳುಳ್ಳ, ತಣ್-ಶೀತಳವಾದ, ಅಮ್-ರಮ್ಯವಾದ,
ತುಞ್ಚಾಯ್-ತುಳಸಿಯ, ಮಲರ್ - ಹೂವಿನಗೊಂಚಲನ್ನು, ಕೊಣ್ಡು - (ಅವನು
ಒಂದು ಕೊಡಲು) ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ತೂಡು ವೋಮ್-(ತಲೆಯಲ್ಲಿ) ಧರಿಸೋಣ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಲಜ್ಜಾಂ ಚಾಪಿ ವಿಹಾಯ ವೀಧಿಸರಣಿಷ್ಠೇನಂತು ನಾರೀಜನಾಃ
ಸರ್ವೇ ಹಂತು ! ವಿನಿಶ್ಚಯ ವಜ್ರಕಮಹೋ ! ಕಾಂತಂ ಶನೇಯುರ್ಮಥಾ |
ಸತ್ಯಂ ಹಂತು ! ತಥಾ ಭವೇಯಮಪಿ ಚಾವದ್ಯಾಶ್ರಯಾ ನಿಸ್ತಪಾ
ಧರ್ತುಂ ಶ್ರೀತುಲಸೀಸ್ರಜಂ ಮಮ ವಿಭೋಃ ಕಾಂತಸ್ಯ ವೈ ಚಕ್ರಿಣಃ ||

ತಾ|| (ಎಲೈ ಸಖಿಯೇ!) ನೆರೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲಾ ಲಜ್ಜೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಅವನನ್ನು ಸಂತವಾಗಿ ನಿಂದಿಸುವಂತೆಯೂ, ಸಕಲಲೋಕವೂ ಉದ್ಭೋಷಿಸುವಂತೆಯೂ—ನಾವು (ಅವನು ಮಾಡಿದ ವಂಚನೆಗಾಗಿ) ಮಾಡಲೂರಿಯಾದರೂ, ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾದ ಆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯ ತುಳಸೀಮಾಲೆಯನ್ನು ಅವನ ಹಸ್ತದಿಂದ ಪಡೆದು ಧರಿಸೋಣ! (ಈ ಉಪಾಯ ದಿಂದಲಾದರೂ ನಾವು ಆ ತುಳಸೀಮಾಲೆಯನ್ನು ಪಡೆಯೋಣ!)

(೧೧) ಇರೈಕ್ಕುಮ್ ಕರುಬ್ಬಿಡಲ್ ವಣ್ಣ ಕಣ್ಣ ಪಿರಾಕ್ ತನ್ನೈ,
ವಿರೈಕ್ಕೊಳ್ ಪೊಡಲಿ ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪ್ ಶೋನ್ಮ,
ನಿರೈಕ್ಕೊಳನ್ನಾದಿ ಯೋರಾಯಿರತ್ತುಳಿಪ್ಪತ್ತುಮ್,
ಉರೈಕ್ಕವಲ್ಲಾರ್ ಕ್ಕ ಮೈಕುಂದ ಮೂಕುಮ್

ತಮ್ಮೊರೆಲ್ಲಾ ಮ್.

ಪ್ರ|| ಇರೈಕ್ಕುಮ್—(ಅಲೆಗಳಿಂದ) ಘೋಷಿಸುವ, ಕರುಮ್ ಕಡಲ್ - ನೀಲ ವರ್ಣವಾದ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧವಾದ, ವಣ್ಣ - ದೇಹಕಾನ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಪಿರಾಕ್-ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಕಣ್ಣ ತನ್ನೈ-ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು, ವಿರೈಕ್ಕೊಳ್ - ಪರಿಮಳ ಭರಿತವಾದ, ಪೊಡಲಿ - ಉದ್ಯಾನಗಳುಳ್ಳ, ಕುರುಕೂರ್ - ಕುರುಕಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವರಿಗೆ ನಾಥನಾದ, ಶಡಕೋಪ್-ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಯು, ಶೋನ್ಮ-ಹೇಳಿದ (ರಚಿಸಿದ), ನಿಟ್ಟುಕ್ಕೊಳ್-ಸಕಲನಿಧಿ ಕಾವ್ಯಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ, ಅನ್ನಾದಿ-ಅನ್ನಾದಿ ರೂಪವಾದ, ಓರ್ ಆಯಿರತ್ತು - ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆ ಯೊಳು, ಇಪ್ಪತ್ತುಮ್-ಈ ದಶಕವನ್ನು, ಉರೈಕ್ಕವಲ್ಲಾರ್ ಕ್ಕ-ಪರನಮಾಡಬಲ್ಲ ವರಿಗೆ, ತಮ್ ಊರೆಲ್ಲಾ ಮ್-ಅವರವರ ಊರುಗಳೆಲ್ಲಾ, ಮೈಕುಂದ ಮ್ ಆಕುಮ್-ಪರಮಪದವೇ ಆಗುವು.] (ಅಷ್ಟು ಆನಂದಭರಿತವಾಗುವುದೆಂದು ಭಾವವು.) ||

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಗಮಿಪ್ಪ ರಾನ್ವುಧಿವರ್ಣಮುಚ್ಚಿತಮುಮಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಪ್ರಭುಂ ಶ್ರೀಧರಂ
ಸಂಕ್ಷೇಪಂ ಶ್ರೀಕುರುಕಪುರಪ್ರಭುರಹೋ ! ದಿವ್ಯಾಂ ಶರಾರಿರ್ಷಗೌ |
ಸಹಸ್ರಾತ್ಮಕರಮ್ಯಪದ್ಯಸರಣಿಂ ತ್ವನ್ಮಾದಿರೂಪಾಂ ಶುಭಾರ
ತತ್ಪ್ರದರ್ಶಿತಂ ಪರಮ್ ಭುವಿ ಯೇ ತೇಷಾಂ ಪದಂ ಸಾತ್ವತ್ಪರಮ್ ||

ತಾ|| ನೀಲಾಬ್ಧಿವರ್ಣನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸುಗಂಧಿವನಶೋಭಿತವಾದ
ಕುರುಕಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ರಚಿಸಿದ ಅನ್ತಾದಿ
ರೂಪವಾದ ದಿವ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷಿತವಾದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ ದಶಕವನ್ನು
ಪಠನಮಾಡಬಲ್ಲವರು ವಾಸಮಾಡುವ ಊರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಮಪದ
ಸದೃಶವಾಗಿ ನಿರತಿಶಯಾನಂದ ಭರಿತವಾಗುವುವು—ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಪೂರ್ವಾನುಸಂಹಿತಮನೋಹರಕೌರಿಮೂರ್ತೇ—

ಸ್ವಂಶ್ಲೇಷಲೋಲಹೃದಯಸ್ತದಲಾಭವಿನ್ಃ |

ಲಾಭೇ ಸ್ವಯತ್ನಮಪಿ ಕರ್ತುಮಿಯೇಷ ದುಃಖಾ—

ದ್ವಾರ್ಯಾದಶಾಂ ಚ ಪರಿಗೃಹ್ಯ ಮುನಿಸ್ತೃತೀಯೇ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ಜ್ಯೋತೀರೂಪಾಂಶು ಕತ್ವಾತ್ ಸರಸಿಜನಯನಾನಿಷ್ಪವಿಧ್ಯಂ ಸಕತ್ವಾತ್
ಮೇಘಾಘಾತಾಂ ಮಲತ್ವಾಚ್ಚ ತಸರಸತಯೋತ್ಕೃಷ್ಟಸೌಲಭ್ಯಯೋಗಾತ್ |
ರಕ್ಷಾಯಾಂ ಸುವಧಾನಾತ್ಸುಭಗತನುತಯಾ ಸೋಪಕಾರಾಸ್ತವತ್ತ್ವಾತ್
ಸೌಖ್ಯಾಂ ಪ್ರೇಮಾತಿನಾತ್ರಂ ಜನಯತಿ ಭಗವಾನಿತ್ಯವಾದೀಚ್ಛತಾರಿಃ ||

(ಈ ತೃತೀಯದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ) —

ಈ ಮೂರನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ನಾಯಕವಸ್ಥೆಯೆಂ
ಪಡೆದು ಆಶ್ರಿತವಾತ್ಸಲ್ಯಾದಿ ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ಭಗವಂತನ
ನೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷವನ್ನು ತಿವೇಕ್ಷಿಸಿ, ಅದರ ಅಲಾಭದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಕಾಮಸಂತಪ್ತ
ಯಾದ ತರುಣಿಯು ನಾಯಕನು ಬರೆದೆ ವೆಂಚಿಸಿದರೆ ಮಾಡುವ (ವ್ರಾಣತ್ಯಾಗೋದ್ದೇ
ಶಪೂರ್ವವಾದ) ಮಡಲಾರುವುದೆಂಬ ಸಾಹಸಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಲೋಕದವ

ಶಿಲ್ಪ ನಿಂದಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ಅವನೊಡನೆ ಸಂಶ್ಲೇಷವನ್ನು ಹೇಗಾಡರೂ
ವಣಿಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಈ ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಅನುಭವ
ಗಳೊಡನೆ ಈ ನಾಯಕಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಸಖಿಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ—ತಮ್ಮ ಬೆಲೆಯನ್ನು
ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ

ಶ್ರೀಃ

ವಜ್ರಮುಶತಕದಲ್ಲಿ—ಚತುರ್ಥದಶಕ.

(ಊರೆಲ್ಲಾಂ ತುಂಜ್ಜಾ—)

ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ನಾಯಕವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ
ವಿಶ್ಲೇಷವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ರಾತ್ರಿಕಾಲವು ಅತಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿದೆಯೆಂದು
ನೋರಿಯಿಟ್ಟು, ಸರ್ವಜಗದ್ರಕ್ಷಕನಾದ ಅವನ ಸಂಶ್ಲೇಷವೇ ತೆಮಗೆ
ರಕ್ಷಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

(೧) ಊರೆಲ್ಲಾಂ ತುಂಜ್ಜಾ ಯುಲಕೆಲ್ಲಾಂ ಮ್ ನಳ್ಳಿರುಳಾಯ್,
ನೀರೆಲ್ಲಾಂ ತೇಡಿ ಯೋರ್ ನೀಳಿರೆವಾಯ್ ನೀಣ್ಣದಾಲ್,
ಪಾರೆಲ್ಲಾಂ ಮುಣ್ಣ ನಮ್ಮೊಮ್ಮಣೈಯೋ ವಾರಾನಾಲ್,
ಅರೆಲ್ಲೇ ವೆಲ್ವಿನೈಯೇನಾವಿ ಕಾಪ್ಪಾರಿನೈಯೇ.

ಪ್ರ|| ಊರೆಲ್ಲಾಂ ಮ್ - ಊರಿನವರೆಲ್ಲಾ, ತುಂಜ್ಜಾ - ನಿದ್ರೆಮಾಡಿ, ಉಲ
ಕೆಲ್ಲಾ ಮ್-ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ, ನಳ್ಳಾ ಇರುಳಾಯ್-ಕೆಗ್ಗತ್ತಲೆಯಾಗಿ, ನೀರೆಲ್ಲಾ ಮ್-
ಜಲವೆಲ್ಲಾ, ತೇಡಿ - ಅಲೆಯಲ್ಲದೆ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ, ಓರ್ ನೀಳ್ ಇರವಾಯ್-
(ದಿನವೆಲ್ಲಾ) ಒಂದು ದೀರ್ಘವಾದ ರಾತ್ರಿಯೇ ಆಗಿ, ನೀಣ್ಣದು-ಈವ್ರಕಾರ
ಬೆಳೆದು ಇದೆ. (ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ) ಪಾರೆಲ್ಲಾ ಮ್-ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಉಣ್ಣ-(ಪ್ರಳಯ
ದಲ್ಲಿ) ಭಕ್ಷಿಸಿ ತನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಿದ, ನಮ್ ಸಾಮ್ಯಣೈಯೋ - ನಮ್ಮ
ಶೇಷಶಾಯಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ವಾರಾಣ್-ಬಂದು ದರ್ಶನವಂಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವು

ದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೇ-ಅಯ್ಯೋ! ಇನಿ-ಹೀಗಾದರೆ, ವಲಾವಿವೈಯೇ-ಮಹಾಪಾಪಿ
ಯಾದ ನನ್ನ, ಆವಿ - ಅತ್ತತ್ತವನ್ನ, ಕಾಪ್ಪಾರ್ - ರಕ್ಷಿಸುವವರು, ಆರ್-
ಯಾರು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸುಪ್ತಾಃ ಪೌರಜನಾಃ ಕಿಲಾದ್ಯ ಸಕಲಾಸ್ಸರ್ವತ್ರ ರಾತ್ರಿಸ್ತಿಯಂ
ಗಾಢಾನ್ಧಂ ತಮ ಏನ ಭಾತಿ ಸಲಿಲಾನ್ಯದ್ಯ ಪ್ರಕಾನ್ತಾನಿ ಹಿ |
ದೀರ್ಘ ರಾತ್ರಿಯಂ ದಿನಾನಿತಮಪಿ ವ್ಯಾಪ್ತಾ ಜಗದ್ವಕ್ಷುಕೋ
ವಿಷ್ಣುಶೈಷಕಯೋ ನ ಮಾನುಯಮುಪೈತ್ಯಾಃ ! ಕೋಽದ್ಯ ಮೇ ರಕ್ಷಕಃ||

ತಾ|| ಪೌರಜನರೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ
ಯಾಗಿದೆ. ನೀರೆಲ್ಲಾ ಅಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕಾಂತವಾಗಿದೆ. ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿಯೂ
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದು ದೀರ್ಘರಾತ್ರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. (ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಇರುವಲ್ಲಿ) ನಮ್ಮ ಶೇಷಕಾಯಿಯು ಬಂದು ರಕ್ಷಿಸದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಇದಾನೆ. ಅಯ್ಯೋ!
ಪಾಪಿನಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಯಾರು ಇದಾರೆ ?

(೨) ಅವಿಕಾಪ್ಪಾರಿನಿ ಯಾರಾಡ್ ಕಡಲ್ ಮಣ್ವಿಣ್ ಮೂಡಿ,
ಮಾವಿಕಾರಮಾಯೋರ್ವಲ್ಲಿರವಾಯ್ ನೀಣ್ಣದಾಲ್,
ಕಾವಿಶೇರ್ವಣ್ಣ ನೆಕ್ ಕಣ್ಣ ನುಮ್ ವಾರಾನಾಲ್,
ಪಾವಿಯೇರ್ ನೆಳ್ಳಮೇ ನೀಯುಮ್ ಪಾಜ್ಜಿಲ್ಲೆಯೇ.

ಪ್ರ|| ಅಘ್ರ-ಅಗಾಧವಾದ, ಕಡಲ್-ಸಮುದ್ರವನ್ನೂ, ಮಣ್-ಭೂಮಿಯನ್ನೂ
ವಿಣ್-ಆಕಾಶವನ್ನೂ, ಮೂಡಿ-ಮರೆಸಿ, ಮಾ-ಮಹಾ, ವಿಕಾರಮಾಯ್-ವಿಕಾರ
ವುಳ್ಳ, ವಲ್ - ಪ್ರಬಲವಾದ, ಓರ್ ಇರವಾಯ್ - ಒಂದು ತಮೋಮಯವಾದ
ರಾತ್ರಿಯೇ ಆಗಿ, ನೀಣ್ಣದು-(ದೀರ್ಘವಾಗಿ) ಬೆಳೆದು ಇದೆ. ಕಾವಿಶೇರ್-ಕನ್ನೆಲೆ
ದಿಲೆಯಂತೆ ಇರುವ, ವಣ್ಣ-ಶರೀರಕಾನ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾದ, ಎಕಣ್ಣ ನುಮ್-ನನ್ನ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ, ವಾರಾ-ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾವಿಯೇ-ಇನ್ನಹ ಪಾಪವುಳ್ಳ ನನ್ನ,
ನೆಳ್ಳಮೇ-ಮನಸ್ಸೇ ! (ಅವನಹಾಗಿ) ನೀಯುಮ್-ನೀನೂ, ಪಾಜ್ಜಿಲ್ಲೆ-(ನನಗೆ)
ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಇನಿ-ಹೀಗಾದರೆ, ಆವಿ-ಪ್ರಾಣವನ್ನು, ಕಾಪ್ಪಾರ್-
ರಕ್ಷಿಸುವವರು, ಆರ್-ಯಾರು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಅಬ್ಧಂ ಭೂಮಿತಲಂ ಕಿಲಾದ್ಯ ಗಗನಂ ಸರ್ವಂ ಚ ರಾತ್ರಿಸ್ವಿಯಂ
ವ್ಯಾವ್ಯಾತೀವ ತನೋಮಯಾ ಚ ವಿಕೃತಾ ದೀರ್ಘಾಽಸ್ತ್ಯಹೋ ! ಸರ್ವತಃ |
ಕೃಷ್ಣೋ ನೀಲಮಣಿಪ್ರಭಸ್ತು ನ ಹಿ ಮಾಮಾಯಾತ್ಯಹೋ ! ಪಾಪಿನೀಂ
ಹೇ ಚಿತ್ತ ! ತ್ವಮಪೀಹ ತದ್ವತತಯಾ ನೈವಾನುಕೂಲಂ ಮಮ ||

ತಾ|| ಸಮುದ್ರವನ್ನೂ, ಭೂಮಿಯನ್ನೂ, ಆಕಾಶವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಒಂದು
ಗಾಢಾನ್ಧಕಾರವುಳ್ಳ ರಾತ್ರಿಯೇ ಅತಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಇದೆ ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ—
ನೀಲವರ್ಣನಾದ ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣನೂ ಬಂದು ರಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲೈ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ!
ನೀನೂ (ಅವನಿಗೆ ವಶ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ) ನನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ
ಪಾಪಿನಿಯಾದ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಇನ್ನು ಯಾರು ಇದಾರೆ ?

(೩) ನೀಯುಮ್ ಪಾಬ್ಧಿಲ್ಲ್ಯ ಕಾಣ್ ನೆಳ್ಜಮೇ ನೀಳಿರವುಮ್,
ಓಯುಮ್ ಪೊಱ್ಪಿದಿಷ್ಟಿ ಉಱಿಯಾಯ್ ನೀಣ್ಣದಾಲ್,
ಕಾಯುಮ್ ಕಡುಮ್ ತಿಲೈ ಎಕ್ ಕಾಕುತ್ತೈ ವಾರಾನಾಲ್,
ಮಾಯುಮ್ ವಕ್ಕೈಯಿರ್ಯೇ ವಲ್ವಿನೈಯೇ
ಪೆಣ್ ಪಿಱ್ನೈ.

ಪ್ರ|| ನೆಳ್ಜಮೇ !—ಮನಸ್ಸೇ ! ನೀಯುಮ್-ಸರ್ವಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಮುಖ್ಯ
ಕಾರಣವಾದ ನೀನೂ, ಪಾಬ್ಧಿಲ್ಲ್ಯಕಾಣ್-(ನನಗೆ) ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ನೀಳ್-
ಅತಿ ದೀರ್ಘವಾದ, ಇರವುಮ್-ರಾತ್ರಿಯೂ, ಓಯುಮ್ ಪೊಱ್ಪಿದು ಇಣ್ಣಿ-ಮುಗಿ
ಯುವ ಕಾಲವೇ ಇಲ್ಲದೆ, ಉಱಿಯಾಯ್ - ಒಂದು ಕಲ್ಪವಾಗಿ, ನೀಣ್ಣದು-
ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಕಾಯುಮ್-ಶತ್ರುಧ್ವಂಸಕವಾದ, ಕಡುಮ್-ತಿಲೈ-ತೀವ್ರವಾದ
ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಎಕ್ ಕಾಕುತ್ತೈ - ನನ್ನ ಕಾಕುತ್ತೈನಾದ ಶ್ರೀರಾಮ
ಚೆನ್ನನು, ವಾರಾ-ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿ ಬಂದು ದರ್ಶನವಂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ವಲ್
ವಿನೈಯೇ-ಮಹಾಪಾಪವುಳ್ಳ ನಾನು, ಪೆಣ್ ಪಿಱ್ನು - (ಸ್ವಾತನ್ತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ)
ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಮಾಯುಮ್-ವಕ್ಕೈ - (ನನ್ನ ಜೀವಮಾನವು) ಮುಗಿಯುವ
ರೀತಿಯನ್ನೂ, ಅತ್ತಿಯೇ-ತಿಳಿಯಲಾರೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ ಮುಚ್ಚಿತ್ತು ! ನ ಮೇಲನುಕೂಲವಿಧಯಾ ಭಾಸಿ ತ್ವಮಶ್ವತ್ಥ ಹಾ !
 ರಾತ್ರಿಶ್ವಾತ್ಥ ಯುಗಾಯತೇ ನಿರವಧಿಶ್ವಾತ್ಥ ತು ನಾಯಾತಿ ಮಾಮ್ |
 ಕಾಕುತ್ಸ್ಥೇ ಪದಿರಚ್ಯುತಃ ಸ್ತಬಲಶುಷ್ಕಶ್ವಾತ್ಥ ತ್ವಾ ಹವ್ತ ! ಹಾ !
 ನಾರೀಜನ್ಮವಹಾ ತ್ವಹಂ ! ನ ಕಿಲ ಮೇ ಪಶ್ಯಾಮಿ ದೀತಿಂ ಮೃತೇ ||

ತಾ|| ಎಲೈ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ ! ನೀನೂ ನನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇಲ್ಲ
 ರಾತ್ರಿಯೂ ಅತಿರೀಫವಾಗಿ ಒಂದು ಕಲ್ಪದಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಕೋದಣ್ಣ
 ಪಾಣಿಯಾದ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥನೂ ಬಂದು ರಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾ ಪಾಪವನ್ನು
 ಮಾಡುವ ಹೆಣ್ಣಾಗಿಹುಟ್ಟಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಆಯುಃಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ತಿಳಿಯದೆ
 ಭ್ರಾಂತಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ—ಎಂದು ಭಾವವು.

(೪) ಪೆಣ್ ಪಿಟುನಾರ್‌ಯ್ಯಮ್ ಪೆರುಮ್ ತುಡುರ್

ಕಾಣ್‌ಕಿಲೇನೆಸ್ತು,

ಒಣ್ ಶುಡರೋಕ್ ವಾರಾಧೋಳಿತ್ತಾಕ್, ಇಮ್ಮಣ್ಣಿಳೆಂದ್

ಕಣ್ ಪೆರಿಯ ಶೆವ್ವಾಯ್‌ಮೇಕಾರೇಱು ವಾರಾನಾಲ್,

ಎಣ್ ಪೆರಿಯ ಶಿನ್ದೈನೋಯ್ ತೀರಪ್ಪಾರನೆತ್ತಿಯೇ.

ಪ್ರ|| ಪೆಣ್ ಪಿಟುನಾರ್-ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು, ಎಯ್ಯಮ್-ಹೊಂದುವ,
 ಪೆರುಮ್ ತುಯರ್-ಮಹಾ ದುಃಖವನ್ನು, ಕಾಣ್‌ಕಿಲೇ-ನಾನು ನೋಡಲಾರೆನ್ನು,
 ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಒಣ್ ಶುಡರೋ-(ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿ) ದರ್ಶನೀಯನಾದ ತೇಜ
 ಸ್ಸುಳ್ಳ ಸೂರ್ಯನೂ, ವಾರಾಡು-ಬಾರದೆ, ಒಳಿತ್ತಾ-ಮರೆಪಿಕೊಂಡನು. ಇ ಮುಣ್
 ಅಳೆಂದ್-ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳೆದ, ಪೆರಿಯಕಣ್-ವಿಶಾಲವಾದ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ,
 ಶೆವ್ವಾಯ್-ಬಿಂಬಾಧರವುಳ್ಳ, ಎಮ್-ನಮ್ಮ, ಕಾರ್ ಎಱು-ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ
 ನಾದ ವೃಷಭದಂತೆ ವೀರೈವುಳ್ಳ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ವಾರಾ-ಬರುವು
 ದಿಲ್ಲ. ಎಣ್ ಪೆರಿಯ-ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಗೋಚರವಾಗಿ ಮಹತ್ತಾದ, ಶಿನ್ದೈನೋಯ್-
 ಚಿನ್ಮಾರೋಗದಿಂದ, ಎನ್ನೈತೀರ್ಪಾರ್-ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರು, (ನನ್ನ ಈ
 ರೋಗವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವವರು), ಆರ್-ಯಾರು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ದ್ರಷ್ಟುಂ ನೈವ ಸಹೇದ್ಯ ದುಃಖಮಮಿತಂ ನಾರೀಜನಾನಾಮಿತಿ
 ಕ್ವಾಪಿ ಶ್ರೀದಿನಕೃಚ್ಛ ಲೀನ ಇಹ ಮೇ ದೃಶ್ಯೋ ನ ನೀಲಾಮ್ಬದಃ |
 ಪದ್ಮಾಕ್ಷೋ ಹರಿರಚ್ಯುತೋ ಒಪ್ಯವನಿಜದ್ವಿನ್ವಾಧರೋ ವಾಮನಃ
 ಕೋ ವಾ ಹಂತ ! ಮನೋಽತಿಗಾಂ ಚ ಮಹತೀಂ ಚಿಂತಾರುಜಂ ಮೇ
 ಹರೇತ್ ? ||

ತಾ|| ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವರ ಮಹಾದುಃಖವನ್ನು ನಾನು ನೋಡಲಾರೆನೆಂದು
 ಸೂರೈನೂ ಕೂಡ ಬಾರದೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿದಾನೆ. ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು-
 ಅಳಿದ (ಪದ್ಮಾಕ್ಷನಾಗಿ ಬಿಂಬಾಧರವುಳ್ಳ) ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಾದ ವೃಷಭದಂತೆ
 ವೀರೈವುಳ್ಳ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
 ಈ ನನ್ನ ಚಿಂತಾ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವವರು ಯಾರು ?

(೫) ಆರೆನ್ನೈಯಾರಾಯ್ವಾರನ್ನೈಯರುಮ್ ತೋಚ್ಚಿಯರುಮ್
 ನೀರೆನ್ನೇ ಯೆನ್ನಾದೇ ನೀಳಿರವುಮ್ ತುಜ್ಜುವರಾಲ್,
 ಕಾರನ್ನಮೇನಿ ನಮ್ ಕಣ್ಣುನುಮ್ ವಾರಾಸಾಲ್,
 ಪೇರೆನ್ನೈ ಮಾಯಾದಾಲ್ ವಲ್ವಿನೈಯೇಕ್ ಪಿನ್ನಿಷೈ.

ಪ್ರ|| ಅನ್ನೈಯರುಮ್-ಜನನಿಯರೂ, ತೋಚ್ಚಿಯರುಮ್ - ಸಖಿಯರೂ,
 ನೀರ್-(ಇವಳ) ಶೀಲವು, ಎನ್ನೇ-ಎಂತಹುದು, ಎನ್ನಾದೇ-ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸದೆ,
 ನೀಳ್-ದೀರ್ಘವಾದ, ಇರವುಮ್-ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ, ತುಜ್ಜುವರ್ - ನಿದ್ರೆಮಾಡು-
 ವರು. ಆಲ್-ಅಯ್ಯೋ!, ಕಾರನ್ನಮೇನಿ-ಕಾಳಮೇಘದಂತೆ ಶರೀರವುಳ್ಳ, ನಮ್
 ಕಣ್ಣುನುಮ್-ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ, ವಾರಾಸಾಲ್-ಬಾರನು. ಅಯ್ಯೋ!, ವಲ್ವಿ-
 ನೈಯೇ-ಮಹಾಪಾಪವಂ ಮಾಡಿದ ನನಗೆ, ಪಿನ್ನಿ-ಹಿಂದೆ ನಿಂತು, ಪೇರ್-ಸಾಮ-
 ಮಾತ್ರವು, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಮಾಯಾದು - ಮುಗಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ
 (ಸಾಕೊಂದಲು ಅವಕಾಶವಂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ). (ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ) ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು,
 ಆರಾಯ್ವಾರ್-ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕೂಗಿ ರಕ್ಷಿಸುವವರು, ಆರ್-ಯಾರು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಿಂ ಮೋ ಸ್ವಾಧಿಕಾರಿ ನೈವ ಹಸ್ತ ! ಜನವಿವರ್ಗಾಸ್ಪರ್ಶಿನಾರಿ ಗಣಾಃ
 ಪೃಚ್ಛಂತ್ಯದ್ಯಾ ನಿಶಾಮ ದಿರ್ಘಸಮಯಾಸ್ತೇತೇ ಹಿ ಸುಪ್ತಾಸ್ತ್ವಯಮ್ |
 ನೀಲಾಮೋದತನುರ್ಹರಿರ್ಮಮ ವಿಭುಃ ಕೃಷ್ಣೋದದ್ಯಾ ನಾಯಾತ್ಮಹೋ?
 ಪಾಪಿನ್ಯಾ ಮಮ ನಾನು ಶೇಷಯತಿ ಮಾಂ ! ಕೋ ವಾಽದ್ಯ
 ಮಾಮುದ್ಧರೇತ್ ? ||

ತಾ|| ಜನನಿಯರೂ ಸಖಿಯರೂ ನನ್ನ ತೀಲವು ಎಂತಹುದು—ನನ್ನ ಗತಿ
 ಎಣಿಸುವುದು—ಎಂದು ಬಲೋಚಿಸದೆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮಪಾಡಿಗೆ ನಿದ್ರೆ
 ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಯ್ಯೋ! ಕಾಳಮೇಘದಂತೆ ಶರೀರಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ನಮ್ಮ
 ಕೃಷ್ಣನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾಪಾಪವೆಂಬುದಿಹ ನನಗೆ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿರುವ ಪತ್ನ
 ಹೆಸರೂಕೂಡ ನನ್ನನ್ನು ಮುಗಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು
 ವಿಚಾರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಯಾರು ?

(೬) ಪಿನ್ನಿನ ಕಾದಲ್‌ನೋಯ್ ನೆಜ್ಜುಮ್ ಪರಿದಡುಮಾಲ್,
 ಮುನ್ನಿರಾವೂಡ್ ಕಣ್‌ಪುದೈಯ ಮೂಡಿರ್‌ಠಾಲ್,
 ಮುನ್ನಿನ್ ತಕ್ಕರತ್ತೆಮ್‌ಮಾಯವನುಮ್ ವಾರಾಸಾಲ್,
 ಇನ್ನಿನ್ ನೀಳಾವಿ ಕಾಪ್ಪಾರಾರಿವ್ವಿಡತ್ತೇ.

ಪ್ರ|| ಪಿನ್ನಿನ—ಹಿಂದೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಬಿಡದೆ ಇರುವ, ಕಾದಲ್‌ನೋಯ್—
 ಅಧಿನೋಕವೆಂಬ ವ್ಯಾಧಿಯು, ನೆಜ್ಜುಮ್ — ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಪರಿದು—ಅಧಿಕವಾಗಿ,
 ಅಡುಮ್—ಕ್ಲೇಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಪರ್ವನಿನ್—ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ಇರಾ—ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ,
 ಉದ್ಧಿ—ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ಕಣ್‌ಪುದೈಯ—ಕಣ್ಣು ಹೊತುಹೋಗುವಹಾಗೆ, ಮೂಡಿರ್‌ಠಾಲ್—
 ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪುರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. (ಹೀಗೆ ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ಸಹ ವಿದೋಧಿಗಳಿಂದ ನಾವು
 ಪೀಡಿತರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ) ಮುನ್ನಿನ—ನಿತ್ಯಸನ್ನಿಹಿತವಾದ, ಶಕ್ಕರಮ್ — ಚಕ್ರವುಳ್ಳ,
 ಎಮ್‌ ಮಾಯವನುಮ್ — ನಮ್ಮ ಆಶ್ಚರ್ಯಗುಣಜೇಷ್ಠತೆಗಳುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯು,
 ವಾರಾ—ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಆಲ್—ಅಯ್ಯೋ! ನಿನ್ — ಅವಶಿಷ್ಟವಾದ, ಎಫ್—ನನ್ನೆ,
 ನೀಳ್—ನಿತ್ಯವಾದ, ಇ ಆವಿ—ಈ ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ಇವ್ವಿಡತ್ತು — ಈ ದಶೆಯಲ್ಲಿ
 ಕಾಪ್ಪಾರ್ ಆಲ್—ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಯಾರು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಪಶ್ಚಾನ್ಮಾತುಮುಯಾತಿ ಕಾಪುರುಗಿಯು ಚಿತ್ತಂ ತು ಸಮ್ಪಾದ್ಯ ಮೇ |
ರಾತ್ರೀಮೇ ಪುರತೋಽಸ್ಮಿ ಕಲ್ಪಸದ್ಭರೀ ಚಕ್ಷುಸ್ತಿರೋಧಾಯ ಮೇ |
ಚಕ್ರೇ ಮೇ ಪ್ರಭುರದ್ಯಮಾಂ ನ ಸಮುಪ್ಪತ್ಯಾಃ! ಕೋ ಽದ್ಯ
ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ

ಽಪ್ಯೇವಂ ನಿರ್ಗತಕನ್ನು ಪಾಲಯತಿ ಮೇ ಜೇನಂ ದೇವಾಯಾಮಿಹ ? ||

ತಾ|| ನನ್ನ ಅಧಿನೀತವೆಂಬ ವ್ಯಾಧಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂದೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಬಿಡದೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕ್ಲೇಶಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ರಾತ್ರಿಯೇ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಅತಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಒಂದು ಕಲ್ಪದಂತೆ ಬೆಳೆದು ಗಾಢಾನ್ಧಕಾರದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಹೊತ್ತು ಹೋಗುವಹಾಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇಂತಹ ದಶಿಯಲ್ಲೂ ಚಕ್ರಪಾಣಿ ಯಾದ ನಮ್ಮ ಮಾಯಾಜೀಷ್ಣಿತನು (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು) ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯ್ಯೋ! ಹೀಗೆ ಉಳಿದು ಇರುವ ನನ್ನ ಈ ಅತ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಯಾರು ?

(೭) ಕಾಪ್ಪಾರಾರಿವ್ವಿಡತ್ತು ಕೃದ್ಗ್ನಿರುಳಿಹ ನುಣ್ ತುಳಿಯಾಯ್,
ಶೇಳಕೆಪಾಲಾದೊಡ್ಡಿಯಾಯ್ ಶೇಲ್ಕಿನ್ ಕದ್ಗ್ನಿಲ್ವಾಯ್,
ತೂಪ್ಪಾಲ ವೆಣ್ ಶದ್ಗ್ನಿಶಕ್ರರತ್ತೈ ತೋಪ್ಪಾನಾಲ್,
ತೀಪ್ಪಾಲಾ ವಲ್ವಿನ್ಮೆಯೇಕ್ ತೆಯ್ವಬ್ಬಿಳೆಕ್ ಶೆಯ್ ಕೇನೋ.

ವೃ|| ಇವ್ವಿಡತ್ತು - ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಕಾಪ್ಪಾರ್-ರಕ್ಷಿಸುವವರು, ಆರ್-ಯಾರು ? ಕದ್ಗ್ನಿ ಇರುಳು-ಅತಿ ನಿಬಿಡವಾಗಿರುವ ಅನ್ಧಕಾರವನ್ನೂ, ನುಣ್ ತುಳಿ-ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹನಿಯನ್ನೂ, ಆಯ್-ಪಡೆದಿರುವ, ಶೇಣ್(ಳ್)-ಅತಿದೀರ್ಘವಾದ, ಪಾಲದು (ಪಾಲಾಡು)-ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ಉದ್ಗ್ನಿಯಾಯ್-ಕಲ್ಪವಾಗಿ, ಶೇಳಕಿನ್-ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ, ಕದ್ಗ್ನಿಲ್ವಾಯ್-ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ, ತೂ-ಸರಿತುದ್ದವಾದ, ಪಾಲ-ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ವೆಣ್ ಶದ್ಗ್ನಿ-ಬಿಳಿಶಂಖವನ್ನೂ, ಶಕ್ರರತ್ತೈ-ಚಕ್ರವನ್ನೂ ಧರಿಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯು, ತೋನಾಲ್-ಎದುರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ತೀ-ಅಗ್ನಿಯಂತೆ, ಪಾಲ-(ದಹಿಸುವ) ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ವಲ್ವಿನ್ಮೆಯೇ-ಮಹಾ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪು, ಎ ಶೆಯ್ ಶೇಣ್-ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲೆನು ? ತೆಯ್ವಬ್ಬಿಳೆ-ದೇವತೆಗಳೇ ! (ನೀವು ಅನಿಮಿಷರಾದುದರಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚದೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದರೂ, ಈ ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಉದಾಸೀನರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ-ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೋ ವಾ ಸ್ಯಾದಿಹ ರಕ್ಷತಾ ಮಮ ? ನಿಹಾ ಸೇಯಂ ಹಿ ದೀರ್ಘಾ ಸ್ವಯಂ
ಭಾಷ್ಯೇವಾದ್ಯ ತು ಕಲ್ಪವತ್ಸ ತು ಹರಿರ್ನಾಯಾತಿ ಮಾಂ ಮತ್ತಿಯಃ |
ದೀಪ್ರಶ್ವೇತಸುತಜ್ಞ ಚಕ್ರಭೃದಹೋ ! ಪಾಪಾನಿ ಮೇ ದಾಹಕಾ-
ನ್ಯೇವಂ ತಾಪಕರಾಣಿ ಹಂತ ! ಕಿಮಹೋ ! ಕುರ್ಯಾಮಹಂ ದೇವತಾಃ ? ||

ತಾ|| ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕರು ಯಾರು ? ಗಾಢಾನ್ಧಕಾರವುಳ್ಳ
ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹನಿಯುಳ್ಳ ಈ ರಾತ್ರಿಯು ಕಲ್ಪದಂತೆ ಅತಿದೀರ್ಘವಾಗಿ
ಬೆಳೆದು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಶಂಖಚಕ್ರಧಾರಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ವಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾಪಾಪವಂ ಮಾಡಿರುವ ನಾನು ಏನುಮಾಡಬಲ್ಲೆನು ?
ದೇವತೆಗಳಿರಾ ! ನೀವುಗಳು ಅನಿಮಿಷರಾಗಿ ಈ ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸನ್ನತವಾಗಿ
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹೀಗೆ ಉದಾಸೀನರಾಗಿ ಇರಬಹುದೇ ?
ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

(೮) ತೇಯ್ವಜ್ಞಾಳ್ ಶೆಯ್ಕೇನೋರಿರವೇಷೋಷಿಯಾಯ್,
ಮೆಯ್ವನ್ನು ನಿಷ್ಠಿನದಾವಿ ಮೆಲಿವಿಕ್ಕುಮ್,
ಕೈವನ್ದ ಶಕ್ಕರತ್ತೆ ಕಣ್ಣು ನುಮ್ ವಾರಾನಾಲ್,
ತೈವನ್ದ ತಣ್ತೆನಲ್ ವೆಮ್ ಶುಡರಿಲ್ ತಾನಡುಮೇ.

ಪ್ರ|| ತೇಯ್ವಜ್ಞಾಳ್-ದೇವತೆಗಳಿರಾ !, ಎ ಶೆಯ್ಕೇ - (ನಾನು) ಏನು
ಮಾಡಲಿ ? ಓರ್ ಇರುವ-ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯು, ಏಳು ಊದಿಯಾಯ್-ಏಳು ಕಲ್ಪ
ಗಳಾಗಿ, ಮೆಯ್ವನ್ನು - ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಂದು, ನಿಮ್-ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು,
ಎನದು ಅವಿ-ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು, ಮೆಲಿವಿಕ್ಕುಮ್-ಕೃಶಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಕೈವನ್ದ-
ಹಸ್ತಗತವಾದ, ಶಕ್ಕರತ್ತು - ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಎ ಕಣ್ಣು ನುಮ್-ನನ್ನ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ, ವಾರಾ-ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಲ್-ಅಯ್ಯೋ ! ತೈವನ್ದ-ಮುಟ್ಟಿನೋಡಿ
(ಹಿಂಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ) ಬಂದ, ತಣ್-ಅತಿಶೀತಳವಾದ, ತೆನಲ್-ಗಾಳಿಯು, ವೆಮ್
ಶುಡರಿಲ್ - ದಹಿಸುವ ಅಗ್ನಿಗಿಂತ, ಅಡುಮ್ - ತಾಪವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಂಟು
ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ದೇವಾಃ! ಕಿಂ ಕರವಾಣಿ ರಾತ್ರಿರಭುನಾ ಮೇ ಸಪ್ತಕಲ್ಪಾಯತೇ !
ಪ್ರಾಣಾ ಮೇ ಕೃತಯತ್ಯಹೋ! ಬಹುತಮಾಮಗ್ರೇ ಭವಂತೀ ಸ್ವಯಮ್ |
ನಾಯಾತ್ಯೇವ ಮನು ಪ್ರಭುಃ ಪ್ರಿಯತಮಃ ಕೃಷ್ಣಸ್ತು ಕಕ್ರೇ ಹರಿ-
ಮಾರ್ಗಮನ್ವಿಷ್ಯ ಹಿ ಚನ್ದ್ರಿಕಾಽಪಿ ದಹತಿ ಜ್ವಾಲಾಮಯಾ ಭಾತಿ ಮೇ ||

ತಾ|| ದೇವತೆಗಳಿರಾ ! ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯು ಏಳು ಕಲ್ಪಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೃಶಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಇನ್ನೂ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆಯ್ಯೋ! ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿ ಶೀತಳವಾದ ಗಾಳಿಯು ಬಂದು ಸವರಿನೋಡಿ ಅಗ್ನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಸ್ತಾವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ (ಏನು ಮಾಡಲಿ? — ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.)

(೯) ವೆಮ ಶುಡರಿಲ್ ತಾನಡುಮಾಲ್ ವೀಜ್ಜುರುಳಿ

ನುಣ್ ತುಳಿಯಾಯ್,

ಅಮ್ ಶುಡರವೆಯ್ಯೋನಣಿನೆಡುಮ್ ತೇರ್ ತೋವ್ವಿದಾಲ್,

ಶೆಮ್ ಶುಡರ್ ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ ಶೆಲ್ವನುಮ್ ವಾರಾನಾಲ್,

ನೆಳ್ಳೆಡರ್ ತೀರ್ಪ್ಪಾರಿನಿಯಾರ್ ನಿಷ್ಟುರುಕ-ಕಿಣ್ಣೇನೇ.

ಪ್ರ|| ವೀಜ್ಜು ಇರುಳಿ-ಅತಿ ನಿಬಿಡವಾಗಿ ಉಬ್ಬಿ ಇರುವ ಅನ್ಧಕಾರವುಳ್ಳ, ನುಣ್ ತುಳಿ ಆಯ್ - ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹನಿಯ ಕಣಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ (ರಾತ್ರಿಯು), ತಾ-ತಾನು, ವೆಮ್ ಶುಡರಿಲ್-ತಪಿಸುವ ಅಗ್ನಿಗಿಂತ, ಅಡುಮ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಲ್-ಆಯ್ಯೋ! ಅಮ್ ಶುಡರ್-ರಮ್ಯವಾದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ, ವೆಯ್ಯೋ-ಆದಿತ್ಯನ, ಅಣಿ-ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯವಾದ, ನೆಡುಮ್ - ಉನ್ನತವಾದ, ತೇರ್-ರಥವೂ, ತೋನಾಡು-ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆಲ್-ಆಯ್ಯೋ! ಶೆಮ್ ಶುಡರ್-ರಕ್ತವರ್ಣವುಳ್ಳ ಕಾನ್ತಿಯೊಡನೆಕೂಡಿದ, ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ - ತಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, ಶೆಲ್ವನುಮ್-(ನಮ್ಮ) ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ವಾರಾ-ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಲ್ - ಆಯ್ಯೋ! (ಅದುದರಿಂದ) ನಿನು - ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿಂತು, ಉರುಕುಕಿಣ್ಣೇ-ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತಿದೇನೆ ಇನಿ-ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ನೆಳ್ಳೆಡರ್-(ನನ್ನ) ಮನೋದುಃಖವನ್ನು, ತೀರ್ಪ್ಪಾರ್-ನಿವಾರಣಮಾಡುವವರು, ಆರ್-ಯಾರು?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸೇಯಂ ಹನ್ತ ! ನಿಕಾ ಹಿ ಸಾನ್ತ್ವತಮಸಾ ಶೀತಾ ಹಿಮೋನಾವೃತಾ-
 ಒಪ್ಯೇವಂ ಮಾಂ ದಹತಿ ಸ್ವಯಂ ದಹನವನ್ನಾದ್ಯಾಪಿ ದೃಶ್ಯೋ ರಥಃ |
 ಭಾನೋರುತ್ತವ ತೇಜಸಾ ! ಮನ ಎಭುಃ ಕೃಷ್ಣಸ್ತು ನಾಯಾತ್ಯಹೋ!
 ಪದ್ಮಾಕ್ಷಃ ಕಿಲ ಭಾಗ್ಯವಾನಿಹ! ಮಹತ್ಕೋ ಮೇಒದ್ಯ ದುಃಖಂ ಹರೇತ್?||

ತಾ|| ಅತಿ ನಿಬಿಡವಾಗಿರುವ ಅನ್ಧಕಾರವುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹನಿಯ ಬಿಂದುಗಳುಳ್ಳ ರಾತ್ರಿಯು ಆಗ್ನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದಹಿಸುತ್ತಿದೆ ಅಯ್ಯೋ ! ರಮಣೀಯಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಅದಿತ್ಯನ (ದಿವ್ಯಾಲಂಕಾರಭೂತವಾಗಿ ಉನ್ನತವಾದ) ರಥವೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ (ಸೂರೋದಯ ಸೂಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲ) ಅಯ್ಯೋ! ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಾದ ಶ್ರೀಮಂತನೂ (ಸ್ವಾಮಿಯೂ) ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಈ ನನ್ನ ಮನೋದುಃಖವನ್ನು ಸರಿಹರಿಸುವವರು ಯಾರು ಇದಾರೆ ?

(೧೦) ನಿಷ್ಕರುಕುಕಿಣ್ಣೇನೇ ಪೋಲ ನೆಡುವಾನಮ್,

ಶಿಷ್ಕರುಕಿ ನುಣ್ತುಳಿಯಾಯ್ ಚ್ಚೆಲ್ ಕಿಣ್ ಕಬ್ಬಲ್ವಾಯ್,
 ಅಣ್ಣಿರುಕಾಲ್ ವೈಯಮಳನ್ದ ಪಿರಾಣ್ ವಾರಾಣ್ಣೆಸ್ತು,
 ಒಣ್ಣಿರುಕಾಲ್ ಚ್ಚೊಲ್ಲಾದು ಉಲಕ್ಕೋವುಅದ್ನುಮೇ

ಪ್ರ|| ನಿಷ್ಕ-ನಿಂತು, ಉರುಕುಕಿಣ್ಣೇನೇಪೋಲ - ನಾನು ಕರಗಿಹೋಗುವಂತೆಯೇ, ನೆಡುವಾನಮ್ - ಮಹಾವಕಾಶವುಳ್ಳ ಆಕಾಶವೂ, ಶಿಷ್ಕ-ಕ್ಷಯಿಸಿಹೋಗಿ, ಉರುಕಿ ನುಣ್ತುಳಿಯಾಯ್ - ಕರಗಿಹೋಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗುವ ಹನಿಯ ಬಿಂದುಗಳುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಶಿಲ್ಕಿಣ್-ನಡೆಯುವ, ಕಬ್ಬಲ್ವಾಯ್-ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ, ಅಣ್ಣಿ-ಅಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಒಣ್ಣಿರುಕಾಲ್-ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ವೈಯಮ್ ಅಳನ್ದ-ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳೆದ, ಪಿರಾಣ್ - ಲೋಕೋಪಕಾರಕನ್ನು, ವಾರಾಣ್ - ಬರುತ್ತಾನೋ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಎಣ್ಣಿ-ಎಂದು, ಒಣ್ಣಿ-ಒಂದು ಮಾತನ್ನು, ಒರುಕಾಲ್-ಒಂದು ಸಲ, ಶೊಲ್ಲಾದು-ಹೇಳದೆ, ಉಲಕ್ಕು-ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ, ಉಬ್ಬುಮ್-ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಓ-ಇದೇನು ಮೌಢ್ಯ ? (ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸತ್ತಪ್ಪಾ ಯದಹಂ ದ್ರವೀಕೃತತನುಸ್ಥೇಯಂ ಚ ರಾತ್ರಿಸ್ತಥಾ-
ಹ್ಯಾಕಾಶೇ ತುಹಿನದ್ರವೈರುಪಗತಾ ಭಾತ್ಯೇವ ದೀರ್ಘಾ ಸ್ವಯಮ್ |
ಲೋಕಾಃ ಸಾಸತಲೇನ ಯಃ ಪ್ರಭುರಹೋ! ಚಕ್ರಾನ್ಮ ಪೂರ್ವಂ ಹರಿ-
ರ್ನಾಯಾತ್ಯೇವ ಸ ಇತ್ಯುಪೇಹ ನ ವದತ್ಯೇವಂ ಹಿ ಸುಪ್ತಂ ಜಗತ್ ||

ತಾ || ನಾನು ಕರಗಿಹೋಗುವಂತೆಯೇ ಈ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ
ಅಕಾಶವೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಯಿಸಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹನಿಯು ಬಿಂದುಗಳೂ ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತಿವೆ.
ಇಂತಹ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೂ—ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾಪತಾರವೆಂಬ ಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು
ಬರುತ್ತಾನೋ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ?—ಎಂದು ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾಡರೂ ಹೇಳದೆ
ಈ ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದೇನು ಮೌಢ್ಯವೋ!—ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.

(ಗಗ) ಉಪಜ್ಞುವಾಕ್ ಪೋಲ್ ಯೋಗುಶೆಯ್ದ ಪೆರುಮಾನೈ,
ಶಿಷನ್ದ ಪೊಞ್ಜಿಲ್ ಶೂಞ್ ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕ್ಕೋರ್ಪತ್ತೊಲ್,
ನಿಷಮ್ ಕಿಳರ್ ನ್ದ ವನ್ದಾದಿ ಆಯಿರತ್ತಳ್ಳಿಪ್ಪತ್ತಾಲ್,
ಇಷನ್ದ ಪೋಯ್ ವೈಕುನ್ದಮ್ ತೇರಾವಾಱುನ್ನೇಯೋ.

ಪ್ರ || ಉಪಜ್ಞು ವಾಕ್ ಪೋಲ್—ನಿದ್ರೆಮಾಡುವವನೆಂತೆ, ಯೋಗು—ಜಗದ್ಗುಣ
ಚಿತ್ತಾತ್ಮಾಪವಾದ ಯೋಗಧ್ಯಾನವನ್ನು, ಶೆಯ್ದ—ಮಾಡಿ (ಶಯನದಲ್ಲಿ) ಇಳುವ,
ಪೆರುಮಾನೈ - ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು, ಶಿಷನ್ದ—ಸಮೃದ್ಧವಾದ, ಪೊಞ್ಜಿಲ್—
ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ, ಶೂಞ್ - ಪರಿವೃತವಾದ, ಕುರುಕೂರ್ - ಕುರುಕಾಪುರಿಯ,
ಶಡಕ್ಕೋರ್ಪತ್ತೀ ಶರಾರಮುನಿಯು, ಶೊಲ್ - ಹೇಳಿದೆ (ರಚಿಸಿದ), ನಿಷಮ್—
ಗಾಢನಿದ್ರೆಯು, ಕಿಳರ್ ನ್ದ—ಅಧಿಕವಾಗಿ ನೈಶಾಶಿಸುವ, ಅನ್ದಾದಿ—ಅನ್ತಾದಿ ಪದ್ಯ
ರೂಪವಾದ, ಆಯಿರತ್ತಳ್ಳಿ—ಸಹಸ್ರಗಾಧಾವಳಿಯಲ್ಲಿ, ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್—ಈ ಷಡಶಕದಿಂದ,
ಇಷನ್ದ—ಶರೀರವಿರೋಗವಾದ ಒಡನೇ, ಪೋಯ್—(ಅರ್ಚಿರಾದಿ ಮಾರ್ಗದಿಂದ)
ಹೋಗಿ, ವೈಕುನ್ದಮ್—ಪರಮಪದವನ್ನು, ತೇರಾವಾಱು—ಸೇರದೆ ಇರೋಣವು,
ಎಜ್ಜನೇಯೋ—ಹೇಗೋ? (ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ಸೇರೋಣವು ನಿಶ್ಚಿತವೆಂದು ಭಾವವು).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧೌ ತಯಿತಂ ಚ ಯೋಗಶಯನಂ ನಾಥಂ ಹರಿಂ ಶ್ರೀಧರಂ.
 ಸ್ತೋತುಂ ಶ್ರೀಕುರುಕಾವುರಸ್ತಭುರಯಂ ಚಕ್ರೇ ಶತಾರಿಮುನಿಃ |
 ಸಾಹಸ್ರಂ ಶುಭಮುತ್ತಮಂ ಸುರುಚಿರಂ ತೃನ್ತಾದಿರೂಪಂ ಸುಧೀ-
 ಸ್ತತ್ರೇದಂ ದಶಕಂ ಶರೀರವಿರಹೇ ದಿವ್ಯಂ ಪದಂ ಪ್ರಾಪಯೇತ್ ||

ತಾ|| (ಈ ದಶಕವನ್ನು ಅನುಸನ್ಧಾನಮಾಡಿದರೆ ಶರೀರವಿಯೋಗವಾದ
 ಒಡನೆ ಪರಮಪದಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು ಸಿದ್ಧವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ). ನಿಜೈ
 ಮಾಡುವವನಂತೆ (ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ) ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಚಿಹ್ನಾರೂಪವಾದ ಯೋಗಧ್ಯಾನ
 ವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾವುರಿಯ ಶತಾರಿ
 ಮುನಿಯು (ಸ್ತೋತ್ರರೂಪವಾಗಿ) ಅನ್ತಾದಿ ಗಾನರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ಸಹಸ್ರ
 ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ ದಶಕವು ಪರನಮಾಡುವವರಿಗೆ ಶರೀರವಿಯೋಗವಾದ
 ಒಡನೆಯೇ ಪರಮಪದಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು ಸಿದ್ಧವೆಂದು—ತಾತ್ಪರ್ಯ.

(ದ್ರು-ಉ-ಸಂ)—

ತಾಂ ಚ ತ್ವರಾಂ ಪಿದಧತೀ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಾಣಾಂ -

ಮಾಚ್ಛಾದಿಕಾ ಸವಿಧಗಾಂಶ್ಚ ವಿಸಂಜ್ಞಯಂತೀ |

ವೇಲಾತಿಗಾ ವಿರಹೀತ್ಸಜುಷೋ ಮುನೇಸ್ತು

ನೋಹಾಹ್ವಯಾ ರಜನಿರಭ್ಯುದಿತಾ ಚತುರ್ಥೇ ||

(ದ್ರು-ಉ-ತಾ-ರ)—

ಆಪದ್ಭವೈಶ್ಚ ತ್ವಕೀರ್ತ್ಯಾ ಯದುಕುಲಜನನಾದ್ಧೀರವೀರತ್ವಕೀರ್ತ್ಯಾ

ಲೋಕಾನಾಂ ವಿಕ್ರಮಾಚ್ಛಾಶ್ರಿತದುರಿತಹೃತೇರದ್ಭುತೈಶ್ಚೇಷ್ಟಿತೈಶ್ಚ |

ಚಕ್ರಾದ್ಯಸ್ತಾನ್ವಿಸ್ತತತ್ತ್ವಾಮಲನಯನತಾಸಮ್ಪದಾ ವಾಮನತ್ವಾತ್

ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧೌ ಶೇಷಕಾಯಾ ಜಗದವನಮಹಾದೀಕ್ಷಿತೋಽಜ್ಞಾಯ ತೇನ ||

(ಈ ಚತುರ್ಥದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಸಾಲ್ಕನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶತಾರಿಮುನಿವರೈರು ಸಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯುಂ
 ಪಡೆದು ಅತಿ ತೀವ್ರವಾದ ವಿರಹವೇದನೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಯು ಕಲ್ಪಸದೃಶವಾಗಿ
 ತೋರುವುದರಿಂದ ತನ್ನ ದುಸ್ಸಹವಾದ ಅರ್ತಿಯನ್ನೂ ಅವನ ಆಪದ್ಭವೈಶ್ಚ
 ಗುಣಾತಿಶಯವನ್ನೂ ಸೌಂದರ್ಯದಿ ಪೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಅವತಾರಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನೂ
 ಸ್ಮರಿಸಿ ಸ್ಮರಿಸಿ “ನಾನು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಲಿ?”—ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಾರೆ..

ಶ್ರೀಃ

ಪೆಚ್ಚುಮ ಶತಕದಲ್ಲಿ—ಪೆಚ್ಚುಮ ದಶಕ.

(ಎಚ್ಚನೇಯೋ ಅನ್ನೈಮಿಾರ್ ಕಾಳ್—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶತಾರಿಮುನಿವರೈರು ನಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಂ ಹೊಂದಿ,
ತಿರುಕ್ಕುಳುಜ್ಜುಡಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯದೇಶದ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನಮ್ಮಿಯೆಂಬ
ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯಸೌಂದರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಸ್ಮರಿಸಿ, ತದಲಾಭ
ದಿಂದ ಖಿನ್ನೆಯಾಗಿ ಸಖೀಜನರನ್ನೂ ಮಾತೃವರ್ಗ
ವನ್ನೂ ಕುರಿತು ತನ್ನ ದಶೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ
ನಾಯಕಿಯ ವಚನವನ್ನು ಅನುವದಿಸುತ್ತಾರೆ.)

(೧) ಎಚ್ಚನೇಯೋ ಅನ್ನೈಮಿಾರ್ ಕಾಳೆನ್ನೈ ಮುನಿವದು ನೀರ್,
ನಜ್ಜಳ್ ಕೋಲತ್ತಿರುಕ್ಕುಳುಜ್ಜುಡಿನಮ್ಮಿಯೈ
ನಾಕ್ ಕಣ್ಣಪಿಕ್,
ಶಜ್ಜನೋಡುಮ್ ನೇಮಿಯೋಡುಮ್
ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ ಕಳೋಡುಮ್,
ಶೆಜ್ಜನಿವಾಯೊತ್ತಿನೋಡುಮ್ ಶೆಲ್ ಕೆತ್ತದೆನ್ನೆಳ್ಳಮೇ.

ಪ್ರ|| ಅನ್ನೈಮಿಾರ್ ಕಾಳ್-ಜನನಿಯರೇ ! ನೀರ್-ನೀವು, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು
ಕುರಿತು, ಮುನಿವದು-ಕೋಪಮಾಡೋಣವು, ಎಚ್ಚನೇ ಓ-ಹೇಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿರು
ವುದು ? ಶೆನಜ್ಜಳ್-ನಮ್ಮ, ಕೋಲತ್ತಿರುಕ್ಕುಳುಜ್ಜುಡಿ ನಮ್ಮಿಯೈ-ದರ್ಶನೀಯ
ನಾದ ತಿರುಕ್ಕುಳುಜ್ಜುಡಿ ದಿವ್ಯದೇಶದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ನಾಕ್-ನಾನು, ಕಣ್ಣಪಿಕ್-
ಕಂಡಮೇಲೆ, ಶಜ್ಜನೋಡುಮ್-ಶಂಖದೊಡನೆಯೂ, ನೇಮಿಯೋಡುಮ್-ಚಕ್ರ
ದೊಡನೆಯೂ, ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ ಕಳೋಡುಮ್-ತಾವರೆಯಂತಿರುವ ನೇತ್ರಗಳೊಡ
ನೆಯೂ, ಶೆಜ್ಜನಿವಾಯೊತ್ತಿನೋಡುಮ್-ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಬಿಮ್ಮಫಲಸದೃಶವಾದ
ವಕ್ತ್ರ (ಅಥವಾ) ದೊಡನೆಯೂ, ಎನ್ ನೆಳ್ಳಮ್-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ಶೆಲ್ ಕೆತ್ತದು-
ಅವುಗಳಲ್ಲೇ ಸಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. (ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಾರದು).

(ಸ-ಗಾ-ರ

ಮಾಂ ಕಿಂ ನಿವೃತ್ತ ಯೂಯಮದ್ಯ ಜನನೀವರ್ಗಾಃ! ಪ್ರಿಯಂ ಸುನೃರು
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪೂರ್ಣಮಮುಂ ಕುರಜ್ಜನಗರೀನಾಥಂ ಕುಲೇನ್ದ್ರಂ ಚ ನಃ |
 ಚಿತ್ತಂ ಮೇ ನನು ಶಜ್ಜಚಕ್ರಯುಗಳೇ ಬಿಮ್ಬಾಧರೇ ಶ್ರೀಹರೇ-
 ನೇತ್ರಾನ್ಮೋಜಯುಗೇ ಚ ಸಕ್ತಮನಿತಂ ತೈರೇವ ಯಾತಿ ಸ್ವಯಮ್ ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಜನನಿಯರೇ! ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೋಪಮಾಡೋಣವು
 ಉಚಿತವಲ್ಲ ! ನೀವೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ. ನಮ್ಮ ತಿರುಕ್ಕುಣುಬ್ಬುಡಿ
 ನಂಬಿಯೆಂಬ ಸುನೃರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ಅವನ ಶಂಖ ಚಕ್ರ
 ಗಳೊಡನೆಯೂ, ಪದ್ಮಪದ್ಮಶವಾದ ನೇತ್ರಗಳೊಡನೆಯೂ, ಬಿಂಬಫಲಪದ್ಮಶವಾದ
 ಅಧರದೊಡನೆಯೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದೆ. (ಅವುಗಳನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಾರದು.)

(೨) ಎನ್ನೆಷ್ಟೆನಾಲ್ ನೋಕ್ಕಿ ಕ್ಕಾಣೇರೆನ್ನೈ ಮುನಿಯಾದೇ,
 ತನ್ನೆ ಕ್ ಶೋಲೈ ತ್ತಿರುಕ್ಕುಣುಬ್ಬುಡಿನಮ್ಮಿಯೈ ನಾನ್
 ಕಣ್ಣಿಪಿನ್,
 ಮಿನ್ನುನೂಲುಮ್ ಕುಣ್ಣಿಲಮುಮ್ ಮಾರ್ಪಿಲ್
 ತ್ತಿರುಮುಣುವುಮ್,
 ಮುನ್ನುಪ್ಪೂಣುಮ್ ನಾನ್ ತೋಳುಮ್ ವನ್ನೆ ಜ್ಜುಮ್
 ನಿಪ್ಪಿಡುಮೇ.

ಪ್ರ|| (ಜನನಿಯರೇ!) ಎನ್ನೆ-ನನ್ನನ್ನು, ಮುನಿಯಾದೇ-ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ
 ಎನ್ ನೆಷ್ಟೆನಾಲ್ - ನನ್ನ ಭಾವಗಳುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ನೋಕ್ಕಿ ಕ್ಕಾಣೇರ್ -
 ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ. ತೇ ನೇ ಶೋಲೈ-ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಉದ್ಯಾನಗಳುಳ್ಳ
 ತಿರುಕ್ಕುಣುಬ್ಬುಡಿ-ತಿರುಕ್ಕುಣುಬ್ಬುಡಿ ದಿವ್ಯದೇಶವ, ನಮ್ಮಿಯೈ-(ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ)
 ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ನಾನ್ ಕಣ್ಣಿ ಪಿನ್ - ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ಮಿನ್ನುನೂಲುಮ್ -
 ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಯಜ್ಞೋಪವೀತವೂ, ಕುಣ್ಣಿಲಮುಮ್ - ಮಕರಕುಂಡಲಗಳೂ
 ಮಾರ್ಪಿಲ್ - ವಕ್ಷಸ್ಥಲದಲ್ಲಿರುವ, ತಿರುಮುಣುವುಮ್ - ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನವೂ
 ಮುನ್ನುಪ್ಪೂಣುಮ್ - ಯಾವಾಗಲೂ ಧರಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಭರಣಗಳೂ, ನಾನ್
 ತೋಳುಮ್ - (ಚರ್ಚಿಧ ಪುರೂಷಾರ್ಥಪ್ರದವಾದ) ನಾಲ್ಕು ಕೋಳಿಗಳೂ

ಎಜ್ಜುಮ್-ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ, ವನ್ನು ನಿನ್ನಿಡುಮ್ - ನನ್ನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಬಂದು
ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವುವು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮನ್ನಿನ್ನಾನ್ನು ವಿಶಾಯ ಮೇಲದ್ಯ ಮನಸಾ ಯೂಯಂ ಚ ಭೋಜ! ಪತ್ಯತ
ಶ್ರೀಕಂ ಪೂರ್ಣಮಮುಂ ಕುರಜ್ಜನಗೀನಾಥಂ ಹಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ನಮಃ |
ಸರ್ವತ್ರಾಪಿ ಪುರಶ್ಚಕಾಸ್ತಿ ಸತತಂ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಂ ಶುಭಂ
ವಿಷ್ಣೋಸ್ತಸ್ಯ ಚ ಕುಣ್ಡಲಂ ಭುಜಯುಗೇ ಶ್ರೀವತ್ಸಭೂಷಾದಿಕಮ್ ||

ತಾ|| (ಜನನಿಯರೇ!) ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಕೋಪಮಾಡದೆ ನನ್ನ
ಭಾವಗಳುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ನಮ್ಮ ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟು
ಬ್ಬಡಿ ನಂಬಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ-ಅನನ್ಯ ಯಜ್ಞೋಪವೀತವೂ, ಮಕರ
ಕುಂಡಲಗಳೂ, ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನವೂ, ಸಕಲ ದಿವ್ಯಾಭರಣಗಳೂ, ಚತುರ್ಬಾಹು
ಗಳೂ, ನನ್ನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಬಂದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವುವು.
(ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನೀವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಮಾಡಬಹುದೇ?)

(೩) ನಿನ್ನಿಡುಮ್ ತಿಶೈಕ್ಕುಮ್ ನೈಯ್ಯುಮೆನ್ನೈಯರುಮ್
ಮುನಿತಿರ್,

ಕುಸ್ತಮಾಡತ್ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬಡಿನವ್ವಿಯೈ ನಾನ್ ಕಣ್ಣುಪಿನ್,
ವೆನ್ನಿವಿಲ್ಲುಮ್ ತಣ್ಣುಮ್ ವಾಳುಮ್ ಶಕ್ಕರಮುಮ್
ಶಜ್ಜಮುಮ್,

ನಿಜ್ಜು ತೋಜ್ಜಿ ಕ್ಕಣ್ಣುಳ್ ನೀಜ್ಗ್ಗೆ ನೆಜ್ಜುಳ್ಳುಮ್ ನೀಜ್ಗ್ಗೆವೇ.

ಪ್ರ|| ನಿನ್ನಿಡುಮ್-ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿರುವಳು; ತಿಶೈಕ್ಕುಮ್-ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದೆ
ಭ್ರಾಂತಿಯಾಗಿರುವಳು, ನೈಯ್ಯುಮ್-ಚಿನ್ನೆಯಿಂದ ಕೃತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಳು, ಎನ್ನು-
ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅನ್ನೈಯರುಮ್ - ಜನನಿಯರಾದ ನೀವೂ ಕೂಡ, ಮುನಿದಿರ್-
ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕುನ್ಮಮ್ - ಪರ್ವತದಂತೆ ಇರುವ, ಮಾಡಮ್ -
ಪ್ರಾಸಾದಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬಡಿ - ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬಡಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ,
ನವ್ವಿಯೈ-ಪೂರ್ಣನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು, ನಾನ್-ನಾನು, ಕಣ್ಣುಪಿನ್-ನೋಡಿದ
-ಮೇಲೆ, ವೆನ್ನಿ-ಜಯವುಳ್ಳ, ವಿಲ್ಲುಮ್-ಧನಸ್ಸು, ತಣ್ಣುಮ್-ಗದೆಯೂ, ವಾಳುಮ್

ಖಡ್ಗವೂ, ಶಕ್ತರೆಮುಮ್-ಚಕ್ರವೂ, ಶಬ್ದಮುಮ್ - ಶಂಖವೂ, ನಿಢು-ವಿಲ್ವಾ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತು, ಕಣ್ಣುಳ್-ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನೊಳಗೆ, ತೋನಿ-ತೋರಿ, (ದೃಶ್ಯವಾಣಿ)
ನೀಜ್ಞಾ - ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. (ಕದಲದೆ ನಿಂತಿವೆ), ನೆಚ್ಚುಳ್ಳುಮ್-ಮನಸ್ಸಿ
ನೊಳಗೂ, ನೀಜ್ಞಾ-(ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತು) ಬೇರೆಕಡೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸ್ತಬ್ಧಾ ತಿಷ್ಠತಿ ಚ ಭ್ರಮಾನೃಹದಯಾ ಶೈಥಿಲ್ಯವಶ್ಯಾ ಸ್ವಯಂ
ಚೇತ್ಯೇವಂ ಕಿಲ ಮಾಮ್ತು ನಿನ್ನಥ ಜನನೋಽದ್ರಾಪ್ಯಯಿತ್ಯೇರುನ್ನತೈಃ |
ಪ್ರಾಸಾಪ್ಯೇರ್ಭರಿತಾಂ ಕುರಜ್ಜನಗರೀಂ ಶಾಸ್ತುರ್ಹರೇರ್ಧರ್ತನಾತ್
ಪಶ್ಚಾಚ್ಛಾಜ್ಜಗದಾಸಿ ಚಕ್ರಜಲಜಾನ್ಯೇವಾಗ್ರತೋ ಮೇ ಸದಾ ||

ತಾ|| ಸ್ತಬ್ಧಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿರಾಳಿ, ಭ್ರಮೆಯಾಗಿ ಏನೂ ತಿಳಿಯದೆ ಇರಾಳಿ,
ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕೃಶೆಯಾಗಿರಾಳಿ—ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಜನನಿಯರಾದ ನೀವೂ
ಕೂಡ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಪರ್ವತದಂತೆ ಉನ್ನತವಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳುಳ್ಳ
ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಜ್ಜುಡಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನಂಬಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ಅವನ
ಜಯಶೀಲವಾದ ಧನುಸ್ಸು ಗದೆಯೂ ಖಡ್ಗವೂ ಚಕ್ರವೂ ಶಂಖವೂ ನನ್ನ ಮುಂಡೆ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿ
ನಿಂದ ಹೊರಗೂ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. (ಹೊರಗೂ ಒಳಗೂ ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಕಾಶಿ
ಸುತ್ತಲೇ ಇವೆಯೆಂದು ಭಾವವು.)

(೪) ನೀಜ್ಞಾನಿಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣನೀರ್-ಕಳೆಪ್ಪನ್ನೆ ಯರುಮ್ ಮುನಿತಿರ್,

ತೇಣ್ಕೋಳ ಶೋಲೈ ತ್ತಿರುಕ್ಕುಱುಪ್ಪುಡಿನಮ್ಬಿಯೈ

ನಾಣ್ ಕಣ್ಣಪಿಣ್,

ಪೊನ್ನಣ್-ಮಾಲೈ ತ್ತಣ್ಣುಞ್ಚಾಯುಮ್

ಪೊಣ್-ಮುಡಿಯುಮ್ ವಡಿವುಮ್,

ಪಾಬ್ಬುತೋಪ್ಪುಮ್ ಪಟ್ಟುನಾಣುಮ್ ಪಾನಿಯೇಣ್

ಪಕ್ಕತ್ತವೇ

ಪ್ರ|| ಕಣ್ಣಿನೀರಾಕಳ - (ಇವಳ) ಕಣ್ಣಿನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹಗಳು, ನೀಬ್ಬ - ಹೋಗುವಂತೆ, ನಿಲ್ಲಾ-ನಿಲ್ಲುವುದೇ ಇಲ್ಲ ; ಎನು-ಎಂದು, ಅನ್ನೈಯರುಮ್-ಜನನಿ ಯರಾದ ನೀವೂ, ಮುನಿತಿರ್-ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ತೇಕೊಳಾಶೋಲ್ಕೈ-ಮಧುಭರಿತವಾದ ವೃಕ್ಷಸಂಠಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬುಡಿ - ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬುಡಿಯ, ನಮ್ಮಿಯೈ-ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ನಾಕಣ್ಣಪಿಣ್-ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ಪೂಮ್-ಸ್ವರ್ಗಹ ಣೀಯವಾದ, ತಣ್ ಶೀತಳವಾದ (ಶ್ರಮಹರವಾದ), ಮಾಲೈ-ಮಾಲಾರೂಪವಾದ, ತಣ್ತುಮಾಯುಮ್-ರಮ್ಯವಾದ ತುಳಸಿಯೂ, ಪೊನ್ನುಡಿಯುಮ್ - ಸುಪರ್ಣ ಕಿರೀಟವೂ, ವಡಿವುಮ್ - (ದಿವ್ಯಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ) ಅವನ ಮೂರ್ತಿಯೂ, ಪಾಬ್ಬು-ಜಿನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ತೋನುಮ್-ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಪಟ್ಟಿ-ಪೀತಾಂಬರವೂ, ನಾಣುಮ್-ಉಡಿದಾರವೂ, ಪಾವಿಯೇ- (ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ವಿಲ್ಲದ) ಪಾಪಿಷ್ಠಿಯಾದ ನನ್ನ, ಪಕ್ಕತ್ತವೇ-ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನೈಸಾ ಬಾಷ್ಪವಿಯುಕ್ತನೇತ್ರಯುಗಳೇತ್ಯೇವಂ ಹಿ ಮಾಂ ಮಾತರೋ |
ಯೂಯಂ ಚಾಪಿ ವಿನಿನ್ದಥ ಪ್ರಿಯಮಮುಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾಽಸ್ಮಿ ಮುಗ್ಧಾ ಹರಿಮ್ |
ಶ್ರೀತಂ ದಿವ್ಯಕುರಬ್ಧ ರಮ್ಯನಗರೇನಾಥಂ ಹಿ ತಸ್ಯಾದಹೋ !
ದಿವ್ಯಸ್ರಜ್ಜಿತುಟಾಬ್ಧ ಪಟ್ಟವಸನಂ ದಾಮಾದಿ ಪಾರ್ಶ್ವೇ ಮಮ ||

ತಾ|| ಇವಳ ಕಣ್ಣಿನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹಗಳು ನಿಲ್ಲುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಜನನಿಯ ರಾದ ನೀವೂ ಕೂಡ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಾನೋ ಆ (ಮಧುಭರಿತ ವೃಕ್ಷಪರಿವೃತವಾದ) ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬುಡಿನೆಂಬಿಯನ್ನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯತುಳಸೀಮಾಲೆಯೂ, ಸ್ವರ್ಣಕಿರೀಟವೂ, ಅವನ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯೂ, ದಿವ್ಯಪೀತಾಂಬರವೂ, ದಿವ್ಯ ಕಾಂಚೀದಾಮವೂ (ಪಾಪಿಷ್ಠಿಯಾದ) ನನ್ನ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿವೆ. (ನಾನು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಸಂಶ್ಲೇಷವಂ ಪಡೆಯುವ ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪಾಪಿಷ್ಠಿಯಾಗಿದೇನೆಂದು ಭಾವವು.)

(೫) ಪಕ್ಕಮ್ ನೋಕ್ಕಿ ನಿಱ್ಕಮ್ ನೈಯ್ಯುಮೆಷ್ಟನ್ನೈಯರುಮ್ ಮುನಿತಿರ್,

ತಕ್ಕಕೀರ್ತಿ ತ್ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಡಿನಮ್ಮಿಯೈ ನಾಕ ಕಣ್ಣಪಿಣ್,
ತೊಕ್ಕಶೋದಿ ತ್ತೊಣ್ಣೈವಾಯುಮ್

ನೀಣ್ಣುಪುರುವಬ್ಬಳುಮ್,

ತಕ್ಕ ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣುಮ್ ಪಾವಿಯೇನಾವಿಯಿನ್ನೈಲನವೇ.

ಹೃ|| ಪಕ್ಕಮ್-ಪಾರ್ಶ್ವವನ್ನು, ನೋಕ್ಕಿ-ನೋಡಿ, ನಿಷ್ಕಾಮ್-ನಿಲ್ಲುವಳು ;
 ನೈಯಮ್-ಶಿಥಿಲಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಳು; ಎನ್ನು-ಎಂದು ಅನ್ವೇಷಿಸುವಮ್-ಜನನಿಯ
 ರಾದ ನೀವೂ, ಮುನಿತರ್-ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ತಕ್ಕ-ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಗೆ ತಕ್ಕ,
 ಕೀರ್ತಿ-ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಳುಬ್ಬುಡಿನವಿಬ್ಬೆಯ್-ತಿರುಕ್ಕುಳುಬ್ಬುಡಿ ಸ್ವಾಮಿ
 ಯನ್ನು, ಸಾಣ-ಸಾನು, ಕಣ್ಣು-ಕಂಡಮೇಲೆ, ತೊಕ್ಕುತೋದಿ - ನಿಬಿಡವಾದ
 (ಅಧಿಕವಾದ) ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳ, ತೊಣ್ಣೆವಾಯುಮ್-ಬಿಂಬಾಧರವೂ, ನೀಣ್ಣುಪುರುವ
 ಜ್ಞಳುಮ್ - ದೀರ್ಘವಾದ ಹುಬ್ಬುಗಳೂ, ತಕ್ಕ - ಅವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ, ತಾಮರೈ
 ಕ್ಕಣ್ಣುಮ್-ತಾನರೆಯಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ಪಾವಿಯೇ-ಪಾಪಿನಿಯಾದ ನನ್ನ,
 ಆವಿಯೇಮೇಲನವೇ-ಆತ್ಮವಸ್ತುವಿನಮೇಲೆ ನಿಂತಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಪಾರ್ಶ್ವಂ ಪಕ್ಕತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಹಂತ ! ಶಿಥಿಲೇತ್ಯೇವಂ ಹಿ ಮಾಂ ಮಾತರೋ !
 ಯೂಯಂ ನಿಷ್ಠಃ ! ದಿವ್ಯಕೀರ್ತಿಮನಘಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಹರಂ ಶ್ರೀಧರಮ್ |
 ಮುಗ್ಧಾಽಹಂ ಹಿ ಕುರ ಜ್ಞರಮೃನಗರೀನಾಥಂ ಮನಾತ್ಮನ್ಯಹೋ !
 ತಸ್ಯಾಸ್ತೇ ಹೃದರೋಽಪಿ ಬಿಮ್ಬಸದೃಶೋ ಭ್ರೂಯುಗ್ಮನೇತ್ರಾನ್ಮುಜಮ್ ||

ತಾ|| ಅವನು ಬರುವನೋ ಎಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವಳು, ಶಿಥಿಲಿ
 ಯಾಗುತ್ತಿರುವಳು—ಎಂದು ಜನನಿಯರಾದ ನೀವೂ ನನ್ನಮೇಲೆ ಕೋಪಮಾಡು
 ತ್ತೀರಿ. ದಿವ್ಯಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ ತಿರುಕ್ಕುಳುಬ್ಬುಡಿನಂಬಿಯನ್ನು ಸಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ
 ಅವನ ತೇಜೋಮಯವಾದ ಬಿಂಬಾಧರವೂ, ದೀರ್ಘವಾದ ಭ್ರೂಯುಗ್ಮವೂ,
 ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದಿವ್ಯ ನೇತ್ರಾರವಿನ್ದಯುಗ್ಮವೂ ನನ್ನ ಆತ್ಮವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿವೆ.
 (ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪಾಪಿನಿಯಾಗಿದೇನೆ)

(೬) ಮೇಲುಮ್ ವಲಪಶ್ಚ ನೆಜ್ಜುಡಕ್ಕಿ ವಳೆಪ್ಪನ್ನೈ ಕಾಣಕೊಡಾಳ್
 ಶೋಲೈಶೂಡ್ ತಣ್ ತಿರುಕ್ಕುಳುಬ್ಬುಡಿನವಿಬ್ಬೆಯ್
 ನಾಣ್ ಕಣ್ಣುಪಿಣ್,
 ಕೋಲುನಿಳ್ ಕೊಡಿಮೂಕ್ಕುಮ್ ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣುಮ್
 ಕನಿವಾಯುಮ್,
 ನೀಲಮೇನಿಯುಮ್ ನಾನ್ ತೋಳುಮೆನ್ನೈಳ್ಳಮ್
 ವಿಷ್ಣುವನವೇ.

ಪ್ರ|| ನಮಾಕುಡಿಕ್ಕು-ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ, ಇವಳ - ಇವಳು, ಮೇಲುಮಾ-
ಇನ್ನು ಮೇಲೂ, ವಲ್ ಪಟ್ಟಿ-ಪ್ರಬಲವಾದ ಅಪವಾದವನ್ನು ಒಟುಮಾಡುವವಳು ಎನ್ನು-
ಎಂದು, ಅನ್ನೈ-ತಾಯಿಯು, ಕಾಣ - (ನಂಬಿಯನ್ನು) ಕಾಣಲು, ಕೊಡಾಳ್ -
ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಶೋಲೈ ಶೂಳ್-ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ,
ತಣ್-ಶ್ರಮಹರವಾದ, ತಿರುಕ್ಕುಱುಜ್ಜುಡಿ-ತಿರುಕ್ಕುಱುಜ್ಜುಡಿಯ, ನಮ್ಮಿಯೈ-ನಂಬಿ-
ಯನ್ನು, ನಾಕಣ್ಣಿಪಿ-ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ಕೋಲ - ಅಲಂಕಾರಭೂತವಾದ,
ನೀಳ್-ದೀರ್ಘವಾದ, ಕೊಡಿ-ಕಲ್ಪಲತೆಯಂತಿರುವ, ಮೂಕ್ಕುಮ್ - ಮೂಗೂ,
ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣುಮ್-ತಾವರೆಯಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ಕನಿವಾಯುಮ್ - ಬಿಂಬ-
ಫಲದಂತಿರುವ ವಕ್ರವೂ, ನೀಲಮೇನಿಯುಮ್-ನೀಲವರ್ಣವುಳ್ಳ ದಿವ್ಯಶರೀರವೂ,
ನಾನ್ ತೋಳುಮ್-ನಾಲ್ಕು ತೋಳುಗಳೂ, ಎ ನೆಳ್ಳುಮ್ - ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ,
ನಿಜೈಂದನವೇ-ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಅಸ್ವಾಕಂ ಕುಚಪಾಂಸನೀಯಮಿತಿ ಮಾಂ ಮಾತಾ ಸ್ವಯಂ ವಾರಯ-
ತೈವ ಶ್ರೀಹರಿದರ್ಶನಾದಹಮಹೋ! ಮುಗ್ಧಾಽಸ್ಮಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಚ ತಮ್ |
ಶ್ರೀಶಂ ದಿವ್ಯಕುರಬ್ಧರಮೃನಗರೇನಾರ್ಥಂ ಮಮಾಸ್ತೇ ಹೃದಿ
ಶ್ರೀನಾಸಾಕ್ಷಿಯುಗಾಧರಂಜ್ಞರುಚಿಭಿಸ್ಸಾಕಂ ಚತುರ್ಬಾಹುಭಿಃ ||

ತಾ|| ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಇವಳು ಪ್ರಬಲವಾದ ಅಪವಾದವನ್ನು ತರುವವಳಾಗಿ
ದಾಳೆ—ಎಂದು ತಾಯಿಯು ನನಗೆ ನಂಬಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು
ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಉದ್ಯಾನಪರಿವೃತವಾಗಿ ಶೀತಳವಾಗಿರುವ ತಿರುಕ್ಕುಱುಜ್ಜುಡಿಯ
ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನಂಬಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ ಅವನ ಅಲಂಕಾರಭೂತವಾದ
ದೀರ್ಘವಾದ ಕಲ್ಪಲತಾಸದೃಶವಾದ ನಾಸಿಕೆಯೂ, ತಾವರೆಯಂತಿರುವ ನೇತ್ರ-
ಯುಗ್ಮವೂ, ಬಿಂಬಫಲದಂತಿರುವ ಅಧರವೂ, ನೀಲವರ್ಣವುಳ್ಳ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹವೂ,
ಚತುರ್ಭುಜಗಳೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಇವೆ.

(೭) ನಿಜೈಂದ ವಲ್ ಪಟ್ಟಿ ನಬ್ಬುಡಿಕ್ಕಿವೆಳ್ಳೆ ನನ್ನೈ ಕಾಣಕೊಡಾಳ್,
ತಿಜಂದ ಕೀರ್ತ್ತಿ- ತಿರುಕ್ಕುಱುಜ್ಜುಡಿನವ್ವಿಯೈ ನಾಕ್
ಕಣ್ಣಿಪಿ,

ನಿಜೈಂದ ತೋದಿವೆಳ್ಳಮ್ ಶೂಡ್ ನ್ಡ
ನೀಣ್ಣುಪೊನ್ನೈನಿಯೊಡುಮ್

ನಿಜೈಂದನ್ನುಳ್ಳೆನಿಸ್ತೊಡ್ನಾಕ್ ನೇಮಿಯಜ್ಜೈಯುಳದೇ.

ಪ್ರ|| ನಮ್-ನಮ್ಮ ಕುಡಿಕ್ಕು-ವಂಶಕ್ಕೆ, ಇವಳ್-ಇವಳು, ನಿತ್ಯುನ್ದ-ಪರಿ
ಪೂರ್ಣವಾದ, ವಲ್ಪಪ್ರಭಿ - ಪ್ರಬಲವಾದ ಅಪವಾದವನ್ನು ತರುವವಳು, ಎನ್ನು
ಎಂದು, ಅನ್ನೈ-ತಾಯಿಯು, ಕಾಣಕೊಡಾಳ್-(ನಂಬಿಯನ್ನು) ನೋಡಲು ಅವಕಾಶ
ವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಷ್ಯನ ಕೀರ್ತಿ-ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟು
ಜ್ಞಾನಿವಿಷ್ಣುಯೈ - ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಜ್ಞಾನಿಯನ್ನು, ಕಣ್ಣುಪಿ - ಕಂಡಮೇಲೆ
ನಿತ್ಯುನ್ದ-ಪೂರ್ಣವಾದ, ಶೋದಿವಳ್ಳಮ್-ತೇಜೋರಾಶಿಯಿಂದ, ಶೂನ್ಯ-ಪರಿ
ವೃತ್ತವಾದ, ನೀಣ್ಣ-ದೀರ್ಘವಾದ, ಪೋಮೇನಿಯೊಡುಮ್-(ಸ್ವರ್ಣದಂತೆ) ರಮ್ಯ
ವಾದ ಶರೀರದೊಡನೆ, ಎನ್ನುಳ್ಳೇ-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ನಿತ್ಯುನ್ದ-ತುಂಬಿ, ನಿನ್ನೊಳ್ಳಿ
ನ್ನಾ-ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು. ನೇಮಿ-ಚಕ್ರವು, ಅಮ್ ಕೈ - (ಅವನ) ರಮ್ಯವಾದ
ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ, ಉಳದು-ಇರುವುದು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಅಸ್ಮಾಕಂ ಹಿ ಕುಲಸ್ಯ ಹಂತ! ಕುರುತೇ ಸೇಯಂ ಕಳಜ್ಯಂ ತ್ವಿತಿ
ದ್ರಷ್ಟುಂ ತಂ ಕಿಲ ನಾವಕಾಶಮಧುನಾ ಮಾತಾ ದದಾತ್ಯತ್ರ ಮೇ |
ಧನ್ಯಾಹಂ ಹಿ ಕುರಜ್ಜರಮ್ಯನಗರೀನಾಥಸ್ಯ ಸಂದರ್ಶನಾ-
ನ್ಮಯೈವಾಸ್ಮಿ ಸ ತೇಜಸಾನಿಧಿರಹೋ! ದಿವ್ಯಾಕೃತಿಶ್ಚಕ್ರಧೃತ್ ||

ತಾ|| ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಇವಳು ಪ್ರಬಲವಾದ ಅಪವಾದವನ್ನು ತರುವಳು—
ಎಂದು ತಾಯಿಯು ನಂಬಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.
ದಿವ್ಯಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಜ್ಞಾನಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣವಾದ
ತೇಜೋರಾಶಿಯಿಂದ ಪರಿವೃತ್ತವಾದ ಸ್ವರ್ಣಸಮವಾದ ದಿವ್ಯಶರೀರದೊಡನೆ ಅವನು
ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು. ಅವನ ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವು
ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

(೮) ಕೈಯುಳ್ಳ ನನ್ನೊಕಮ್ ವೈಕ್ಕುಮ್

ನೈಯ್ಯುಮೈಷ್ಟೈಯರುಮ್ ಮುನಿತಿರ್,
ಮೈಕೊಳ್ ಮಾಡ ತ್ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಜ್ಞಾನವಿಷ್ಣುಯೈ
ನಾನ್ ಕಣ್ಣುಪಿನ್, ಶೆಯ್ಯತಾ,
ಮರೈಕ್ಕಣ್ಣು ಮಲ'ಕುಲುಮ್ ಶಿಶ್ನಿಡೈಯುಮ್
ವಡಿವುಮ್, ಮೊಯ್'ಕೊಳ್,
ನೀಳ್'ಕುಲು ತ್ತೆನ್ದ ತೋಳ್'ಕಳುಮ್ ಪಾವಿಯೇನ್
ಮುನ್ನಿಟ್ಟುಮೇ.

ಪ್ರ|| ಕೈಯುಳ್-ಕೈಯಲ್ಲಿ, ನಲ್-ರಮ್ಯವಾದ, ಮುಕಮ್ - ಮುಖವನ್ನು, ವೈಕ್ಕಮ್-ಮಡಗುವಳು ; ನೈಯುಮ್-ಶಿಥಿಲೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಳು, ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಅನ್ನೈಯರುಮ್-ಜನನಿಯರೂ, ಮುನಿದಿರ್ - ಕೋಪಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಮೈ ಕೊಳ್-(ನಿಲವರ್ಣವುಳ್ಳ ನಂಬಿಯ) ಛಾಯೆಯಿಂದ, ಮಾಡ-ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬಿಡಿನವ್ವಿಯೈ-ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬಿಡಿಯ ನವ್ವಿಯನ್ನು, ನಾನ್-ನಾನು, ಕಣ್ಣುಪಿ-ಕಂಡಮೇಲೆ, ಶೆಯ್ಯ-ಕೆಂಪಾದ, ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣುಮ್-ತಾವರಿಯಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ಅಲಾಕುಲುಮ್-(ಸುಂದರವಾದ) ನಿತವ್ವವೂ, ಶಿತ್ತು ಇಡೈಯುಮ್-ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮಧ್ಯವೂ, ವಡಿವುಮ್-ದಿವ್ಯಶರೀರವೂ, ಮೊಯ್ಕೊಳ್-ನಿಬಿಡ ವಾಗಿ ಸೇರಿರುವ, ನೀಳ್ಕುಲ್ - ದೀರ್ಘವಾದ ಕೇಶಗಳೂ, ತಾನ್ದತ್ತೋಳ್ ಕಳುಮ್-ನಿಮ್ಮವಾದ ಭುಜಶಿರಸ್ಸುಗಳೂ, ಪಾವಿಯೇ-ಪಾಪಿನಿಯಾದ ನನ್ನ, ಮು-ಮುಂದೆ, ನಿಟ್ಟುಮ್-ನಿಂತಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹಸ್ತೇ ಹಂತ ! ಕರೋತಿ ವಕ್ತ್ರನುಮಲಂ ಶೈಥಿಲ್ಯವಶ್ಯಾ ತ್ವಿಯಂ
ಚೇತ್ಯೇವಂ ಕಿಲ ಮಾನ್ತು ನಿವೃಥ ಜನನ್ಯೋಽದ್ಯಾಪಿ ಯೂಯಂ ವೃಧಾ |
ದೃಷ್ಟ್ವಾಽಪಿ ಹಂ ಹಿ ಕುರಜ್ಜರಮ್ಯನಗೇರಿನಾಥಂ ವಕಾಽಸ್ಯೈವ ಯ-
ದ್ವಿವ್ಯಂ ಲೋಚನಪದ್ಮಕೇಶಕಟಿಬಾಹ್ಯಾದ್ಯಂ ಪುರೋ ಭಾತಿ ಮೇ ||

ತಾ|| ಇವಳು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಚಿತ್ತಾಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಿ ಕೃಶಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ-ಎಂದು ಜನನಿಯರಾದ ನೀವು ವೃಧಾ ನನ್ನಮೇಲೆ ಕೋಪ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬಿಡಿಯ ನಂಬಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೆಂದಾವರಿಯಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ರಮ್ಯವಾದ ನಿತವ್ವವೂ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮಧ್ಯವೂ, ದಿವ್ಯಶರೀರವೂ, ದೀರ್ಘಕೇಶಗಳೂ, ನಿಮ್ಮವಾದ ಭುಜಶಿರಸ್ಸುಗಳೂ ಪಾಪಿನಿಯಾದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಮುಂದೆ ನಿಂತಿವೆ. (ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ?— ಎಂದು ಭಾವವು)

(೯) ಮುನ್ನಿಷ್ಟಾಯೆಷ್ಟು ತೋಚಿಮಾರ್ ಕಳುಮನ್ನೈಯರುಮ್
ಮುನಿದಿರ್,

ಮನ್ನುಮಾಡ ತ್ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬಿಡಿನವ್ವಿಯೈ ನಾನ್
ಕಣ್ಣುಪಿ,

ಶೆನ್ನಿ ನೀಣ್ಣುಡಿಯಾದಿಯಾಯ ವುಲಪ್ಪಿಲಣಿಕಲತ್ತೈ,
ಕನ್ನಲ್-ಪಾಲಮುದಾಕೆ ವಂದೆನ್ನೈಳ್ಳ ಮ್ ಕಡಿಯಾನೇ.

ಪ್ರ|| ಮು-ಮುಂದೆ, ನಿನಾಯ್-ನಿಂತೆ, ಎನು-ಎಂದು, ತೋಡ್ವಿಮಾ
ಕಳುಮ್-ಸಖಿಯರೂ, ಅನ್ನೆಯರುಮ್ - ಜನನಿಯರೂ, ಮನಿತಿರ್-ಕೋಪ
ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಮನ್ನಮ್-ಸ್ಥಿರವಾದ, ಮಾಡ-ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಣ್ಣ
ಬ್ಬಡಿ ನಮ್ಮಿಯೈ-ತಿರುಕ್ಕುಣ್ಣಬ್ಬಡಿಯ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ನಾ-ನಾನು, ಕಣ್ಣಪಿ
ಕಂಡಮೇಲೆ, ಶಿನ್ನಿ-ಶಿರಸ್ಸಿಲ್, ನೀಳ್-ಉನ್ನತವಾದ, ಮುಡಿ-ಕಿರೀಟವೇ, ಅಡಿ
ಯಾಯ-ಮೊದಲಾದ, ಉಲಪ್ಪಿಲ್-ಅಸಂಖ್ಯೆಯವಾದ, ಅಣಿ-ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ,
ಕಲರ್ತ್ತ - ಆಭರಣಗಳುಳ್ಳವನು, ಕನ್ನಲ್ - ಸಕ್ಕರೆಯೂ, ಪಾಲ್ - ಹಾಲೂ,
ಅಮುದು-ಅಮೃತವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಆಗಿ ಆಕಿ-ಭೋಗ್ಯತಮನಾಗಿ, ವನ್ನು-ಬಂದು,
ಎ ನೆಚ್ಚಮ್-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ, ಕ್ಕುರ್ಯಾ-ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ

(ಸ ಗಾ-ರ ||)—

ಅಗ್ರೇ ತ್ವಂ ಕಥಮದ್ಯ ಭಾಸಿ ಚ ನೃಣಾಮಿತೈವ ನಿಂದಂತಿ ಮಾಂ
ತೇವಿವಾ ಹಂತ ! ಸಖೀಜನಾಶ್ಚ ಜನನೀವರ್ಗಾ ಭವನ್ಮೋಽಧುನಾ |
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರಮ್ಯಕುಸುಮದಿವ್ಯನಗರೇನಾಥಂ ಹಿ ಧನ್ಯಾಽಸ್ಮಿ ಮೇ
ಚಿತ್ತಂ ನ ತ್ಯಜತೀಕ್ಷುದುಗ್ಧಮಧುರೋ ಭೂಷಾನ್ವಿತೋ ಮೌಳಿಭೃತ್ ||

ತಾ|| “ನೀನು ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತೆ” — ಎಂದು ಸಖೀಜನರೂ ಜನನಿಯರೂ
ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಮಾಡುತ್ತೀರಿ ತಿರುಕ್ಕುಣ್ಣಬ್ಬಡಿಯ ನಂಬಿಯನ್ನು ನಾನು
ಕಂಡಮೇಲೆ, ದಿವ್ಯ ಕಿರೀಟದ್ರಾಭರಣಾಲಂಕೃತನಾದ ಅವನೇ ನನಗೆ ಸಕ್ಕರೆಯೂ
ಹಾಲೂ ಅಮೃತವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಭೋಗ್ಯತಮನಾಗಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು (ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ)

(೧೦) ಕಡೆಯ ಮಿಕ್ಕದೋರ್ ಕಾದಲಳಿವಳೆಪನ್ನೈ ಕಾಣ

ಕೊಡಾಳ್,

ವುಲುವಿಲ್ಕೀರ್ತ್ತಿ ತ್ತಿರುಕ್ಕುಣ್ಣಬ್ಬಡಿನಮ್ಮಿಯೈ ನಾ

ಕಣ್ಣಪಿ,

ಕುಣ್ಣಮಿತ್ತೇವರಕ್ಕುಡ್ಡಾಳ್ ಕೈತೋ

ಚೋದಿವೆಳ್ಳತ್ತಿನುಳ್ಳೇ,

ಎಲುವದೋರುರು ವೆನ್ನೆಳ್ಳುಳ್ಳೈಮಾರ್ಕ್ಕುಮಚಿವರಿದೇ.

ಪ್ರೆ|| ಇವಳ್-ಇವಳು, ಕೈಯು-ಕೈಮಾರಿದ, ಮಿಕ್ಕದೋರ್-ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ, ಕಾದಲಳ್-ಅಶೆಯುಳ್ಳವಳು, ಎನ್ನು-ಎಕದು, ಅನ್ನೈ-ತಾಯಿಯು, ಕಾಣಕೊಡಾಳ್- (ನಂಬಿಯನ್ನು) ನೋಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮ್ಹುವಿಲ್-ನಿದೋಷವಾದ (ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ), ಕೇರ್ತ್ತಿ-ಕೇರ್ತ್ತಿಯುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಡ್ಡುಡಿಯನ್ನಿ-ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಡ್ಡುಡಿಯ ನಮ್ಮಿಯನ್ನು, ನಾನ್ - ನಾನು, ಕಣ್ಣಪಿ - ಕಂಡಮೇಲೆ, ತೇವರ್ ಕುಟ್ಟುಳ್ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಸಂಘಗಳು, ಕುಟ್ಟುಮಿ-ಪರಸ್ಪರ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಕೈತೊಡು-ಕೈಂಕರ್ಯಮಾಡುವಂತೆ, ಶೋದಿವೆಳ್ಳತ್ತಿ-ತೇಜೋರಾಶಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಎತ್ತುವದು-ವೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ತೋರುವ, ಓರ್ ಉರು - ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಒಂದು ದಿವ್ಯರೂಪವು (ಮೂರ್ತಿಯು), ಎ ನೆಳ್ಳುಳ್-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಎತ್ತುಮ್-ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆರ್ಕ್ಕುಮ್-ಎಂಥವರಿಗೂ, ಅತಿವು ಅರಿದು-(ಇದು) ಸ್ವಯತ್ತ ದಿಂದ ತಿಳಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸೇಯಂ ಕಾಮವಶೇತಿ ಮಾನ್ತು ಜನನೀ ತದ್ವರ್ತನಾದ್ವಾರಯಂ—

ತ್ಯೇವಂ ಹನ್ತ ! ಕುರಬ್ಬ ದಿವ್ಯನಗರೀನಾಥಂ ಹಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾಪ್ತಸ್ಯಾಹಮ್ |

ದೇವೈಸ್ಸೂರಿವರೈಶ್ಚ ಸೇವ್ಯಮಿತುಲಂ ತೇಜೋಮಯಂ ತದ್ವಪು—

ಶ್ಚಿತ್ತೇ ಮೇ ಸತತಂ ಚಕಾಸ್ತಿ ! ತದಿದಂ ವೇದ್ಯಂ ಹಿ ನಾನೈಶ್ಚರಹೋ ! ||

ತಾ|| ಇವಳು ಮಿತಿವಿಹಾರದ ಅತ್ಯಂತಿಯುಳ್ಳವಳು-ಎಂದು ತಾಯಿಯು ನನಗೆ ನಂಬಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ದಿವ್ಯಕೇರ್ತ್ತಿಯುಳ್ಳ ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಡ್ಡುಡಿಯ ನಂಬಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಮೇಲೆ, ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಲ್ಲರೂ ಸಂಘಗಳಾಗಿ ಸೇರಿ ಕೈಜ್ಞರ್ಮಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ದಿವ್ಯತೇಜೋರಾಶಿಯುಳ್ಳ ಮೂರ್ತಿಯು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಾರದು. (ಅಷ್ಟು ಅದ್ಭುತವಾದ ರೂಪವು—ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಗಿ) ಅತಿವೇದಿಯ ಪಿರಾನ್ಮೈ ಯಾಭಿಯಿಕ್ಕಿತ್ತಯನ್ನೈಯೇಯಲಿಹಿ,
ನತಿಯ ನನ್ನಲರ್-ನಾಡಿ ನಲಕುರುಕ್ಕೂರ್

ಚ್ಚಡಕೋಪ್ಪಶೊನ್ನು,

ಕುಟಿಕೊಳಾಯಿರತ್ತಳ್ಳಿವೈಪತ್ತಮ್

ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಡ್ಡುಡಿಯದನ್ನೇಲ್,

ಅತಿಯಕ್ಕುಡ್ಡು ವಲ್ಲಾರ್ ಪೈಟ್ಟುಣವರಾಳಿಕಡಲ್

ಳಾಲತ್ತುಳ್ಳೇ.

ಪ್ರ|| ಅತಿವು ಅರಿಯ-ತೀಯಲು ಅಶಕ್ಯವಾದ (ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ), ಪಿರಾನ್ಯೆ-
ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಒಬ್ಬಿ ಒಬ್ಬ ಕೈಯನ್ನೇ-ಚಕ್ರವನ್ನು ರವಣೀಯವಾದ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ
ಧರಿಸಿರುವವನನ್ನು, ಅಲಹ್‌-ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ, ನಡೆಯ- ಪರಿಮಳಭರಿತವಾದ,
ನಲ್-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ, ಮಲರ್-ಪುಷ್ಪಗಳಂತೆ (ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು), ನಾಡಿ-ಅರಿಸಿ,
ನಲ್ ಕುರುಕೂರ್-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ, ಶಡಕೋಪೇ-ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ
ಮುನಿಯು, ಶೋನ್-ಹೇಳಿದ, ಆಯಿರತ್ತುಳ್-ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಕುಷ್ಠಿ
ಕೊಳ್ - ಆಯುಧಾವಯವಾಭರಣರೂಪ ಚಿಹ್ನೆಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬುಡಿಯ
ದನ್ಮೇಲ್ - ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬುಡಿಯೆಂಬ ದಿವ್ಯದೇಶದಮೇಲೆ ರಚಿತವಾದ, ಇವೈ
ಪ್ರಭುಮ್-ಈ ದಶಕವನ್ನು, ಅತಿಯಕ್ಕೊಳ್-ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ಅಭ್ಯಾಸ
ಮಾಡಿ, ವಲ್ಲಾರ್-ಅರ್ಧಾನುಸನ್ನಾನಮಾಡಬಲ್ಲವರು, ಅಬ್ಬಿಕಡಲ್-ಅಗಾಧವಾದ
ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ, ಫಾಲತ್ತುಳ್ಳೇ-ಭೂಲೋಕದಲ್ಲೇ, ವೈಟ್ಪಣವರ್-
ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರಾಗುವರು.

(ಸ. ಗಾ-ರ ||):-

ಜ್ಞಾತುಂ ದುಶ್ಯಕಮಜ್ಯುತಂ ಹಿ ಜಗತಾಂ ನಾಥಂ ಹರಿಂ ಶ್ರೀಧರಂ
ಸ್ತೋತುಂ ಚಕ್ರಧರಂ ಚ ದಿವ್ಯಕುರುಕಾಪುರ್ಯಾತ್ಮತಾರಿಃ ಪ್ರಭುಃ |
ಸಾಹಸ್ರಂ ಶುಭದಿವ್ಯಪದ್ಯಕುಸುಮಾವ್ಯಾತ್ಮಕಂ ವ್ಯಾತನೋ-
ತ್ತತೀದಂ ದಶಕಂ ಕುರಬ್ಜಪುರಗಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಜನಾ ವೈಷ್ಣವಾಃ ||

ತಾ|| ತೀಯಲು ಅಶಕ್ಯವಾದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಚಕ್ರಪಾಣಿ
ಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ದಿವ್ಯಸುಗಂಧಿ ಪುಷ್ಪಮಾಲಾಸದೃಶವಾದ ಪದ್ಯಮಾಲೆ
ಯನ್ನು ಶ್ರೀಕುರುಕಾಪುರೇಶ್ವರರಾದ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ಸಹಸ್ರ ಗಾಢಾತ್ಮಕವಾಗಿ
ರಚಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದರೊಳು ತಿರುಕ್ಕುಟ್ಟುಬ್ಬುಡಿನೆಂಬ ವಿಷಯಕವಾದ ಈ
ದಶಕವನ್ನು ಅನುಸನ್ನಾನಮಾಡಬಲ್ಲವರು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲೇ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರಾಗಿ
ಮುಕ್ತರಾಗುವರೆಂದು ಭಾವವು

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ):-

ತಾದ್ಯಕ್ ಸ್ವಮೋಹಗಳನೇ ಸತಿ ಭಾವನಾಯಾ-
ಭೂಮ್ನಾ ಹರೇವಯವಾಭರಣಾದಿದೃಷ್ಟಾತ್ |
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತಸ್ತದನುಭೂತ್ಯವವಾಪ್ತಿತತ್ತ್ವ
ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಶುಚಾ ಮುನಿರಯುಜ್ಯತ ಪಂಚಮೇ ಸಃ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ) —

ಶಜ್ಜಾ ದೈವೈರ್ಯಜ್ಞಸೂತ್ರಾದಿಭಿರಪಿ ಚ ತಥಾ ಶಾರ್ಙ್ಗಮುಖೈಸ್ತುಲಸ್ಯಾ
ಬಿನ್ನೋಷ್ಠಾದೈವಸ್ಸುನಾಸಾವ್ರತತಿನಿರವಧಿಜ್ಯೋತಿರೂರ್ಜಸ್ವಿಮೂರ್ತ್ಯಾ |
ನೇತ್ರಾಬ್ಜಾದೈವರಶೇಷಾಭರಣಸುಷುಮಯಾ ಸ್ವೈಶ್ಚ ಭಕ್ತೈರ್ಮನೋಜ್ಞೇ
ದೇವಸ್ಸಾಸ್ವನಾಮಜಸ್ರಂ ಸ್ಮೃತಿವಿಷಯತಯಾ ಭಾತಿ ಚೇತ್ಯಭ್ಯಧಾಯ ||

(ಈ ಪೆಚ್ಚುಮುದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಐದನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ನಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಂ
ಪಡೆದು ತನ್ನನ್ನು ಜನನಿಯರೂ ಸಖೀಜನರೂ ಆಕ್ಷೇಪಿಸುತ್ತ ಕೋಪಮಾಡು
ತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತಿರುಕ್ಕೃಷ್ಣಜ್ಞುಡಿ ನಂಬಿಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಾನು
ದರ್ಶನಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಈ ನಾಯಕಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು
ಖಿನ್ನೆಯಾಗಿ ತನಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ದಶೆಯನ್ನು ಅವನ ದಿವ್ಯಸೌಂದರ್ಯ-ದಿವ್ಯಾ
ಭರಣ-ದಿವ್ಯಾಯುಧಾದಿ ವರ್ಣನದೊಡನೆ ಅವರಿಗೆ ತಾನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ
ಭಾವಿಸಿ-ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಪೆಚ್ಚುಮ ಶತಕದಲ್ಲಿ—ಷಷ್ಠ ದಶಕ.

(ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮ್—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ನಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಂಪಡೆದು
ಈಶ್ವರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಕಾರದಿಂದ ಗೋಪಿಗಳಂತೆ ತಾನೇ
ಮಾಡಿದುದಾಗಿ ಹೇಳುವ ನಾಯಕಿಯ ದಶೆಯನ್ನು ಅವಳ
ತಾಯಿಯು ವರ್ಣಿಸುವಂತೆ—ವಿವರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾ ರೆ

(೧) ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮ್ ಶೆಯ್ಡೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮಾವೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮ್ ಕೊಣ್ಣೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮ್ ಕೀಣ್ಣೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮುಣ್ಣೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಡಲ್‌ಘಾಲತ್ತೀಶಕ್ ವಂದೇ ಅಕ್ಕೊಲೋ,
ಕಡಲ್‌ಘಾಲತ್ತೀಕ್ಕಿವೈಯೇ ಶೊಲ್ಲುಕೇ,
ಕಡಲ್‌ಘಾಲತ್ತೇಮಕಳ್ ಕಟ್ಟಿನವೇ.

ಪ್ರ|| ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮ್ - ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು,
ಶೆಯ್ಡೇನುಮ್-ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಯಾನೇ-ನಾನೇ, ಎನ್ನುಮ್-ಎಂದು
ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮಾವೇನುಮ್ - ಈ ಜಗದ್ರೂಪಿಯಾಗಿರುವ
ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮ್
ಕೊಣ್ಣೇನುಮ್ - (ವಾಮನಾವತಾರದಲ್ಲಿ) ಈ ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳಿದುಕೊಂಡ
ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮ್
ಕೀಣ್ಣೇನುಮ್-ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು (ವರಾಹಾವತಾರದಲ್ಲಿ) ಉದ್ಧರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ
ಯೂ, ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಡಲ್‌ಘಾಲಮುಣ್ಣೇನುಮ್-
ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ (ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಭಕ್ಷಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಯಾನೇ

ಯೆನ್ನುವಾ - ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ; ಕಡಲ್ ಜಾಲತ್ತೀರ್-ಸಕಲ ಜಗದೀಶ್ವರ
ನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಲೋ ? - ಬಂದು ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿ
ಇರಬಹುದೋ ? . ಕಡಲ್ ಜಾಲತ್ತೀರ್-ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ
ನಿಮಗೆ, ಕಡಲ್ ಜಾಲತ್ತು-ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ, ಎ ಮಕ್ಕಳಾ-
ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು, ಕಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಸಿಸುವ, ಇವಳು-ಈ ಅದ್ಭುತ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು,
ಎ ಶೋಷಣೆ-ಎಂದೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಪೃಥ್ವೀ ಪಯೋನಿಧಿವೃತಾನುಹಮೇವ ಕೃತ್ಯಾ
ಪೃಥ್ವೀ ಪಯೋನಿಧಿವೃತಾಽಪ್ಯಹಮಸ್ಮಿ ಸತ್ಯಮ್ |
ಪೃಥ್ವೀಂ ಪಯೋನಿಧಿವೃತಾಂ ಯದಹಂ ಗೃಹೀತ್ಯಾ
ಪೃಥ್ವೀಂ ಪಯೋನಿಧಿವೃತಾಂ ಧೃತವತ್ಯಹಂ ಹಿ ||
ಪೃಥ್ವೀಂ ಪಯೋನಿಧಿವೃತಾನುಹಮೇವ ಭುಕ್ತ್ವಾ
ವರ್ತೇ ಕಿಲೀತಿ ಜಗದೀಶ್ವರಸಂಪ್ರವಿಷ್ಟಾ |
ಸೇಯಂ ಸುತಾ ಮಮ ಕಥಂ ಭವತೀಹ ಲೋಕೇ
ಯುಷ್ಮಾಕ್ ನದಾನಿ ಕಥಮದ್ಯ ಚರಿತ್ರಮಸ್ಯಾ ? ||

ತಾ|| (ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಗವತ್ತನಿಂದ ಅವಿಷ್ಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಅವಳು ಮಾಡಿದ್ದ
ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ ಮಾಡಿದುದಾಗಿ ಈ ನಾಯಕಿಯು ಭಾವಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾ
ಳೆಂದು ತಾಯಿಯು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾಳೆ) ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ ಭೂಮಿ
ಯನ್ನು ನಾನೇ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದೆನೆಂದೂ, ಆ ಭೂಮಿಯು ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಆ
ಭೂಮಿಯನ್ನು (ವಾಮನನಾಗಿ) ಆಳಿದುಕೊಂಡವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, (ವರಾಹ
ರೂಪಿಯಾಗಿ) ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ,
(ಪುಲಯಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿದವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಈ ನಾಯ್ಕ
ಕಿಯು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳನ್ನು ಸಕಲಲೋಕೇಶ್ವರನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರುವಂತೆ
ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಮಾಡುವ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ವಾಸಮಾಡುವ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಎನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(೨) ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಕ್ಕೆಲ್ಲೈಯಿಲನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,

ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಯಾವೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,

ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಶೆಯ್ವೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,

ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿ ತೀರ್ಪ್ಪೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,

ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಚ್ಚಾರಮುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,

ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿನಾತರ್ ವೆನ್ನೇಕ್ಕೊಲೋ,

ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಯಾರಕ್ಕಿವೈ ಯೇ ತೊಲ್ಲುಕೇ,

ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಯೇಮಕಳ ಕಾಣಕ್ಕಿನ್ನವೇ.

ಪ್ರ|| ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಕ್ಕು - (ಆಚಾರ್ಯದ್ವಾರಾ) ಕಲಿಯುವ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ, ಎಲ್ಲೈ ಇಲನೇ ಎನ್ನುಮ್ - ನಾನು ಎಲ್ಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಅಧಿಕಾರಿ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿ ಆವೇನುಮ್ - ಆ ವೇದರೂಪ ವಿದ್ಯಾತ್ಮಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿ ಶೆಯ್ವೇನುಮ್-ಆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿ ತೀರ್ಪೇನುಮ್-ಆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಸಂಹಾರ ಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್ -ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿ ಚ್ಚಾರಮುಮ್-ಆ ವೇದವಿದ್ಯಾ ಸಾರರೂಪವಾದ (ಮೂಲಮನ್ತ್ರಾದಿ) ಮನ್ತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರವೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿನಾತರ್-ಸಕಲವೇದಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೂ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಭಗವಂತನು, ವೆನ್ನೇಕ್ಕೊಲೋ-ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರಬಹುದೋ ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿಯಾರಕ್ಕಿವೈ-ಈ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವ ನಿಮಗೆ, ಕಟ್ಟುಮ್ ಕಲ್ವಿ-ಈಗ ತಾನೇ ಮಾತನಾಡುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿರುವ, ಎ ಮಕಳು-ನನ್ನ ಈ ಮಗಳು, ಕಾಣಕ್ಕಿ ನ-ತಾನು ಕಂಡುಹೇಳುವ, ಇವೈ-ಈ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು, ಎ ತೊಲ್ಲುಕೇ-ನಾನು ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ವಿದ್ಯಾಸು ಚಾಸ್ಮ್ಯನವಧಿಃ ಕಿಲ ಸೀಮಭೂಮಿ
ವಿದ್ಯಾತ್ಮಿಕಾಽಪಿ ಸಕಲಾ ತ್ವಹಮೇವ ಸತ್ಯಮ್ |
ವಿದ್ಯಾಂ ಕಿಲಾಹನುಖಿಲಾಂ ಸ್ವಯಮೇವ ಕೃತ್ವಾ
ವಿದ್ಯಾಮಹಾರ್ಷಮಖಿಲಾಮಹಮೇವ ಚಾನ್ತೇ ||
ವಿದ್ಯಾಸು ಸಾರತನುಮುಪ್ಯಹನುಷ್ಠಿ ಸತ್ಯಂ
ಜೇತ್ಯೇವ ವಕ್ತಿ ತನಯಾ ಮಮ ಸಂಪ್ರವಿಷ್ಠಾ |
ವಿದ್ಯೇಶ್ವರೇಣ ಹರಿಣಾ ಕಥಮದ್ಯ ಯುಷ್ಮಾಕ್
ವಿದ್ಯಾಶ್ರಯಾ ಕಿಮಿತಿ ವಚ್ಚಿ ಕಥಾಮಿಹಾಸ್ಯಾಃ ? ||

ತಾ|| ನಾನೇ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂದೂ, ನಾನೇ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ
ವೆಲ್ಲಾ ಎಂದೂ, ನಾನೇ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವನೆಂದೂ, ನಾನೇ
ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಸಂಹಾರ ಮಾಡುವವನೆಂದೂ, ಆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಾರರೂಪ
ವಾದ ಮನ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರವೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ—ಇವಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳನ್ನು ವಿದ್ಯೇ
ಶ್ವರನಾದ ಭಗವಂತನು ಆವೇಶಿಸಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವಳು ಹೇಳುವಪ್ರಕಾರ
ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(೩) ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ನಿಲಮೆಲ್ಲಾಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ವಿಶುಮ್ಪೆಲ್ಲಾಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ವೆನ್ನೀಯೆಲ್ಲಾಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ವಿಕೃತ್‌ಲೆಲ್ಲಾಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ಕಡಲೆಲ್ಲಾಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ಕಡಲ್‌ವಣ್ಣ ನೇಱಕ್ಕೋಲೋ,
ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ವುಲಕತ್ತಿರಾಕ್ಕೆ ತೊಲ್ಲುಕೇ,
ಕಾಣ್‌ಕಿಷ್ಟ ವೇಕಾರಿಕ್ಕೈ ಶೆಯ್‌ಕಿಷ್ಟನವೇ.

ಪ್ರ|| ಕಾಣಾಕಿನ ನಿಲವೆಲ್ಲಾ ಮ್ - (ನೋಡುವನೆ ರಿಗೆ) ಕಾಣುವ ಭೂಮಿ
ಯೆಲ್ಲಾ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕಾಣಾಕಿನ ವಿಶುಮೈಲ್ಲಾ ಮ್.
ಕಾಣುವ ಆಕಾಶವೆಲ್ಲಾ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್ - ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ; ಕಾಣಾ
ಕಿನ-ಕಾಣುವ, ನೆಮ್ ತೀ ಎಲ್ಲಾ ಮ್ - ಉಷ್ಣವಾದ ಅಗ್ನಿಯೆಲ್ಲಾ, ಯಾನೇ
ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ; ಕಾಣಾಕಿನ ಇಕ್ಕಾಹ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮ್-ಕಾಣುವ ಈ
ಗಾಳಿಯೆಲ್ಲಾ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್ - ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ; ಕಾಣಾಕಿನ ಕಡಲೆ
ಲ್ಲಾ ಮ್ - ಕಾಣುವ ಸಮುದ್ರ (ಜಲ) ವೆಲ್ಲಾ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ
ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ; ಕಾಣಾಕಿನ-ದರ್ಶನೀಯವಾದ, ಕಡಲ್-ಸಮುದ್ರದಂತೆ, ವರ್ಣ-
ದಿವ್ಯಕಾನ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಏಕಕೋಲೋ-(ಇವಳನ್ನು) ಆವೇಶಿಸಿದಾನೆ
ಯೋ ? ಕಾಣಾಕಿನ ಉಲಕತ್ತೀರಕ್ಕು-ಕಾಣುವ ಈ ಲೋಕದ ಜನರಾದ ನಿಮಗೆ,
ಕಾಣಾಕಿನ - ಕಣ್ಣಿಗೆ ದರ್ಶನೀಯವಾದ, ಎ ಕಾರಿಕೈ - (ಈ) ನನ್ನ ಮಗಳು,
ಶಿಯಾಕಿನ (ನ)ವೇ - ಮಾಡುವ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು, ಎ ಶೋಲ್ಲುಕೇ - ಏನೆಂದು
ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ದೃಶ್ಯಾ ಕಿಲಾಸ್ತಿ ಪೃಥಿವೀ ಸಕಲಾಽಹಮೇವ
ದೃಶ್ಯಂ ಕಿಲಾಹಮಖಿಲಂ ಗಗನಂ ಸ್ವಯಂ ತತ್ |
ದೃಶ್ಯೋಽಪಿ ಹಂತ ! ದಹನೋಽಪ್ಯಹಮೇವ ಚೋಷ್ಣೋ
ದೃಶ್ಯೋಽಪಿ ವಾಯುರಖಿಲೋ ಽಪ್ಯಹಮೇವ ಸತ್ಯಮ್ ||
ದೃಶ್ಯೋಽಪಿ ವಾರಿನಿಧಿರಸ್ಯಹಮೇವ ಸರ್ವ-
ಶ್ಚೇತ್ಯೇವ ವಕ್ತಿ ತನಯಾ ಮಮ ಸಂಪ್ರವಿಷ್ಠಾ |
ದೃಶ್ಯೇನ ಚಾಮ್ಬುನಿಧಿವರ್ಣಯುತೇನ ತೇನೇ-
ತ್ಯೇವಂ ಕಿಮದ್ಯ ಚರಿತಂ ತು ವದಾಪಿ ವೋಽಸ್ಯಾಃ ? ||

ತಾ|| (ಜನರಿಗೆ) ಕಾಣುವ ಭೂಮಿಯೂ, ಆಕಾಶವೂ, ಅಗ್ನಿಯೂ, ವಾಯುವೂ,
ಸಮುದ್ರವೂ, ಎಲ್ಲವೂ ನಾನೇ ಎಂದು ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ ಸಮುದ್ರ
ವರ್ಣನಾದ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯು ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರಬಹುದಷ್ಟೆ. ಇವಳ ಚರಿತ್ರ
ಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ನಾನು ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(೪) ಶಿಯ್‌ಕಿಷ್ಟ ಕಿದಿಯೆಲ್ಲಾಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಶಿಯ್‌ವಾನಿಷ್ಟನಕಳುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಶಿಯ್ದುಮುನ್ನಿಱ್‌ನದ್‌ವುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಶಿಯ್‌ಕೈಪ್ಪಯನುಣ್ಣೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಶಿಯ್‌ವಾರ್‌ಕಳೈ ಚ್ಚೆಯ್ವೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಶಿಯ್ಯಕಮಲಕ್ಕಣ್ಣನೇಱಕ್ಕೋಲೋ,
 ಶಿಯ್ಯವುಲಕತ್ತಿರ್‌ಕ್ಕವೈಯೇ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇ,
 ಶಿಯ್ಯ ಕನಿವಾಯಿಳಮಾ ತಿಱತ್ತೇ.

ಪ್ರ|| ಶಿಯ್‌ಕಿಷ್ಟ-ಮಾಡಲ್ಪಡುವ, ಕಿದಿಯೆಲ್ಲಾಮ್-ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಾ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಶಿಯ್‌ವಾನಿಷ್ಟನಕಳುಮ್ - ಮುಂದೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಮುಖ್ಯ ಶಿಯ್ದುಱ್‌ನದ್‌ವುಮ್ - ಮುಂಚೆ (ಹಿಂದೆ) ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಅತೀತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಶಿಯ್‌ಕೈ ಪರ್ಯ-ಕಾರ್ಯಗಳ ಫಲವನ್ನು, ಉಣ್ಣೇನುಮ್ - ಭುಜಿಸುವವನೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಶಿಯ್‌ವಾರ್‌ಕಳೈ - ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರನ್ನು, ಶಿಯ್ವೇನುಮ್ - ಉಂಟು ಮಾಡುವವನೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್ - ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಶಿಯ್ಯ ಕಮಲಕ್ಕಣ್ಣ - ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಏಱಕ್ಕೋಲೋ-ಇವಳನ್ನು ಅವೇಶಿಸಿರಬಹುದೋ? ಶಿಯ್ಯ ಉಲಕತ್ತಿರ್‌ಕ್ಕ-ಸಾಧುಜನರಾದ ಈ ಲೋಕವಾಸಿಗಳಾದ ನಮಗೆ, ಶಿಯ್ಯ ಕನಿವಾಯ್-ಬಿಂಬಾಧರವುಳ್ಳ, ಇಳಮಾ-ಸುಖಮಾರವಾದ ಹುಲ್ಲೇಕರುನಿನಂತಿರುವ ಇವಳ, ತಿಱತ್ತು ಪ್ರಕಾರಗಳಾದ, ಇವೈ-ಈ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು, ಎ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇ-ಎನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೃತ್ಯಂ ಚ ಸರ್ವಮಹಮೇವ ಹಿ ವರ್ತಮಾನಂ
 ಕೃತ್ಯಂ ಚ ಭಾವಿ ಸಕಲಂ ತ್ವಹಮೇವ ಸತ್ಯಮ್ |
 ಕೃತ್ಯಂ ಚ ಭೂತಮಖಿಲಂ ತ್ವಹಮೇವ ಸತ್ಯಂ
 ಕೃತ್ಯಾವಳೇಶ್ವ ಫಲಭುಕ್ ಸ್ವಯಮೇವ ಚಾಸ್ಮಿ ||
 ಕರ್ತ್ರಾವಳೀಂ ಚ ಸಕಲಾಮಹಮೇವ ಕೃತ್ವಾ
 ವರ್ತೇ ಕಿಲೇತಿ ತನಯಾ ಮನು ವಕ್ತಿ ಮುಗ್ಧಾ |
 ಶ್ರೀಪುಣ್ಣರೀಕನಯನೇನ ಹಿ ಸಂಪ್ರವಿಷ್ಟಾ
 ವೃತ್ತಂ ಕಥಂ ಬತ! ವದಾನಿ ಚ ಕೋಮಲಾಂಗ್ಯಾಃ ? ||

ತಾ|| ವರ್ತಮಾನನಾದ ಕೃತ್ಯವೂ, ಭವಿಷ್ಯತ್ಕೃತ್ಯವೂ, ಭೂತಕಾಲದ
 ಕೃತ್ಯವೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಸರ್ವಕಾರ್ಯ ಫಲಭೋಕ್ತಾ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಸರ್ವಕಾರ್ಯ
 ಕರ್ತೃಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು
 ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳನ್ನು ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಾದ ಭಗವಂತನು ಆವೇಶಿಸಿದಂತೆ
 ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯು ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ?

(೫) ತಿಷಮ್ಬಾಮಲ್ ವಃಣ್ಕಾಕೃಷ್ಣೇಕ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ತಿಷಮ್ಬಾಮಲ್ ಮಲೈಯೆಡುತ್ತೇನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ತಿಷಮ್ಬಾಮಲಶುರರೈ ಕ್ಕೊಣ್ಣೇನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ತಿಷಮ್ ಕಾಟ್ಟಿ ಯುಣ್ಣೈವರೈ ಕ್ಕಾತ್ತೇನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ತಿಷಮ್ಬಾಮಲ್ ಕಡಲ್‌ಕಡೈಂದೇನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ತಿಷಮ್ಬಾದ ಕಡಲ್‌ವಣ್ಣ ನೇಱುಕ್ಕೊಲೋ,
 ತಿಷಮ್ಬಾದ ವುಲಕತ್ತೀರ್‌ಕ್ಕೇಕ್ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇಕ್,
 ತಿಷಮ್ಬಾದೇಕ್ ತಿರುಮಕಳೆಯ್ದಿನೇ.

ಪ್ರ||ತಿಷಮ್ಬಾಮಲ್-ಆಜ್ಞಾತಿಲಂಘನವಂ ಮಾಡದೆ, ಮಣ್-ಭೂಮಿಯನ್ನು,
 ಕಾಕ್ಶಿನೇ-ರಕ್ಷಿಸುವವನು, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ; ತಿಷಮ್ಬಾ
 ಮಲ್-ಚಲಿಸದಂತೆ, ಮಲೈ - ಪರ್ವತವನ್ನು, ಎಡುತ್ತೇನೇ ಎನ್ನುಮ್-ಎತ್ತಿ

ದವನು ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ; ತಿಪ್ಪಮ್ಮಾಮಲ್ - ತಪ್ಪದಂತೆ, ಅಶುರರೈ-ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು, ಕೊನೇನೇ ಎನ್ನುಮ್- ಕೊಂದವನು ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ತಿಪ್ಪಮ್ಮ ಕಾಟ್ಟಿ-ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅನ್ನು-ಅ ಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಐವರೈ-ಐದುಮಂದಿ ಪಾಂಡವರನ್ನು, ಕಾತ್ತೇನೇ ಎನ್ನುಮ್ - ರಕ್ಷಿಸಿದವನು ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ; ತಿಪ್ಪಮ್ಮಾಮಲ್ - ಸಂಕಲ್ಪವು ತಪ್ಪದಂತೆ, ಕಡಲ್ ಕಡೈನ್ನೇನೇ ಎನ್ನುಮ್- ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಡೆದವನು ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ತಿಪ್ಪಮ್ಮಾದ-(ಆಶ್ರಿತರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ) ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ, ಕಡಲ್‌ವಣ್ಣ-ಸಮುದ್ರವರ್ಣನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಏಪ್ಪಕ್ಕೊಲೋ-ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿದಾನೆಯೋ ! ತಿಪ್ಪಮ್ಮಾದ ಉಲಕ್ಕತ್ತಿ-ರಕ್ಕು-ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯುಳ್ಳ ಈ ಲೋಕದ ಜನರಾದ ನಿಮಗೆ, ಎ ತಿರುಮಗಳ್-ನನ್ನ ಈ ಮಗಳು, ತಿಪ್ಪಮ್ಮಾದು, ಎಯ್ದಿನ - ತಪ್ಪದೆ ಹೊಂದಿದ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು, ಎ ಪೊಲ್ಲುಕೇ-ಎನೆಂದು ನಾನು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಅಜ್ಞಾಂ ಪ್ರಚಾರ್ಯ ಪೃಥಿವೀಂ ಕರಿಷಾಽಯಾಮಿ
ಸ್ವೈರಂ ಗಿರಿಂ ತಮಚಲಂ ಸಮಧಾರಯಂ ಪ್ರಾಕ್ |
ಸರ್ವಾಸುರಾವಳಿಮಹಂ ನೃಹನಂ ಪುರಾ ತಾಂ
ತಾಂ ಪಾಣ್ಡವಾನಪಿ ಚ ತಸ್ತ್ರಗಿರಾಽಪ್ಯರಕ್ಷಮ್ ||
ಸಚ್ಚಲ್ಪಸಿದ್ಧಿವಿಧಯೇ ಜಲಧಿಂ ಪ್ರಮುಘ್ಯ
ಸ್ವಾಭೀಷ್ಟಭಾಗಹಮೀಹ ಸುತಾಽದ್ಯ ವಕ್ತ್ರಿ |
ಸೇಯಂ ಮನಾಮ್ಬುಧಿನಿಭೇಹ ಹಿ ಸಂಪ್ರವಿಷ್ಟಾ
ಕಿಂ ವಾಽದ್ಯ ವಚ್ಚಿ ತಸ್ಯಾಂ ಪ್ರತಿ ವೋಽಮ್ಬುಜಾಕ್ಷೇಮ್ ? ||

ತಾ|| ಈ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, (ಗೋವರ್ಧನ) ಪರ್ವತವನ್ನು ಎತ್ತಿದವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ ದವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಆ ಐದುಮಂದಿಪಾಂಡವರಿಗೆ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಸಮುದ್ರಸುಧಾನವಮಾಡಿ ಸಂಕಲ್ಪಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದವನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ—ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಸಮುದ್ರವರ್ಣನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರಬಹುದಷ್ಟೆ ! ಈ ನನ್ನ ಮಗಳ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಎನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(೬) ಇನವೇಯ್ ಮಲೈಯೇಂದಿನೇಕ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಇನವೇಱುಕಳ್ ಶೆಠ್ಠೆನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಇನವಾಕ್ ಕಪ್ಪಮೇಯ್ ತ್ತೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಇನವಾನಿರೈ ಕಾತ್ತೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಇನವಾಯರ್ ತಲೈವನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಇನತ್ತೇವರ್ ತಲೈವಕ್ ವಂದೇಱಕ್ಕೋಲೋ,
 ಇನವೇಱ್ಕಣ್ ನಲ್ಲೀರಕ್ಕಿವೈಯೇಕ್ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇಕ್,
 ಇನವೇಱ್ಕಣ್ಣಿ ಯೇಕ್ ಮಕಳುಠ್ಠನವೇ.

ಪ್ರ|| ಇನವೇಯ್ ಮಲೈ-ಗುಂಪಾದ ಬಿದುರು ಪೊದರುಗಳುಳ್ಳ (ಗೋವ
 ಧನ) ಪರ್ವತವನ್ನು, ಎಂದಿನೇಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್ - ಎತ್ತಿದವನು ನಾನೇ
 ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಇನ-ಗುಂಪಾದ, ಏಱುಕಳ್-(ಏಳು) ಎತ್ತುಗಳನ್ನು, ಶೆಠ್ಠೆನುಮ್
 ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ಕೊಂದವನೂ ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಇನ ಆಕಮ-ಗುಂಪಿ
 ನಲ್ಲಿರುವ ಕರುಗಳನ್ನು, ಮೇಯ್ತೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್ - ಮೇಯಿಸಿ
 ದವನೂ ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಇನ ಅನಿರೈ-ಗುಂಪಾದ ಹಸುಗಳನ್ನು, ಕಾತ್ತೇ
 ನುಮ್ ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ರಕ್ಷಿಸಿದವನೂ ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಇನ ಅಯರ್
 ತಲೈವನುಮ್-ಗುಂಪಾದ;ಗೋಪಾಲಬಾಲಕರಿಗೆ ನಾಯಕನೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-
 ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಇನ ತೇವರತಲೈವಕ್-ಸಂಘೀಭೂತರಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
 ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ವಂದು ಏಱಕ್ಕೋಲೋ-ಬಂದು ಆವೇಶಿಸಿದನೋ ?
 ಇನವೇಲಕ್ಕಣ್ - ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿ ವೇಲಾಯುಧದಂತೆ ಇರುವ ಕಣ್ಣು
 ಗಳುಳ್ಳ, ನಲ್ಲೀರಕ್ಕು-ಒಳ್ಳೆಯವರಾದ ನಿಮಗೆ, ವೇಲ್ ಇನಮ್ ಕಣ್ಣಿ-ವೇಲಾ,
 ಯುಧಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, ಎ ಮಕಳು-ನನ್ನ ಮಗಳು, ಉಠ್ಠನವೇ
 ಇವೈ-ಕೊಂಡಿದ ಈ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು, ಎ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇ-ಏನೇಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧರಣಕೃತ್ ಸ್ವಯಮೇವ ಚಾಹಂ
 ಸಪ್ತರ್ಷಭಾನನಿ ವಿನಾಶ್ಯ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧಾ |
 ಕ್ಷೇತ್ರೇಷು ವತ್ಸನಿವಹಾನನಿ ಘಾಸಯನ್ಮೀ
 ಸರ್ವಾನಹಂ ಪಶುಗಣಾನನಿ ತಾನರಕ್ಷಮ್ ||
 ಗೋಮಾಲಬಾಲಸಿವಹಾಧಿಪತಾಂ ಗತಾಽಹಂ
 ತ್ವಿತ್ಯೇವ ವಕ್ತಿ ತನಯಾ ಮಮ ಸಂಪ್ರವಿಷ್ಟಾ |
 ದೇವೇಶ್ವರೇಣ ಖಲು ತೇನ ! ಕಥಂ ವವೇಯಂ
 ಶೀಲಂ ತು ವೋಽದ್ಯುಲಲಿತಾಂಜ್ಞ ಇಹೋತ್ಪಲಾಹ್ವಾಃ ? ||

ತಾ|| ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದವನು ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಸಪ್ತ ವೃಷಭ
 ಗಳನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿದವನು ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಕರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೇಯಿಸಿದವನು
 ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಪಶುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದವನು ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಗೋಮಾಲ ಬಾಲಕ
 ರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿಯು ನಾನೇ ಎಂದೂ—ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ ಇವಳನ್ನು
 ಸರ್ವದೇವಾಧಿದೇವನಾದ ಭಗವಂತನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರಬಹುದಷ್ಟೆ ! ಈ ಉತ್ಪ
 ಲಾಹ್ವಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೇ ನಾನು ಏನೆಂದು ವಣಿ-ಸಲಿ ?

(೭) ಉಹ್ಮಾರಾಕಳೆನಕ್ಕಿಲ್ಲೆ ಯಾರುಮೆನ್ನುವೆ,
 ಉಹ್ಮಾರಾಕಳೆನಕ್ಕಿಲ್ಲೆಲ್ಲಾರುಮೆನ್ನುವೆ,
 ಉಹ್ಮಾರಾಕಳೆ ಚ್ಚೆಯವೇನುವೆ ಯೆಕೇ ಯೆನ್ನುವೆ,
 ಉಹ್ಮಾರಾಕಳೆ ಉಡಿಪ್ಪೇನುವೆ ಯಾವೇ ಯೆನ್ನುವೆ,
 ಉಹ್ಮಾರಾಕಳುಕ್ಕುಹ್ನೇನುವೆ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುವೆ,
 ಉಹ್ಮಾರಾಲಿವಾಯಿಕ್ ವೆಂದ್ವೀಕ್ಕೊಲೋ,
 ಉಹ್ಮಾರಾಕಳೆಕ್ ಶೋಲ್ಲಿ ಚೋಲ್ಲುಕ್ಕೇಕ್ ಯಾಕ್,
 ಉಹ್ಮಾರುಡ್ವೈಪ್ಪೇದೈ ಯುರೈಕ್ಕಿನ್ನವೇ.

ಪ್ರ|| ಉಹ್ಮಾರಾಕಳ-ಬನ್ನಗಳು, ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ಯಾರುಮ್ ಇಲ್ಲೆ
 ಎನ್ನುವೆ-ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಇಬ್ಬ-ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾರುಮ್-

ಎಲ್ಲರೂ, ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ಉತ್ತರಾರ್ಕಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವ-ಬನ್ನಗಳು ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ;
 ಉತ್ತರಾರ್ಕಕ್ಕೆ - ಬನ್ನಗಳನ್ನು, ಶಿರ್ಮವೇನುವ - ಉಂಟುವಾಗುವವನು,
 ಯಾನೇ ಎನ್ನುವ-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಉತ್ತರಾರ್ಕಕ್ಕೆ-(ಪ್ರಯೋಜನಾನ್ವರ
 ಪರರಾದ) ಬನ್ನಗಳನ್ನು, ಅತ್ತಿವೇನುವ - ನಾಶಪಡಿಸುವವನೂ, ಯಾನೇ
 ಎನ್ನುವ-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಉತ್ತರಾರ್ಕಕ್ಕು-(ಅನನ್ಯ ಪ್ರಯೋಜನರಾದ)
 ಅತ್ತಿತ್ತರಿಗೆ, ಉತ್ತರಾರ್ಕ - ಸಕಲವಿಧ ಬನ್ನವೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುವ-ನಾನೇ
 ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಉತ್ತರಾರ್ಕ ಇತಿ - ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ತ್ವವುಳ್ಳವರಾದಾಗ್ಯೂ ತನಗೆ
 ಸಮಾನರಾಗುವಂತೆ ಸುನಿರೂಪಿಸುವವರಿಲ್ಲದ, ಮಾರ್ಗ - ಅಶ್ವರೈಭೂತನಾದ
 ಭಗವಂತನು, ವಂದ್ಯಕೊಲೋ-ಬಂದು ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರುತ್ತಾನೋ !
 ಉತ್ತರಾರ್ಕಕ್ಕು-ಬನ್ನಗಳಾದ ನಿಮಗೆ, ಎನ್ನುಡೈವೈದೈ-ನನ್ನ ಸುಕುಮಾರಿಯಾದ
 ಇವಳು, ಉತ್ತರ-ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಉತ್ತರ-ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಯಾ-ನಾನು,
 ಎ ಶೋಧಿ ಶೋಧಿಸಿ-ಯಾವ ಮಾತುಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-೮ : ೧ -

ನೈವಾತ್ರ ಬಾನ್ಧವಜನಾ ಮನು ಸನ್ತಿ ಲೋಕೇ
 ಸರ್ವೇಲತ್ರ ಬಾನ್ಧವಜನಾ ಮನು ಸನ್ತಿ ಚೇತಿ |
 ಸರ್ವಾ ಕರೋಮಿ ಮನು ಬನ್ಧಜನಾ ಕಿಲಾಹಂ
 ಮಾಮಾತ್ರಿತಾನಪಿ ಫಲೈಕರತಾಂಸ್ತೃಜಾಮಿ ||
 ಮಾಮೇನ ಸಂಶ್ರಿತವತಾಮಹಮಸ್ತಿ ಬನ್ಧ-
 ರಿತ್ಯೇನ ವಕ್ತಿ ತನಯಾಮನು ಸಮ್ಪ್ರವಿಷ್ಠಾ |
 ಮಾಯಾಮಯೇನ ಹರಿಣಾ ಕಿಲ ನಿಸ್ಸಮೇನ
 ಕಿಂ ವೋ ವದಾಮಿ ವಚಸಾ ವಚನಂ ಕೃಕಾಂಗಾಃ ? ||

ತಾ|| ಇಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬನ್ನಗಳು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಇರುವ
 ವರೆಲ್ಲಾ ಬನ್ನಗಳೆಂತಲೂ, ನಾನೇ ಸರ್ವಬನ್ನಗಳನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿದವ
 ನೆಂತಲೂ, ಪ್ರಯೋಜನಾನ್ವರಪರರಾದ ಬನ್ನಗಳನ್ನು ನಾನೇ ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತೇ
 ನೆಂತಲೂ, ನನ್ನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸುವವರಿಗೆ ನಾನೇ ಸರ್ವವಿಧ ಬನ್ನವೆಂತಲೂ-ಈ
 ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳನ್ನು ಮಾಯಾಜೀಷ್ಣಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು
 ಆವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಇದೆ ಈ ಕೃಕಾಂಗಿಯು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ನಾನು
 ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(೮) ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ಮುಕ್ಕಣ್ ಪಿರಾನ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ತಿಶೈಮುಕನ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ವಮರರುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ವಮರರ್ ಕೋನ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ಮುನಿವರುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ಮುಕಿಲ್ ವಣ್ಣ ನೇಱಕ್ಕೊಲೋ,
 ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ವುಲಕತ್ತೀರ್ಕ್ಕೇ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇ,
 ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ ವೇಕ್ಕೋಮಳ ಪೊಣ್ ಕೊಡಕ್ಕೇ.

ಪ್ರ|| ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ - (ಭಗವತ್ಪ್ರಕಾರವೆಂದು) ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುವ, ಮುಕ್ಕಣ್ ಪಿರಾನ್ - ತ್ರಿಣೇತ್ರನಾದ ಈಶ್ವರನೆಂಬ ರುದ್ರನು, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ - (ಭಗವತ್ಪ್ರಕಾರವೆಂದು) ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುವ, ತಿಶೈಮುಕನ್ - ಚತುರ್ಮುಖನು, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ - (ಹಾಗೆಯೇ) ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುವ, ಅಮರರುಮ್-ದೇವತೆಗಳೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ - (ಹಾಗೆಯೇ) ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುವ, ಅಮರರ್ ಕೋನ್-ದೇವೇಂದ್ರನೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ - (ಹಾಗೆಯೇ) ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುವ, ಮುನಿವರುಮ್-ಮುನಿಗಳೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ - (ವೇದಾನ್ತಗಳಲ್ಲಿ) ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದ, ಮುಕಿಲ್ ವಣ್ಣ - ನೀಲಮೇಘಶ್ಚಾಮನು, ಏಱಕ್ಕೊಲೋ-ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿರಬಹುದೋ!; ಉರೈಕ್ಕಿಣ್ - ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಉಲಕತ್ತೀರ್ಕ್ಕೇ - ಈ ಶೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಿಮಗೆ, ಉರೈಕ್ಕಿಣ್-ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ಮಾತನಾಡುವ, ಎ ಕೋಮಳಮ್ - ನನ್ನ ಕೋಮಲಿಯಾದ, ಒಣ್ ಕೊಡಕ್ಕು - ರಮ್ಯವಾದ ಲತೆಯಂತೆ ಇರುವ ಈ ಕನ್ಯೆಗೆ (ಉಂಟಾದ-ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು), ಎ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇ-ಎನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸೋಽಪಿ ತ್ರಿಣೇತ್ರ ಉದಿತಸ್ವಯಮುಷ್ಣಿ ಚೇಶ
 ಸೋಽಪಿ ಸ್ವಯಂ ಕಿಲ ಚತುರ್ಮುಖ ಏವ ಚಾಷ್ಟಿ |
 ದೇವಾಶ್ಚ ತೇ ಸ್ವಯಮಹಂ ಜಗತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾ-
 ದೇವೇಶ್ವರೋಽಪಿ ವಿದಿತಸ್ವಯಮೇವ ಚಾಹಮ್ ||
 ತೇಽಪಿ ಸ್ವಯಂ ಚ ಮುನಯಃ ಪ್ರಥಿತಾಃ ಕಿಲಾಹಂ
 ತ್ವಿತ್ಯೇವ ವಕ್ತಿ ತನಯಾ ನುಮ ಸಮ್ಪ್ರವಿಷ್ಟಾ |
 ನೀಲಾಮ್ಬುದಾಭವಪುಷಾ ಹರಿಣಾಽದ್ಯ ಕಿಂ ವಾ
 ಯುಷ್ಮಾನ್ ವದಾನಿ ಚರಿತಂ ನುಮ ಕೋಮಲಾಂಗ್ಯಾಃ ? ||

ತಾ|| ತ್ರಿಣೇತ್ರನಾದ ಈಶ್ವರನು ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಚತುರ್ಮುಖನಾದ
 ಬ್ರಹ್ಮನು ನಾನೇ ಎಂದೂ, ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ದೇವೇಂದ್ರನೂ
 ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಪುಷಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಎಂದೂ—ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.
 ಇವಳನ್ನು ನೀಲಮೇಘಕರ್ಣನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಆನೇತಿಸಿ ಇರಬಹುದಷ್ಟೆ ! ಈ
 ಲತಾಂಗಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಏನೆಂದು ನಿಮಗೆ ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(೯) ಕೊಡಿಯ ವಿನೈಯಾದುಮಿಲನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೊಡಿಯ ವಿನೈಯಾವೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೊಡಿಯ ವಿನೈಶೆಯವೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೊಡಿಯ ವಿನೈತಿರ್ಪ್ಪೇನುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೊಡಿಯಾನಿಲಬ್ಧಿ ಶ್ರೇಣೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೊಡಿಯ ಪುಳ್ಳುಡೈಯೆವನೇಱಕ್ಕೋಲೋ
 ಕೊಡಿಯ ಪುಲಕತ್ತೀರಕ್ಕಿವೈ ಯೇನ್ ಶೋಲ್ಲುಕೇನ್,
 ಕೊಡಿಯೇನ್ ಕೊಡಿ ಯೇನ್ ಮಕಳ್ ಕೋಲಜ್ಜಳೇ.

ಪ್ರ|| ಕೊಡಿಯ-ತೀವ್ರವಾದ, ವಿನೈ-ಪಾಪಕರ್ಮವು, ಯಾದುಮ್-ಯಾವುದೂ, ಇಲನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನನಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ಕೊಡಿಯವಿನೈ-ತೀವ್ರವಾದ ಕರ್ಮವೂ, ಆನೇನುಮ್-ಅಗಿದವನು (ಸರ್ವಕರ್ಮರೂಪಿಯೂ), ಯಾನೇಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕೊಡಿಯ ವಿನೈ-ಕ್ರೂರವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ಶಿವ್ಯೇನುಮ್-ಮಾಡಿಸುವವನೂ (ಮಾಡುವವನೂ), ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕೊಡಿಯವಿನೈ-ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ತೀರ್ಪ್ಪೇನುಮ್-ನಾಶಪಡಿಸುವವನೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಕೊಡಿಯಾ - ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯವುಳ್ಳ ರಾವಣನ, ಇಲದ್ಗು-ಲಂಕೆಯನ್ನು, ಶಿಶ್ನೇನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ನಾಶಪಡಿಸಿದನು ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ಕೊಡಿಯ - ಶತ್ರುಧ್ವಂಸಕನಾದ, ಪುಳ - ಗರುಡನನ್ನು, ಉಡೈಯವ - ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಎಲಕ್ಕೊಲೋ - ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರಬಹುದೋ! ಕೊಡಿಯ ಉಲಕತ್ತೀರಕ್ಕು-ತೀವ್ರಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಈ ಲೋಕವಾಸಿಗಳಾದ ನಿಮಗೆ, ಕೊಡಿಯೇ-ಪಾಪಿಣಿಯಾದ, ಎ-ನನ್ನ, ಕೊಡಿನುಕಳ್-ಲತೆಯಂತೆ ಇರ.ವ ಈ ಕನ್ಯೆಯ, ಕೋಲಬ್ಬಳ್-ಅದ್ಭುತಜೀಷ್ಣಿತಗಳಾದ, ಇವೈ-ಇವುಗಳನ್ನು, ಎ ತೊಲ್ಲುಕೇ-ಎನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕರ್ಮಾದೋಷರಹಿತಾ ಸ್ವಯಮಸ್ತಿ ಚಾಹಂ
ಸರ್ವಾತ್ಮಕರ್ಮಸರಣಸ್ವಯಮಸ್ತಿ ಚಾಹಮ್ |
ದುಷ್ಕರ್ಮರಾಶಿಜನನೀ ಸ್ವಯಮೇವ ಚಾಹಂ
ದುಷ್ಕರ್ಮಬಂಧತತೀಮೋಕ್ಷಕರೀ ಚ ಸಾಹಮ್ ||
ದುಷ್ಪಾಶ್ರಿತಾನುಹಮನಾಶಯಮೇವ ಲಬ್ಧಾ-
ಮಿತ್ಯೇವ ವಕ್ತಿ ತನಯಾ ಮಮ ಸಮ್ಪ್ರವಿಷ್ಟಾ |
ತಾಕ್ಷ್ಯಧ್ವಜೀನ ಹರಿಣಾ ಖಲು ! ಕಿಂ ವದೇಯಂ
ವೇಷಾನಿಹಾದ್ಯ ಭುವಿ ವೋ ಬತ ! ಮೇ ಲತಾಂಗ್ಯಾಃ ? ||

ತಾ|| ನಾನು ಕರ್ಮದೋಷ ರಹಿತನೆಂದೂ, ನಾನೇ ಸರ್ವಕರ್ಮ ಸ್ವರೂಪನೆಂದೂ, ದುಷ್ಕರ್ಮರಾಶಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದವನು ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಸರ್ವ ಕರ್ಮನಾಶಕನೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯನಾದ ರಾವಣನ ಲಂಕಾವುರಿಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದವನು ನಾನೇ ಎಂದೂ—ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಗರುಡವಾಹನನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿ ಇರಬಹುದಷ್ಟೆ ! ಈ ಲೋಕವಾಸಿಗಳಾದ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಈ ಲತಾಂಗಿಯ ಅದ್ಭುತವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಎನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(೧೦) ಕೋಲಜ್ಞೌಳ್ ಶುವರ್ಕ್ಕಮುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೋಲಮಿನ್ನುರಕಮುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೋಲನ್ತಿಕ್ಕಡ್ ಮೋಕ್ಕಮುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೋಲಜ್ಞೌಳುಯಿರಕಳುಮ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೋಲಜ್ಞೌಳ್ ತನಿಮುದಲ್ ಯಾನೇ ಯೆನ್ನುಮ್,
 ಕೋಲಜ್ಞೌಳ್ ಮುಕಿಲ್ವಣ್ಣನೇಱಕ್ಕೊಲೋ,
 ಕೋಲಜ್ಞೌಳುಲಕತ್ತೀರ್ಕ್ಕೇ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇ,
 ಕೋಲನ್ತಿಕ್ಕಡ್ ಕೋದೈ ಯೆಕ್ಕೂನ್ದಲುಕ್ಕೇ.

ಪ್ರ|| ಕೋಲಮ್ ಕೋಳ್-ಭೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳ, ಶುವರ್ಕ್ಕಮುಮ್-ಸ್ವರ್ಗವೂ,
 ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕೋಲಮ್ ಇಲ್-ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯವಿಲ್ಲದ,
 ನರಕಮುಮ್-ನರಕವೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಕೋಲಮ್
 ತಿಕ್ಕು-ನಿರತಿಶಯಾನನ್ನರೂಪ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಮೋಕ್ಕಮುಮ್-
 ಮೋಕ್ಷವೂ, ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ; ಕೋಲಮ್ ಕೋಳ್-ಈ
 ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ, ಉಯಿರಕಳುಮ್-ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ, ಯಾನೇ
 ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕೋಲಮ್ ಕೋಳ್-ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ
 ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುವ, ತನಿಮುದಲ್-ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಕಾರಣವಸ್ತುವೂ,
 ಯಾನೇ ಎನ್ನುಮ್-ನಾನೇ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ, ಕೋಲಮ್ ಕೋಳ್-ದಿವ್ಯರೂಪಧರ
 ನಾದ, ಮುಕಿಲ್ವಣ್ಣ-ಮೇಘದ ವರ್ಣವುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಎಱಕ್ಕೊಲೋ!-
 ಅವೇಶಿಸಿ ಇಲಬಹುದೋ!, ಕೋಲಮ್ ಕೋಳ್-ಅತ್ಯಂತ ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳ,
 ಉಲಕತ್ತೀರ್ಕ್ಕು-ಈ ಲೋಕವಾಸಿಗಳಾದ ನಿಮಗೆ, ಕೋಲಮ್ ತಿಕ್ಕು-ಸೌಂದರ್ಯ
 ಭರಿತವಾದ, ಕೋದೈ-ಮಾಲೆಯುಳ್ಳ, ಎಱ ಕೂನ್ದಲುಕ್ಕು-ಕೇಳಸಾಶವುಳ್ಳ ಈ
 ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ, ಎಱ ಶೋಲ್ಲುಕ್ಕೇ-ಎನು ಉಂಟಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಿ ?

(ಸು-ಗಾ-ರ ||)—

ಭೋಗ್ಯಂ ಸ್ವಯಂ ದಿವಿಷದಾಂ ಪದಮಸ್ಯಹಂ ಹಿ

ಕ್ಲೇಶಾಸ್ಪದಂ ಚ ನರಕಂ ತ್ವಹಮೇವ ಚಾಸ್ಮಿ |

ಮೋಕ್ಷೋಽಪ್ಯನಂತಸುಖದ್ವೈಪರಮೋಽಹಮೇವ

ಸ್ವಾಂಶೈರಹಂ ಹಿ ಸಕಲಾ ಅಪಿ ಜೀವನರ್ಗಾಃ ||

ಸರ್ವಸ್ಯ ಮೂಲಮಪಿ ಚಾಸ್ಮ್ಯಹಮೇವ ಚಾದ್ಯಂ

ತ್ವಿತ್ಯೇವ ವಕ್ತಿ ತನಯಾ ಮನು ಸಮ್ಪ್ರವಿಷ್ಟಾ |

ದಿವ್ಯಾನ್ಮುದಾಭವಪುಷಾ ಹರಿಣಾ ಕಿಲಾಹಂ

ಕಿಂ ಮೋಽದ್ಯ ವಚ್ಚಿ ತನಯಾಂ ಪ್ರತಿ ಮೇ ಸುಕೇಶೀನು? ||

ತಾ|| ಭೋಗಸ್ಥಾನವಾದ ಸ್ವರ್ಗವೂ, ಕ್ಲೇಶಾಸ್ಪದವಾದ ನರಕವೂ, ಅನಂತ ಸುಖಾಸ್ಪದವಾದ ಮೋಕ್ಷವೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಸಕಲ ಜೀವನರ್ಗಗಳೂ ನಾನೇ ಎಂದೂ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲಕಾರಣವು ನಾನೇ ಎಂದೂ—ಈ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಇವಳನ್ನು ಆವೇಶಿಸಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಸುಕೇಶಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಏನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು?

(೧೧) ಕೂನ್ದಲ ಮೂರ್ ಮುಷ್ಠೈಕ್ಕುಮ್ ಮಣ್ಣಿಡನ್ನೈಕ್ಕುಮ್,

ಕುಲವಾಯುರ್ ಕೋಱುನ್ದುಕ್ಕುಮ್ ಕೇಳ್ವಕ್ ತನ್ನೈ,

ವಾಯ್‌ನ್ದ ಪ್ಪೊದಿಪಳನಾಡ್ ಮೆನ್ನುಕುರುಕೂರ್

ಚ್ಚಡಕೋಪಕ್ ಕುಡ್‌ಶೈವಲ್ ಶೆಯ್ದು,

ಆಯ್‌ನ್ದ ತಮಿಱ್‌ಮಾಲ್ಯೈ ಯಾಯಿರತ್ತು

ಳಿವೈಯುಮೊರುಪತ್ತುಮ್ ವಲ್ಲಾರ್, ಉಲಕಿಲ್

ಏಯ್‌ನ್ದ ಪೆರುಮ್ ಶೆಲ್ವತ್ತರಾಯ್,

ತಿರುಮಾಲಡಿಯಾರ್‌ಕಳ್ಳೈ ಪ್ಪೂತಿಕ್ಕ ನೋಡ್‌ಮಾರ್‌ಕಳ್ಳೇ.

ಪ್ರ|| ಕೂನ್ದಲ್-ದಿವ್ಯ ಕೇಶಗಳುಳ್ಳ, ಮಲರಾಮಜ್ಞಕ್ಕುಮ್-ಪದ್ಮೋದ್ಭವೆ
ಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೂ, ಮಣಾಮಡನ್ನೆಕ್ಕುಮ್-ಭೂದೇವಿಗೂ, ಕುಲಕರ್ಣಿ
- ಸತ್ಪುಲಸ್ತಸೂತರಾದ ಗೋಪಾಲಕರಿಗೆ, ಕೊನ್ನುಕ್ಕುಮ್ - ತಿಲಕಪ್ರಾಯ
ಯಾದ ನೀಳಾದೇವಿಗೂ, ಕೇಳ್ದ ತನ್ನೆ - ಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭನಾದ ಸರೋತ್ಪರನನ್ನು
ಕುರಿತು, ವಾಯ್-ಅತ್ಯಂತ ಭಾವನಾತಿಶಯವುಳ್ಳ, ಮುದುವಳನಾಡ-ಮುದಿ
ನಾಡಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ, ಮನ್ನು ಕುರ ಕೂರ್-ಸುಸ್ಥಿರವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾ
ಹಕರಾದ, ಶಡಕೋಪ-ನಮ್ಮಾಪ್ಪರು, ಕುಂಠೆವಲ್-ಅಂತರಂಗವೃತ್ತಿಯಾಗಿ,
ಶೆಯ್ದ-ರಚಿಸಿರುವ, ಆಯ್-ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಆರಿಸಿಹೇಳಿದ, ತಮ್ಮಮಾಲ್ಯೆ-ದ್ರಾವಿಡ
ಪ್ರಬಂಧಮಾಲೆಯಾದ, ಆಯಿರತ್ತುಳ್ - ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಾವಳಿಯಲ್ಲಿ, ಇವೈಯುಮ್
ಒರುವತ್ತುಮ್ ವಲ್ಲಾರ್-ಈ ಒಂದು ದಶಕವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು, ಉಲಕಿಲ್-ಲೋಕ
ದಲ್ಲಿ, ಏಯ್-ನನ್ನೆವರುಮ್ ಶಿಲ್ಪತರಾಯ್-ಶ್ಲಘ್ಯನಾದ ಮಹಾಸಮ್ಮತ್ತುಳ್ಳವರಾಗಿ
(ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಶ್ರೀ ವಿಶಿಷ್ಟರಾಗಿ), ತಿರುಮಾಲ್ ಅಡಿಯಾರ್ ಕಳೈ-ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯ
ಭಕ್ತರನ್ನು, ಪೂಶಿಕೈ-ಆರಾಧಿಸಲು, ನೋಱಾರ್ ಕಳೇ-ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳವರು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಲಕ್ಷ್ಮಾಃ ಪ್ರಿಯಂ ಚ ಪತಿಮಚ್ಯುತಮತ್ರ ಭೂಮ್ಯಾಃ
ನೀಳಾಪ್ರಿಯಂ ಚ ಹರಿಮೇವ ಹೃದಿ ಪ್ರಪದ್ಯ |
ಸ್ತೋತುಂ ಶರಾರತನೋತ್ಕುರುಕಾಪುರೇಶೋ
ದಿವ್ಯಾಂ ಸಹಸ್ರಶುಭಪದ್ಯತತಿಂ ಹಿ ಹೃದ್ಯಾಮ್ ||
ತತ್ರಾಂತರಜ್ಞಹರಿಕಿಂಕರವೃತ್ತಿಬೋಧಿ
ಶ್ರೇಯಃ ಪಠಂತಿ ಭುವಿ ಯೇ ದಶಕಂ ತ್ವಿದಂ ತೇ |
ಲೋಕೇತೃ ಭಾಗ್ಯಮಪಿ ಭೋಗ್ಯತಮಂ ಪ್ರಪನ್ನಾ -
ಶ್ಚೀತಸ್ಯ ಭಕ್ತನಿವಹಾನಪಿ ಪೂಜಯಂತಿ ||

ತಾ|| ಶ್ರೀದೇವಿಗೂ ಭೂದೇವಿಗೂ ನೀಳಾದೇವಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭನಾದ
ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು, ತಿರುಮುದುವಳನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾ
ಹಕರಾದ ಶ್ರೀ ಶರಾರಮುನಿವರರು ಅಂತರಂಗ (ವಾಚಿಕ) ಕೈಂಕರ್ಯರೂಪವಾಗಿ
ರಚಿಸಿ ಇರುವ ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಮಾಲೆಯಾದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಾವಳಿಯೊಳು, ಈ
ದಶಕವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೈಶ್ವರ್ಯ ಸಮ್ಮನ್ನರಾಗಿ, ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯ
ಭಕ್ತರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಮಹಾಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗುವರು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ)—

ಶೋಕಂ ಚ ತಂ ಪರಿಜಹೀಷುರಿನಾಮಿಲಾನಾಂ
ಸರ್ಗಾದಿಕರ್ತುರಮಕಾರರವೇನ ಶೌರೇಃ |
ತಸ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿರಖಿಲಾ ಚರಿತಾ ಮಯೇತಿ
ತದ್ಭಾವಭಾವಿತಮನಾ ಮುನಿರಾಹ ಷಷ್ಠೇ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ)—

ಸೃಷ್ಟೃತ್ವಾದ್ಯೈರ್ಜಗತ್ಪ್ರಾಕಲವಿಭಕಲಾವರ್ತಕತ್ವೇನ ಭೂತಾ-
ನ್ತರ್ಯಾಮಿತ್ವೇನ ಕೃತ್ಯುಧರಣರತಯಾ ಭೂಭಗಾಪಾಕೃತೇಕ್ಷ್ಮ |
ಶೈಲೇನೋದ್ಧಾರಣಾದ್ಯೈಸ್ಸೃಜನಹಿತತಯಾ ಬ್ರಹ್ಮರುಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯಭಾವಾ-
ದ್ವುಷ್ಯರೋಮೂಲನಾದ್ಯೈಃ ಪ್ರಭುರನಿತಮಹಮ್ಮದ್ಭೋಧೋ
ಽನ್ಯಭಾವಿ ||

(ಈ ಷಷ್ಠದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ) —

ಈ ಆರನೆಯದಶಕದಲ್ಲಿ— ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ನಾಯಿ, ಕಾವಸ್ಥೆಯಂ
ಪಡೆದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಆವಿಷ್ಟೆಯಾದ ಆ ನಾಯಕಿಯು ತಾನೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ
ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದುದಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ರಿತಿ-ಲಯಾದಿಗಳನ್ನೂ
ಅನತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಅತಿಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಾನೇ ಮಾಡಿದ
ದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆಂದು ಇವಳ ತಾಯಿಯು ಲೋಕದ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ
ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಃ

ಪಂಚಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ಸಪ್ತಮದಶಕ.

(ನೋಡ್ ಹುಮೋನ್ವಿಲೇಕ್—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಣಮುನಿವರರು ಶ್ರೀವರಮುನಿಗಲನಗರವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ವಾದ ತೋತಾದ್ರಿ—ವಾನಮಾಮಲೈ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ವಾಮಿಯ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಪಾರವಶ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ)

(೧) ನೋಡ್ ಹುಮೋನ್ವಿಲೇಕ್ ನುಣ್ಣು ಅನಿಲೇನಾಕಿಲು-

ಮಿನಿಯುನ್ಮೈವಿಚ್ಚು ಒಪ್ಪಮ್

ಅಹ್ ಹುಕಿಚ್ಚಿ ನಿಲೇನರವಿನಣೈ ಯಮ್ನಾನೇ,

ಶೇಹ್ ಹುತ್ತಾಮರೈ ಚೆನ್ನೆಲೂಡು ಮಲರ್

ತಿರಿವರಮುನಿಗಲನಕರ್

ವೀಹ್ ಹಿರುನ್ದ ವೆನ್ನಾಯುನಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕೈಯಲ್ಲೇನಬ್ಬೇ.

ಪ್ರ|| ನೋಡ್ ಹು - ಅನುಷ್ಠಿತವಾದ (ಆಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ), ನೋನ್ಮು - ಕರ್ಮ
ಯೋಗವು (ವ್ರತವು), ಇಲೇಕ್-ಉಳ್ಳವನಾಗಿ (ನಾನು) ಇಲ್ಲ. ನುಣ್-ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ವಾದ, ಅಚ್ಚಿವು - ಜ್ಞಾನಯೋಗವೂ, ಇಲೇಕ್-ಉಳ್ಳವನಾಗಿಲ್ಲ. ಅಕಿಲುಮ್-
ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇನಿ - ಇನ್ನುಮೇಲೆ (ನಿನ್ನ ಗುಣಾನುಭವವು ಉಂಟಾದಮೇಲೆ),
ಉನ್ಮೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ವಿಟ್ಟು-ಬಿಟ್ಟು, ಒಪ್ಪಮ್-ಒಂದುಕ್ಷಣವೂ, ಅಹ್ ಹುಕಿಚ್ಚಿ ನಿಲೇ
- ಇರಲು ಸಹಿಸಲಾರೆನು ಅರವು ಅಣೈ - ಶೇಷಶಾಯಿಯಾದ, ಅಮ್ನಾನೇ -
ಸ್ವಾಮಿಯೇ !, ಶೇಹ್ ಹುತ್ತಾಮರೈ - ಪಂಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ತಾವರೆಯು,
ಶೆನ್ನೆಲೂಡು - ಕೆಂಪುಬತ್ತದ ಪೈರಿನೊಡನೆ, ಮಲರ್-ವಿಕಸಿತವಾಗಿ ರಮ್ಯವಾದ,
ತಿರಿವರಮುನಿಗಲನಕರ್ - ಶ್ರೀವರಮಂಗಲನಗರದಲ್ಲಿ, ವೀಹ್ ಹಿರುನ್ದ-ಬಿಜಯ
ಮಾಡಿ ಇರುವ, ಎನ್ನಾಯ್-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ !, ಅಬ್ಬು-ಅಲ್ಲಿ, ಉನಕ್ಕು-ನಿನಗೆ,
ಮಿಕ್ಕೈ-(ರಕ್ಷಿಸಲು ಅಶಕ್ತನಾಗಿ) ಬಹಿರ್ಭೂತನಾದವನಾಗಿ, ಅಲ್ಲೇ-ನಾನು ಇಲ್ಲ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನಾಹಂ ಕರ್ತೃವಿದಾಂ ವರೋ ನ ಚ ಹರೇ ! ಶ್ರೀಜ್ಞಾನಯೋಗಾನ್ವಿತೋ
ವಿಷ್ಣೋ ! ತ್ವದ್ವಿರಹಂ ತಥಾಽಪಿ ನ ಸಹೇ ಜಾತು ಸ್ವಯಂ ಶ್ರೀಪತೇ ||
ಸ್ವಾಮಿ ! ಶೇಷಶಯ ! ಪ್ರಕಾಶಿತತನೋ ! ಶ್ರೀಪಜ್ಞಾಪ್ರೀತಿಭಿ-
ರ್ದೀಪ್ರೇ ಶ್ರೀವರಮಜ್ಜಲಾಹ್ವಯಪುರೇ ! ನೈವಾಸ್ತಿ ತೇಽಹಂ ಬಹಿಃ ||

ತಾ|| ನಾನು ಕರ್ಮಯೋಗವನ್ನೂ ಆಚರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನಯೋಗವನ್ನೂ
ಆಶ್ರಯಿಸಲಿಲ್ಲ; ಆದಾಗ್ಯೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಇರಲಾರೆನು.
ಶೇಷಶಾಯಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಪಂಕಜಪ್ರೀತ್ಯಾದಿ ಸಸ್ಯಭರಿತವಾದ ಶ್ರೀ ವರ
ಮಂಗಲನಗರದಲ್ಲಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನ
ರಕ್ಷ್ಯಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವನೇ ಹೊರತು ಬಹಿರ್ಭೂತನಲ್ಲ.

(೨) ಅಬ್ಬುಹ್ ಶೇನಲ್ಲೇನಿಬ್ಬುಹ್ ಶೇನಲ್ಲೇನುನ್ನೈ ಕ್ಕಾಣುಮವಾವಿಲ್
ವೀಡ್ನು, ನಾಕ್

ಎಬ್ಬುಹ್ ಶೇನುಮಲ್ಲೇನಿಲಬ್ಬೈ ಶೇಹ್ ವವ್ಮಾನೇ,
ತಿಬ್ಬಳ್ ಶೇರ್ ಮಣಿಮಾಡನೀಡು ತೀವರಮಬ್ಬಿಲನಕರುತ್ತೈ,
ಶಬ್ಬುಶಕ್ಕರತ್ತಾಯ್ ತಮಿಯೇನುಕ್ಕರುಳಾಯೇ.

ಪ್ರ|| ಅಬ್ಬುಹ್ ಶೇ ಅಲ್ಲೇ - ನೀನು ಇರುವ ಪ್ರಾಪ್ಯಸ್ಥಲವನ್ನು ನಾನು
ಸೇರಿದವನಲ್ಲ; ಇಬ್ಬುಹ್ ಶೇ ಅಲ್ಲೇ - ಈ ನನ್ನ (ಇದ್ದ) ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವವನೂ
ಅಲ್ಲ ಉನ್ನೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ಕಾಣುಮ್-ನೋಡಬೇಕೆಂಬ, ಅವಾವಿಲ್-ಆಶೆಯಿಲ್ಲ,
ವೀಡ್ನು - ಮಗ್ನನಾಗಿ, ನಾಕ್-ನಾನು, ಎಬ್ಬುಹ್ ಶೇನುಮ್ ಅಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಿ ಇರುವ
ವನಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲಬ್ಬೈ ಶೇಹ್-ಲಂಕೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ, ಅವ್ಮಾನೇ-
ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ತಿಬ್ಬಳ್ ಶೇರ್ - ಚಂದ್ರನೊಡನೆ ಸೇರುವ, ಮಣಿಮಾಡ ನೀಡು-
ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳಿಂದ ಭರಿತವಾದ, ತೀವರಮಬ್ಬಿಲನಕರ್ - ಶ್ರೀ
ವರಮಬ್ಬಿಲನಗರದಲ್ಲಿ, ಉತ್ತೈ-ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ಶಬ್ಬುಶಕ್ಕರತ್ತಾಯ್-ಶಂಖ
ಜಕ್ರಧಾರಿಯೇ !, ತಮಿಯೇನುಕ್ಕು-ಅನನ್ಯಶರಣನಾದ ನನಗೆ, ಅರುಳಾಯ್-
ಕೃಪೆಮಾಡು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||) —

ನಾಹಂ ತತ್ರ ಭವಾಮಿ! ನಾತ್ರ ಚ ಭವಾಮ್ಯಾಶಾವಶೋಽಹಂ ತವ
ಪ್ರಾಪ್ತೈಃ ನೈವ ಭವಾಮಿ ಕುತ್ರಚಿದಪಿ ಶ್ರೀಮತ್! ಹರೇ! ಮೇ ಪ್ರಭೋ!
ಲಜ್ಯಾಧ್ವಂಸಕ! ಚಂದ್ರಸಂಸ್ಥಮಣಿಸೌಧಾವಳ್ಳುಪೇತೇ ವರ್ಷ !
ದಿವ್ಯೇ ಶ್ರೀವರಮಜ್ಜಲಾಹ್ವಯಪುರೇ ಚಕ್ರೇ! ಪ್ರಸನ್ನೋ ಭವ ||

ತಾ|| ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಾನವಾದ ಪ್ರಾಪ್ತಭೂಮಿಯನ್ನೂ ನಾನು ಸೇರಿದವನಲ್ಲ;
ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ಥಾನವಾದ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವವನೂ ಅಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣ
ಬೇಕೆಂಬ ಆಶಾಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ, ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಇರುವವನಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ.
ಲಂಕಾಧ್ವಂಸಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಚಂದ್ರಸಂಗಿ ಮಣಿ ಸೌಧೋಪೇತವಾದ
ಶ್ರೀ ವರಮಜ್ಜಲನಗರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ಶಂಖಚಕ್ರಧರನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ!
ಅನನ್ಯಶರಣನಾದ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಕೃಪೆಮಾಡು.

(೩) ಕರುಳಪ್ಪುಳ್ಳೊಡಿ ಶಕ್ತರಪ್ಪಡೈ ವಾನನಾಡ

ವೆಬ್ಬಿಕ್ಕಾರ್ ಮುಕಿಲ್ ವಣ್ಣಾ,

ಪೊರುಳಲ್ಲಾದ ವೆನ್ನೈ ಪೊರುಳಾಕ್ಕಿ ಯಡಿಮೈ ಕೊಣ್ಡಾಯ್,

ತೆರುಳಕೊಳ್ ನಾನ್ಮತ್ತೈವಲ್ಲವರ್ ಪಲರ್ ವಾಳ್

ಶಿರಿವರಮಜ್ಜಲನಕರ್ಕ್ಕು,

ಅರುಳಶೆಯ್ದ ಜ್ಞಾನಾನ್ದಾಯತಿಯೇನೊರು ಕೈಮ್ಮಾತೆ.

ಪ್ರ|| ಕರುಳ-ಗರುಡನೆಂಬ, ಪುಳ-ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು, ಕೊಡಿ-ಧ್ವಜವಾಗಿ ಉಳ್ಳ,
ಶಕ್ತರಪ್ಪಡೈ-ಚಕ್ರಾಯುಧಧಾರಿಯಾದ, ವಾನನಾಡ-ಪರಮಪದಸ್ಥಾನನಿರ್ವಾಹಕ
ನಾದ, ಎ ಕಾರ್ ಮುಕಿಲ್ ವಣ್ಣಾ-ನನ್ನ ನೀಲಮೇಘವರ್ಣನೇ!, ಪೊರುಳಲ್ಲಾದ
-ಅಸತ್ಪ್ರಾಯನಾದ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಪೊರುಳ ಅಕ್ಕಿ - ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು
ವಂತೆ ಮಾಡಿ (ಗಣ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ), ಯಡಿಮೈಕೊಣ್ಡಾಯ್ - ನನ್ನ (ವಾಚಕ).
ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೀಯೆ. ತೆರುಳಕೊಳ್-ಜ್ಞಾನಾತಿಶಯವುಳ್ಳ,
ನಾನ್ಮತ್ತೈ-ನಾಲ್ಕುವೇದಗಳನ್ನೂ, ವಲ್ಲವರ್ - ಬಲ್ಲವರು, ಪಲರ್ - ಅನೇಕರು,
ವಾಳ್-ಬಾಳುವ, ಶಿರಿವರಮಜ್ಜಲನಕರ್ಕ್ಕು-ಶ್ರೀವರಮಜ್ಜಲನಗರಕ್ಕೆ, ಅರುಳ
ಶೆಯ್ದ-ಕೃಪೆಮಾಡಿ, ಅಜ್ಜು ಇರುನ್ದಾಯ್ - ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿ ಇರುವವನೇ!,
ಒರು ಕೈಮ್ಮಾತು-ಒಂದು ಸಾಧನವನ್ನೂ (ಕೃತಜ್ಞತಾಸೂಚಕವಾದ ಪ್ರತ್ಯುಪ
ಕಾರವನ್ನೂ), ಅತ್ತಿಯೇ-ನಾನು ತಿಳಿದದ್ದನಲ್ಲ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯಧ್ವಜ ! ಚಕ್ರಭೃಚ್ಛ ! ಪರಮಪ್ರೋಮೋತ್ತರ ! ಶ್ರೀಧರ
ಸ್ವಂ ನೀಲಾಮ್ಬುದಸನ್ನಿಭೋಽಸಿ ! ಕೃತವಾಃ ಸಂತಂ ಹ್ಯಸಂತಂ ತು
ಮಾಮ್

ಕೃಜ್ಜರೈಃ ಪರಿಗೃಹ್ಯ ಮೇ ವಿಜಯಸೇ ದಿವ್ಯೇ ಚತುರ್ವೇದವಿ-
ದ್ವಾಸೇ ಶ್ರೀನರಮಜ್ಜಲಾಹ್ವಯವುರೇ ! ನಾಹಂ ಕೃತಜ್ಞಸ್ತಸ್ಯಯಿ ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಗರುಡಧ್ವಜನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಚಕ್ರಪಾಣಿಯೇ ! ಪರಮಪದ
ನಾಥನೇ ! ನೀಲಮೇಘವರ್ಣನೇ ! ಅಸತ್ಪ್ರಾಯನಾದ ನನ್ನನ್ನೂ ಕೂಡ
ಒಂದು (ಗಣ್ಯವಾದ) ವಸ್ತುವೆನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ (ವಾಚಿಕೆ) ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು
ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಇರುತ್ತೀಯೆ. ಜ್ಞಾನಾತಿಶಯವುಳ್ಳ ಚತುರ್ವೇದ ವಿದ್ವರೈರು
ಅನೇಕರು ಬಾಳುವ ಶ್ರೀ ವರಮಬ್ಬಲನಗರದಲ್ಲಿ ಕೃತೆಯಿಂದ ವಾಸಮಾಡಿ ಇರುವ
ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ನಾನು (ಅಕಿಂಚನನಾದುದರಿಂದ) ಒಂದು ಸಾಧನವನ್ನೂ ಪಡೆದ
ವನಲ್ಲ. ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನೂ ತಿಳಿದವನಲ್ಲ. (ನೀನೇ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ
ಬೇಕೆಂದು ಭಾವವು)

(೪) ಮಾಝಶೇರ್-ಪಡೈ ನೂಹ್ನುವರ್ ಮುಹ್ನಿ

ಪೋರೈವರ್ ಕ್ಕಾಯಪ್ಪು ಮಾಯಪ್ಪೋರ್ ಪಣ್ಣಿ,
ನೀಱುಶೆಯ್ದ ವೆನ್ನಾಯ್ ನಿಲಜ್ಜಿಣ್ಣವವ್ವಾನೇ,
ತೇಱುಞ್ಞಾನತ್ತರ್ ವೇದವೇಳ್ವಿಯತ್ತಾ ಚ್ಚಿ ರೀವರಮಬ್ಬಲನಕರ್,
ಏತಿ ವೀಹ್ನುರುನ್ನಾಯುನ್ನೈ ಯೆಜ್ಜಿಯ್ದ ಕ್ಕಾವುವನೇ.

ಪ್ರ|| ಮಾಝಶೇರ್-ಶತ್ರುಗಳಾಗಿ ಸಂಘೀಭೂತರಾದ, ಪಡೈ-ಸೈನ್ಯವುಳ್ಳ,
ನೂಹ್ನುವರ್ - ನೂರುಮಂದಿ ಕೌರವರು, ಮಬ್ಬಿ-ನಾಶಹೊಂದುವಂತೆ, ಓರ್-
ಅದ್ವಿತೀಯಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ, ಐವರ್ ಕ್ಕು ಆಯ್ - ಐದುಮಂದಿ ಪಾಂಡು ವರಿಗೆ
ಸಹಾಯಭೂತನಾಗಿ, ಅನು-ಆಗ (ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ), ಮಾಯಪ್ಪೋರ್ ಪಣ್ಣಿ-
ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಡೆಸಿ, ನೀಱುಶೆಯ್ದ - (ಸಮಸ್ತ ಸೇನೆಯನ್ನೂ)
ಛೇದಿಸಿದ, ಎನ್ನಾಯ್-ನನ್ನ ಮಹೋಪಕಾರಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ !,
ನಿಲಮ್ ಕೀಣ್ಣ-(ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಇದ್ದ) ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಎತ್ತಿದ,
ಅಮ್ಬಾನೇ-ಸ್ವಾಮಿಯೇ !, ತೇಱುಞ್ಞಾನತ್ತರ್ - ನಿರ್ಮಲಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರ, ವೇದ

ವೇಳ್ವ-ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಗಳು, ಅಹಾ-ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯುವ, ಶಿರೀವರಮುಜ್ಜಲನ ಕರ್-ಶ್ರೀವರಮುಜ್ಜಲನಗರದಲ್ಲಿ, ಏತಿ-(ದಿವ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು) ಹತ್ತಿ, ವೀಕ್ಷಿಸಿ-ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಇರುನ್ನಾದ್ಯ - ಇರುವವನೇ !, ಉನ್ನೈವ-ನಿನ್ನನ್ನ, ಎದ್ದು-ಎಲ್ಲಿ, ಎಯ್-ಹೊಂದಲು, ಕೂವುವೆ-ಕೂಗುತ್ತಿದೇನೋ !

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸಜ್ಜಾಭೂತಶತಾರಿಸೈನ್ಯಮುಫನಸ್ತ್ವಂ ಪಾಣ್ಡವಾ ಪಜ್ಞಾ ತಾ
ನಾಯಾಯೋಧನಕೃತ್ ಪ್ರಸಾಲ್ಯ ಚ ರಿಪುಃ ಧೂಳೀಕೃತಾಂಶ್ಚಾಕರೋ |
ಸ್ವಾಮಿ ! ಭೂಮಿಸಮುದ್ಯುತಿಂ ಚ ಕೃತವಾಂಸ್ತ್ವಂ ವೈದಿಕಾರಾಧಿತೋ
ದಿವ್ಯೇ ಶ್ರೀವರಮುಜ್ಜಲಾಹ್ವಯಪುರೇ ಭಾಸಿ ! ಕ್ವ ವಾ ತ್ವಾಂ ಭಜೇ ? ||

ತಾ|| ಸಂಘೀಭೂತವಾದ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವುಳ್ಳ ನೂರುಮಂದಿ ಕೌರವರೂ ಸಾಕ ಹೊಂದುವಂತೆ, ಐದುಮಂದಿ ಪಾಣ್ಡವರಿಗೆ ಸಹಾಯಭೂತನಾಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧೂಳಿಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ವರಾಹ ರೂಪಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದವನೇ ! ನಿರ್ಮಲಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರು ಆಚರಿಸುವ ವೈದಿಕಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಕೂಡಿ ಇರುವ ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಲನಗರದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿರುವವನೇ ! ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಹೊಂದಲು ನಾನು ಹೀಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತೇನೋ ?

(೫) ಎಯ್ ಕೂವುವಲಾವದೇ ಯೆನಕ್ಕೆವ್ವ

ದೇವೈತ್ತುಳಾಯುವಾಯ್ ನಿಪ್ಪ,

ಕೈತವಜ್ಜಳ್ ಶೆಯ್ಯುಮ್ ಕರುಮೇನಿ ಯಮ್ತಾನೇ,

ಶೆಯ್ದವೇಳ್ವಿಯರ್ ಮೈಯತ್ತೇವರತಾ ಚ್ಚಿರೀವರಮುಜ್ಜಲನಕರ್,

ಕೈತೋಽ ವಿರುನ್ನಾದ್ಯದು ನಾನುಮ್ ಕಣ್ಣೇನೇ.

ಪ್ರ|| ಎನಕ್ಕು ನನಗೆ, ಎಯ್-ಸಾಧನವಾಗಿ ಹೊಂದಲು, ಕೂವುವಲ್-ಅನೇಕ್ಷಿಸಿ ಕೂಗೋಣವು, ಅವದೇ - ಉಚಿತವೋ ? ; ಎವ್ವ - ಯಾವ ಯಾವ ವಿಧವಾದ, ದೇವೈತ್ತುಳ್-ಅಸುರವರ್ಗಗಳಲ್ಲೂ, ಆಯುಮಾಯ್ - ಅವೇಶದಿಂದ ನೀನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನಿನ್ನು-ನಿಂತು, ಕೈತವಜ್ಜಳ್-ಕೃತ್ರಿಮಗಳನ್ನು (ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನು), ಶೆಯ್ಯುಮ್-ಮಾಡುವ, ಕರುಮೇನಿ-ಶ್ಯಾವ್ಯಲವಿಗ್ರಹವುಳ್ಳ, ಅಮ್ತಾನೇ-ಸ್ವಾಮಿಯೇ !, ಶೆಯ್ದವೇಳ್ವಿಯರ್-ಅನುಷ್ಠಿತವಾದ ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಗಳುಳ್ಳ, ವೈಯ

ಶ್ರೀವರ್-ಭೂಸುಧರಾದ ಮಹನೀಯರು, ಅಹ್ಮಾ-ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡುವ, ಶ್ರೀವರಮುಖ್ಯ ಲನಕರ್-ಶ್ರೀವರಮುಖ್ಯ ಲನಗರವೆಲ್ಲಾ, ಕೃತೋ-ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇವಿಸುವಂತೆ, ಇರುನ್ನಾಯ್ - ಬಿಜಯಮಾಡಿ ಇರುತ್ತೀಯೇ ! ನಾನುಮಾ - ನಾನೂ, ಅದು-ಅ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ಕಣ್ಣಿನೇ ಕಂಡೇ ಇದೇನಷ್ಟೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ತ್ವತ್ಪ್ರಾಪ್ತೈ ಕಿಮಹಂ ಚ ಸಾಧನಪರಸ್ಪಾಂ ತ್ವಂ ಹಿ ಮಾಯಾವಿನಾಂ
ಮಧ್ಯೇ ಕೃತ್ರಿಮಚೇಷ್ಟಿತೋಽಮ್ಬುದನಿಭಸ್ವಾಮಿನ್ನಭೂಃ ಖ್ಯಾತಿವಾಕ್ |
ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿ ಕೃತಕೃತ್ಯತಾಮುಪಗತೈಶ್ಚೇವೈ ಚ ದಿವ್ಯೇ ವರ್ಷ
ತೇಷು ಶ್ರೀವರಮುಖ್ಯ ಲಾಹ್ಯಯವುರೇ ! ದೃಷ್ಟಂ ಮಯಾಽಪಿ ಸ್ವಯಮ್ ||

ತಾ|| ನನಗೆ ಸಾಧನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹೀಗೆ ಕೂಗೋಣವು ಉಚಿತವೋ ? ಯಾವಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆಸುರವರ್ಗಗಳಲ್ಲೂ ನೀನೇ ಅವೇಶಿಸಿ ನಾನಾ (ಕೃತ್ರಿಮ) ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವ ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮಲನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ ನೈದಿಕ ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನತತ್ಪರರಾದ ಭೂಸುರರು ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಳಲನಗರವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇವಿಸುವಂತೆ ನೀನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿ ಇರುತ್ತೀಯೆ. ಇದನ್ನು ನಾನೂ ಕಂಡೆನಷ್ಟೆ !

(೬) ಏನಮಾಯಾ ನಿಲಜ್ಜೀರ್ಣ ವೆನ್ನಪ್ಪನೇ ಕಣ್ಣಾ

ಎಷ್ಟುಮೆನ್ನೈ ಯಾಳುಡೈ

ವಾನನಾಯಕನೇ ಮಣಿಮಾಣಿಕ್ಯ ಚ್ಚುಡರೇ,

ತೇನಮಾಮ್ನೋಲಿತಾನ್ ತೀರಿವರಮುಖ್ಯಲತ್ತವರ್ ಕೃತೋವುಪ್ರಾ

ವಾನಮಾಮೈಯೇ ಯಡಿಂಯೇ ತೋ ವನ್ನರುಳೇ.

ಪ್ರ|| ಏನಮಾಯಾ-ವರಾಹವೇಷವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ನಿಲಮಾ ಕೀರ್ಣ-ಭೂಮಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ, ಎ ಅಪ್ಪನೇ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ !, ಕಣ್ಣಾ-ಸರ್ವ ಸುಲಭನಾದ ಕೃಷ್ಣನೇ !, ಎನುಮಾ-ಯಾವಾಗಲೂ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಆಳುಡೈ-ಕಿಂಕರನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ, ವಾನನಾಯಕನೇ - ಪರಮಪದನಾಥನೇ !, ಮಣಿಮಾಣಿಕ್ಯ ಚ್ಚುಡರೇ-(ನೀಲಮಣಿಯಂತೆ) ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳವನೇ, ತೇನ-ಮಧುಸ್ಮದಿಯಾದ, ಮಾಮ್ನೋಲಿ - ಮಾವಿನ ತೋವುಗಳುಳ್ಳ, ತಾನ್-

ಶ್ರಮಹರವಾದ, ಶಿರೀವರಮುಜ್ಗಲತ್ತವರ್-ಶ್ರೀವರಮುಜ್ಗಲನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವರು, ಕೈತೊಳ್ಳು-ಅಂಜಲಿಮಾಡಿ ಸೇವಿಸುವಂತೆ, ಉತ್ಪ್ರಾ-ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವವನೇ !, ವಾನ-ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಅನುಭಾವ್ಯವಾದ, ಮಾಮಲೈಯೇ-ಮಹಾಪರ್ವತದಂತೆ ಸುಸ್ಥಿರನಾದವನೇ (ವಾನಮಾಮಲೈ-ಎಂಬ ಸ್ವಾಮಿಯೇ !) ಅಡಿಯೇ ತೊಳ್ಳು-ನಾನು (ನಿನ್ನನ್ನು) ಸೇವಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ, ವನ್ನು-ಬಂದು, ಅರುಳ್-ಕೃಪೆಮಾಡು.

(ಸ-ಗಾ-ರ || ೨-)

ವಾರಾಹೋ ಧರಣೀಸಮುದ್ಧರಣಕೃತ್ತ್ವಂ ಮೇಽಸಿ ನಾಥೋ ಹರೇ !
ಕೃಷ್ಣ ! ತ್ವಂ ಮಮ ದಾಸ್ಯಮೇತದಖಿಲಂ ಮಾಣಿಕೃವರ್ಣಾವೃಣೋ ||
ಸೂರೀನ್ದ್ರಾಧಿಪ ! ಸದ್ರಸಾಲಮಧುರೇ ಸೇವ್ಯೋಽಸ್ಯಹೋ ! ಶೀತಲೇ
ದಿವ್ಯೇ ಶ್ರೀವರಮುಜ್ಗಲೇ ನಿವಸತಾಂ ! ಮಾಂ ಪಶ್ಯ ದಿವ್ಯಚಲ ! ||

ತಾ|| ವರಾಹರೂಪಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಸರ್ವಸುಲಭನಾದ ಕೃಷ್ಣನೇ ! ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಕಿಂಕರನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪರಮಪದನಾಥನೇ ! ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನೇ ! ಮಧುಸ್ಯಂದಿಯಾದ ಮಾವಿನತೋಪುಗಳುಳ್ಳ ಶ್ರಮಹರವಾದ ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಸೇವ್ಯನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಸೇವ್ಯನಾದ ವಾನಮಾಮಲೈಯೇ ! ನನಗೂ ಸೇವ್ಯನಾಗಿ ಬಂದು ಕೃಪೆಮಾಡು.

(೨) ವನ್ನರುಳಿ ಯೆನ್ನೆಚ್ಚಡೆಚ್ಚೊಡ್ಡ ವಾನವರ್-ಕೊಱ್ಪನ್ನೇ,
ಉಲಕುಕ್ಕೊಕ್ಕರ

ಮುನ್ನೈ ತ್ತಾಯ್ತನ್ನೈಯೇ ಮುಱುವೇಱುಲಕುಮುಣ್ಡಾಯ್,
ಶೆನ್ನೊಡ್ಡಿಲವರ್ ವೇದವೇಳ್ಳಿಯತ್ತಾ ಚ್ಚಿರಿವರಮುಜ್ಗಲನಕರ್,
ಅನ್ನಮಿಲ್ ಪುಕಡ್ಡಾಯಡಿಯೇನೈ ಯಕಡ್ಡಲೇ.

ಪ್ರ|| ವನ್ನರುಳಿ-ಕೃಪೆಯೊಡನೆ ಬಂದು, ಎ-ನನ್ನ, ನೆಚ್ಚು-ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಇಡಮ್ ಕೊಣ್ಡ-ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ, ವಾನವರ್ ಕೊಱ್ಪನ್ನೇ-ನಿತ್ಯ ಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದವನೇ !, ಉಲಕುಕ್ಕು-ಲೋಕಕ್ಕೆ, ಓರಮುನ್ನೈ-ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಪ್ರಥಮಕಾರಣವಸ್ತುವಾದ, ತಾಯ್ತನ್ನೈಯೇ-ತಾಯಿಯೂ ತಂದೆಯೂ ಆದವನೇ, ಮುಱು ಏಱುಲಕುಮುಣ್ಡಾಯ್ - ಸಮಗ್ರವಾದ ಸಪ್ತ

ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಭಕ್ಷಿಸಿದವನೇ, ಶಿಮ್‌ತೊಡ್ಡಿಲವರ್-ಋಜುವಾದ ಕೈಂಕರೈವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ, ವೇದವೇಳ್ವ-ವೈದಿಕಕರ್ಮಗಳು, ಅತ್ತಾ - ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯುವ, ಶಿರೀವರಮಜ್ಜಲನಕರ್ - ಶ್ರೀ ವರಮಜ್ಜಲನಗರದಲ್ಲಿ, ಅನ್ನಮಿಲ್ ಪುಕ್ಕೂಯ್-ಅನಂತ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವುಳ್ಳವನೇ!, ಅಡಿಯೇನೈ-ದಾಸ ಭೂತನಾದ ನನ್ನನ್ನು, ಅಕ್ಕರತ್ತೇಲ್-ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರಬೇಡ (ತೃಪಿಸಬೇಡ).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಆಗತ್ಯಾತ್ರ ಹೃದೀಹ ಮೇ ವಸಸಿ ಭೋ ! ದೇವಾಧಿದೇವಾಚ್ಯುತ !
ಶ್ರೀಶಸ್ತ್ವಂ ಜಗತಾಂ ಪ್ರಸೂರಪಿ ಪಿತಾ ಲೋಕಾಃ ಕಿಲಾಭಕ್ಷಯಃ |
ಸೇವ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಕಿಲ ವೈದಿಕೈಸ್ಸುಚರಿತೈರ್ನಿಸ್ಸೀಮಕೀರ್ತಿಹರೇ !
ದಿವ್ಯೇ ಶ್ರೀವರಮಜ್ಜಲಾಹ್ವಯವುರೇ! ನಾಂ ನ ತ್ಯಜೇರ್ಜಾತು ಚಿತ್ ||

ತಾ|| ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬಂದು ನನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ವಾಸಮಾಡುವ ನಿತ್ಯ ಸೂರಿತ್ತರನೇ! ಲೋಕಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಮೂಲಕಾರಣಭೂತನಾಗಿ ತಾಯಿಯೂ ತಂದೆಯೂ ಆದವನೇ! ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನೂ (ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಭಕ್ಷಿಸಿದವನೇ!, ಕೈಂಕರೈವನ್ನರಾದವರ ವೈದಿಕಕರ್ಮಗಳು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಳನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಅನಂತ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ದಾಸಭೂತನಾದ ನನ್ನನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರಬೇಡ. (ನಿನ್ನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವಂತೆ ಕೃಪೆಮಾಡು)

(೮) ಅಕ್ಕರತ್ತೇ ನೀ ವೈತ್ತ ಮೂಯವಲ್ಲೈಮ್ಪುಲಕ್ಕಳಾಮವೈ
ನನ್ನಪ್ಪಿನನ್, ಅಕ್ಕರತ್ತೇ ಯೆನ್ನೈಯುಮ್ ನೀ ಯರುಮ್ ಶೇರತ್ತೇ
ವೀಡ್ತಿ ಕಣ್ಡಾಯ್, ಪಕಲಕ್ಕದಿರ್ ಮೊಣಿಮಾಡನೀಡು ತಿರಿವರಮಜ್ಜಲಾಹ್ವಯವೇ
ಎಷ್ಟುಮ್, ಪುಕ್ಕೂರಿಯ ವೆನ್ನಾಯ್ ಪುಕ್ಕಿವಾಯ್ ಪಿಳನ್ನಾನೇ.

ಪ್ರ|| ಅಕ್ಕರತ್ತೇ-(ಅನಾಶ್ರಿತರನ್ನು) ದೂರ ಬಿಟ್ಟಿರಲು, ನೀ ವೈತ್ತ - ನೀನು ಉಂಟುಮಾಡಿ, ಮೂಯವಲ್-ಮೂಯಾಮಯವಾಗಿ ಒಲಿಸುವುದು, ಐಮ್ಮುಲಕ್ಕ

ಕಳಾಮವೈ - ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಾದವುಗಳನ್ನು, ನನ್ನ ಅತಿವೃಂದ - ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ಎನ್ನೆಯುಮ್ - (ಹೀಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ) ನನ್ನನ್ನೂ ಕೂಡ, ಅಕೃಹಿ-ದೂರದಲ್ಲಿ ತ್ಯಜಿಸಿ, ನೀ-ನೀನು, ಅರುಂಶೇಹ್ರಿಲ್-ದುಸ್ತರವಾದ (ವಿಷಯ ರೂಪವಾದ) ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ವೀಕ್ಷಾತ್ಮಿಕಣ್ಡಾಯ್-ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ?— (ಎಂದು ಭಯಪಡುತ್ತಾನೆ). ಪಕಲ್‌ಕದಿರ್ - ಉಜ್ಜ್ವಲವಾದ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳ, ಮಣಿಮಾಡ ನೀಡು - ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡ ಉಪರಿಗೆಗಳಿಂದ ಉನ್ನತವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ, ಶಿರೀವರಮದ್ಗೈ - ಶ್ರೀ ವರಮದ್ಗಲನಗರಕ್ಕೆ, ವಾಣಿನೇ-ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಎನುಮ್-ಯಾವಾಗಲೂ, ಪುಕಟ್ಟು ಅರಿಯ-(ಇತರರಿಗೆ) ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅಶಕ್ಯವಾದ, ಎನ್ನಾಯ್-ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ, ಪುಳ್ಳಿನಾಯ್ ಪಿಳನ್ನಾನೇ-ಬಕಾಸುರನ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಸೀಳಿದವನೇ! (ಇಂತಹ ಶಕ್ತನಾದ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದೆ?—ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸಿ-ಗಾ-ರ ||)—

ವಿಶ್ವೇಷಾಯ ಮಮೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಚ ಸೃಜಿ ಪಜ್ಜಾಪಿ ಮಾಯಾಮಯಾ-
ಸ್ಯೇವಂ ಕಿಂ ಕುರುಷೇ ಚ ಮಜ್ಜಯುಷಿ ಕಿಂ ದುಸ್ಸಜ್ಜಮೋಹಾಮ್ಬುಧೌ |
ಭಾಸ್ವಚ್ಛೀಮುಣಿಸೌಧರಾಜಿರುಚಿರೇ ದಿವ್ಯೇ ಸ್ವಯಂ ಭ್ರಾಜಸೇ
ನಾಥ! ಶ್ರೀವೇರಮಜ್ಜಲಾಹ್ವಯವುರೇ ಗುಪ್ತೋ ಬಕಧ್ವಂಸಕಃ ||

ತಾ|| ಅನಾಶ್ರಿತರನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ತ್ಯಜಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಉಂಟು ಮಾಡಿರುವ ಮಾಯಾಮಯನಾದ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದು ಇದೇನೆ. ಹೀಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ನನ್ನನ್ನೂ ಕೂಡ ನೀನು ದೂರದಲ್ಲಿ ತ್ಯಜಿಸಲು ದುಸ್ತರವಾದ ವಿಷಯಾಮ್ಬುಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ? ತೇಜಮಯವಾದ ಮಣಿಖಚಿತ ಪ್ರಾಸಾದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಲನಗರದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಇತರರಿಗೆ ಅಶಕ್ಯವೆಂಬ ಅಶಕ್ಯನಾದ ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ! ಬಕವಕ್ತ್ರದಾರಕನೇ! (ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಕೈ ಬಿಡಬೇಡ—ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ).

(೯) ಪುಳ್ಳಿವಾಯ್‌ಪಿಳನ್ನಾಯ್ ಮರುದಿಡೈಪೋಯಿನಾ
ಯೆರುದೇಡರತ್ತ, ಎಕ್
ಕಳ್ಳಮಾಯವನೇ ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಚ್ಚುಡರೇ,
ತೆಳ್ಳಿಯಾರ್ ತಿರುನಾನ್ಮತ್ತೈಕಳ್‌ವಲ್ಲಾರ್ ಮಲಿತಣ್
ತಿರಿವರಮುಬೈ,
ಉಳ್ಳಿರುನ್ದವೆನ್ನಾಯರುಳಾಯುಯ್ಯಮಾತನಕ್ಕೇ

ಪ್ರ|| ಪುಳ್ಳಿವಾಯ್‌ಪಿಳನ್ನಾಯ್‌-ಬಕಾಸುರವಕ್ರದಾರಕನೇ!, ಮರುದಿಡೈ
ಪೋಯಿನಾಯ್‌ - ಯಮಳಾರ್ಜುನ ಮಧ್ಯಗನೇ! ಏಱು ಎರುದು ಅಡರತ್ತ-
ಸಪ್ತವೃಷಭಗಳನ್ನು ಮರ್ಧನಮಾಡಿದ, ಕಳ್ಳ ಎ ಮಾಯವನೇ-ವಂಚಕನಾದ
ನನ್ನ ಮಾಯಾವಿಯೇ!, ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಚ್ಚುಡರೇ-ನೀಲಮಾಣಿಕ್ಕದಂತೆ ತೇಜ
ಸ್ಸುಳ್ಳವನೇ, ತೆಳ್ಳಿಯಾರ್‌-ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವಳ್ಳವರಾದ, ತಿರುನಾನ್ಮತ್ತೈಕಳ್‌ವಲ್ಲಾರ್‌
-ಶ್ರೀ ಚತುರ್ವೇದವಿದ್ವರ್ಥರು, ಮಲಿ-ವಾಸಮಾಡುವುದರಿಂದ, ತಣ್-ಶ್ರಮಹರ
ವಾದ (ಸಂಸಾರತಾಪಶಾಂತಿಕರವಾದ), ತಿರಿವರಮುಬೈ ಉಳ್‌-ಶ್ರೀ ವರಮುಬ್ಬಲ
ನಗರದ ಒಳಗೆ, ಇರುನ್ದ-ಬಿಜಯಮಾಡಿ ಇರುವ, ಎನ್ನಾಯ್‌-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ,
ಎನಕ್ಕು ನನಗೆ, ಉಯ್ಯುವ್‌ ಅಱು-ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು, ಅರುಳಾಯ್‌
-ಕೃಪೆಮಾಡಿ ತಿಳಿಸು (ಅನುಗ್ರಹಿಸು).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಶ್ರೀಮುಕ್ತ ! ಹೇ ಬಕವಕ್ರದಾರಕ ! ವಿಭೋ ! ದ್ವನ್ನಾರ್ಜುನಧ್ವಂಸಕ !
ಸ್ವಾಮಿ ! ಸಪ್ತವೃಷಪ್ರಭಾಂಕ ! ತವ ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯಾಸ್ತಿ ಮಾಯಿಕ್ ಗುಣಾ |
ದುಜ್ಞೇಯಾನಿಹ ವಿಪ್ರಿತೋಽದ್ಯ ! ಮಹಸಾ ಮಾಣಿಕ್ಯನಿಲೋಽಸ್ಯಹೋ !
ದಿನ್ಯೇ ಶ್ರೀವರಮುಬ್ಬಲೇ ಶ್ರುತಿವಿದಾಂ ವಾಸೇ ! ಕೃಪಾಂ ಮೇ ಕುರು ||

ತಾ|| ಬಕವಕ್ರದಾರಕನೇ! ಯಮಳಾರ್ಜುನಮಧ್ಯಪ್ರವಿಷ್ಟನೇ! ಸಪ್ತ
ವೃಷಪ್ರಭಾಂಕನೇ! ಮಾಯಾಚೀಷ್ಟಿತನಾದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನೀಲ
ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಣನೇ! ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವಳ್ಳ ಚತುರ್ವೇದ ವಿದ್ವರ್ಥರು ನಿತ್ಯವಾಸ
ಮಾಡುವ ತೀತಳವಾದ ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಲನಗರದಲ್ಲಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿ ಇರುವ ನನ್ನ
ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನನಗೆ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಕೃಪೆಮಾಡಿ ತಿಳಿಸು.

(೧೦) ಅಪನಕ್ಕು ನಿತ್ಪಾದಮೇ ಶರಣಾಕ ತ್ತನ್ನೊಡ್ಡಿಸ್ತಾಯ್,
ಉನಕ್ಕೋರಕ್ಕು

ಮೊಟ್ಟು ನಾನೊಪ್ಪಿಲೇನೆದೊವಿಯುಮುನದೇ,

ಶೀಣುಕೊಳ್ ಕರುಮ್ಬುಮ್ ಪೆರುಮ್ ಶೆನ್ನೆಲುಮ್

ಮಲಿತಣ್ ತಿರಿವರಮಜ್ಜಿ,

ನಾಣುಪೊನ್ನೊಡ್ಡಾಯ್ ಮುಡಿಯಾಯ್ ತೆಯ್ಯನಾಯಕನೇ.

ಪ್ರ|| ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ಅಣು-ಉಜ್ಜೀವನ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು, ನಿತ್ಪಾದಮೇ ಶರಣಾಕ-ನಿನ್ನ ಚರಣವೇ ಶರಣವೆಂದು, ತನ್ನೊಡ್ಡಿಸ್ತಾಯ್ - (ನೀನು) ತನ್ನ ಬಿಟ್ಟು. ಉನಕ್ಕು-ನಿನಗೆ, ಓರ್ಕ್ಕುಮೊಟ್ಟು-ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನೂ, ನಾಣು-ನಾನು, ಒನು ಇಲೇ-ಒಂದನ್ನೂ ಪಡೆದವನಲ್ಲ. ಎನದು ಅವಿಯುಷ್-ನನ್ನ ಆತ್ಮತತ್ವವೂ, ಉನದೇ - ನಿನ್ನದೇ ಆಗಿದೆ. ಶೀಣುಕೊಳ್-ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ, ಕರುಮ್ಬುಮ್ ಪೆರುಂ ಶೆನ್ನೆಲುಮ್ - ಕಬ್ಬು, ದಪ್ಪ ಕೆಂಪು ಬತ್ತದ ಪೈರೂ, ಮಲಿ-ತುಂಬಿ, ತಣ್ - ಶ್ರಮಹರವಾದ, ತಿರಿವರಮಜ್ಜಿ - ಶ್ರೀವರ ಮಜ್ಜಿಲಪುರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ, ನಾಣು - ದಿವ್ಯಪರಿಮಳವುಳ್ಳ, ಪೂಮ್ - ರಮಣೀಯವಾದ, ತಣ್ ತುಳುಯ್ - ಶೀತಳವಾದ ತುಲಸೀಮಾಲೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ, ಮುಡಿಯಾಯ್-ಕಿರೀಟವುಳ್ಳವನೇ!, ತೆಯ್ಯನಾಯಕನೇ - ನಿತ್ಯ ಸೂರಿನಾಯಕನೇ! (ಇಂತಹ ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಗೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು?—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ತ್ವತ್ಪಾದಂಮೊಟ್ಟುಮೇವ ಶರಣಂ ಕೃತ್ವಾಽಪಿ ಮೇ ರಕ್ಷಕ-

ಸ್ತೇಽಹಂ ನಾಸ್ತಿ ಕಿಲೋಪಚಾರಕೃದಹೋ! ವಶೋ ಮನೂತ್ಪಾಽಪಿ ತೇ |

ವ್ರೇಹೀಕ್ಷ್ಯಾದಿಫಲಾಶ್ರಯೇ ಚ ರುಚಿರೇ ದಿವ್ಯೇ ಸ್ವಯಂ ಶೀತಲೇ

ಭಾರ್ವತ! ಶ್ರೀವರಮಜ್ಜಲೇ ವಿಜಯಸೇ ದೇವೇತ! ಮೌಳ್ವ್ಯುಷ್ಠಲ | ||

ತಾ|| ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಚರಣವೇ ಶರಣವೆಂದು ಉಜ್ಜೀವನಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಇರುತ್ತೀಯೆ ನಿನಗೆ ಯಾವವಿಧವಾದ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನೂ ನಾನು ಮಾಡಲಾರೆನು. ನನ್ನ ಆತ್ಮತತ್ವವೂ ಕೂಡ ನಿನ್ನದೇ ಆಗಿದೆ. ನೀನು ಇಷ್ಟು ವ್ರೇಹಿಭರಿತವಾದ ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಳನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತ, ದಿವ್ಯಪರಿಮಳ ಯುಕ್ತವಾದ ತುಲಸೀಮಾಲೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಕಿರೀಟವುಳ್ಳ ನಿತ್ಯಸೂರಿ ನಾಯಕನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ (ನಿನಗೆ ನಾನೇನು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು?)

(೧೧) ತೆಯ್ವನಾಯಕನ್ ನಾರಣನ್ ತಿರುವಿಕ್ಕಿರಮನಡಿಯಿಣೈಮಿಶೈ
ಕೊಯ್ಕೊಳ್ ಪೊನ್ನೊಚಿಲ್ ಶೂಳ್ ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪನ್,
ಶೆಯ್ವನಾಯಿರತ್ತಳ್ಳಿಪ್ಪೈ ತಣ್ ಶಿರೀವರಮಜ್ಜೈಮೇಯ ಪತ್ತುಡನ್
ವೈಕಲ್ ಪಾಡವಲ್ಲಾರ್ ವಾನೋರ್ಕ್ಕಾರಾವಮುದೇ.

ಪ್ರ|| ತೆಯ್ವನಾಯಕ - ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕನಾದ, ನಾರಣನ್-
ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ನಾರಾಯಣನಾಗಿಯೂ, ತಿರುವಿಕ್ಕಿರಮ - ಸರ್ವಾ-
ಶ್ರಯಭೂತನಾದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸ್ವಾಮಿಯ, ಅಡಿಯಿಣೈಮಿಶೈ-
ಪಾದಯುಗಳದಮೇಲೆ, ಕೊಯ್ಕೊಳ್ - ಕೊಯ್ಯಲು ಸಮೃದ್ಧವಾದ, ಪೂಮ್
ಪೊಚ್ಚಿಲ್-ಪುಷ್ಪಗಳುಳ್ಳ ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ, ಶೂ - ಪರಿವೃತನಾದ, ಕುರುಕೂರ್
ಶಡಕೋಪನ್ - ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ನಮ್ಮಾಘ್ವಾರು, ಶೆಯ್ವ-ರಚಿಸಿದ, ಆಯಿ
ರತ್ತುಳ್-ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ತಣ್-ಶ್ರಮಹರವಾದ, ಶಿರೀವರಮಜ್ಜೈ-
ಶ್ರೀವರಮಂಗಳ ನಗರವನ್ನು, ಮೇವಿಯ-ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ಇವೈಪತ್ತು-ಈ ಹತ್ತು
ಪದ್ಯಗಳನ್ನು, ಉಡನ್ - ಅರ್ಧದೊಡನೆ, ಪಾಡವಲ್ಲಾರ್ - ಹಾಡಬಲ್ಲವರು,
ವಾನೋರ್ಕ್ಕು - ಪರಮಪದ ವಾಸಿಗಳಿಗೆ, ವೈಕಲ್ - ಯಾವಾಗಲೂ, ಆರಾ-
ಅಶೋಷ್ಯವಾದ, ಅಮುದೇ-ಅಮೃತವೇ (ಅಮೃತದಂತೆ ನಿತ್ಯಭೋಗ್ಯರಾಗುವರು-
ಎಂದು ಭಾವವು).

(ಸ-ಗಾ- ರ ||)—

ದೇವೇಶಾಚ್ಯುತ ! ಹೇ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ! ಹರೇ ! ನಾರಾಯಣ ! ಶ್ರೀಧರ !
ಸ್ವಾಮಿನ್ನಿತ್ಯಯಮುತ್ತಮಂ ಹಿ ಕುರುಕಾಪುರಾತ್ಯಾರಾಃ ಪುಭುಃ |
ಸ್ತೋತುಂ ಚಾಹ ಸಹಸ್ರನುತ್ರ ದಶಕಂ ಚೇದಂ ವಿದುರೈ ಭವಿ
ಪ್ರಾಪ್ಯಂ ಶ್ರೀವರಮಂಗಳಂ ಪ್ರತಿ ಪುರಂ ತೇ ಸೂರಿಭೋಗ್ಯಾ ದಿನಿ ||

ತಾ|| ದೇವನಾಯಕನೇ ! ನಾರಾಯಣನೇ ! ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೇ ! ಎಂದು
ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನ ಪಾದಾರವಿಂದಯುಗಳದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಪುಷ್ಪೋದ್ಯಾನಭರಿತವಾದ ಶ್ರೀ
ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ಶರಾರಿಮುನಿಪರ್ಮಂದ ಸಮರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆ
ಯೊಳು ಈ ಶ್ರೀವರಮಂಗಳನಗರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಶಕವನ್ನು
ಅರ್ಧದೊಡನೆ ಗಾನಮಾಡಬಲ್ಲವರು ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನಿತ್ಯಭೋಗ್ಯರಾಗಿ
ಅಶೋಷ್ಯವಾದ ಅಮೃತದಂತೆ ಆಗುವರು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಏವಂ ಚ ಸೋಽನಧಿಗತಾಭಿಮತಸ್ತದಾಪ್ತೌ
 ನಾರಾಯಣಾದಿತರಸಾಧನಶೂನ್ಯತಾಂ ಸ್ವಾಮ್
 ತಸ್ಮೈ ನಿವೇದ್ಯ ತದುಪಾಯಧಿಯೈವ ಕಿಂಚ್ಛಾ
 ದಾಶ್ಚಕ್ಷುಷಾ ನಥ ಮುನಿಃ ಕಿಲ ಸಪ್ತಮೇನ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ಸರ್ವಾರ್ಥೇಶೇಶಯತ್ವಾದರಿದ್ರಹರಣಾತ್ಪಾನುಕಂಪುತ್ಯಯೋಗಾತ್
 ಸತ್ಸಾಹಾಯ್ಯಾದಶೇಷಾನ್ತರನಿಲಯತಃ ಸಾ ಭೂಸಮುದ್ಧೃತ್ಯುದನ್ತೈಃ |
 ಸರ್ವೇಷಾಂ ತಾತಃಪಾನಾದಿತರಜನದೂರಾರ್ಥಾರ್ಥಾದೇಶ್ಯರಣ್ಯಂ
 ದೀನಾನಾಂ ಪ್ರಾಕ ವಿಷ್ಣುಂ ಶರಜನಮಥನೋ ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮಮ್ ||

(ಈ ಸಪ್ತಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ)—

ಈ ಏಳನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ —ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನ ಸಂಶ್ಲೇಷವಂ ಪಡೆಯದೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿಷಣ್ಣರಾಗಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಚರಣಯುಗವೇ ತಮಗೆ ಸಾಧನವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಶರಣವರಣನಂ ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀ ವರಮಂಗಲ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸೇವ್ಯನಾಗಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಅವನ ಅವತಾರ ಜೇಷ್ಠತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಮರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಆಕಿಂಚನ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಪಾರವಶ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಃ

ಪಞ್ಚಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ಅಷ್ಟಮದಶಕ.

(ಆರಾವಮುದೇ —)

ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಮುನಿವರೈರು ಫಲಸಿದ್ಧಿಯಂ ಹೊಂದದೆ ಬಿನ್ನರಾಗಿ
ಶ್ರೀ ಕುಮ್ಮ (ಘೋಣ) ಪುರಿಯೆಂಬ (ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ - ಎಂಬ) ದಿವ್ಯ
ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಪೂರ್ಣಾವೃತಸ್ವಾಮಿ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ
ಆಶೀರ್ವಾದನೆ ಪ್ರಪತ್ತಿಯಂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

(೧) ಆರಾವಮುದೇ ಯಡಿಯೇನುಡಲಮ್ ನಿನ್ಪಲನ್ಪಾಯೇ,
ನೀರಾಯಲೈನ್ನು ಕರೈಯವುರುಕ್ಕುಕ್ಕಿ ನಡುಮಾಲೇ,
ಶೀರಾರ್‌ಶೆನ್ನೆಲ್ ಕವರಿವೀಶುಮ್ ಶೆಱುನೀರ್ ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ,
ಎರಾರ್‌ಸೋಲಮ್ ತಿಕ್ಕುಕ್ಕುಡನ್ನಾಯ್ ಕಣ್ಣೇನೆಮ್ಮಾನೇ.

ಪ್ರ|| ಎಮ್ಮಾನೇ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ!, ಆರಾ ಅಮುದೇ-ಅಶೋಷ್ಯವಾದ
(ಅಪರಾಪ್ತವಾದ) ಅವೃತವೇ!, ಅಡಿಯೇ-ನನ್ನ, ಉಡಲಮ್-ಶರೀರವು,
ನೀಪಾಲ-ನಿನ್ನಲ್ಲಿ, ಅನ್ಪಾಯೇ - ಪ್ರೀತಿರೂಪವಾಗಿಯೇ, ನೀರಾಯ್-ದ್ರವೀ
ಭೂತವಾಗಿ, ಅಲೈನ್ನು-ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಕುಲವಾಗಿ ಅಲೆದು, ಕರೈಯ-ಕರಗಿಹೋಗು
ವಂತೆ, ಉರುಕ್ಕುಕ್ಕಿನ- (ಅದನ್ನು) ನೀರುನೀರಾಗಿ ಕರಗಿಸುವ, ನಡುಮಾಲೇ -
ಅತ್ಯಂತ ಭೋಗ್ಯತಮನಾದ ಮಹಾನುಹಿಮನೇ!, ಶೀರಾರ್ - ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ
ಪೂರ್ಣವಾದ, ಶೆನ್ನೆಲ್ - ಕೇಪುಬತ್ತದ ವೈರು, ಕವರಿವೀಶುಮ್-ಉದ್ಭವಾಗಿ
ಬೆಳೆದು ಗಾಳಿಗೆ ಬೀಸುತ್ತಿರುವ, ಶೆಱುನೀರ್-ಪೂರ್ದವಾದ ಜಲವುಳ್ಳ, ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ
-ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈಯೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಎರ್ ಆರ್-ಸೌಂದರ್ಯಭರಿತವಾದ, ಕೋಲಮ್
-ದಿವ್ಯಾಲಂಕಾರವು, ತಿಕ್ಕು-ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ, ಕಿಡನ್ನಾಯ್ - ಶಯನಮಾಡಿರು
ತ್ತೀಯೆ. ಕಣ್ಣೇ-ಇದನ್ನು ನಾನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸಿದೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸ್ವಾಮಿ! ಪೂರ್ಣಾಮೃತ! ತ್ವತ್ಪದಕಮಲಯುಗೇ ಭಕ್ತಿಹರ್ಷಪ್ರಕರ್ಷಾ-
ನ್ನಿತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ದ್ರುತಂ ಸ್ಯಾನ್ಮಮ ವಪುರಖಿಲಂ ಸಂಸ್ತವತ್ಯೇವ ದಾಸ್ಯಾತ್|
ಶ್ರೀಮತ್ಯಾಂ ಸುಮ್ಭವುರ್ಯಾಂ ಸುರುಚಿರಬಹುಳವ್ರೀಹಿಸಂವೀಜಿತಾಯಾಂ
ದಿವ್ಯಾಲಂಕಾರಶಯ್ಯಾಮಧಿಶಯಿತವಿ ದಂ ತೇಽದ್ಯ ರೂಪಾ ಹಿ ದೃಷ್ಟಮ್ ||

ತಾ|| ಸ್ವಾಮಿ! ನಿತ್ಯಪೂರ್ಣಾಮೃತ ನಾಮಧೇಯನಾದ ಭಗವಂತನೇ !
ನನ್ನ ಶರೀರವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಉತ್ಕಟಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರವೀಭೂತವಾಗಿ ಕರಗಹೋಗು
ವಂತೆ ನೀನು ನನಗೆ ಭೋಗ್ಯತಮನಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ ಪ್ರೀಹ್ಯಾದಿ ಸಸ್ಯಭರಿತವಾದ
ಶ್ರೀ ಕುಮ್ಭಪುರೀ (ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ) ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು
ನಾನು ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸಿದೆನು (ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯವು ಎಂತಹುದು !)

(೨) ಎಮ್ಮಾನೇ ಯೇಕವೆಳ್ಳೈ ಮೂರ್ತ್ತಿ ಯೆನ್ನೈಯಾಳ್ವಾಣೇ,
ಎಮ್ಮಾವುರುವುಮ್ ವೇಣ್ಡುಮಾಲ್ ಮಾಲಾಪಾಯೆಡ್ಡೀತೆ,
ಶೆಮ್ಮಾಕಮಲಮ್ ಶೆಮ್ಮನೀರಮಿಶೈಕಣ್ ಮಲರುಮ್
ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ,
ಅಮ್ಮಾಮಲರ್ ಕಣ್ ವಳರ್ ಕಿಣ್ಣಾನೇ ಯೆನ್ನಾನ್ ಶೆಮ್ ಕೇನೇ.

ಪ್ರ|| ಎಮ್ಮಾನೇ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ!, ಎ ವೆಳ್ಳೈಮೂರ್ತ್ತಿ-ನನ್ನ ಶುದ್ಧ
ಸತ್ತ್ವಮೂರ್ತ್ತಿಯೇ!, ಎನ್ನೈ ನನ್ನನ್ನು, ಅಳ್ವಾನೇ-ಅಳುವವನೇ, ಎಮ್ಮಾ
ಳುರುವುಮ್-ಎಷ್ಟು ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ರೂಪಗಳನ್ನೂ, ವೇಣ್ಡುಮಾಲ್-ಇಚ್ಛಾ
ಪ್ರಕಾರದಿಂದ, ಅವಾಯ್-ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ನಿಂತಿರುವವನೇ, ಎಮ್ಮಿಲ್-ಪೌಂಡ್ಲ
ದಿಂದ, ಏಹ್-ವ್ಯಪಭಸ್ಮಾಯನಾಗಿರುವ ಬಲಿಷ್ಠನೇ, ಶೆಮ್ಮಾಕಮಲಮ್-ಕೆಂಪಾಗಿ
ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವ ತಾವರೆಹೂವುಗಳು, ಶೆಮ್ಮನೀರಮಿಶೈ-ಸವೃದ್ಧವಾದ ಜಲದ
ಮೇಲೆ, ಕಣ್ ಮಲರುಮ್ - ಸರ್ವತ್ರ ವಿಕಸಿತವಾಗಿರುವ, ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ -
ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈಯೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಅಮ್ಮಾಮಲರ್ - ಆ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ತಾವರೆ
ಪುಷ್ಪದಂತೆ ಇರುವ, ಕಣ್-ನೇತ್ರಗಳು, ವಳರ್ ಕಿಣ್ಣಾನೇ-ಬೆಳ್ಳಿಯುವಂತೆ ನಿಡ್ಡಿ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನೇ!, ನಾನ್-ನಾನು, ಎಶೆಯ್ ಕೇ-ಎನುಮಾಡಲಿ? (ಈ ನಿನ್ನ
ಕಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ಎರಡು ತಾವರೆಪುಷ್ಪಗಳು ಮಾತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ
ವಿಕಸಿಸುವುದಿಲ್ಲ-ನಾನೇನುಮಾಡಲಿ ?)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮನ್ನಾಥ! ತ್ವಂ ಶುಭಾಜ್ಞೋ ಮಮ ಪತಿರಖಿಲಾನನ್ತರೂಪೋಽಸಿ ವಿಷ್ಣು-
ಶ್ರೀಮದ್ರಮ್ಯಾಕೃತಿ ಶ್ರೀವೃಷಭ! ಶುಭಮಹಾಮೋಕ್ಷಸೌಖ್ಯಾಮ್ಬರಾಶಾ!
ಶ್ರೀಮತ್ಪಾಂ ಕುಮ್ಮಪುರಾಂ ಮಧುಭೃತಸರೋಜಾಕ್ಷ! ನಿರಾಸಿ ನಾಥ!
ತ್ವದ್ಭಕ್ತೋಽಹಂ ಕಿಮದ್ಯ ಸ್ವಯಮಿಹ ಕರವೈ ? ಬ್ರೂಹಿ ವಿಷ್ಣೋ !
ದಯಾಳೋ ! ||

ತಾ|| ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ನನ್ನ ಶುದ್ಧಸತ್ತ್ವಮೂರ್ತಿಯೇ ! ನನ್ನನ್ನು
ಆಳುವವನೇ ! ಅನೇಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕೃತಿಯಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸುವವನೇ !
ಸೌಂದರ್ಯನಿಧಿಯಾದ ವೃಷಭವ್ರಾಹ್ಮಣೇ ! ವಿಕಸಿತವಾದ ಕೆಂದಾಸರೆ ಹೊವುಗಳಿಂದ
ಭರಿತವಾದ ಶ್ರೀ ಕುಮ್ಮಪುರಿಯಲ್ಲಿಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ ! ಸರೋಜಾಕ್ಷನೇ !
ನಾನು ಏನುಮಾಡಲಿ ? (ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ತಾವರೆಪುಷ್ಪಗಳು ಮಾತ್ರ ವಿಕಸಿತ
ವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಟಾಕ್ಷಿಸದೆ ಇವೆ—ಏನುಮಾಡಲಿ ?—ಎಂದು ಭಾವವು)

(೩) ಎನ್ನಾ ಕ್ ಶೆಯ್ ಕೇ ಯಾರೇ ಕಳೈಕಣ್ಣೆನ್ನೆಯೇ
ಶೆಯ್ ಕಿನ್ನಾಯ್,

ಉನ್ನಾಲಲ್ಲಾ ಯಾವರಾಲುಮೊಟ್ಟುಮ ಕುಟ್ಟುವೇಣ್ಡೇ,
ಕನ್ನಾ ಮದಿಳ್ ಶೂಳ್ ಕುಡನ್ನೈಕ್ಕಿಡನ್ನಾಯ್ಡಿಯೇ (ನರುವಾಣಾಳ್
ಶೆನ್ನಾಳೆನ್ನಾಳ್ ಪ್ಪಾಳುನೆತಾಳ್ ಪಿಡಿತ್ತೇ ಶೆಲಕ್ಕಾಣೇ)

ಪ್ರ|| ನಾ-ನಾನು, ಎಶೆಯ್ ಕೇ ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು ? ಕಳೈಕಣ್ಣೆ-
(ಚೇತನಿಗಿ) ರಕ್ಷಕರು, ಯಾರ್-ಯಾರು ? ಎನ್ನೈ-(ಅಶಕ್ತನಾದ) ನನ್ನನ್ನು,
ಎ ಶೆಯ್ ಕಿನ್ನಾಯ್- ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೀಯೋ ? ಉನ್ನಾಲಲ್ಲಾ-
ನಿನ್ನಿಂದ ಹೊರೆತು, ಯಾವರಾಲುಮ್-ಇನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ, ಒನ್ನುಮ್ ಕುಟ್ಟು-
ಒಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿತವನ್ನೂ, ವೇಣ್ಡೇ-(ನಾನು) ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ ಕ್ ಆರ್-ಸಾನ್ನೈ
ವಾಗಿ ಘನತೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ, ಮದಿಳ್-ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದ, ಶೂ-ಪರಿವೃತ
ವಾದ, ಕುಡನ್ನೈ-ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈಯಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ನಾಯ್-ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ !,
ಅಡಿಯೇ-ನಿನಗೆ ದಾಸನಾದ ನನ್ನ, ಅರು ಅತ್ಮವಸ್ತುವು, ವಾಣಾಳ್ (ವಾಕ್ +
ನಾಳ್)-ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ ಕಾಲವು, ಶೆನ್ನಾಳ್ (ಶಿಲ್ + ನಾಳ್)-ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲವು,

ಎನ್ನಾಳ್-ಎಷ್ಟುದಿನಗಳೋ, ಅನ್ನಾಳ್ - ಆ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ, ಉನತಾಳ್-ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು, ಹಿಡಿತ್ತೇ-ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ, ಶೆಲಕ್ಕಾಣೇ-(ನನ್ನ ಕಾಲವು) ಕಳೆಯುವಂತೆ ಕಟಾಕ್ಷಿಸು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಿಂ ವಾ ಕುರ್ಯಾಂ ? ಮಮಾದ್ಯ ಸ್ವಯಮವನರತಃ ಕೋಽಸ್ತಿ ?

ಕಿಂ ವಾ ಕರೋಷಿ ?

ತ್ವತ್ಪನ್ನಿಧ್ಯಾದ್ವಿನಾಽಹಂ ನ ಕಿಮಪಿ ಚ ಕುತೋಽಪ್ಯರ್ಥಯೇ
ವಾಙ್ಘ್ರತಂ ಮೇ |

ಶ್ರೀಮತ್ತ್ಯಾಂ ಕುಮ್ಭಪುರಾಣಮತಿದೃಢವಲಯೈರಾವೃತಾಯಾಂ ಶಯಾನ !

ತ್ವತ್ಪದಾಬ್ಜೇ ತು ಭಕ್ತ್ಯಾ ಕುರು ಮಮ ಭರಿತಾ ವಾಸರಾಸ್ಯಶೇಷಾ ||

ತಾ|| ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು ? ನನಗೆ ಈಗ ರಕ್ಷಕರು ಯಾರು ? ಅಶಕ್ತನಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೀಯೇ ? ನಿನ್ನಿಂದ ಹೊರತು ಇನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ ನಾನು ಯಾವುದನ್ನೂ ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಘನವಾದ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ ಶ್ರೀ ಕುಂಭಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ ! ನನ್ನ ಆತ್ಮವಸ್ತುವು ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ ಕಾಲವು ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳವರೆಗೋ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ (ನಿತ್ಯವಾಗಿ) ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಾನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಇರುವಂತೆ ಕಟಾಕ್ಷಿಸು.

(೪) ಶೆಲಕ್ಕಾಣ್ ಕಿತ್ಪಾರ್ ಕಾಣುಮಳವುಮ್ ಶೆಲ್ಲುಮ್

ಕೀರ್ತ್ತಿಯಾಯ್,

ಉಲಪ್ಪಿಲಾನೇ ಯೆಲ್ಲಾಪುಲಕುಮುಡೈಯು ಮೊರುಮೂರ್ತ್ತಿ,

ನಲತ್ತಾಲ್ ಮಿಕ್ಕಾರ್ ಕುಡನ್ನೈಕ್ಕಿಡನ್ನಾಯುನ್ನೈತಿ

ಕ್ಕಾಣ್ಪಾನ್,

ಅಲಪ್ಪಾಯ್, ಆಕಾಶತ್ತೈ ನೋಕ್ಕಿ ಯುಯವೇ ತೋಯವನೇ.

ಪ್ರ|| ಶೆಲ-ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು, ಕಾಣ್ಕಿತ್ಪಾರ್ (ದಾರಿಯನ್ನು) ಕಾಣ ಬಲ್ಲವರು (ಉರ್ಧ್ವಲೋಕಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬಲ್ಲವರು), ಕಾಣುಮಳವುಮ್-ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವವರೆಗೂ, ಶೆಲ್ಲುಮ್-ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ವೈಭವವುಳ್ಳ, ಕೀರ್ತ್ತಿ ಯಾಯ್-ಗುಣವಿಭೂತ್ಯಾದಿ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನೇ !, ಉಲಪ್ಪು ಇಲಾನೇ-ಅನ್ನ

ವಿಲ್ಲದವನೇ, ಎಲ್ಲಾ ಉಲಕುಮ್-ಸರ್ವಲೋಕಗಳನ್ನೂ, ಉಡೈಯ-ದಾಸ್ಯವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ, ಒರುಮೂರ್ತಿ-ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಒಂದು ಮೂರ್ತಿಯಾದವನೇ!, ಸಲತ್ತಾಲ್ ಮಿಕ್ಕಾರ್ - ಭಕ್ತಿಪ್ರಕರ್ಷವುಳ್ಳವರು ವಾಸಮಾಡುವ, ಕುಡನ್ದೈ-ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ದೈಯೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ದಾಯ್ - ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ!, ಉನ್ನೈ-(ಇಂತಹ ಪರಾತ್ಪರನಾಗಿ ಸರ್ವಸುಲಭನಾದ) ನಿನ್ನನ್ನು, ನಾನ್-ನಾನು, ಕಾಣ್ವಾ-ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಅಲಪ್ಪಾಯ್ - ಅತ್ಯಂತ ಆಶೆಯಿಂದ ಶ್ರಾಂತನಾಗಿ, ಆಕಾಶತ್ರೈನೋಕ್ಕಿ-ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಘ್ರವ್-ಅಳುತ್ತ, ತೊಱವ್-ಪ್ರಪನ್ನರಂತೆ ಅಂಬಲಿಮಾಡುವೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ತೇಽಸ್ತ್ಯಸಾರಂ ವಿಶದಮತಿಜುಷಾಂ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟೇರತೀತಂ
ನಿಸ್ಸೀಮಂ ಸರ್ವಲೋಕಾತ್ಮಕನಿಜವಪುಷಾ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತೇ ವಿಭಾಸಿ |
ಕುರ್ವೇಽಹಂ ಕುಮ್ಭಪುರಾಂ ಸುಮಹಿತಭಗವದ್ಭಕ್ತವರ್ಗಾಶ್ರಿತಾಯಾಂ
ಸುಪ್ತಂ ತ್ವಾಂ ದ್ರಷ್ಟುಕಾಮೋ ಗಗನಮಪಿ ವಿಲೋಕ್ಯಾಜ್ಜಲಿಂ
ಕೃಷ್ಣನಂ ಚ ||

ತಾ || ಉರ್ಧ್ವಲೋಕಗಾಮಿಗಳಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ : ಗೋಚರವಾಗುವವರೆಗೂ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಗುಣವಿಭೂತ್ಯಾದಿ ವಿಸ್ತರವುಳ್ಳವನೇ! ಅಂತಃವಿಲ್ಲದವನೇ! ಸಕಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ದಾಸ್ಯವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿಸುವ ಅದ್ವಿತೀಯ ಮೂರ್ತಿಯೇ! ಭಕ್ತಿಪ್ರಕರ್ಷವುಳ್ಳ ಮಾಹಾತ್ಮರು ವಾಸಮಾಡುವ ಶ್ರೀ ಕುಂಭ ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ! ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಶ್ರಾಂತನಾಗಿ ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಳುತ್ತ ಪ್ರಪನ್ನರಂತೆ ಅಂಬಲಿ ಮಾಡುತ್ತ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಸೇವಿಸುವೆನು.

(೫) ಅಘ್ರವ್ ತೊಱವನಾಡಿ ಕ್ಕಾಣ್ಬ್ ಪಾಡಿಯಲಘ್ರವ್,
ತೊಱಲ್‌ವಿನೈಯಾಲ್ ಪಕ್ಕಮ್‌ನೋಕ್ಕಿ ನಾಣಿಕ್ಕಿವಿಡ್ನಿರುಪ್ಪ್,
ಶೆಱುವೊಣ್‌ಪಪ್ಪನ ಕ್ಕುಡನ್ದೈಕ್ಕಿಡನ್ದಾಯ್ ಶೆನ್ದಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣಾ,
ತೊಱವನೇನೈ ಯುನತಾಳ್ ಶೇರುಮ್ ವಕ್ಕೆಯೇ ಶೂಡ್‌ಕಣ್ಣಾಯ್.

ಪ್ರ|| ಅಘ್ರವ್-ನಾನು ಅಳುತ್ತಿರುವೆನು, ತೊಱವ್-(ನಿನ್ನ)ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆನು, ಆಡಿಕ್ಕಾಣ್ಬ್-ನರ್ತನಮಾಡಿ ನೋಡುವೆನು, ಪಾಡಿ ಅಲಘ್ರವ್-ಹಾಡಿ ಪ್ರಲಾಪಮಾಡಿ ಶ್ರಾಂತನಾಗುವೆನು. ತಘ್ರ-ನನ್ನನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡು

ಇರುವ, ವಲಾಪಿನೈಯಾಲ್-ಪ್ರಬಲವಾದ ಪಾಪದಿಂದ, ಪಕ್ಕಮ್‌ನೋಕ್ಕೇ-ಪಾರ್ಶ್ವ
 ದಲ್ಲಿ (ನೀನು ಬರುತ್ತೀಯೋ ಎಂದು) ನೋಡಿ, ನಾಣಿ - ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ,
 ಕಮ್ಪಿನ್ನಿರುಪ್ಪ-ಕೆಳಗೆ (ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ) ಬಿದ್ದಿರುವೆನು ಶ್ರೀ-ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ,
 ಒಣ್-ದರ್ಶನೀಯವಾದ, ಮೃನ - ನೀರುಳ್ಳ ಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ, ಕುಡನ್ನೈ-
 ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈಯಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ದಾಯ್ - ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ !, ಶಿನ್ದಾವರೈ
 ಕ್ಕಣ್ಣಾ - ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನೇ !, ತೊಮ್ಮವನೇನೈ - (ಅತ್ಯಸ್ತ
 ಕೃಪಣನಾಗಿರುವ) ದಾಸಭೂತನಾದ ನನ್ನನ್ನು, ಉನತಾಳ್-ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು,
 ಶೇರುಮ್‌ವಕ್ಕೆಯೇ - ಸೇರುವಂತೆಮಾಡುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ನೀನೇ, ಶೂ
 ಕಣ್ಡಾಯ್-ವ್ಯಾಪಿಸಿ (ಉಪಾಯವನ್ನು) ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡು.

(೨-ಗಾ-೮ ||)—

ಕ್ರನ್ನಾಮೈವಾರ್ಚಯಾಮಿ ಸ್ವಯಮಹಮನಿಶಂ ನರ್ತನೈಶ್ಚಾಪಿ ಗಾನ್ಯೈ-
 ಶ್ಯಾನ್ಮೋಽಸ್ಮಿ ತ್ವಾಂ ದಿವ್ಯಕ್ಷುರ್ಮಮ ಕಲುಷಭರಾತ್ ಪಾರ್ಶ್ವತೋ
 ಲಜ್ಜಿತಸ್ಸ್ಯಾಮ್ |

ರನ್ಯಾಯಾಂ ಕುಂಪುಪುರಾಂ ಸುರುಚಿರಮಹಿತಕ್ಷೇತ್ರಸಸ್ಯಾವೃತಾಯಾಂ
 ಪದ್ಮಾಕ್ಷ ! ತ್ವಾಂ ಶಯಾನಂ ಶ್ರಿತಮಿಮನುಧುನಾ ಕಾರಯ ತ್ವಂ
 ಹರೇ ! ಮಾಮ್ ||

ತಾ|| ನಾನು (ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು) ಅಳುತ್ತಿರುವೆನು, ನಿನಗೆ
 ಅಂಜಲಿಮಾಡುವೆನು, ನರ್ತನಮಾಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವೆನು, ಹಾಡಿ ಶ್ರಾಂತ
 ನಾಗುವೆನು ನನ್ನ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪಾಪದಿಂದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೀನು ಬರುತ್ತೀಯೋ
 ಎಂದು ನೋಡಿ, ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವೆನು. ದರ್ಶನೀಯವಾದ
 ಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ ಶ್ರೀ ಕುಂಭಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವ ಪದ್ಮಾಕ್ಷನೇ ! ನಿನ್ನ
 ಪಾದಗಳನ್ನು ನಾನು ಸೇರುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡು.

(೬) ಶೂರ್ಲಕಣ್ಡಾಯೆಕ್ ತೋಲ್ಯೈವಿನ್ಯೈಯ್ಯ
 ಯಱುತ್ತುನ್ನಡಿಶೇರುಮ್,

ಉರ್ಲಕಣ್ಡಿರುಂದೈತೂರಾಕ್ಕುಳಿತೂರ್ತೈನೈ ನಾಳಕ್ಕಪ್ಪಿರುಪ್ಪಕ್,
 ವಾರ್ತೋಲ್ ಪುಕಡಾರ್ ಕುಡನ್ನೈಕ್ಕಿಡನ್ದಾಯ್
 ವಾನೋರಕ್ಕೋಮಾನೇ,

ಯಾಶಿನಿಶೈಯೇ ಯಮುದೇ ಯತಿವಿಕ್ಪಯನೇ ಯರಿಯೇತೆ.

ಪ್ರ|| ವಾಘ್-ಬಾಳೋಣದರಿಂದ, ತೊಲ್-ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ, ಪುಕ್ಕೂರ್-
ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವರ, ಕುಡ್ನೈ - ತಿರುಕ್ಕುಡ್ನೈಯಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ದಾಯ್ - ಶಯನ
ಮಾಡಿರುವವನೇ, ವಾನೋರ್-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೂ, ಕೋಮಾನೇ-ಅಧಿಪತಿಯಾದ
ವನೇ, ಯಾಘ್ರೀ-ವೀಣೆಯ, ಇಶೈಯೇ-ಸ್ವರದಂತೆಯೇ ಭೋಗ್ಯನಾಗಿ, ಅಮುದೇ-
ಅಮೃತರೂಪನೇ, ಅತಿವಿ ಪಯನೇ-ಜ್ಞಾನದ ಫಲರೂಪನೇ, ಅರಿಯೇತೆ-ಸಿಂಹ
ಶ್ರೇಷ್ಠದಂತೆ ಬಲಿಷ್ಠನಾದವನೇ, ಉ ಅಡಿಶೇರುಮ್ - ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು
ಸೇರುವ, ಉಘ್-ನನ್ನ ಅನಾದಿ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ಕಣ್ಣಿರುಂದೇ - ಕಂಡು ಇದ್ದೇ,
ತೂರಾಕ್ಕುಘಿ - ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವಾದ (ದುರಾಶೆಯೆಂಬ) ಹಳ್ಳವನ್ನು,
ತೂರ್ತ್-(ದರ್ವಿಷಯಗಳಿಂದ) ತುಂಬಿ, ಎನ್ನಿನಾಳ್-ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳು, ಅಕನ್-
(ನಿನ್ನನ್ನು) ಬಿಟ್ಟು, ಇರುಪ್ಪ - ಇರಬಲ್ಲೆನು? ಎ ತೊಲ್ವೈವಿನೈಯೈ-ನನ್ನ
ಅನಾದಿ ಪಾಪವನ್ನು, ಅಱುತ್ತು - ಛೇದಿಸಿ, (ಉ ಅಡಿಶೇರುಮ್) ಶೂಢ
ಕಣ್ಡಾಯ್-(ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಾನು ಸೇರುವ) ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿ.

(ಸ-ಗಾ-೮ || ೨-)

ಸೂರಿಂದ್ರಃ ಕುಮ್ಭಪುರಾಂ ವಸತಿ ಕಿಲ ಭವಾ ಭಾಗ್ಯವದ್ವಿಷ್ಣುಸೇವ್ಯ-
ತೋತ್ರಸ್ಯಾತ್ಯಂತಭೋಗ್ಯಮೃತವಿಧಿರುಚಿತಂ ಸತ್ಫಲಂ ನಾನಸಸ್ಯ |
ಸಿಂಹಶ್ರೇಷ್ಠ! ತ್ವದೀಯಂ ಪದಯುಗಳಮಹಂ ಪ್ರಾಪ್ತಮಸ್ಯಹ ವನಂ
ದುಷ್ಪಾಕಾಘೋರಕೂಪೇ ನಿವಸತಿ ಇತಿ ಯನ್ಮೇ ಕದಾವೋದ್ಯುಕ್ತಿಸ್ಯಾತ್? ||

ತಾ|| ಉಜ್ಜೀವಿತರಾದ ಭಕ್ತಾತ್ಮರು ವಾಸಮಾಡುವ ಶ್ರೀ ಕುಂಭಪುರಿಯಲ್ಲಿ
ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ ! ನಿತ್ಯಸೂರಿಶ್ವರನೇ ! ವೀಣಾಸ್ವರದಂತೆ ಭೋಗ್ಯನಾಗಿ
ರುವ ಅಮೃತರೂಪನೇ ! ಜ್ಞಾನದ ಫಲರೂಪನೇ ! ಸಿಂಹಶ್ರೇಷ್ಠದಂತೆ ಬಲಿಷ್ಠನೇ !
ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನೇ ನಾನು ಸೇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ನನ್ನ ಅಗಾಢ
ವಾದ ದುರಾಶಾಕೂಪವನ್ನು ದರ್ವಿಷಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳು ಇರಬಲ್ಲೆನು ? ನನ್ನ ಅನಾದಿ ಪಾಪವನ್ನು ಛೇದಿಸಿ,
ನಾನು ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿ.

(೨) ಅರಿಯೇತೆಯೆನ್ನಮ್ ಪೊಂಡರೇ ಶೆಬ್ಬಿಣ್ ಕರುಮುಕಿಲೇ,
ಎರಿಯೇ ಪವಳಕ್ಕುಣ್ಣಿ ನಾನ್ ಶೋಳನ್ನಾಯುನದರುಳೇ,
ಪಿರಿಯಾವಡಿಮೈ ಯೆನ್ನೈ ಕೊಣ್ಡಾಯ್ ಕುಡ್ನೈತ್ತಿರುಮಾಲೇ,
ತರಿಯೇನಿನಿಯು ತರಣಮ್ ತನ್ನೆ ತನ್ನಮ್ ಕಳ್ಳೆಯಾಯೇ.

ಪ್ರ|| ಅರಿಯೇಹ್ತೆ-ಸಿಂಹಶ್ರೇಷ್ಠನೇ!, ಎ ಅಮ್ ಪೂ ಶುಡರೇ-ನನ್ನ
ರಮಣೀಯವಾದ ಬಂಗಾರದಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನೇ, ಶಿಮ್ ಕಣ್-ಕೆಂಪಾದ
ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, ಕರುಮುಕಿಲೇ-ನೀಲಮೇಘವೇ!, ಎರಿಯೇ-(ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ) ಅಗ್ನಿ
ಪ್ರಾಯನೇ, ವವಳಕ್ಕುನೇ - ಹವಳದ ಪರ್ವತದಂತೆ ಇರುವವನೇ!, ನಾಲೆ
ತೋಳ್-ಚತುರ್ಭುಜನಾದ, ಎನ್ನಾಯ್-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಉನದು ಅರುಳ್-
ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯನ್ನು, ಪಿರಿಯಾ-ಎಂದಿಗೂ ಬಿಟ್ಟಿರದಂತೆ, ಅಡಿಮೈ - (ವಾಚಿಕಾದಿ)
ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನು, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನ ಮೂಲಕ, ಕೊಣ್ಡಾಯ್-(ನೀನು) ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವ
ನಾಗಿ, ಕುಡನ್ನೈ - ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈಯಲ್ಲಿ, ತಿರುಮಾಲೇ - ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಹಿತನಾಗಿ
ಇರುವವನೇ!, ಇನಿ-ಇನ್ನು ಮೇಲೆ, ತರಿಯೇ-(ನಾನು) ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಧರಿಸಿ
ಇರಲಾರೆನು. ಉ ಶರಣಮ್-ನಿನ್ನ ಚರಣಗಳನ್ನು, ತನ್ನ - ಕೊಟ್ಟು, ಎ
ಶನ್ಮಮ್-ನನ್ನ ಜನ್ಮವನ್ನು, ಕಳೈಯಾಯೇ-ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸಿಂಹೇಂದ್ರ! ತ್ವಂ ಸುರಮ್ಯಂ ಕನಕಮಯಮಹಾಜ್ಯೋತಿರೇವಾಸಿ ಸತ್ಯಂ
ಪದ್ಮಾಕ್ಷೋ ನೀಲಮೇಘೋ ರಿಪುಕುಲದಹನಸ್ತ್ವಂ ಪ್ರವಾಳಾದ್ರಿರೇವ |

ಸ್ವಾವಿಾ ಮೇ ತ್ವಂ ಚತುರ್ಬಾಹ್ಯನುಗುಣವಿಭವಸ್ತ್ವತ್ಯವಾ
ಮೇಽಸ್ಮಿ ದಾಸ್ಯೇ

ಶ್ರೀಶ! ತ್ವಂ ಕುನ್ಯಪುಷ್ಯಂ ವಿಲಸತಿ ನ ಸಹೇ! ಹಂತ ! ಮುಕ್ತಿಂ
ಪ್ರದೇಹಿ ||

ತಾ|| ಸಿಂಹಶ್ರೇಷ್ಠನೇ! ಸುವರ್ಣಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನೇ! ಪದ್ಮಾಕ್ಷನಾದ
ನೀಲಮೇಘವರ್ಣನೇ! ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಯನೇ! ಪ್ರವಾಳಾದ್ರಿ ಸದೃಶನೇ!
ಚತುರ್ಭುಜನಾದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ
ಬಿಟ್ಟಿರದಂತೆ ನನ್ನ ವಾಚಿಕ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಕುಂಭ
ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಹಿತನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತೀಯಷ್ಟೆ. ನಾನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ
ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಇರಲಾರೆನು ನಿನ್ನ ಚರಣಗಳನ್ನು ನನಗೆ
ತಂದು ನನ್ನ ಜನ್ಮವನ್ನು (ಸಂಸಾರಬಂಧವನ್ನು) ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡು. (ನನಗೆ
ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡು)

(೮) ಕಳ್ಳೆವಾಯ್ ತುನ್ನಮ್ ಕಳ್ಳೆಯಾದೊಡ್ಡಿವಾಯ್
 ಕಳ್ಳೆಕಣ್ ಮುಳ್ ಧಿಲೇಕ್,
 ವಳ್ಳೆವಾಯ್ ನೇಮಿಪ್ಪಡೈಯಾಯ್ ಕ್ಕುಡನ್ದೈಕ್ಕಡನ್ದ
 ಮಾಮಾಯಾ,
 ತಳರಾವುಡಲಮೆನದಾವಿ ಶರಿನ್ದ ಪೋನ್ನೋದು
 ಇಳ್ಳೆಯಾದುನ ತಾಳೊರುಜ್ಜಿಪ್ಪಿಡಿತ್ತು ಪೋದ ವಿಶೈನೀಯೇ.

ಪ್ರ|| ತುನ್ನಮ್-(ನನ್ನ) ದುಃಖವನ್ನು, ಕಳ್ಳೆವಾಯ್-(ನೀನು) ನಾಶಪಡಿಸು, (ಅಥವಾ) ಕಳ್ಳೆಯಾದೊಡ್ಡಿವಾಯ್ - ನಾಶಪಡಿಸದೆ ಇರು ಕಳ್ಳಕಣ್ - (ನನ್ನ ದುಃಖನಿವಾರಕವಾದ) ವಸ್ತುವನ್ನು, ಮುಱು ಇಲೇಕ್-ಬೇರೆ ಒಂದನ್ನೂ (ನಾನು) ಪಡೆದು ಇಲ್ಲ. ವಳ್ಳೆವಾಯ್-ಸುತ್ತಲೂ ಬಾಯಿಯುಳ್ಳ, ನೇಮಿ-ಚಕ್ರವನ್ನು, ವಡೈಯಾಯ್ - ಆಯುಧವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೇ, ಕುಡನ್ದೈಕ್ಕಡನ್ದ-ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ದೈಯಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವ, ಮಾಮಾಯಾ-ಮಹಾ ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತನೇ (ಅದ್ಭುತ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಯುಕ್ತನೇ), ಉಡಲಮ್-ಶರೀರವು, ತಳರಾ-ಶಿಥಿಲವಾಗಿ, ಎನ್ನದು ಆವಿ-ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು, ಶರಿನ್ದ ಪೋನ್ನೋದು-ನಾಶಹೊಂದುವ ಇಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಇಳ್ಳೆಯಾದು-ಚಿತ್ತದೊಬ್ಬಳವುಂಟಾಗದಂತೆ, ಉನತಾಳ್-ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನೇ, ಒರುಜ್ಜಿಪ್ಪಿಡಿತ್ತು - (ಉಪಾಯವಾಗಿಯೂ ಉಪೇಯವಾಗಿಯೂ) ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು, ಪೋದ-ಹೋಗುವಂತೆ, ನೀಯೇ ಇಶೆ -ನೀನೇ ಸಮ್ಮತಿಸು (ನನಗೆ ಅನುಮತಿಯುಂ ಕೊಡು).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನಾಯಾ ತ್ತಂ ಚಕ್ರಪಾಣಿರ್ವಿಲಸಸಿ ಭಗವತ್ | ಕುಂಭಪುರಾಂ ಶಯಾನಃ
 ಕಿಂ ದುಃಖಂ ನಾಶಯೇರ್ಮೇ ? ಕಿಮುತ ನ ಚ ತಥಾ ? ನಾಸ್ತಿ
 ಚಾನ್ಯಾ ಗತಿರ್ಮೇ |
 ದೇಹಾನ್ಮತ್ಪ್ರಾಣಯಾನೇ ನ ಭವತು ಪತನಂ ಮೇ ಮುರಾರೇ ! ಸದಾಬ್ಜಂ
 ಭದ್ರಂ ತೇ ಮೇ ಶರಣ್ಯಂ ವಿತರತು ಚ ಭವಾನ್ ನಿತ್ಯಸೇವ್ಯಂ ಚ
 ಭೋಗ್ಯಮ್ ||

ತಾ|| ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತನಾದ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯೇ ! ಶ್ರೀ ಕುಂಭಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವ ದಿವ್ಯಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ನಿಧಿಯೇ ! ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ನೀನು ನಾಶ ಪಡಿಸುತ್ತೀಯೇ ಅಥವಾ ನಾಶಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ! ನನಗೆ ದುಃಖನಿವಾರಕವಾದ

ಬೇರೆ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನೂ ನಾನು ಕಾಣೆನು (ನನಗೆ ನೀನೇ ಗತಿ). ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ನಾಶಹೊಂದುವಂತೆ ಇರುವ ಇಂತಹ ಆಪತ್ತಾಲದಲ್ಲಿ ನೀನು ಉದಾಸೀನನಾಗದೆ, ನನ್ನ ಚಿತ್ತದಾರ್ಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ, ನಿನ್ನ ವಾದಗಳನ್ನೇ ನಾನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಉಚ್ಚೇವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ನನಗೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಡು.

(೯) ಇಶೈವಿತ್ತೆನ್ನೈಯುಕ್ ತಾಳಿಣೈಕ್ಕೀಡಿರುತ್ತುಮವ್ವಾನೇ,
ಅಶೈವಿಲಮರರ್ ತಲೈವರ್ ತಲೈವಾ ವಾದಿಪ್ಪೆರುವುರ್ತ್ತಿ,
ತಿಶೈವಿಲ್-ವೀಶುವರ್ ಶೆಱುಮಾಮಣಿಕಳ್ ಶೇರುಮ್ ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ,
ಅಶೈವಿಲಲಕಮ್ ಪರವ ಕ್ಕಿಡನ್ನಾಯ್ ಕಾಣವಾರಾಯೇ

ಪ್ರ|| ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಇಶೈವಿತ್ತು - (ದಾಸ್ಯವೃತ್ತಿಗೆ) ಸಮ್ಮತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಉ ತಾಳಿಣೈಕ್ಕೀಡಿ-ನಿನ್ನ ವಾದಯುಗಳಾದ ಕೆಳಗೆ, ಇರುತ್ತುಮ್-ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುವ, ಅಮ್ಮಾನೇ-ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಅಶೈವು ಇಲ್-ಚಾಚ್ಚುಲ್ಯವಿಲ್ಲದ, ಅಮರರ್ - ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ, ತಲೈವರ್-ಶಿಖರಪ್ರಾಯರಾದ ಅನಂತ-ಗರುಡ-ವಿಷ್ಣುಕ್ಕೇನರಿಗೆ, ತಲೈವಾ - ಅಧಿಪತಿಯಾದವನೇ, ಆದಿ ವೆರುಮುರ್ತ್ತಿ-ಸಮಸ್ತ ಕಾರಣವಾದ ಸರ್ವಾಧಿಕನಾದ ಮೂರ್ತಿಯೇ, ತಿಶೈ-ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ವಿಲ್-ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು, ವೀಶುವರ್-ವಿಸ್ತರಿಸುವ, ಶೆಱು-ರಮ್ಯವಾದ, ಮಾ ಮಣಿಕಳ್-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ರತ್ನಗಳು, ಶೇರುಮ್-ಸೇರುವ, ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ - ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈಯಲ್ಲಿ, ಅಶೈವು ಇಲ್-ಭ್ರಮವು ಇಲ್ಲದಂತೆ, ಉಲಕಮ್ - ಲೋಕವು, ಪರವ-(ನಿನ್ನನ್ನು) ನೋತ್ರಮಾಡುವಂತೆ, ಕಿಡನ್ನಾಯ್-ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ, ಕಾಣ-(ನಾನು ನಿನ್ನ ಗಮನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು) ನೋಡುವಂತೆ, ವಾರಾಯ್-ಬಾ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ತ್ವತ್ಪಾದಾಬ್ಜಪ್ರಣಮ್ರಂ ಕುರು ಮಯಿ ಕೃಪಯಾ ಮಾಂ ಚ ದೇವಾಧಿದೇವ !
ಶ್ರೀಮಾನಸ್ಯಾದಿಮೂರ್ತಿಸ್ಸುರುಚರಮಣಿಭೃತ್ ಕುಮ್ಭಪುಂಜಂ ಶಯಾನಃ |
ನಿತ್ಯಜ್ಞಂ ಲೋಕಶಸ್ತ್ರೋಽಸೃಪಿ ತವ ಗಮನಂ ರಮ್ಯಗವ್ಯಾಭಿಭಾವಂ
ದ್ರಷ್ಟುಂ ಮೇಽಸ್ಮದ್ಯ ಕಾಂಕ್ಷಾ ! ತ್ಯಜ ತವ ಶಯನಂ ! ದೇಹಿ ಮೇ
ದೃಷ್ಟಿಭಾಗ್ಯಮ್ ||

ತಾ || ನನ್ನನ್ನು ದಾಸ್ಯವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ನಿನ್ನ ವಾದಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಶಿಖರಪ್ರಾಯರಾದ ಅನಂತ-ಗರುಡ-ವಿಷ್ಣುಕ್ಕೇನಾದಿಗಳಿಗೂ ಅಧಿಪತಿಯಾದವನೇ ! ಸರ್ವ ಕಾರಣರೂಪಿಯಾದ

ಮಹಾಮೂರ್ತಿಯೇ ! ದಿವ್ಯತಮ ರತ್ನಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯಭೂತವಾದ ಶ್ರೀ ಕುಂಭ
ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸ್ತುತ್ಯನಾಗಿ ಲೋಕೋಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ !
ನಿನ್ನ ಗಮನ ಸಾಂದ್ರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವಂತೆ
ನೀನು ನಡೆದು ಬಾ.

(೧೦) ವಾರಾವರುವಾಯ್ ವರುಮೇಮಾಯಾ

ಮಾಯಾಮೂರ್ತ್ಯಾಯಾಃ,

ಅರಾವಮುದಾಯದಿಯೇನಾವಿ ಯಕಮೇ ತಿತ್ತಿಪ್ಪಾಯ್,

ತಿರಾವಿನ್ಮೈಕಳ್ ತೀರ ವೆನ್ನೈಯಾಣ್ಡಾಯ್, ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ
ಯೂರಾಯ್; ಉನಕ್ಕಾಳ್ ಪಟ್ಟಮಡಿಯೇನಿನ್ನ ಮುಲ್ಲೈನೋ.

ಪ್ರ|| ವಾರಾ-ನಡೆದುಬಾರದೆ, ಅರುವಾಯ್-ಅರೂಪಿಯಾಗಿ, ವರುಮ್-ನನ್ನ
ಎದುರಿಗೆ ಬರುವ, ಎ ಮಾಯಾ-ನನ್ನ ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತನೇ, ಮಾಯಾಮೂರ್ತ್ಯಿ
ಯಾಯ್-ಅತ್ಯದ್ಭುತ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವಿಶಿಷ್ಟನೇ, ಅರಾ ಅಮುದಾಯ್-
ಎಷ್ಟು ಅನುಭವಿಸಿದರೂ ತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗದಂತೆ ಇರುವ ಅಮೃತದಂತೆ ಭೋಗ್ಯ
ನಾಗಿರುವವನೇ, ಅಡಿಯೇ ಆವಿ-ದಾಸಭೂತನಾದ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ
ವಾದ, ಅಕಮೇ-ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ತಿತ್ತಿಪ್ಪಾಯ್ - ಮಧುರತಮನಾಗಿ (ರಸಾಶ್ರಯ
ನಾಗಿ) ಇರುವವನೇ, ತೀರಾ-ಅವಿಸೌಶ್ಯವಾದ, ವಿನೈಕಳ್-ಪಾಪಗಳು, ತೀರ-
ನಾಶಹೊಂದುವಂತೆ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಅಣ್ಡಾಯ್-ಆಳಿದವನೇ (ನನ್ನ ವಾಚಿಕ
ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವನೇ), ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ - ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈಯನ್ನು,
ಉರಾಯ್-ನಿನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೇ, ಉನಕ್ಕು-ನಿನ್ನ, ಆಳ್ ಪಟ್ಟಮ್-
ದಾಸಭೂತನಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡೂ, ಅಡಿಯೇ-ಅನನ್ಯ ಶರಣನಾದ ನಾನು, ಇನ್ನಮ್-
ಇನ್ನೂ, ಉಲ್ಲೈನೋ-(ನಿನ್ನ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದೆ) ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವನೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮಾಯಾಮೂರ್ತ್ಯಸ್ತದ್ಭುತೋಽಸ್ಯ ಮಮ ಹೃದಯೇ ಭಾಸಿ

ಮಾಧುರ್ಯಪೂರ್ಣ -

ಸ್ವತ್ಯಂ ಪೂರ್ಣಾಮೃತಾತ್ಮಾ ಸಕಲಕಲುಷಸನ್ಮಹದನ್ಮೃತನ್ತರಾತ್ಮಾ |
ಮನ್ನಾಥಃ ಕುಂಭಪುರಾಂ ವಿಲಸಿತವಿಭವಸ್ತ್ವಂ ಮುರಾರೇ! ಕಥಂ ವಾ
ತ್ವತ್ಪಾದಾಬ್ಜಂ ಪ್ರಪನ್ನೋಽಸ್ಯಹಹ! ಭವಭಯಾನ್ಮೋಢಿಮಗ್ನೋ
ಭವೇಯಮ್? ||

ತಾ|| ನೀನು ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಬರುವ ಮಾಯಾ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಯೂ, ಅಪರಾಧಪ್ರಾಪ್ತ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ, ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಧುರ ರಸಾಶ್ರಯಭೂತನಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತೀಯೆ. ನನ್ನ ಅಪಾರವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವಂತೆ ನನ್ನ ವಾಚಿಕ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನೀನು ಶ್ರೀ ಕುಂಭವುರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, 'ನಿನಗೆ ದಾಸಭೂತನಾಗಿ ಅನನ್ಯ ಶರಣನಾದ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಹೀಗೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಉಚಿತವೋ? (ನೀನೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡು—ನೀನು ಹೀಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೈಬಿಡದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(೧೧) ಉತ್ತರೈಯೈನ್ಬಿಲ್ ಪೇಯ್ಚ್ಚಿ ಮುಲೈಯೂಡವಳ್ಳೆ
ಯುಯಿರುಣ್ಣಾಳ್,

ಕುಲೈಕಳವೈಯೈ ಶರಣಾಕ ಕೊಣ್ಣ ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪಳ್,
ಕುಲೈನೈಲಿಯುಚ್ಚೊನ್ನು ಮೋರಾಯಿರತ್ತುಳಿಪ್ಪತ್ತುಮ್,
ಮುಲೈತ್ತೀರವಲ್ಲಾರ್ ಕಾಮರ್ ಮಾನೇಯ್ ನೋಕ್ಕಿಯರ್ಕ್ಕೇ

ಪ್ರ|| ಉತ್ತರೈ-ನೊಗಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ಇರುವ, ಎನ್ನಿಲ್-ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಮಾಲೆಯಾಗಿ ಧರಿಸಿರುವ, ಪೇಯ್ಚ್ಚಿ-ಪೂತನೆಯ, ಮುಲೈಯೂಡು-ಮೊಲೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಅವಳು ಉಯಿರುಣ್ಣಾಳ್-ಅವಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ, ಅನೈ-ಆ (ತಮಗೆ ಉಸಾಯಭೂತವಾದ), ಕುಲೈಕಳೇ - ಪಾದಗಳನ್ನೇ, ಶರಣಾಕ - ಸಾಧನವಾಗಿ, ಕೊಣ್ಣ - ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ, ಕುರುಕೂರ್-ಶ್ರೀಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ, ಚ್ಚಡಕೋಪಳ್-ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು, ಕುಲೈಲ್-ಕೊಳಲಿಗಿಂತ, ಮಲಿಯ ಭೋಗ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ, ಶೊನ್ನ-ರಚಿಸಿದ, ಓರ್ ಆಯಿರತ್ತುಳ್-ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಾವಳಿಯಲ್ಲಿ, ಇಪ್ಪತ್ತುಮ್-ಈ ದಶಕವನ್ನು, ಮುಲೈತ್ತೀರ-ತಮ್ಮ ಮೌಢ್ಯವು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ವಲ್ಲಾರ್-ಅಭ್ಯಸಿಸುವವರು, ಮಾನೇಯ್ ನೋಕ್ಕಿಯರ್ಕ್ಕು-ಮೃಗಾಕ್ಷಿಗಳಾದ ದಿವ್ಯಾಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ, ಕಾಮರ್-ಪ್ರಿಯರಾಗಿ ಆಗುವರು. (ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ಇವರು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಿಯತಮರಾಗುವರು—ಎಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೃಷ್ಣಸೈವಾಂಘ್ರಿಯುಗ್ಧಂ ಶರಣಮನುಕಲಂ ಪೂತನಾಪ್ರಾಣಹಂತಂ-
ಸ್ಸಮ್ಪ್ರಾಪ್ಯಾಸೌ ಶರಾರಿಮುನಿರಿಹ ಕುರುಕಾಪತ್ತನೇಶಃ ಕವೀಂದ್ರಃ |
ನೇಣುಕ್ವಾಣಾತಿರಮ್ಯೇ ದಶಕಮಿದಮಪಿ ಪ್ರಾಹ ದಿವ್ಯಂ ಸಹಸ್ರೇ
ಯೇ ಜಾನಂತೀದಮಾರ್ಯಾಃ ಪ್ರತಿಹತಕಲುಷಾಸ್ತೇ ವೃಗಾಕ್ಷೇಪ್ರಿಯಾಸ್ಸುತಃ

ತಾ|| ಪೂತನಾ ಪ್ರಾಣಹಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದಗಳನ್ನೇ ಶರಣವಾಗಿ
ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ಶರಾರಿಮುನಿಯಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ಸಹಸ್ರ
ಪದ್ಯಾವಳಿಯಲ್ಲಿ—ಈ ದಶಕವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವರು ದಿವ್ಯಾಪ್ಸರ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ
ಪ್ರಿಯತಮರಾಗುವರು (ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಿಯತಮರಾಗು
ವರು—ಎಂದು ಭಾವವು)

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ)—

ಆಶ್ವಾಸಲಬ್ಧಭೃತಿನಾ ಮನಸಾ ಸಮೇತ್ಯ
ಶ್ರೀಕುಮ್ಭಘೋಣಶಯಮಪ್ರತಿಮಾಭಿರೂಪ್ಯಮ್ |
ಆಲೋಕ್ಯ ಸಾಪ್ತನವಚಃಪರಿರಮ್ಭಣಾದೀ -
ನಪ್ರಾಪ್ತವಾಃ ಮುನಿರಿಬಿದ್ಯತ ಸೋಽಷ್ವಮೇನ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ)—

ನಿಸ್ಸೌಹಿತ್ಯಾವೃತತ್ವಾತ್ ಸ್ವವಶಜನಿತಯಾ ಒನನ್ಯಭಾವಪ್ರದಾನಾ-
ನ್ಯರಾಧಾತೀತಕೀರ್ತ್ಯಾ ನಳಿನನಯನತೋ ನಾಯಕತ್ವಾತ್ಸುರಾಣಾಮ್ |
ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠಾದಿಯೋಗಾದನಿತರಗತಿತಾದ್ಯಾವಹಾಸನ್ನಭಾವಾ -
ದ್ವಾಸ್ಯೇ ಸ್ಯೇ ಸ್ಥಾಪಯೇತ್ ಸ್ವಾಃ ಹರಿರಿತಿ ಶಠಜಿತ್ ಸ್ಥಾಪಯಾಮಾಸ
ಕೃಷ್ಣಮ್ ||

(ಈ ಅಷ್ಟಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ)—

ಈ ಎಂಟನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ಭಗವತ್ಸಂಶ್ಲೇಷಾ
ಭಾವದಿಂದ ತಮ್ಮ ಆರ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಬಿನ್ನರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕುಂಭಘೋಣ
ವೆಂಬ (ತಿರುಕ್ಕುಡನ್ನೈ-ಎಂಬ) ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವ ಅಪರಾಪ್ತಾ
ಮೃತ (ಆರಾವಮುದೇ) ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನಾಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ
ಪ್ರಪತ್ತಿಯನ್ನಾಡಿ ನೀನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕೈಬಿಡದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಃ

ಪೆಂಜ್ಜಮ ಶತಕದಲ್ಲಿ—ನವಮದಶಕ.

(ಮಾನೇಯನೋಕ್ಕು—)

ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿವರೈರು ನಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಂ ಪಡೆದು ಭಗವಂತನ
 ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ತಿರುವಲ್ಲವಾಹ್—ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರವನ್ನು
 ಕುರಿತು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಖೀ
 ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು
 ಅನುವದಿಸುತ್ತಾರೆ.

(೧) ಮಾನೇಯನೋಕ್ಕು ನಲ್ಲೀರ್ ವೈಕಲುಮ್

ವಿನೈಯೇನೈಲಿಯ,
 ನಾನಾರ್ ವಣ್ಣಕಮುಕುಮ್ ಮೆದುಮೆಲ್ಲಿಕ್ಕೈ ಕಮುಮ್,
 ತೇನಾರ್ ಶೋಲೈಕ್ಕಳ್ ಶೂಟ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಹ್ತ್ರೆಯುಮ್,
 ಕೋನಾರೈ ಯೆಡಿಯೇನಡಿ ಕೂಡುವದೆಷ್ಟುಕೋಲೋ.

ಪ್ರ|| ಮಾನೇಯನೋಕ್ಕು - ಹುಲ್ಲೇಮೈಗದ ಕಣ್ಣಿನಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ,
 ನಲ್ಲೀರ್-ಒಳ್ಳೇವರಾದ ಸಖಿಗಳೇ!, ವಿನೈಯೇ-ಪಾಪಿಷ್ಠಿಯಾದ ನಾನು, ವೈಕ
 ಲುಮ್-ಯಾವಾಗಲೂ, ಮೆಲಿಯ-ಕೃಶವಾಗುವಂತೆ, ವಾಣ-ಅಕಾಶವೆಲ್ಲಾ, ಆರ್-
 ತುಂಬುವಂತೆ, ವಣ್ಣ-ಉದಾರವಾದ, ಕಮುಕುಮ್-ಅಡಿಕೆಮರಗಳೂ, ಮೆದು-
 ಮಧುಸ್ಯಂದಿಯಾದ, ಮೆಲ್ಲಿಕ್ಕೈ ಮಲ್ಲಿಗೆಯು, ಕಮುಮ್-ಪರಿಮಳಭರಿತವಾಗಿಯೂ
 (ಇರುವ), ತೇನಾರ್ - ಮಧುಪಾನಮತ್ತ ಮಧುಪಾನವೃತ್ತವಾದ, ಶೋಲೈಕ್ಕಳ್ -
 ವೃಕ್ಷಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ, ಶೂಟ್-ಪರಿವೃತ್ತವಾದ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಹ್-ತಿರುವಲ್ಲವಾಹ್ ಎಂಬ
 ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ, ಉತ್ರೆಯುಮ್-ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ಕೋನಾರೈ-ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ
 ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಅಡಿಯೇ-ದಾಸ್ಯವುಳ್ಳ ನಾನು, ಅಡಿ ಕೂಡುವದು-ವಾದಗಳಲ್ಲಿ
 ಆಶ್ರಯಿಸೋಣವು, ಎಷ್ಟುಕೋಲೋ-ಯಾವಾಗಲೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ ಸಖ್ಯೋ! ವೃಗಲೋಚನಾಃ ಪ್ರಿಯತನಾಃ! ಪಾಪಾಶ್ಚಕ್ರಾಂತಂ ಸಂತುತಂ
ವೋಮವ್ಯಾಪಕಸತ್ಪಲಕ್ರಮುಕತ ಶ್ರೀಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಪುರಭಾತ |
ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರಂ ಚಕಾಸ್ತಿ ಭರಿತಂ ನಿತ್ಯಂ ಮಧುಸ್ಯಂದಿಭಿ
ವ್ಯಕ್ತೈಸ್ತತ್ರ ಹರೇಃ ಪದಾಬ್ಜಯುಗಳಂ ದಾಸ್ಯಾತ್ಕದಾ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾಮ್ ||

ತಾ|| ಎಲೈ ವೃಗಲೋಚನೆಯರಾಸ ನನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಖಿಯರೇ! ತಿರುವಲ್ಲ
ವಾಳ್ ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರವು, ಉನ್ನತವಾದ ಅಡಿಕೆಮರಗಳಿಂದಲೂ,
ಮಲ್ಲಿಗೆಪುಷ್ಪಗಳ ಪರಮಳದಿಂದಲೂ, ಮಧುಸ್ಯಂದಿವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಭರಿತವಾಗಿದೆ
ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ವಾದಗಳನ್ನು ಪಾಸಿಯಾದ
ನಾನು ಯಾವಾಗ ಹೊಂದುವೆನೋ ?

(೨) ಎಷ್ಟುಕೊಲ್ ತೋಡ್ವಿಮಾರ್ಕಾಳೆವೈನೀರ್ ನಲಿನ್ನೆ

ಶೆಯ್ಯಾರೋ,

ಪೊಣ್ಣಿಕಳ್ ಪುನ್ನೈ ಮಕಿಳ್ ಪುದುಮಾದವಿ ಮಿರಣವಿ,

ತೆನಲ್ ಮಣಪ್ಪಮುನ್ನುರುವಲ್ಲವಾಳ್ ನಕರುಳ್

ನಿನ್ನಪಿರಾಕ್, ಅಡಿ ನೀ ಅಡಿಯೋಣ್ಣೊ ಶೂಡುವದೇ

ಪ್ರ|| ತೋಡ್ವಿಮಾರ್ಕಾಳ-ಸಖಿಯರೇ!, ಎಮ್ಮೈ-ನನ್ನನ್ನು, ನಲಿನ್ನು-
ನಿಷೇಧಿಸಿ, ನೀರ್-ನೀವು, ಎಳೆಯಾರೋ-ಎನುಕೂಡಿದಿರಿ (ಎನು ಸಾಧಿಸಿದಿರಿ?),
ಪೊಣ್ಣಿಕಳ್-ಸುವರ್ಣದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಪುನ್ನೈ-ಪುನ್ನಾಗವೃಕ್ಷವೂ, ಮಕಿಳ್-
ವಕುಳವೃಕ್ಷವೂ, ಪುದುಮಾದವಿ - ಅಭಿನವ ಮಾಧವೀಲತೆಯೂ, (ಇವುಗಳ)
ಮಿರಾದು-ಮೇಲೆ, ಅಣವಿ - ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ತೆನಲ್ - ಮನ್ನಮಾರುತವು,
ಮಣಮ್-ಪರಮಳವನ್ನು, ಕಮ್ಪುಮ್-ವಿಸ್ತರಿಸುವ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್-ತಿರುವಲ್ಲ
ವಾಳ್ ಎಂಬ, ನಕರುಳ್-ನಗರದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ - ನಿಂತಿರುವ, ಪಿರಾ - ಸ್ವಾಮಿಯ,
ಅಡಿ ನೀ ಅ - ಪಾದಧೂಳಿಯನ್ನು, ಅಡಿಯೋಮ್ - ದಾಸೀಭೂತರಾದ ನಾವು,
ಕೊಣ್ಣು - ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಶೂಡುವದು - ಶಿರಸಾವಹಿಸೋಣವು, ಎನುಕೊಲ್ -
ಎಂದಿಗೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ ಸಖ್ಯೋ ನುನು ವಾರಣಾತ್ಮಿಮಿಹ ವಸ್ತಿದ್ಧಂ ಸುವರ್ಣಾತ್ಮಕಾಃ
ಪುನ್ನಾಗಾ ಅಪಿ ಮಾಧವೀ ಚ ವಕುಳಾಸ್ತೇ ಯತ್ರ ತತ್ಸಾರಭ್ಯಃ |
ಯುಕ್ತೋ ದಕ್ಷಿಣಮಾರುತಸ್ತು ಪರಿತೋ ಯತ್ರಾಸ್ತಿ ತತ್ರ ಸ್ವಯಂ
ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇಽಜ್ಞೃಪಜ್ಞಜರಜೋ ವಿಷ್ಣೋಃ ಕದಾ ಪ್ರಾಪ್ನುಮಃ? ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಸಖಿಯರೇ! ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯುವುದರಿಂದ ಏನು
ಪ್ರಯೋಜನ? ಪುನ್ನಾಗಮಾಧವೀ ವಕುಳಾದಿ ಪರಿಮಳಭರಿತವಾದ ಮಂದಮಾರುತ
ದಿಂದ ಕೂಡಿ ಇರುವ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದಧೂಳಿ
ಯನ್ನು ದಾಸೀಭೂತರಾದ ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶಿರಸಾವಹಿಸೋಣವು ಎಂದಿಗೋ ?

(೩) ಶೂಡುಮುಲರ್ ಕುಲೀರ್ ತುಯರಾಟ್ಟಿಯೇನೈ ಮೆಲಿಯು,
ಪಾಡುನಲ ವೇದಮೊಲಿ ಪರವೈತ್ತಿರೈಪೊಲ್ ಮುತ್ತು,
ಮಾಡುಯರ್ ನೋದೊಮುಪ್ಪುಕ್ಕೈಕಮುಮ್ ತಣ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್,
ನೀಡುತ್ಯುಕ್ಕಿನ್ ಪಿರಾನ್ ಕುಲಾಕಾಣ್ಡುಬ್ಬೊಲ್ ನಿಚ್ಚಲುಮೇ.

ಪ್ರ|| ಶೂಡು-ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಮುಲರ್-ಪುಷ್ಪಗಳುಳ್ಳ, ಕುಲೀರ್-ಕೇಶ
ಪಾಶವುಳ್ಳ ಸಖಿಯರೇ, ತುಯರಾಟ್ಟಿಯೇನೈ-ವಿಶೇಷ ದುಃಖಿತಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು,
ಮೆಲಿಯು-ಕೃತಮಾಡುವಂತೆ, ಪಾಡು-ಗಾನಮಾಡಲ್ಪಡುವ, ನಲ್-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ,
ವೇದಮೊಲಿ-ಸಾಮವೇದ ಧ್ವನಿಯು, ಪರವೈ-ಸಮುದ್ರದ, ತಿರೈಪೋಲ್-ಆಲೆಗಳ
ಉದ್ಭೋಷದಂತೆ, ಮುತ್ತು-ಘೋಷಿಸುತ್ತಿರಲು, ಮಾಡು ಉಯರ್ ನು-ಉರ್ಧ್ವ
ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಓಮುಪ್ಪುಕ್ಕೈ - ಹೋಮಧೂಮವು, ಕಮುಮ್-
ಹವಿರ್ಗನ್ಧವನ್ನು ಪ್ರಸರಿಸುವ, ತಣ್ - ಶ್ರಮಹರವಾದ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್-ಶ್ರೀ
ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ, ನೀಡುರೈಕ್ಕಿನ್ - ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ಪಿರಾನ್-ಸ್ವಾಮಿಯು,
ಕುಲಾ - ಪಾದಗಳನ್ನು, ನಿಚ್ಚಲುಮ್ - ಯಾವಾಗಲೂ, ಕಾಣ್ಡುಬ್ಬೊಲ್-
ಕಾಣಬಲ್ಲೆನೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ ಸಖ್ಯಃ ! ಕುಸುಮಾದ್ರ್ಯಕೇಶಭರಿತಾ ವಿಶ್ಲೇಷದುಃಖಾರ್ದಿತಾಂ
ಮಾಂ ವೇದಧ್ವನಿರುಚ್ಚಕ್ತೈಃ ಪ್ರಚಲಿತೋ ಯತ್ರ ಸ್ವಯಂ ಕರ್ತಯೇತ್ |
ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇ ತು ತತ್ರ ಪರಿತೋ ಹೋನಾದಿಧೂಮಾವೃತೇ
ಪಾವಾಸ್ತೇ ಮಾನು ನುಯಕ್ಸು ಕಲರೇ ನಿತ್ಯಂ ಕದಾಽಕು ಹರೇಃ? ||

ತಾ|| ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾದ ಕೇಶಪಾಶಗಳುಳ್ಳ ಸಖಿಯರೇ ! ಸಾಮವೇದ ಘೋಷಗಳಿಂದಲೂ, ಹೋಮಧೂಮಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿಮಳಿತವಾದ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿ ಪುರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಮುಖಿತಿಯಾಗಿ ಕೃಶೆಯಾದ ನಾನು ಎಂದಿಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಕಾಣಬಲ್ಲೆನೋ ?

(೪) ನಿಚ್ಚಲುಮ್ ತೋಛಿವಿಾರ್‌ಕಾಳೆಮ್ಮೈ ನೀರ್ ನಲಿನ್ನೆನ್
ಶೆಯ್ಯಾರೋ,
ಪಚ್ಚಿಲೈನೀಳ್ ಕಮುಕುಮ್ ಪಲವುಮ್ ತೆಬ್ಬುಮ್ ವಾಡ್ರೈಕಳುಮ್
ಮಚ್ಚಣಿಮಾಡಬ್ಬಳ್ ಮೀದಣವುಮ್ ತಣ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್,
ನಚ್ಚರವಿನಣೈಮೇಲ್ ನಮ್ಮಿರಾನದು ನನ್ನಲಮೇ.

ಪ್ರ|| ತೋಛಿವಿಾರ್‌ಕಾಳ್-ಸಖಿಯರೇ, ಎಮ್ಮೈ-ನಮ್ಮನ್ನು (ನನ್ನನ್ನು), ನೀರ್-ನೀವು, ನಿಚ್ಚಲುಮ್-ನಿರಂತರವಾಗಿ, ನಲಿನ್ನೆ - (ನಿಷೇಧಿಸಿ) ಪಿಡಿಸಿ ಎ ಶೆಯ್ಯಾರೋ-ವಿನುಮಾಡಿದಿರಿ? ಪಚ್ಚಿಲೈ-ಹೆಣ್ಣಿನ ಎಲೆಗಳುಳ್ಳ, ನೀಳ್-ಉನ್ನತ, ವಾದ, ಕಮುಕುಮ್ - ಅಡಿಕೇಮರಗಳೂ, ಪಲವುಮ್ - ಹಲಸಿನಮರಗಳೂ, ತೆಬ್ಬುಮ್-ತೆಂಗಿನಮರಗಳೂ, ವಾಡ್ರೈಕಳುಮ್ - ಬಾಳೇಗಿಡಗಳೂ, ಮಚ್ಚಣಿ-ಮಹಡಿಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ, ಮಾಡಬ್ಬಳ್ ಮೀದು-ಭವನಗಳಮೇಲೆ, ಅಣವುಮ್-ನೆರಳುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಲಂಕರಿಸುವ, ತಣ್-ಶೀತಳವಾದ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್-ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿ ಪುರದಲ್ಲಿ, ನಚ್ಚರವಿನ್ ಅಣೈಮೇಲ್ - ವಿಷವುಳ್ಳ ಸರ್ಪವಾದ ಆದಿಶೇಷನಾದ ಶಯನದಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ, ನಮ್‌ಪಿರಾನದು-ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ, ನಲಾನಲಮೇ - ಒಳ್ಳೇ ಶೀಲವೇ (ನನಗೆ ರಕ್ಷಕವು)-(ನಾನು ಆ ಶೀಲಕ್ಕೆ ವಶ್ಯವಾಗಿದೇನೆ)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ ಸಖ್ಯಾ ! ಕಿಮಿಹಾದ್ಯ ನಾನ್ಮು ಸತತಂ ಚಿನ್ಮಾಂ ನಿವಾರ್ಯ ಸ್ವಯಂ
ಯುಷ್ಮಾಭಿಃ ಕ್ರಿಯತೇ ನವಕ್ರಮುಕತ ಶ್ಶೀನಾರಿಕೇರಾದಿಭಿಃ |
ಸಂಯುಕ್ತೇ ಕದಳೀನನೈಶ್ಚ ಪನಸೈಸ್ಸಾಧೋಪರಿ ಚ್ಛಾಯಯಾ
ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇ ತು ಶೇಷಶಯನೋ ಮಾಂ ಕ್ರೀತವಾನ್ ನಾಯಕಃ ||

ತಾ|| ಸಖಿಯರೇ ! ಹೀಗೆ ಖಿನ್ನೆಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ನಿವಾರಣಮಾಡಿ ನೀವು ಏನು ಸಾಧಿಸಿದಿರಿ ? ಕ್ರಮುಕ-ಪನಸ-ಸಾರಿಕೇಳ-ಕದಳೀವೃಕ್ಷಾದಿಗಳಿಂದ ಭರಿತವಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳುಳ್ಳ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ ಶೇಷಶಾಯಿಯಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ಒಳ್ಳೇ ಸೌಶೀಲ್ಯವೇ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕವು (ನಾನು ಆ ಗುಣಕ್ಕೆ ವಶ್ಯೆಯಾಗಿದೇನೆ)

(೫) ನನ್ನಲಕ್ಷೋತ್ತಮಾರ್ಕಾಳ್ ನಲ್ಲವನ್ನಣರ್ ವೆಳ್ಳಿಪ್ಪಕ್ಕೈ,
ಮೈನ್ನಲಮ್ ಕೊಣ್ಡಿಯರ್ ವಿಣ್-ಮತ್ತೈಕ್ಕುಮ್

ತಣ್-ತಿರುವಲ್ಲವಾಡ್,

ಕನ್ನಲಮ್ ಕಟ್ಟಿತನ್ನೈ ಕ್ಕನಿಯೈ ಯಿನ್ನಮುದಮ್ ತನ್ನೈ,
ಎನ್ನಲಮ್-ಕೊಳ್ ಶುಡರೈ ಯೆಷ್ಟುಕೊಲ್ ಕಣ್-ಕಳ್ ಕಣ್ಣುದುವೈ

ಪ್ರ|| ನನ್ನಲ-ನನಗೆ ನನಗಿಂತ ಪ್ರಿಯತಮರಾದ, ತೋಗ್ರಿವಾರ್ಕಾಳ್-ಸಖಿಯರೇ, ನಲ್ಲ-ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಅನ್ನಣರ್-ವೈದಿಕರ, ವೆಳ್ಳಿಪ್ಪಕ್ಕೈ-ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಾದಿ ಕರ್ಮಗಳ ಧೂಮವು, ಮೈನಲಮ್-ಕೊಣ್ಡು-ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಉಯರ್-ಉನ್ನತವಾದ, ವಿಣ್-ಆಕಾಶವನ್ನು, ಮತ್ತೈಕ್ಕುಮ್-ಮರೆಸುವ, ತಣ್-ಶೀತಳವಾದ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಡ್-ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಲ್ ಅಮ್ ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನೈ-ಕಬ್ಬಿನ ಒಳ್ಳೇ ಘನರಸದಂತೆ ಇರುವವನನ್ನು, ಕನಿಯೈ-ಪಕ್ವಫಲದಂತೆ ಮಧುರವಾಗಿರುವವನನ್ನು, ಇನ್ ಆಮುದಮ್ ತನ್ನೈ-ಭೋಗ್ಯವಾದ ಅವೃತಸ್ವರೂಪನನ್ನು, ಎನ್ ನಲಮ್-ಕೊಳ್-ನನ್ನ ಅತ್ಮಗುಣರೂಪಗುಣಯುಕ್ತವಾದ, ಶುಡರೈ-ದಿವ್ಯ ತೇಜೋರೂಪನನ್ನು, ಕಣ್-ಕಳ್-(ನನ್ನ) ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕಾಣ್ಬುದು-ಕಾಣುವುದು, ಎನ್ನಕೊಲ್-ಯಾವಾಗಲೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಹೇ ಸಖ್ಯೋ ಮಮ ಸುಪ್ರಿಯಾಃ ! ಕ್ರತುತತೇರ್ಧೂಮಾವಳಿಭರ್ನಭೋ-
ದೇಶೋ ಯತ್ರ ವಿಭಾತಿ ಸಂವೃತತನೋ ನಿತ್ಯಂ ಶ್ರಮಧ್ವಂಸಿನಿ |

ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇ ತು ತತ್ರ ರುಚಿರಂ ದಿವ್ಯಂ ಫಲಂ ಚೇಕ್ಷುಸತ್-
ಸಾರಂ ಚಾಪಿ ಘನಂ ಸುಧಾರಸಮಹೋ! ಪಶ್ಯಾಮಿ ತೇಜಃ ಕದಾ? ||

ತಾ|| ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯರೇ ! ವೈದಿಕರ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಾದಿಕರ್ಮಗಳ ಧೂಮದಿಂದ ಭರಿತವಾಗಿ ಕಪ್ಪಾಗಿರುವ ಆಕಾಶವನ್ನು ಮರೆಸುವಂತೆ ಇರುವ ಶ್ರೀ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪರಸಘನದಂತೆ ಮಧುರವಾಗಿ ಅಮೃತಪ್ರಾಯನಾದ ದಿವ್ಯ ತೇಜೋನಿಧಿಯಾದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಾಣುವುದು ಎಂದಿಗೋ ?

(೭) ಕಾಣ್ಬದೆಷ್ಟೊ ಸುಕೋಲೋ ವಿನೈಯೇರ್ ಕನಿವಾಯ್ ಮಡವೀರ್ ಪಾಣ್ಕುರಲ್ ವಣ್ಣಿನೋಡು ಪಶುಮ್ ತೆನ್ನಲುಮಾಕಿ ಯೆಡ್ರುಮ್, ಶೇಣ್ ಶಿನೈಯೋಡ್ರುಮರ ಚೆಚ್ಚುಬ್ಬಕ್ಕನಲ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್, ಮಾಣ್ಕುರಳ್ ಕೋಲಪ್ಪಿರಾಕ್ ಮಲರ್ ತ್ತಾಮರೈ ಪ್ಪಾದಬ್ಬಳೇ

ಪ್ರ|| ಪಾಣ್-ಗಾನರೂಪವಾದ, ಕುರಲ್-ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳ, ವಣ್ಣಿನೋಡು - ಭ್ರಮರಗಳೊಡನೆ, ಪಶುಮ್ ತೆನ್ನಲುಮ್ - ನೂತ್ನಮಾರುತವೂ, ಆಕಿ-ಆಗಿ, ಎಜ್ಜುಮ್-ಸರ್ವಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ, ಶೇಣ್-ಉನ್ನತವಾದ, ಶಿನೈ-ಶಾಖೆಗಳುಳ್ಳ, ಓಜ್ಜುಮರಮ್ - ಉನ್ನತವಾದ ಮರಗಳುಳ್ಳ, ಶೆಚ್ಚುಮ್ ಕಾನಲ್ - ರಮ್ಯವಾದ ಉದ್ಯಾನಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್ - ಶ್ರೀ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿರುವ, ಮಾಣ್ಕುರಳ್ - ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದ ವಾಮನರೂಪಿಯಾದ, ಕೋಲಪ್ಪಿರಾಕ್ - ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯ, ಮಲರ್ ತ್ತಾಮರೈ-ವಿಕಸಿತವದ್ಮಸದೃಶವಾದ, ಪಾದಬ್ಬಳೇ-ಪಾದಗಳನ್ನೇ, ಕನಿವಾಯ್ ಮಡವೀರ್ - ಬಿಂಬಾಧರವುಳ್ಳ ನನ್ನ ಸಖಿಯರೇ !, ವಿನೈಯೇ-ಪಾಪಿನಿಯಾದ ನಾನು, ಕಾಣ್ಬದು - ಕಾಣುವುದು, ಎಜ್ಜಾನ್ತುಕೋಲೋ-ಯಾವಾಗಲೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಗಾಯದ್ಬೃಜ್ಜತರಜ್ಜಸಬ್ಬವಿಲಸಂತ್ಯಾನಿಲೋದ್ವೀಜಿತೈ-

ವೈರ್ವೈರ್ವೈತ್ಯಮನೋರಮೇ ಬಹುತಮಾನುತ್ಯುನ್ಮತೈಶ್ಶೋಭನೇ |

ಶ್ರೀಸಂವತ್ಸರದೇ ವಟೋರ್ಮಮಹರೇ ಶ್ರೀವಾಮನಸ್ಯಾದ್ಭುತಂ

ಪಾದಾಬ್ದದ್ವಯಮುಚ್ಯತೇ ತು ಕದಾ ಪಶ್ಯಾಮಿ ಸಖ್ಯಃ ಕೃತಾ? ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಸಖಿಯರೇ! ಗಾನಮಾಡುವ ಭ್ರಮರಗಳಿಂದಲೂ, ಮಂದ ಮಾರುತದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಉನ್ನತವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳುಳ್ಳ ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ ಶ್ರೀ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ವಾಮನಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಯ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ವಾಪಿನಿಯಾದ ನಾನು ಎಂದಿಗೆ ಕಾಣುವೆನೋ ?

(೭) ಪಾದಬ್ಜಿಳ್ ಮೇಲಣಿ ಪೊನ್ನೊಡು ಕೊಡುಬೊಳ್
 ಪಾವೈನಲ್ಲಿರ್,
 ಓದನೆಡುನ್ನಡತ್ತುಳುಯರ್ ತಾಮರೈ ಶೆಬ್ಬುನೀರ್,
 ಮಾದರ್ ಕಳ್-ವಾಳ್-ಮುಕಮುಮ್ ಕಣ್ಣು ಮೇನ್ದುಮ್
 ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್,
 ನಾದನಿಳ್ಳಾಲಮುಣ್ಣು ನಮ್ಮಿರಾತನ್ನೈ ನಾಳ್-ತೋಱುಮೇ

ಪ್ರ|| ಓದನೆಡುಮ್ - ಸಮುದ್ರದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ, ತಡತ್ತುಳ್-ತಟಾಕ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಉಯರ್-ಉನ್ನತವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ, ತಾಮರೈ-ತಾವರೆಯೂ, ಶೆಬ್ಬುನೀರ್
 -ನೀಲೋತ್ಪಲವೂ, ಮಾದರ್ ಕಳ್-ಸ್ತ್ರೀಯರ, ವಾಳ್-ಕಾನ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಮುಕಮುಮ್
 ಕಣ್ಣುಮ್-ಮುಖವೂ ಕಣ್ಣು ಇವುಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು, ಎನ್ನುಮ್-ಧರಿಸಿರುವ,
 ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್-ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿ ಪುರಕ್ಕೆ, ನಾದ-ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಇ ಜಾಲಮುಣ್ಣು-
 ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು (ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ) ಭಕ್ಷಿಸಿದ, ನಮ್-ಪಿರಾತನ್ನೈ - ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ
 ಯನ್ನು, ನಾಳ್-ತೋಱುಮೇ-ಪ್ರತಿದಿನವೂ, ಪಾವೈ-ಬೊಂಬೆಯಂತೆ, ನಲ್ಲಿರ್-
 ಸುನ್ನದವಾದ ಅವಯವಗಳುಳ್ಳ ಸಖಿಯರೇ, ಪಾದಬ್ಜಿಳ್ ಮೇಲ್-ಪಾದಗಳ
 ಮೇಲೆ, ಅಣಿ - ಅಲಂಕೃತವಾದ, ಪೂಮ್-ತೊಡು - ಪುಷ್ಪವನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿ
 ಸೇವಿಸಲು, ಕೊಡುಬೊಳ್-(ನಮಗೆ) ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಾಸಾರೇಷು ಸಮುದ್ರತೋಭಿಷು ಲಸತ್ಪಾಥೋಜನೀಲೋತ್ಪಲೈ-
 ನಾರೀಣಾಂ ವದನಾಕ್ಷಿಯುಗ್ಮಸರಣಿರೈತ್ರಾಭಿಭೂತಾ ಭವೇತ್ |
 ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇ ಚ ತತ್ರ ಜಗತಾಂ ನಾಥಂ ಹರಿಂ ರಕ್ಷಕಂ
 ಹೇ ಸಖ್ಯಃ! ಕಿಮಿಮಾ ಭಜೇಮ ಶರಣಂ ತತ್ಪಾದಪದ್ಮಾಶ್ರಯಾಃ? ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಸುನ್ನದಿಗಳಾದ ಸಖಿಯರೇ ! ಸಮುದ್ರದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ
 ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ ಉನ್ನತವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ-ತಾವರೆ ಮತ್ತು ನೀಲೋತ್ಪಲ-ಇವುಗಳು
 -ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಖ ಮತ್ತು ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ-ಸಮಾನವಾಗಿ ತೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ
 ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರಕ್ಕೆ ನಾಯಕನಾದ (ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಭಕ್ಷಕನಾದ) ನಮ್ಮ
 ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದಗಳಮೇಲೆ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸೇವಿಸುವ
 ಭಾಗ್ಯವು ನಮಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದೋ ?

(೮) ನಾಡೊಣ್ಣುಮ್ ವಿಡ್ವಿಟ್ಟಿಯೇ ತೊಡ್ಕೊಡುಬೊಲ್
ನನ್ನುದಲೀರ್,
ಆಡುತೀಚ್ಚಿರುಮ್ಬುಮ್ ವಿಳೈಶೆನ್ನೆಲುಮಾಕಿ ಯೆಜ್ಜುಮ್,
ಮಾಡುಣ್ಣು ಪೂನ್ನಡಮ್ ಶೇರ್ ವಯಲ್ ಶೂಳ್ ತಣ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್,
ನೀಡುಪ್ಪಕ್ಕಿಪ್ಪಿರಾಕ್ ನಿಲನ್ತಾವಿಯ ನೀಳ್ ಕಳಲೇ.

ಪ್ರ|| ಅಡು-ಆಡೋಣವನ್ನು, ಉಣು-ಅಧಿಕಪಡಿಸುವ (ಮದಚನಕವಾದ),
ತೀಮ್-ಮಧುರತಮವಾದ, ಕರುಮ್ಬುಮ್-ಕಬ್ಬು, ವಿಳೈ ಶೆನ್ನೆಲುಮ್-ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಬೆಳೆದಿರುವ ಕೆಂಪುಬತ್ತವೂ, ಅಕಿ-ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ, ಮಾಡು ಉಣು - ಸುತ್ತು
ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ, ಪೂಮ್ ತಡಮ್ - ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾದ ತಟಾಕ
ಗಳನ್ನು, ಶೇರ್-ಪಡೆದಿರುವ, ವಯಲ್-ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದ, ಶೂಳ್-ಪರಿವೃತವಾದ,
ತಣ್-ಶೀತಳವಾದ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್ - ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿ ಪುರದಲ್ಲಿ, ನೀಡುಪ್ಪಕ್ಕಿಪ್ಪಿ-
ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ಪಿರಾಕ್-ಸ್ವಾಮಿಯ, ನಿಲಮ್-ಭೂಮಿಯನ್ನು, ತಾವಿಯ-
ಆಳಿದುಕೊಂಡ, ನೀಳ್ ಕಳಲೇ-ದೊಡ್ಡ ಪಾದಗಳನ್ನೇ, ನಲ್ ಸುದಲೀರ್-ರಮ್ಯ
ವಾದ ಲಲಾಟವುಳ್ಳ ಸಖಿಯರೇ, ನಾಡೊಣ್ಣುಮ್ (ನಾಳ್+ತೊಣ್ಣುಮ್)-ಪ್ರತಿ
ದಿನವೂ, ನೀಡು ಇನ್ನಿ ಯೇ-ವಿಚ್ಛೇದ ವಿಲ್ಲದನೈಯೇ, ತೊಡ್ಕೊಡುಬೊಲ್-
ಸೇವಿಸಲು (ನಮಗೆ) ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸರ್ವತ್ರೋಚ್ಛ್ರಲಿತೇಕ್ಷುಕಾಣ್ಣು ನಿಚಯವ್ರೀಹ್ಯಾದಿಸಂತೋಭಿತ್ಯೇ
ಕೇದಾರೈಸ್ಸರಸೀತಟೇಷು ಭರಿತೇ ದಿವ್ಯೇ ಮಹಾತ್ಮಾಶ್ರಯೇ |
ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇ ಪ್ರಭೋಃ ಪದಯುಗಂ ಲೋಕಾಕ್ರಮವ್ಯಾಪೃತಂ
ಹೇ ಸಖ್ಯಸ್ಸತಂ ಭಜೇಮ ಕಿಮಿಮಾ ಕ್ಕುನ್ತಾ ವಯಂ ಶ್ರೀಹರೇಃ ||

ತಾ|| ಎಲೈ ಸಖಿಯರೇ ! ಮಧುರತಮವಾದ ಕಬ್ಬು, ಕೆಂಪು ಬತ್ತವೂ,
ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೂ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾದ ತಟಾಕಗಳೂ
ಉಳ್ಳ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯ (ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾವ
ತಾರದ) ದೊಡ್ಡಪಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಸೇವಿಸಲು ನಮಗೆ
ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೋ ?

(೯) ಕ್ಷುಲ್ವೈವೂರಿಪ್ಪ ಯಾಜ್ಞಣ್ಡುಕ್ಯತೋಷ ಕ್ಷೂಡುಜ್ಞೋಲೋ,
 ಕ್ಷುಲೆನ್ನು ಯಾಜ್ಞಮೆನ್ನು ಕುಳಿರ್ಶೋಲ್ಪಿಯುಳ್ ತೇನರುನ್ನಿ,
 ಮೂಲ್ಯವರಿಪಣ್ಡುಕಳಿಶೈಪಾಡುಮ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್,
 ಶುಲ್ಕಲಿವಲಿಶಕ್ಕರ ಪೈರುಮಾನದು ತೊಲ್ಲರುಳ್ಳೇ.

ಪ್ರ|| ಕುಳಿರ್-ಶೀತಕವಾದ, ಶೋಲ್ಪಿಯುಳ್-ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ, ತೇ ಅರುನ್ನಿ-
 ಮಧುಪಾನಮಾಡಿ, ಮ್ಕುಲೈ-ಮನೋಹರವಾದ, ವರಿ-ಶಬ್ದವುಳ್ಳ, ವಣ್ಣುಕಳ್-
 ಭ್ರಮರಗಳು, ಕ್ಷುಲೆನ್ನು-ಕೊಳಲೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಯಾಜ್ಞನ್ನವುಮ್-ವೀಣೆ
 ಯೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ, ಇಶೈಪಾಡುಮ್-ಗಾನಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಳ್-ಶ್ರೀ
 ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ, ಶುಲ್ಕಲಿವಲಿ-ಸ್ವತೇಜೋಭ್ರಮಣಾತಿಶಯವುಳ್ಳ, ಶಕ್ಕರ-
 ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಪೈರುಮಾನದು-ಸರ್ವೇಶ್ವರನ, ತೊಲ್-ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ
 (ಅನಾದಿಸಿದ್ಧವಾದ), ಅರುಳ್-ಕೃಪೆಯು, ಕ್ಷೂಲ್ವವಳ್ಳ ವೂರಿಪ್ಪ-ಕಳೆದುಬಿಳುವ
 ಬಳೆಗಳು ಕೈಗಳಿಗೆ ತುಂಬಿ ಇರುವಂತೆ, ಯಾಮ್-ನಾವು, ಕಣ್ಣು - (ಅವನನ್ನು)
 ನೋಡಿ, ಕೈ ತೋಷ-ಅಂಜಲಿಮಾಡುವಂತೆ, ಕೂಡುಜ್ಞೋಲೋ-ಸಂಭವಿಸುವುದೋ!
 (ಅವನ ಕೃಪೆಯು ಉಂಟಾಗುವುದೋ?)

(ಸ-ಗಾ-೦ ||)—

ಶೀತಾನೋಕಹವಣ್ಣ ಚಾರಿಮಧುಪಶ್ರೀಣೀರವೈಶ್ಯೋಭನೇ
 ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರೇ ತು ವೇಣುನಿನದೈರ್ವೀಣಾರವೈಶ್ಚಕ್ರಿಣಃ |
 ಶ್ರೀವಿಷ್ಣೋಃ ಕರುಣಾ ಕದಾಽತಿಶಿಥಿಲಾಮಾಸ್ತಾಕಹಸ್ತಾವಳೇ-
 ಭೂಷಾಂ ಪೂರ್ಣತಮಾಂ ಕರೋತಿ ಸತತಂ ತತ್ಪಾದಸೇವಾಭರಾತ್? ||

ತಾ|| ಶೀತಕವಾದ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮಧುಪಾನಮಾಡಿ ಗಾನಮಾಡುವ
 ಭ್ರಮರಗಳ ಶಬ್ದವು ಕೊಳಲೋ ವೀಣೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ
 ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದ
 ಕೃಪೆಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ-(ನಮ್ಮ ಕೈ ಬಳೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈತುಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನಮಗೆ
 ಸನ್ನೋಷಜನಕವಾಗಿ) ಯಾವಾಗ ಸಂಭವಿಸುವುದೋ?

(೧೦) ತೊಲ್ಲರುಳ್ ನಲ್ವಿನೈಯಾಲ್ ಶೊಲಕ್ಕೂಡುಜ್ಜಿಲ್ಲಲ್

ತೋಡ್ಡಿಮಾರಾಕಾಳ್,

ತೊಲ್ಲರುಳ್ ಮೊಣ್ಣು ಮ್ ವಿಣ್ಣು ಮ್ ತೊಲ್ಲನಿಷ್ಟ ತಿರುನಕರಮ್,

ನಲ್ಲರುಳಾಯಿರವರ್ ನಲವೇಂದ್ರ ಮ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಡ್,

ನಲ್ಲರುಳ್ ನಮ್ಮೆರುವೂರ್ ನಾರಾಯಣ್ ನಾಮಜ್ಜಿಳ್.

ಪ್ರ|| ತೊಲ್ - ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ, (ಅವನ) ಕೃಪೆಯನ್ನು, ಮೊಣ್ಣು ಮ್ ವಿಣ್ಣು ಮ್-ಭೂಲೋಕದ ಜನರೂ ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳೂ, ತೊಳ್-ಸೇವಿಸಿ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ, ನಿನ್ - (ಅವನು) ಬಂದು ನಿಂತಿರುವ, ತಿರುನಕರಮ್-ಶ್ರೀಮತ್ತಾದ ನಗರವಾದ, ನಲ್ಲರುಳ್-ಅಶ್ರಿತರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತಾಭಿಮಾನವುಳ್ಳ, ಆಯಿರವರ್-ಅನೇಕ ಸಹಸ್ರ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರು, ನಲವೇಂದ್ರ ಮ್ - ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಕರ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ, ತಿರುವಲ್ಲವಾಡ್ - ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ, ನಲ್ಲರುಳ್-ದಿವ್ಯಕೃಪಾನಿಧಿಯಾದ, ನಮ್ ಪೆರುವೂರ್-ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ನಾರಾಯಣ್-(ಸಮಸ್ತ ಗುಣ ವಿಭೂತಿಯುಕ್ತನಾದ) ನಾರಾಯಣನ, ನಾಮಜ್ಜಿಳ್ - ನಾಮಗಳನ್ನೇ, ತೋಡ್ಡಿ ಮಾರಾಕಾಳ್-ಸಖಿಯರೇ!, ತೊಲ್ ಅರುಳ್-(ಅವನ) ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕೃಪಾರೂಪವಾದ, ನಲ್ವಿನೈಯಾಲ್ - (ನಮ್ಮ) ಸುಕೃತ ವಿಶೇಷದಿಂದ, ಶೊಲಕ್ಕೂಡು ಜ್ಜಿಲ್ಲಲ್-(ನಾವು) ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೋ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನಿತ್ಯಂ ಚಾಪ್ಯುಪಕಾರಕೋಽಸ್ತ್ಯಯಮಿತಿ ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋರಮುಂ
ಶಂಸಂತೀವ ಹಿ ತತ್ರ ದಿವ್ಯನಗರೇ ಭಕ್ತೋತ್ತಮಾಸ್ಸುತ್ತಿಕಾಃ |
ಸಾಕರ್ಷ್ಯೇ ಕೃಪಯಾ ವನ್ನಿ ಸತತಂ ಶ್ರೀಭಾಗ್ಯವೃದ್ಧಾಪ್ಯಯೇ
ದಿಷ್ಟಾಶ್ಯ ತಂ ತು ಭಜೇಮು ನಾಮತತ್ಕೃತ್ಸನ್ನಿವ್ಯೋಽದ್ಯ ನಾರಾಯಣಮ್? ||

ತಾ|| ಸಖಿಯರೇ! ಅವನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಭೂಲೋಕದ ಜನರೂ ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳೂ ಸೇವಿಸಿ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಅವನು ಬಂದು ನಿಂತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಭಾಗವತೋತ್ತಮ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಕೃಪಾನಿಧಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ನಾರಾಯಣನ ನಾಮಗಳನ್ನೇ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸುಕೃತ ವಿಶೇಷದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡಲು (ನಮಗೆ) ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೋ?

(೧೧) ನಾಮಜ್ಞಳಾಯಿರಮುಡೈಯ ನೆಮ್ಮೆರುವಾನಡಿಮೇಲ್,
ಶೇಮೆಬ್ಬೊಳ್ ತೇಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪ್ ತೆರಿನ್ನುರೈತ್ತ,
ನಾಮಜ್ಞಳಾಯಿರತ್ತುಳ್ಳಿವೈಪತ್ತುಮ್ ತಿರುವಲ್ಲವಾಡ್.

ಶೇಮೆಬ್ಬೊಳ್ ತೆನ್ನಕರಮೇಲ್ ಶೆಪ್ಪುವಾರ್ ಶಿಞ್ಞಾರ್ ಪಿಞ್ಞೇ

ಪ್ರ|| ನಾಮಜ್ಞಳಾಯಿರಮುಡೈಯ-ನಾಮಸಹಸ್ರವುಳ್ಳ, ನಮ್ ನೆರುಮಾ-
ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ, ಅಡಿಮೇಲ್-ವಾದಗಳಮೇಲೆ, ಶೇಮಮ್
ಕೊಳ್-ಸರ್ವ ಕ್ಷೇಮಕರವಾದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ, ತೇಕುರುಕೂರ್ - ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾ
ಪುರಿಯ, ಶಡಕೋಪ-ಶರಾರಿಮುನಿಯು, ತೆರಿನ್ನುರೈತ್ತ-ಪೆರಿಶೀಲಿಸಿ ರಚಿಸಿದ,
ನಾಮಜ್ಞಳಾಯಿರತ್ತುಳ್ಳ - ಸಹಸ್ರನಾಮಗಳಂತೆ ಪಾವನಗಳಾದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯ
ಗಳಲ್ಲಿ, ಇವೈಪತ್ತುಮ್-ಈ ಹತ್ತುಪದ್ಯಗಳನ್ನು, ತಿರುವಲ್ಲವಾಡ್-ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿ
ಪುರವೆಂಬ, ಶೇಮಬ್ಬೊಳ್ ತೆನ್ನಕರಮೇಲ್ - ಕ್ಷೇಮಕರವಾಗಿ ರಮ್ಯವಾದ
ನಗರದ ವಿಷಯವಾಗಿ, ಶೆಪ್ಪುವಾರ್-ಪಠನಮಾಡಬಲ್ಲವರು, ಪಿಞ್ಞೇ-ಈ ಜನ್ಮದ
ಶರೀರದೊಡನೆಯೇ, ಶಿಞ್ಞಾರ್ - ಭಗವದನುಭವಾನಂದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವುಳ್ಳವ
ರಾಗುವರು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನಾಥಂ ನಾಮಸಹಸ್ರಶೋಭಿತಮಮುಂ ಪಾದಾಬ್ಜಭಕ್ತ್ಯಾಸ್ತಯಂ

ಸ್ತೋತುಂ ಕ್ಷೇಮಕರಶ್ಯರಾರಿರಕರೋತ್ಪಾಹಸ್ರಪದಪ್ರವಳಿಮ್ |

ದಿವ್ಯಶ್ರೀಕುರುಕಾಪುರಪ್ರಭುರಸೌ ತತ್ರಾದ್ಯಧನ್ಯಾ ವಿದು -

ಶ್ರೀಸಂವೃದ್ಧಿಪುರಂ ಪ್ರತೀಹ ದಶಕಂ ಯೇ ತೇಽತ್ರ ಚಾತಾ ಅಪಿ ||

ತಾ|| ನಾಮಸಹಸ್ರವುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ವಾದಗಳಮೇಲೆ—ಸ್ತುತಿಯೊಪ
ವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರರು ಉದಾರಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸರ್ವರ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ
ರಚಿಸಿ ಇರುವ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು — ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿ ಪುರವಿಷಯಕವಾದ
ಈ ದಶಕವನ್ನು ಪಠನಮಾಡಬಲ್ಲವರು ಈ ಶರೀರದೊಡನೆಯೇ (ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲೇ)
ಭಗವದನುಭವಾನಂದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗುವರು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಅನ್ಯಂ ಮುನಿಃ ಪ್ರತಿಹತಸ್ತತ ಏವ ಖೇದಾ -

ದ್ಗನ್ತಂ ಪ್ರವೃತ್ತಮನಸಾಽಪಿ ತು ದಿವ್ಯದೇಶಮ್ |

ತದ್ಭೋಗ್ಯತಾನುಭದಧತ್ತದಧೀಶಪಾದೌ

ಯಾಯಾಂ ಕದೇತ್ಯಕಥಯಾನ್ಮನಮೇ ಸ ದೈನ್ಯಮ್ ||

(ಪ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ಸತ್ಯಮಿತ್ಯಾತ್ಮಂಕ್ರಿತಾನಾಮುಸಕರಣಿಸೂತಂ ಸ್ವೇಷ್ಟಸಂಶ್ಲೇಷಕತ್ವಾತ್
ಸರ್ವಸತ್ಯದ್ವೈತ್ಯಭೂಮ್ನಾ ಕಪಟವಟುತಯಾ ದಾರುಣಾಸತ್ಯಖತ್ವಾತ್ |
ದಿವ್ಯಸ್ಥಾನೋಪಸತ್ಪತ್ಯ ಭ್ರಮದರಿಭರಣಾಚ್ಛಪಿ ನಾರಾಯಣತ್ವ-
ದತ್ಯಾಸನ್ನಶ್ಚಿತಾನಾಂ ಭವತಿ ಹರಿತಿ ಪ್ರಾಪ್ತ ಕಾರೇಸ್ತನೂಜಃ ||

(ಈ ನವಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ) —

ಈ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ಸಾಯಿಕಾವಕ್ಕೆ
ಯೆನ್ನುವ ಪಡೆದು ತಿರುವಲ್ಲವಾಠ—ವಿರಬ ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯ
ಸನ್ನಿಹಿತನ — ತತ್ಪದಸೇವಾ — ತದ್ಗುಣಾನುಭವ — ತದೀಯ ಪುಷ್ಪಲಾಭ —
ತತ್ಕೃಪಾಶ್ರಯತ್ವ — ತನ್ನಾತುಸಂಕೀರ್ತನಾದಿಗಳು ತನಗೆ ಎಂದಿಗೆ ಉಂಟಾಗು
ವುಮೋ—ವೆಂದು ತನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷಿತಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸಖೀಜನರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ
ಭಾವಿಸಿ—ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಃ

ಪಂಜಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ದಶಮದಶಕ.

(ಪಿಱನ್ನ ವಾಱುಮ್ —)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ಅರ್ಚಾವತಾರ ವಿಸಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಭವಾವತಾರದ ಗುಣಾನುಭವವನ್ನು
ಮಾಡಲು ದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾ ವತಾರದ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ
ಅನುಸನ್ಧಾನಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸೈದಿರೈವನ್ನು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ)

(೧) ಪಿಱನ್ನ ವಾಱುಮ್ ವಳರನ್ನ ವಾಱುಮ್

ಪೆರಿಯಪಾರತಮ್ ಕೈಶೆಯ್ಯು, ಐವರೈ

ತಿಱಿಜ್ಜಿಳ್ ಕಾಡೈ ಯಿಟ್ಟುಚ್ಚೆಯ್ಯು ಪೋನಮಾಯಚ್ಚಿಳುಮ್,

ನಿಱನ್ನ ನೂಡುಪುಕ್ಕಿನದಾವಿಯೈ ನಿಱ್ಱನಿಱ್ಱರುಕ್ಕಿ ಯುಣ್ ಕಿಱ್, ಇ-

ಚ್ಚಿಱನ್ನ ವಾಱುಮ್ ಶುದರೇ ಯುನ್ನೈ ಯೆಱ್ಱಕೋಲ್ ಶೇರ್ವದುವೇ.

ಪ್ರ|| ಪಿಪ್ಪಿನ್ನ-ಹುಟ್ಟಿದ (ಅನತರಿಸಿದ), ಅಹಿಮ-ಪ್ರಕಾರವೂ, ವಳಾನ್ನ-
ಬೆಳೆದ, ಅಹಿಮ-ಪ್ರಕಾರವೂ, ಪೆರಿಯಸಾರತಮ-ಮಹಾಭಾರತಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ,
ಕೈಶಿಯು - ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಐವತ್ತು - ಐದುಮಂದಿ ಪಾಂಡವರಿಗೆ,
ತಿಪ್ಪಿಣ್ಣ-ವಿಜಯೋಪಾಯಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು, ಕಾಟ್ಟಿಯಿಟ್ಟು-ತೋರಿಸಿ, ಶಿಯು-
ಅನತಾರಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ (ದಾಷ್ಟನಿಗ್ರಹ-ಭಕ್ತರಕ್ಷಣ-ಕೃತ್ಯಗಳಂ ಮಾಡಿ),
ಪೋನ - ತನ್ನ ದಿವ್ಯಸಾಧನಕ್ಕೆ (ಪರಮಪದಕ್ಕೆ) ಹೋದ, ಮಾಯಬ್ಬಳುಮಾ -
ಆಶ್ಚರ್ಯಕೃತ್ಯಪ್ರಕಾರಗಳೂ, ನಿಶ್ಚರ್ಯ - ಹೃದಯಪ್ರದೇಶದ, ಉಡು - ಒಳಗೆ,
ಪುಕ್ಕ-ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಎನಸು-ನನ್ನ, ಆವಿಯೆ-ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು, ನಿನ್ನುನಿನ್ನು-
ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ನಿಂತು ನಿಂತು, ಉರುಕ್ಕಿ - ದ್ರವದ್ರವ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಉಣ್ಣಿಕೆನ್ನ-
ಕಬಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇ-ಈ, ಶಿಪ್ಪಿನ್ನ-ಅನುರೂಪವಾದ, ವಾ-ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ
ಶುಡರೇ - ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯೇ!, ಉನ್ನೈ - ನಿನ್ನನ್ನು, ಎನ್ನುಕೊಲ್ -
ಯಾವಾಗಲೋ, ಶೇರ್ವದು-ನಾನು ಸೇರುವುದು?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ವಿಷ್ಣೋರ್ಜನ್ಮಚರಿತ್ರನುತ್ರ ಭುವಿ ಸಂವೃದ್ಧೇಃ ಕ್ರಮಶ್ಚಾಪ್ಯುತಾ
ಪಜ್ಞಾಭ್ಯೋ ವಿಜಯಪ್ರದಾನಸರಣಿಯುರ್ದೇ ಚ ಸಾ ಭಾರತೇ|
ಸರ್ವಂ ಮೇ ಹೃದಿ ಸಮ್ಪ್ರನಿತ್ಯ ಸತತಂ ಜೀವಂ ದ್ರವೀಕೃತ್ಯ ಮೇ
ಭುಕ್ತ್ವೈ ಹಂತು! ಕದಾ ಭಜಾಮ್ಯುಪಗತಂ ತ್ವಾಂ ದಿವ್ಯತೇಜೋನಿಧೇ!||

ತಾ|| ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನಾದ ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದಪ್ರಕಾರವೂ, ಬೆಳೆದ ಪ್ರಕಾರವೂ,
ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಜಯೋ
ಪಾಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅನತಾರಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಸಾಧನಕ್ಕೆ
ಹೋದ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕೃತ್ಯಪ್ರಕಾರಗಳೂ—ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ
ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನನ್ನ ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ದ್ರವೀಕರಿಸಿ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿವೆ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ
ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯೇ! ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಸೇರಿ ಅನುಭವಿಸುವುದು ಯಾವಾಗಲೋ?
(ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಯಾವಾಗಲೋ?)

(೨) ವೆದುಮೈವಾತ್ಮೈಯುಳೇಪಾಯಾನ್ನದುಮಾ

ಮಾಯಮಾವಿನೈ ನಾಯಪಿಳನ್ನದುಮಾ,
ಮದುಮೈವಾರಾಕುಲಾಂಗ ಕುರವೈಪಿಣೈನ್ನ ಕುಲಕುಮಾ, ಅದುವಿಮ
ಉದುವೆನ್ನಲಾವನವಲ್ಲ ವೆನ್ನೆಯುಕ್ ಶೆಯಾಕ್ಯ ನೈವಿಕ್ಕುಮಾ
ಮುದುಮೈಯಮುದಲವ್ವು, ಉನ್ನೈಯೈಪ್ಪ ತಲೈಪ್ಪೆಯುನೇ.

ಪ್ರ|| ವದುವೈವಾತ್ರ್ಯಯಳ್ - ಮದುವೆಯಮಾತು ಬಂದಾಗ, ಏಷು
ಪಾಯ್ವದ್ವದುಮ್ - ಎತ್ತುಗಳಮೇಲೆ ನುಗ್ಗಿ ಕೊಂದುದೂ, ಮಾಯಮಾವಿನೈ-
ಕೃತ್ರಿಮವಾದ (ಕೇಶಿಯೆಂಬ) ಕುದುರೆಯ, ವಾಯ್ಪಿಳವ್ವದ್ವದುಮ್- ಬಾಯಿ ಸೀಳಿ
ದುದೂ, ಮದುವೈವಾರ್ - ಮಧುಸ್ಯಂದ್ರಿಯಾದ, ಕ್ಕುಲಾರ್ - ಕೇಶಪಾಶವುಳ್ಳ
ಗೋಪಿಗಳೊಡನೆ, ಕುರನೈಪಿಣೈವ್ವ-ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ, ಕ್ಕುಕುಮ್-
ಭೋಗರಸದ ಪ್ರಕಾರವೂ, ಅದು ಇದು ಉದು-ಅದು ಇದು ಮತ್ತೊಂದು, ಎನ್ನ
ಲಾವನ ಅಲ್ಲ - ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವು ಅಲ್ಲ. ಎನ್ನೈ - ನನ್ನನ್ನು,
ಉಶೆಯ್ಕೈ-ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರವು, ನೈವಿಕ್ಕುಮ್-ಶಿಥಿಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.
ವೈಯಮ್-ಜಗತ್ತಿಗೆ, ಮುದು ಮುದಲ್ವಾ - ಅಧಿಕಾರಣಭೂತನೇ !, ಉನ್ನೈ-
ನಿನ್ನನ್ನು, ಎನ್ನು-ಯಾವಾಗ, ತಲೈವೈಯ್ಯ (ನಾನು) ಹೊಂದುವೆನು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಉದ್ವಾಹೋಕ್ತಿಮಹೋ ! ನಿಶಮ್ಯ ವೃಷಭಧ್ವಂಸಶ್ಚ ತೇ ಶ್ರೀಹರೇ !
ಮಾಯಾಕೇಶಿನಿಷೂದನಂ ಚ ತರುಣೀಶ್ಚೋಽಪಿ ರಾಸೇ ತವ |
ನೈವಂ ತೇ ಜರಿತಂ ತದೇತದ ಇತ್ಯಪ್ಯಸ್ತಿ ವಾಚೋವಶಂ
ಸರ್ವಂ ಮಾಂ ಶಿಥಿಲೀಕರೋತಿ ಜಗತಾಂ ಮೂಲಂ ಕದಾ ತ್ವಾಂ ಭಜೇ?||

ತಾ|| ಮದುವೆಯ ಪ್ರಸಂಗವು ಬಂದಾಗ ವೃಷಭಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದುದೂ
ಮಾಯಾಕೇಶಿ ವಕ್ತ್ರದಾರಣವೂ, ಗೋಪಿಗಳೊಡನೆ ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯ ಭೋಗ
ವೈಭವವೂ—ವಾಚಾಮಗೋಚರವಾಗಿ ಇವೆ. ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು
ಹೀಗೆ ವಶೀಕರಿಸಿ ಕೃಶಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಣಭೂತನೇ !
ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಯಾವಾಗ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವೆಯೋ !

(೩) ಪೆಯ್ಯುಮ್ ಪೂಜ್ಞುಲ ಪೇಯ್ ಮುಲೈಯುಣ್ಡು
ಪಿಳ್ಳೈತ್ತೇಱ್ ಮಮುಮ್, ಪೇರ್ ನೊಂದಿರ ಶಾಡಿಹ
ಚ್ಚೆಯ್ಯಪಾದಮೊಣ್ಣುಲ ಶೆಯ್ದ ನಿತ್ತಿಲುಚ್ಚೇವಕಮುಮ್,
ನೆಯ್ಯುಣ್ ವಾತ್ರ್ಯಯುಳನ್ನೈ ಕೋಲ-ಕೊಳ್ಳ
ನೀಯುಕ್ ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ ಕಳ್ ನೀರ ಮೆಲ್ಲ
ಪೈಯವೇ ನಿಲೈಯುಮ್ ವಂದೆನ್ನೆಞ್ಚ್ಚ ಯುರುಕ್ಕುಜ್ಜಿಳೇ.

ಪ್ರ|| ಪೆಯ್ಯಮ್-(ಯಶೋದೆಯ ವೇಷದಿಂದ) ಧರಿಸಿದ, ಪೂಜ್ಞುಲ್-
ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೇಶಪಾಶವುಳ್ಳ, ವೇಯ್-ಪೂತನೆಯೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯ,
ಮುಲೈ ಉಣ್ಣ-ಸ್ತನವನ್ನು ಹೀರಿದ, ಪಿಳ್ಳೈತ್ತೇಱ್ಱಮುಮ್ - ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ
(ಇವಳು ರಾಕ್ಷಸಿಯೆಂದು ತಿಳಿದ) ಜ್ಞಾನಾತಿಶಯವೂ, ಓರ್ಶಾಡು - ಒಂದು
(ಅಸುರಾವಿಷ್ಣುವಾದ) ಶಕಟವನ್ನು, ವೇರ್ನ್ದು-ಭೇದಿಸಿ, ಇಱ-ನಾಶಹೊಂದುವಂತೆ,
ಶೆಯ್ಯ ಪಾದಮ್ ಒನಾಲ್ - ರಮ್ಯವಾದ ಒಂದು ಪಾದದಿಂದ, ಶೆಯ್ದು-ಮಾಡಿದ,
ನೀ-ನಿನ್ನ, ಶಿಱುಚ್ಚೇವಕಮುಮ್-ಬಾಲ ಪರಾಕ್ರಮವೂ, ನೆಯ್ ಉಣ್ ವಾತ್ತೈ
ಯುಳ್-ತುಪ್ಪವನ್ನು (ಕಳೆತನದಿಂದ) ಭಕ್ಷಿಸಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಅನ್ನೈ-
ತಾಯಿಯು (ಯಶೋದೆಯು), ಕೋಲ್-ಕೋಲನ್ನು, ಕೊಳ್ಳ-(ಕೈಯಲ್ಲಿ) ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡಾಗ, ನೀ-(ಸರ್ವಶಿಕ್ಷಕನಾದ) ನೀನು, ಉ ತಾಮರೈಕ್ಕುಣ್ ಕಳ್-ನಿನ್ನ
ತಾವರೆಯಂತೆ ಇರುವ ಕಣ್ಣುಗಳು, ನೀರ್ಮಲ್ಕ-ನೀರು ಸುರಿಸುವಂತೆ, ಪೈಯವೇ
-ಭೀತನಾಗಿ ನಡುಗಿಯೇ, ನಿಲೈಯುಮ್-ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯೂ, ವನ್ನು - (ಇವು
ಗಳೆಲ್ಲಾ) ಈಗ ಬಂದು, ಎ ನೆಱ್ಱೈ-ನನ್ನ (ಚಪಲವಾದ) ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಉರುಕ್ಕು
ಬ್ಬಳ್-ಕರಗಿಸುತ್ತಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಪುಷ್ಪಾಂಕುಶಕೇಶಪಾಶಫಲಸನ್ನಾಂ ಸಾಸ್ತನಾಪೀತಿತ-

ಸ್ತೇ ಬಾಲ್ಯೇ ಚರಿತಂ ಚ ದುಷ್ಪಶಕಟಧ್ವಂಸೋಽಪಿ ಪಾದೇನ ತೇ |

ಅಜ್ಯಾದೇರಪಿ ಜೌರೈ ಭಕ್ತಿಮಯೇ ಮಾತುಶ್ಚ ದಣ್ಣಂ ಕರೇ

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತೇಽಕ್ಷಿಯುಗಂ ಭಯಾಶ್ರುಭರಿತಂ ಮಾನ್ತು ದ್ರವೀಕುರ್ವತೇ ||

ತಾ|| ಯಶೋದೆಯಂತೆ ವೇಷವಂ ಧರಿಸಿ (ಪುಷ್ಪಾಂಕುಶತೆಯಾಗಿ) ಬಂಧ
ಪೂತನೆಯ ಸ್ತನವನ್ನು ಹೀರಿ ಅವಳನ್ನು ಕೊಂದ ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನಾತಿಶಯವೂ,
ಅಸುರಾವಿಷ್ಣುವಾದ ಶಕಟವನ್ನು ಒಂದು ಪಾದದಿಂದ ಭೇದಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಬಾಲ್ಯ
ಪರಾಕ್ರಮವೂ, ನೀನು ಕಳೆತನದಿಂದ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿದೆಯೆಂಬ ಮಾತನ್ನು
ಕೇಳಿ ತಾಯಿಯು ಕೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಸರ್ವಶಿಕ್ಷಕನಾದ ನೀನು
ಅತ್ಯಂತ ಭೀತನಂತೆ ಕಣ್ಣು ನೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ನಡುಗಿದ ಸ್ಥಿತಿಯೂ—ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ
ಈಗ ಬಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕರಗಿಸುತ್ತಿವೆ.

(೪) ಕಳ್ಳವೇಡತ್ತೈ ಕೊಣ್ಣು ಪೋಯ್ ಪುತ್ತಪ್ಪುಕ್ಕವಾಳುಮ್
ಕಲನ್ನ ಶುರೈ,

ಉಳ್ಳಮ್ ಪೇದಮ್ ತಯ್ವಿಟ್ಟುಯಿತುಣ್ಣು ವುಪಾಯಜ್ಜಿಳುಫೈ,
ವೆಳ್ಳುರ್ ಚ್ಚಡೈಯನಾಮ್ ನಿನ್ನಿಡೈವೇಲಾಮೈ
ವಿಳಜ್ಜ ನಿಟ್ಟದುಮ್,

ಉಳ್ಳಮುಳ್ ಕುಡೈನ್ನಯಿರೈ ಯುರುಕ್ಕಿಯುಣ್ಣು ಪೋ.

ಪ್ರ|| ಕಳ್ಳವೇಡತ್ತೈ-ಕೃತ್ರಿಮವೇಷವನ್ನು, ಕೊಣ್ಣು-ಧರಿಸಿ, ಪೋಯ್-ಹೋಗಿ, ಪುರಮ್-ತ್ರಿಪುರವನ್ನು, ಪುಕ್ಕ ಅಱುಮ್-ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೂ, ಅಶುರೈ-ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು, ಕಲನ್ನು-ಸೇರಿ (ಅವರೊಡನೆ ಅನ್ತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ), ಉಳ್ಳಮ್ ಪೇದಮ್-ಚಿತ್ತಭೇದವನ್ನು, ತಯ್ವಿಟ್ಟು-ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು, ಉಯಿರ್ ಉಣ್ಣು-ಅವರ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ, ಉಪಾಯಜ್ಜಿಳುಮ್-ಉಪಾಯಗಳೂ, ವೆಳ್ಳುನೀರ್ - ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಪ್ರವಾಹರೂಪವಾದ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು, ಶಡೈಯಾನುಮ್-ಜಡೆಯಿಟ್ಟು ಧರಿಸಿದ ರುದ್ರನೂ, ನಿನ್ನಿಡೈ-ನಿನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ವೇಲಾಮೈ-ಬೇರೆಯಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವಂತೆ, ವಿಳಜ್ಜ ನಿನ್ನದುಮ್ - ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ನಿಂತುದೂ, ಉಳ್ಳಮ್-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಉಳ್ಳಕುಡೈನ್ನು-ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಎ ಉಯಿರೈ-ನನ್ನ ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು, ಉರುಕ್ಕಿ-ನೀರಾಗಿ ಕರಗಿಸಿ, ಉಣ್ಣುಮ್-ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಧೃತ್ವಾ ಕೃತ್ರಿಮವೇಷಮೇವ ಚ ಪುರಂ ತಚ್ಚ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಸ್ವಯಂ
ರುದ್ರಸ್ಯ ಪ್ರಬಲಾಸುರಪ್ರಮಥನಂ ತದ್ವ್ಯಾಸೃತಸ್ತಸ್ಯ ಚ |
ತೇ ದೇಹೇ ವಸತಿಶ್ಚ ಸರ್ವವಿದಿತಾ ಗಜ್ಜಾಧರಸ್ಯಾಪ್ಯಹೋ !
ಸರ್ವಂ ತೇ ಚರಿತಂ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಹೃದಯಂ ಮಾಂ ಚ ದ್ರುತಂ ಚಾಶ್ಚ ತೇ ||

ತಾ|| ನೀನು ಕೃತ್ರಿಮವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ತ್ರಿಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೂ, ರಾಕ್ಷಸರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಚಿತ್ತಭೇದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದ ಉಪಾಯಗಳೂ, ಗಂಗಾಧತನಾದ ರುದ್ರನೂ ಬೇರೆಯಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ನಿನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರುವುದೂ—ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನನ್ನ ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ನೀರಾಗಿ ಕರಗಿಸಿ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿವೆ.

(೫) ಉಣ್ಣ ವಾನವರ್ ಕೋನುಕ್ಕುಯರೊರುಪ್ಪಡುತ್ತ
 ವಡಿಶಿಲುಣ್ಣದುಮ್,
 ವಣ್ಣ ಮಾಲ್ವರೈಯೈ ಯೆಡುತ್ತ ಮುಡೈಕಾತ್ತದುಮ್,
 ಮುಣ್ಣೈ ಮುಣ್ ಪಡೈತ್ತುಣ್ಣಮಿಡ್ನ್ದು ಕಡನ್ದಿಡನ್ದು
 ಮಣನ್ದ ಮಾಯಜ್ಜಳ್,
 ಎಣ್ಣು ನೊಱುಮೆನ್ನೆಳ್ಳಾರಿವಾಯ್ ಮೆಱುಕೊಕ್ಕುಮ್ ನಿಜ್.

ಪ್ರ|| ವಾನವರ್ ಕೋನುಕ್ಕು - ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಇಂದ್ರನಿಗೆ,
 ಉಣ್ಣ-ಭುಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಆಯರ್-ಗೋಪರು, ಒರುಪ್ಪಡುತ್ತ-ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿ
 ಏರ್ಪಡಿಸಿದ, ಅಡಿಶಿಲ್-ಅನ್ನವನ್ನು, ಉಣ್ಣದುಮ್-ಭಕ್ಷಿಸಿದುದೂ, ವಣ್ಣ ಮಾಲ್-
 ನಾನಾವರ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ದೊಡ್ಡದಾದ, ವರೈಯೈ - ಬೆಟ್ಟವನ್ನು, ಎಡುತ್ತ -
 ಎತ್ತಿ, ಮುಡೈ-ಮಳೆಯನ್ನು, ಕಾತ್ತದುಮ್ - ನಿವಾರಣಮಾಡಿದುದೂ, ಮುಣ್ಣೈ-
 ಭೂಲೋಕವನ್ನು, ಮುಣ್-ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಪಡೈತ್ತು-ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಉಣ್ಣು-(ಪ್ರಳಯ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಭಕ್ಷಿಸಿ ಉದರದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಉಮಿಡ್ನ್ದು-ಪುನಃಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿ, ಕಡನ್ದು-
 (ವಾಮನನಾಗಿ) ಅಳಿದು, ಇಡನ್ದು-(ವರಾಹರೂಪಿಯಾಗಿ) ಉದ್ಧರಿಸಿ, ಮಣನ್ದ-
 (ಭೂದೇವಿಯನ್ನು) ವಿನಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡ, ಮಾಯಜ್ಜಳ್ - (ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ)
 ಆಶ್ಚರ್ಯ ಗುಣಜೀವಿತಗಳು. ಎಣ್ಣು ನೊಱುಮ್-(ಇವುಗಳನ್ನು) ಸ್ಮರಿಸುವ
 ಕಾಲದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ಎಣ್ ನೆಚ್ಚು-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ನಿನ್ನು-ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತು, ಎರಿವಾಯ್-
 ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ, ಮೆಱುಕು ಒಕ್ಕುಮ್-ಮೇಣದಂತೆ ಕರಗಿಹೋಗುವುದು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಇಂದ್ರಾಯೇತಿ ಚ ಗೋಪವೃದ್ಧಕಲಿತಂ ಚಾನ್ಮಂ ಸ್ವಯಂ ಭುಕ್ತವಾಂ-
 ಸ್ತ್ವಂ ವರ್ಷಾದ್ಧಿರಿಧಾರಣೇನ ಕೃತವಾನ್ ಗೋಗೋಪಸಂರಕ್ಷಣಮ್ |
 ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ಭೂಮಿಮಿಮಾಂ ಸ್ವಯಂ ಚ ಸಕಲಾನುಶ್ಚಕ್ರಮೇಣೋದ್ಧಿರ-
 ನ್ನಾಕ್ರಮೋದ್ಧೃತವಾನ್ ವಿನಾಹತ ಇದಂ ಸ್ತೃತ್ವಾ ದ್ರುತಂ ಮೇ ಮನಃ||

ತಾ|| ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೋಪರ ಗೋಪರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಅನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ಭಕ್ಷಿಸಿದುದೂ, ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮಳೆಯಿಂದ ಗೋಗೋಪರನ್ನು
 ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದುದೂ, ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಭಕ್ಷಿಸಿ ಪುನಶ್ಚೈಷ್ಟಿನಾಥಿ, (ವಾಮನಾನಂತರದಲ್ಲಿ) ಅಕಿದಿ, (ವರಾಹರೂಪಿ
ಯಾಗಿ) ಉದ್ಧರಿಸಿ, ಆ ಭೂದೇವಿಯನ್ನು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ
ನಿನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಗುಣಜೀಷ್ಟಿತಗಳು—ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ನನ್ನ
ಮನಸ್ಸು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಣದಂತೆ ಕರಗಿಹೋಗುವುದು.

(೭) ನಿನ್ನವಾಹುಮಿರುಂದವಾಹುಮ್ ಕಿಡಂದವಾಹುಮ್

ನಿನೈಪ್ಪರಿಯನ,

ಒಣ್ಣಲಾವುರುವಾಯರುವಾಯ ನಿನ್ ಮಾಯಜ್ಜಿಳ್,

ನಿನ್ನನಿನ್ನ ನಿನ್ನೆಕಿನ್ನೆನುನ್ನೈ ಯೆಂಬಿನಮ್ ನಿನ್ನೆಕಿನ್ಪಿಳ್,

ಪಾವಿಯೇಱ್ಪು,

ಒಣ್ಣ ನನ್ನರೈಯಾಯುಲಕಮುಣ್ಣು ಪೊಣ್ಣಶುಡರೇ

ಪ್ರ|| ನಿನವಾಹುಮ್ - (ಊರಕಮ್—ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ) ನಿಂತುದುದೂ,
ಇರುಂದವಾಹುಮ್ - (ಪಾಡಕಮ್—ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ) ಕುಳಿತುದುದೂ, ಕಿಡಂದ
ವಾಹುಮ್-ಶಯನಮಾಡಿದುದೂ, (ನಿನ್ನ ಈ ಕೃತ್ಯಗಳು) ನಿನೈಪ್ಪ-ಸ್ಮರಿಸುವುದಕ್ಕೆ,
ಅರಿಯನ-ಆಶಕ್ಯವಾದುವು, ಒಣ್ಣ ಅಲಾ-(ಹೀಗೆ) ಒಂದು ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದ, ಉರು
ವಾಯ್-ಅಕಾರವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಅರುವಾಯ-ನನಗೆ ಅನುಭಾವ್ಯವಾದ ರೂಪವಿಲ್ಲದ,
ನಿನ್ ಮಾಯಜ್ಜಿಳ್-ನಿನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಜೀಷ್ಟಿತಗಳನ್ನು, ನಿನ್ನ ನಿನ್ನ-ನಿಂತು ನಿಂತು
(ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿ), ನಿನ್ನೆಕಿನ್ನೆ-ಜಿನ್ನಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಉನ್ನೈ -
ನಿನ್ನನ್ನು, ಎಂಬ ನಮ್-ಹೇಗೆ, ನಿನ್ನೆಕಿನ್ಪಿಳ್-(ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ) ಸ್ಮರಿಸ
ಬಲ್ಲೆನು? ಪಾವಿಯೇಱ್ಪು-ಪಾಪಿಯಾದ ನನಗೆ, ಉಲಕಮ್-ಲೋಕವನ್ನು, ಉಣ್ಣ-
ಭಕ್ಷಿಸಿದ, ಒಣ್ಣಶುಡರೇ-ಅತ್ಯುಜ್ಜ್ವಲ ತೇಜೋನಿಧಿಯೇ ! ಒಣ್ಣ ನನ್ನ-ಒಂದು
ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯವನ್ನು, ಉರೈಯಾಯ್-(ಕೃಪೆಯಿಂದ) ಹೇಳು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಶಕ್ಯಾಶ್ಚಿತ್ತಯಿತುಂ ಚ ನ ಸ್ಥಿತಿಸಮಾನೇಶೋಪವೇಶಾಶ್ಚ ತೇ
ರೂಪಂ ನೈಕವಿಧಂ ತವೇಹ ಸಕಲಾಂ ಮಾಯಾಂ ಸ್ಮರೇಯಂ ತವ |
ತ್ವಾಂ ಸ್ಮರ್ತುಂ ಬತಶಕ್ನುಯಾಂ ಕಥಮಹಂ ತೇಜೋನಿಧೇ! ಪಾಪಿನ-
ಸ್ನಾಧೂಪಾಯಮಹೋ! ವದಾಧ್ಯ ಕೃಪಾಯಾ ಮೇ ಲೋಕಸಂರಕ್ಷಕ ||

ಕೌ|| ನೀನು ನಿಂತೊ, ಕುಳಿತೊ, ಮಲಗಿಯೊ—ಸಾಸಾಪ್ರಕಾರಗಳಿಲ್ಲ
(ಅಯ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ) ಇರುವುದೆಂದೆ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಕ್ರಮಗಳು ಸ್ಮರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ತ
ವಾದುವು. ಹೀಗೆ ಅನಿಯತವಾದ ಆಕಾರವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಅನುಭಾವ್ಯರೂಪವಲ್ಲ
ದವನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನಿನ್ನ ಅದ್ಭುತ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನು ದೃಢವಾದ ಮನನಸ್ಸಿನಿಂದ
ನಾನು ಚಿತ್ಸಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು (ಒಂದೇರೀತಿಯಲ್ಲಿರು
ವಂತಿ) ಹೇಗೆ ಸ್ಮರಿಸಬಲ್ಲೆನು ? ಸರ್ವಲೋಕ ಭಕ್ಷಕನಾದ ದಿವ್ಯತೇಜೋನಿಧಿಯೇ!
ವಾಪಿಯಾದ ನನಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯವನ್ನು ನೀನು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹೇಳು.

(೨) ಒಣ್ಣಶುಡರೋಡಿರುಳುವಾಯ್—

ನಿಷ್ಠವಾಙ್ಮುಷ್ಕೈರ್ಯೋಡ್ವಿನ್ಯಾಯಾಯ್ ವನ್ದ, ಎಕ್
ಕಣ್ಣಕೊಳಾವಕ್ಯೇ ನೀ ಕರನ್ದನ್ನ್ಯ ಚೈಯಾಕಿಷ್ಟನ,
ಎಣ್ಣಕೊಳಾ ಶಿನ್ದೈಯುಳ್ ನೈಕಿಷ್ಟನೇಕ್ ಕರಿಯಮಾಣಿಕ್ಕಮೇ,
ಎಕ್ ಕಣ್ಣಕಳ್ಳು

ಶ್ರೀಣ್ಣಕೊಳ್ಳ ವೊರುನೊಳರುಳ್ಳುಮುಕ್ ತಿರುವುರುವೇ.

ಪ್ರ|| ಉಣ್ಣೈಯೋಡು - ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ವಾಸ್ತವವಾದ
ಆಕಾರದೊಡನೆ, ಇನ್ಮೈಯಾಯ್-ಬಹಿಃಪ್ರಕಾಶವಿಲ್ಲದವನಾಗಿ, ವನ್ದು-ಬಂದು,
ಒಣ್ಣಶುಡರೋಡು-ಒಳ್ಳೆಯ ತೇಜಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಕೊಡಿದ, ಇರುಳುಮಾಯ್ - ಅನ್ಯ
ಕಾರವೆಂಬಂತೆ, ನಿಷ್ಠವಾಙ್ಮು-ನಿಂತ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು, ಎಕ್ ಕಣ್ಣ-ನನ್ನ ಕಣ್ಣು;
ಕೊಳಾವಕ್ಯೇ-ನಿನ್ನನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೆ ಇರುವಂತೆ, ಕರನ್ದು-ಒಳಗೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು,
ನೀ-ನೀನು, ಎನ್ಮೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಶಿಯಾಕಿಷ್ಟನ-ಮಾಡುವ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು, ಎಣ್ಣ
ಕೊಳಾ-ಚಿನ್ನಿಸಬೇಕೆಂಬ, ಶಿನ್ದೈಯುಳ್ ಮನಸ್ಸಿನೊಡನೆ, ನೈಕಿಷ್ಟನೇ - ಶಿಥಿಲ
ನಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಎಕ್ ಕರಿಯಮಾಣಿಕ್ಕಮೇ - ನನ್ನ ನೀಲಮಣಿಯಂತೆ ವರ್ಣ
ವುಳ್ಳವನೇ, ಉಕ್ ತಿರುವುರುವೇ-ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನೇ, ಎಕ್ ಕಣ್ಣಕಳ್ಳು - ನನ್ನ
ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ, ತಿಣ್ಣಕೊಳ್ಳ - ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ, ಒರುನಾಳ್ - ಒಂದುದಿನ,
ಅರುಳಾಯ್-ಕೃಪೆಮಾಡು (ಕೃಪೆಯಿಂದ ತೋರಿಸು).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಚಿತ್ತೇ ಮೇಲತ್ರ ವಿಭಾಸಿ ನೈವತು ಬಹಿಸ್ತೇ ರೂಪಸನ್ನರ್ಥನಂ
ತೇಜೋ ಭಾತೆ ತನೋಯುತಂ ಕಿಮಹಹ! ತ್ವಂ ದೃಷ್ಟಿವತ್ಯೋ ನ ಮೇ |
ತ್ವದ್ವ್ಯಾಪಾರಮಿಹಾಖಿಲಂ ಹೃದಿ ಕಥಂ ವೇದ್ಯ ಸ್ವಯಂ ಹೇ ಪ್ರಭೋ !
ರೂಪರ ತೇ ಕೃಪಯಾಽದ್ಯ ದರ್ಶನು ಮನು ಶ್ರೀನೀಲರತ್ನಪ್ರಭ ||

ತಾ|| ನೆನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತೀಯೆ ; ನಿನ್ನ ರೂಪವು ಬಹಿಃಪ್ರಕಾಶ
ವಿಲ್ಲದೆ ಇದೆ ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಕೂಡಿದೆ ಅನ್ಧಕಾರದಂತೆ ನೀನು ನಿಂತಿರುವೆ
ಪ್ರಕಾರವನ್ನೂ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗದೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ನೀನು ಮಾಡುವ
ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಾನು ಕೃಶ
ನಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನೇ ! ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನೇ ನನ್ನ
ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಚಿನ್ನಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುವಂತೆ ಒಂದುದಿನ ತೋರಿಸಿ ಕೃಪೆಮಾಡು.

(ಲ) ತಿರುವುರುವು ಕಿಡನ್ದವಾಱುಮ್ ಕೊಪ್ಪೊಳ್

ಶೆನ್ನಾಮರೈಮೇಲ್ ತಿಶೈಮುಕಕ್,

ಕರುವುಳ್ ವೀಳುರುನ್ನೊ ಪೆಡೈತ್ತಿಟ್ಟು ಕರುಮುಜ್ಜಳುಮ್.

ಪೊರುವಿಲುಕ್ ತನಿನಾಯಕಮವೈ

ಕೇಳ್ಕುನೊಪ್ಪೊಮೆನ್ನೊ ಮ್ ನಿಷ್ಟುನೆಕ್ಕು

ತಲುವಿಶೋರುಮ್ ಕಣ್ಣೀರೆಕ್ ಶೆಯ್ ಕೇನಡಿಯೇನೇ.

- ಪ್ರ|| ತಿರು ಉರುವು - (ಪ್ರಳಯಾರ್ಜವದಲ್ಲಿ) ದಿವ್ಯರೂಪವೊಡನೆ, ಕಿಡನ
ವಾಱುಮ್ - (ನೀನು) ಶಯನಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರವೂ, ಕೊಪ್ಪೊಳ್ - ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ,
ಶೆನ್ನಾಮರೈಮೇಲ್-ಕೆಂಪಾದ ತಾವರೆಕೂವಿನಮೇಲೆ, ತಿಶೈಮುಕಕ್-ಚತುರ್ಮುಖನ,
ಕರುವುಳ್ - ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ವೀಳುರು ಇರುನ್ದು-ಅತ್ತರಾತ್ಮನಾಗಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿ,
ವೆಡೈತ್ತಿಟ್ಟು-(ನೀನೇ ಜಗತ್ತನ್ನು) ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ, ಕರುಮುಜ್ಜಳುಮ್-ವ್ಯಾಪಾರಗಳೂ,
ಪೊರುವಿಲ್ - ಅಸದೃಶವಾದ, ಉಕ್ ತನಿನಾಯಕಮ್-ಅದ್ವಿತೀಯ ನಾಯಕತ್ವ
ಪ್ರಕಾಶಕವಾದೆ, ಅವೈ - ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಕೇಳ್ಕುಮ್ ತೋಪ್ಪೊಮ್-ಕೇಳುವಾಗ
ಲೆಲ್ಲಾ, ಎನ್ನೊಮ್-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ನಿನ್ನುನೆಕ್ಕು-ನಿಂತು ಶಿಥಿಲವಾಗಿ, ಕಣ್ಣೀರ್-
ಕಣ್ಣು ನೀರು; ಅರುವಿತೋರುಮ್-ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವುದು.

(ಸ-ಗಾ-೮ || ೫-)

ದಿವ್ಯಂ ತೇ ಶಯನಂ ಚ ನಾಭಿಕಮಲಾತ್ ಸೃಷ್ಟಂ ಚತುರ್ನಕ್ತ್ರಮು-
 ಪ್ಯಂತರಾಮಿತಯಾ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಸಕಲಂ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿಕರ್ಮಾಪಿ ತೇ |
 ಸಿಸ್ತೀಮಂ ತವ ನಾಯಕತ್ವಮಸಮಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ದ್ರವೀಭೂಯ ಮೇ
 ಚೇತೋ ಹಂತ! ಮಮಾಶ್ರುಪೂರಸರಣೇರ್ಮೂಲಂ ಹಿ! ಕುರ್ಯಾಂ ಕಿಮು?||

ತಾ|| ನೀನು ಪ್ರಳಯಾರ್ಣವದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯರೂಪದೊಡನೆ ಶಯನಮಾಡಿದ
 ಪ್ರಕಾರವೂ, ನಿನ್ನ ನಾಭಿಕಮಲದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಅನ್ತ
 ರಾತ್ರನಾಗಿ ನೀನೇ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೂ, ನಿನ್ನ ಅಸದೃಶ
 ವಾದ ಅದ್ವಿತೀಯ ನಾಯಕತ್ವ ಪ್ರಕಾಶಕವಾದ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುವ ಸಮಯ
 ದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಶಿಥಿಲವಾಗಿ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನೀರು ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಧಾರೆ
 ಯಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವುದು (ಏನು ಮಾಡಲಿ?—ಎಂದು ಭಾವವು)

(೯) ಅಡಿಯೈ ಮೂಣೈ ಯಿರಂದವಾಱುಮಕ್ಕೇ

ನಿಱ್ಱಾಡ್ ಕಡಲುಮ್ ಮೆಣ್ಣುಮ್ ವಿಣ್ಣುಮ್,
 ಮುಡಿಯವೀರಡಿಯಾಲ್ ಮುಡಿತ್ತುಕ್ಕೊಣ್ಣ ಮುಕ್ಕಿಯಮುಮ್,
 ನೊಡಿಯುಮೊಱವೈ ಕೇಳ್ಕುಮ್ ತೋಱುಮೆನ್ನೆಳ್ಳಮ್
 ನಿತ್ತನಕ್ಕೇ ಕರೈನ್ದುಕುಮ್,
 ಕೊಡಿಯ ವಲವಿನೈಯೇನುನ್ನೈ ಯಿಱ್ಱುಕೊಳ್ ಕೂಡುವದೇ.

ಪ್ರ|| ಅಡಿಯೈ-ಮೂಣೈ-ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಇರಂದವಾಱುಮ್-
 ಯಾಚಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೂ, ಅಬ್ಬ-ಅಲ್ಲಿ (ಆ ಯಜ್ಞವಾಟದಲ್ಲಿ), ನಿನ್ನೇ ನಿಂತೇ,
 ಅಱ್ಱಿ ಕಡಲುಮ್ - ಅಗಾಧವಾದ ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ, ಮೆಣ್ಣುಮ್ ವಿಣ್ಣುಮ್-
 (ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಸಹಿತವಾದ) ಭೂಲೋಕವನ್ನೂ (ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕ ಪರೈತ್ತವಾದ)
 ಉರ್ಧ್ವಲೋಕವನ್ನೂ, ಕುರಡಿಯಾಲ್ - ಎರಡು ಪಾದಗಳಿಂದ, ಮುಡಿಯ-
 ಸಮ್ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಶವಾಗುವಂತೆ, ಮುಡಿತ್ತುಕ್ಕೊಣ್ಣ - ಅಳಿದು ತನ್ನ ಮನೋ
 ರಥವನ್ನು ಸಫಲಮಾಡಿಕೊಂಡ, ಮುಕ್ಕಿಯಮುಮ್-ವ್ರಾಧಾನ್ಯವೆಂಬ, ಅವೈ-
 ಆ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ನೊಡಿಯುಮ್ ಅಱ್ಱು - ವರ್ಣಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು,

ಕೇಳುಮ್ ತೋಟುಮ್-ಕೇಳುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ಎ ನೆಜ್ಜುಮ್ - ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ನೀತನಕ್ಕೇ-ನಿನ್ನ ಸೌಶೀಲ್ಯಾತಿಶಯಕ್ಕೇ, ಕರೈನ್ನು-ದ್ರವೀಭೂತವಾಗಿ, ಉಕುಮ್-ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿದೆ ವಲ್-ಪ್ರಬಲವಾದ, ಕೊಡಿಯ - ಕ್ರೂರವಾದ, ವಿನೈಯೇ-ಮಹಾ ಪಾಪವುಳ್ಳ ನಾನು, ಉನ್ನೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ಎನ್ನುಕೊಲ್-ಯಾವಾಗಲೋ, ಕೂಡುವದು-ಸೇರುವುದು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಭೂಮಿಂ ಚ ತ್ರಿಪದಾಂ ತನಾರ್ಥಿತವತ್ತತ್ತಿತ್ರಂ ಚರಿತ್ರಂ ಚ ತತ್
ಸರ್ವಾವೈಧಿಧರಾದ್ಯುಲೋಕಸರಣಿಂ ಚಾಕ್ರಮ್ಯ ವದ್ಭಾಷ್ಯಂ ತವ |
ಪ್ರಾಧಾನ್ಯಂ ಚ ನಿರಜ್ಞುಶಂ ತವ ಹರೇರಾಕರ್ಣ್ಯ ಚೇತೋ ಮಮ
ಶ್ರೀಶಾದ್ಯ ದ್ರವರೂಪತಸ್ಸ್ರವತಿ ವೈ! ಪಾಪೀ ಕದಾ ತ್ವಾಂ ಭಜೇ ? ||

ತಾ|| ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀನು ಯಾಚಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೂ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತೇ ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಆಕಾಶವನ್ನೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಎರಡು ಪಾದಗಳಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವೂ-ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಿನ್ನ ಸೌಶೀಲ್ಯಾದಿ ಗುಣಕ್ಕೆ ವಶವಾಗಿ ದ್ರವೀಭೂತವಾಗಿ ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಬಲವಾದ ಮಹಾ ಪಾಪವುಳ್ಳ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇರಿ ಅನುಭವಿಸುವುದು ಯಾವಾಗಲೋ?—
(ಎಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ.)

(೧೦) ಕೂಡಿ ನೀರೈ ಕ್ಕಡೈನ್ನದವಾಱುಮಮುದನ್ನೇವರೊಣ್ಣು ಅಶುರರೈ
ವೀಡುಮ್ ವಣ್ಣು ಬ್ಬಿಳ್ಳೇ ಶೆಯ್ದು ಪೋನ ವಿತ್ತಕಮುಮ್,
ಊಡುಪುಕ್ಕನೆದಾವಿಯೈ ಯುರುಕ್ಕಿ ಯುಣ್ಣಿಡುಕ್ಕಿನ್ಟ ನಿೞತನ್ನೈ
ನಾಡುಮ್ ವಣ್ಣುಮ್ ಶೋಲ್ಲಾಯ್ ನಚ್ಚು ನಾಕಣೈಯಾನೇ.

ಪ್ರ|| ಕೂಡಿ-ದೇವಾಸುರರೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ನೀರೈ-ಸಮುದ್ರವನ್ನು, ಕಡೈನ್ನ-ಮಧನಮಾಡಿದ, ಅಱುಮ್-ಪ್ರಕಾರವೂ, ಅಮುದಮ್-ಅವ್ಯತವನ್ನು, ತೇವರ್-ದೇವತೆಗಳು, ಉಣ್ಣು-ಭುಜಿಸುವಂತೆ, ಅಶುರರೈ - ಅಸುರರನ್ನು, ವೀಡುಮ್-ಬಿಡಿಸುವ (ವಂಚಿಸುವ), ವಣ್ಣು ಬ್ಬಿಳ್ಳ - (ಮೋಹಿನೀವೇಷಧಾರಣಾದಿ) ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು, ಶೆಯ್ದು ಪೋನ-ಮಾಡಿದ, ವಿತ್ತಕಮುಮ್-ವಿಸ್ಮಯಾಪಹವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವೂ, ಊಡು ಪುಕ್ಕು-ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಎನದು ಆವಿಯೈ-

ಪೆಚ್ಚುಮ ಶತಕ.

ನನ್ನ ಅತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು, ಉರುಕ್ಕಿ-ದ್ರವೀಕರಿಸಿ, ಉಣ್ಣೆಡುಕಿನ್ನ-ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿವೆ.
ನಾಣ್ಣು-ವಿರೋಧಿ ಧ್ವಂಸಕವಾದ ವಿಷವುಳ್ಳ, ನಾಣು-ಸರ್ಪವಾದ ಅದಿಶೇಷನನ್ನು,
ಅಣ್ಣೆಯಾನೇ - ಶಯನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಿತ್ಯ ತನ್ನೆನ್ನಿ-
ನಿನ್ನನ್ನು, ನಾಡುಮಾ - (ನಾನು) ನಿತ್ಯಾನುಭವ ಮಾಡುವ, ನಣ್ಣುಮಾ-ಪ್ರಕಾರ
ವನ್ನು, ಶೋಲಾಯಾ-(ಕೃಪೆಯಿಂದ) ಹೇಳು.

(ಸ. ಗಾ-ರ ||)—

ತ್ವಂ ದೇವಾಸುರಸಂಘೋಽಬ್ಧಿಮಥನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸುಧಾಂ ದೇವತಾ-
ಭೋಜ್ಯಾಮೇವ ಕಥಂ ವಿಚಿತ್ರಚರಿತಸ್ತತ್ರಾಸುರಾಃ ವಜ್ವಯಾ |
ಆಸೀಹ್ವಂತ! ತದೇತದದ್ಯ ಸಕಲಂ ಚಿತ್ತಂ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾತ್ರ ವೇ
ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂ ದ್ರವಯತ್ಯಹೋ! ಕಥಮಹಂ ತ್ವಾಂ ಶೇಷಶಾಯಿ! ಭಜೇ!||

ನೀನು ದೇವತೆಗಳೊಡನೆಯೂ ಅಸುರರೊಡನೆಯೂ ಕೂಡಿ ಸಮುದ್ರಮುಳನವಂ
ಮಾಡಿ, ಅಮೃತವನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಭುಜಿಸುವಂತೆ ಅಸುರರನ್ನು ವಲಚಿಸಿದಪ್ರಕಾರ
ಗಳೆಲ್ಲಾ ಅತಿ ವಿಸ್ಮಯಕರವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಾದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ
ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನನ್ನ ಅತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ದ್ರವೀಕರಿಸಿ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿವೆ ಶೇಷಶಾಯಿಯಾದ
ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನಿನ್ನ ನಿತ್ಯಾನುಭವವನ್ನು ನಾನು ಹೊಂದುವ ಬಗೆಯನ್ನು ನನಗೆ
ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹೇಳು.

(೧೧) ನಾಕಣ್ಣಿಮಿಶ್ರೈ ನಮಾಪಿರಾಃ ಶರಣೇ ಶರಣಾಃ

ನಮುಕ್ತೈಃ, ನಾಳಾತೋಽಮಾಃ

ಏಕಶಿನ್ದ್ರಿಯನಾಯಾ ಕ್ಕುರುಕೂರಾ ಚ್ಚಡಕೋಪ್ಪಾ ಮೌಱಾಃ,
ಆಕ ನೂಹ್ನ ವನ್ನಾದಿದಿಯಾಯಿರತ್ತುಳ್ಳಿವೈಯುಮೋರ್ಪತ್ಪುಮ್ನಾಃ
ವಲ್ಲೋರಾಃ,

ಮಾಕವೈಕುನ್ದತ್ತು ಮಕಿಶ್ವಯಾದುವಡಾ ಮೈಕಲುಮೇ.

ಪು|| ನಾಕಣ್ಣಿಮಿಶ್ರೈ - ಶೇಷಶಯನದಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ, ನಮಾ ಪಿರಾಃ-
ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ, ಶರಣೇ-ಚರಣಗಳೇ, ನಮುಕ್ತ-ನಮಗೆ, ಶರಣಾಃ-ಉಪಾಯವು,
ಏನು-ಎಂದು, ನಾಳಾತೋಮಾ-ಪ್ರತಿದಿನವೂ, ಏಕಶಿನ್ದ್ರಿಯನಾಯಾ-ಏಕಚಿತ್ತ
ಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಕುರುಕೂರಾ ತಡಕೋಪ್ಪಾ-ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ಶರಣೋಪಮುನಿ

ಪತನು ದಶಕ.

ಯಂಚಿ-ಮಾರ್ಗ-ನಸ್ಯಾಭಿವ್ಯಕ್ತಃ, ಅಕ-ಉಜ್ಜೀವನಕೃತ್, ನೂರ್-ಕಚಿಸಿದ,
ಅನ್ತಾದಿ-ಅನ್ತಾದಿ ರೂಪವಾದ, ಅಯಿರತ್ನ-ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು,
ಹಿರ-ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ, ಇವೈಯಮ್ ಸತ್ಯಮ್-ಈ ದಶಕವನ್ನು, ವಲ್ಲಾರ್-
ಬಲ್ಲವರು, ನೂಕ - ಪರಮಾಕಾಶವಾದ, ವೈಕುಣ್ಡತ್ತು - ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಡದಲ್ಲಿ,
ವೈಕಲುಮ್ - (ಯಾವದಾತ್ಮ ಭಾವಿಯಾದ) ಸರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಮಕ್ಕಳು
ಎಯ್ದವರ್-ಆನಂದ ನಿರ್ಭರರಾಗುವರು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಅಸ್ತನ್ನಾಯಕಮೇವ ನಾಗಶಯನಂ ತತ್ಪಾದಸದ್ವ್ಯಾತ್ರಯಃ
ಪ್ರಾಪ್ತುಂ ಶ್ರೀಶತಜಿತ್ ಸಹಸ್ರಗಣಿತಂ ಪದ್ಯಾವಳೀ ಚಾಕರೋತ್ |
ಹೃದ್ಯಾಂ ಶ್ರೀಕುರುಕಾಪುರಪ್ರಭುರಣವನ್ನಾದಿರಣಪಾಂ ಮುನಿ-
ಸ್ತತ್ರೇದಂ ದಶಕಂ ವಿಚಿನ್ತ್ಯ ಮನುಜಾ ವೈಕುಣ್ಡಸೌಖ್ಯಾತ್ರಯಃ ||

ತಾ|| ಶೇಷಶಯನದಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ಚರಣಯು
ಗಳವೇ ಶರಣವೆಂದು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತದೇಕ ಚಿತ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾ
ಪುರಿಯ ಶರಾರಿ ಮುನಿವರೈರು ಉಜ್ಜೀವನಕೃತ್ ರಚಿಸಿದ ಅನ್ತಾದಿ ರೂಪವಾದ
ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಈ ದಶಕವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು ಪರಮಾ
ಕಾಶವಾದ ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಡದಲ್ಲಿ (ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ) ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ (ಶ್ರೀ ಪರಮಾ
ತ್ಮಾನುಭವದಿಂದ) ಆನಂದಭರಿತರಾಗುವರು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಅರ್ಚಾಂ ಚ ಮೌನನಿಯತಾಮಪಹಾಯ ಕಾರೇ-
ರಾಲಾಪಯೋಗ್ಯವಿಭವೇ ಪುನರಾಗತೋ ಒಸೌ |
ಚಿತ್ತಸ್ಯ ತದ್ಗುಣಗಣಸ್ತರಣೇ ನಿಜಸ್ಯ
ಶೈಥಿಲ್ಯವಿಘ್ನಕಮನರಿ ತಮಯಾಚತಾನ್ಮೈಃ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಾದಿನ್ಯತ್ಪ್ರವೃಷಗಣದಮನಾತ್ಮತನಾಶಾತನಾದ್ಯೈ -
ಮೋಹಾರ್ಥಂ ಬೌದ್ಧಕೃತ್ಯೈರ್ಗಿರಿವರಭಜನಸ್ವೀಕೃತೇಸ್ಸಾ ನಭೇದ್ಯಃ |
ತೇಜೋಧ್ವಾನ್ತಾಡಿಭಾವಾಜ್ಞಲನಿಧಿಶಯನಾದ್ವಿಕ್ಷಣಾವೈಸ್ತ್ರಪದ್ಯಾಃ
ಪೀಯೂಷಸ್ಪರ್ಶನಾದ್ಯೈಶ್ಚಿಥಿಲಯತಿ ಹರಿಸ್ವೀಯಹೃಚ್ಚೇತ್ಯಧೋಚೇ||

ಇತ್ಯಂ ಕಾರುಣ್ಯನಿಷ್ಠಂ ದುರಿತಹರಜನಂ ಪ್ರೇಮತೀವ್ರಂ ದುಃಖಾಂ
 ಲೋಕಾನಾಂ ರಕ್ಷಿತಾರಂ ಸ್ತೃತಿವಿಷಯಮಹನ್ಯಾನಗೋಚರಂ ಚ |
 ದೀನಾನಾಂ ಸಚ್ಛರಣ್ಯಂ ಸ್ವರಸಕೃತನಿಜಪ್ರೇಷ್ಯತಾವಾಙ್ಗಮೂರ್ಚೀ
 ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಶಕ್ತಿಪ್ರದಂ ಶ್ರೀಪತಿಮಿಹ ಶತಕೇ ಶ್ರೇಯಸಾಮೋಕಹೇತುಮ್||

(ಈ ದಶಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಹತ್ತನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ಅರ್ಚಾವತಾರಾನು
 ಭವದ ಅಲಾಭದಿಂದ ಖಿನ್ನರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಬಾಲ್ಯ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನೂ
 ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಧಿಕತ್ವಸೂಚಕವಾದ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿ ವ್ಯಾನಾರಗಳನ್ನೂ, ವಾಮನಾವ
 ತಾರಾದಿ ವಿಸ್ಮಯಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಮೋಹಿನೃವತಾರಾದಿ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿ,
 ತನುಮನಶ್ಚೈಧಿಲ್ಯವನ್ನು ನಿವಾರಣಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿ
 ದಾರೆ.

(ಈ ಪಜ್ಞಾಮಶತಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಪಜ್ಞಾಮಶತಕದಲ್ಲಿ—(೧) ಉಸಾಯಭೂತನಾದ ಭಗವಂತನ ಕೃಪಾ
 ಪಾರವಶ್ಯತ್ವವೂ (೨) ಭಾಗವತದ್ವಾರಾ ಚೇತನವಶೀಕರಣಪ್ರಕಾರವೂ (೩) ಪ್ರಾಪ್ತ
 ತ್ವರಾಜನನ ರೀತಿಯೂ (೪) ರಕ್ಷಕತ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ (೫) ಪ್ರೀತ್ಯಪ್ರೀತಿ ಜನನ
 ಪ್ರಕಾರವೂ (೬) ಅಹಮ್ಭಾವವಿಷಯತ್ವವೂ (೭) ಉಸಾಯಭಾವಪ್ರಕಾರವೂ
 (೮) ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಜನನವೂ (೯) ವಿಶ್ವಾಸಜನನವೂ (೧೦) ಫಲವಶ್ಯವಾದ ವಿಶ್ವಾ
 ಸಾನುವೃತ್ತಿಯ ಜನಕತ್ವವೂ—ಕ್ರಮೇಣ ಹತ್ತು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ
 ಮುನಿವರ್ಮರಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಐದನೆಯಶತಕದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧೋಪಾಯ ಸ್ವರೂಪ
 ಯಾಥಾತ್ಮ್ಯವು ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ.

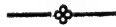

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾವನಶೈಲಶೃಂಗರವಿಣಾ ಶ್ರೀಕಲ್ಪಸಿಂಹಾತ್ಮನಾ
 ಶ್ರೀಮಲ್ಲೇಶ್ವರಕೃಷ್ಣಸನ್ನಿಧಿಜುಷಾ ಕಲ್ಯಾಣವುರಾಮಿಹ |
 ಸರ್ವೇಷಾಂ ಜಗತಾಂ ತನುಶ್ಯಮಯತಾ ಕರ್ಣಾಟವಾಣ್ಯಾಧುನಾ
 ವ್ಯಾಖ್ಯಾತು ಶತಕಂ ಚ ಪಜ್ಞಾಮಮಿದಂ ಗಾಧಾಸಹಸ್ರೇ ಮುನೇಃ||

ಲಲಿತಸರಣಿನಾವಿನ್ಯ ಕೋಮಲಾ ದಿವ್ಯಭಾವಾ
ಜಯತು ಜಗತಿ ಟೀಕಾ ಮೇಲಿತ್ರ ಕರ್ಣಾಟವಾಣ್ಯಾ |
ಶರವುಮುನಿಗಾಧಾದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರಮಾಲಾ-
ವಿವೃತಿರವೃತಪೂರ್ಣಾ ಲೋಕಸಂಜ್ಞಾವಿನೀಯಮ್ ||

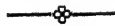

ಸಹಸ್ರಗಾಧಾರತ್ನಾವಳ್ಯಾಖ್ಯಾ ಖ್ಯಾಖ್ಯಾ: ನುಯಾ ಕೃತಾ |
ಗೃರ್ವಾಣೀ! ಶತಕು ತತ್ರ ಸಂಜ್ಞಮಾ ವಿವೃತಂ ಶುಭಮ್ ||
ಮನು ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಸ್ಯ ಭಕ್ತಾ ಭಗವತೋ ಹರೇಃ |
ಶರಾರಿವತ್ಸ್ಯಯಂ ಭೋಗ್ಯಾಃ ಪರಮಾನಂದನಾವೃಯುಃ ||

ಇಂತು ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈ ವಿರಚಿತವಾದ
ತಿರುವಾಯ್ಮೊತ್ತೆಯೆಂಬ

ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸಹಸ್ರಗಾಧಾತ್ಮಕ-ದ್ರಾವಿಡದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ
ಲಲಿತಸರಣಿಯೆಂಬ ಕರ್ಣಾಟಭಾಷಾಟೀಕೆಯೋಳ್
ಸಂಜ್ಞಮಶತಕದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಸಮ್ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಮತೇ ಶರಕೋಪಾಯ ನಮಃ
ಶ್ರೀಮತೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾಯ ಭಗವತೇ ನಮಃ

ಮಜ್ಜಿಂ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾಯ ಶ್ರೀಮತೇ ಪರಮಾತ್ಮನೇ |
ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನೀಂದ್ರಾಯ ! ಸರ್ವೇಷಾಮಸ್ತು ಮಜ್ಜಿಂ ||

ಶ್ರೀಃ

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

ಎಞ್ಞು

ಸಹಸ್ರಗಾಧಾತ್ಮಕ - ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಯಾಣಿಂಹಭಗವದ್ವಿರಚಿತವಾದ—(೧) ಕನ್ನಡಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ

(೨) ಸಂಸ್ಕೃತಪದ್ಯಾತ್ಮಕ—ಸಹಸ್ರಗಾಧಾರತ್ನಾವಳೀ

(೩) ಕನ್ನಡತಾತ್ಪರ್ಯ—ಸಮೇತ

(ದ್ರಮಿಡೋಪನಿಷತ್ಸಂಗತಿ-ದ್ರಮಿಡೋಪನಿಷತ್ತಾತ್ಪರ್ಯರತ್ನಾವಳೀ-ಸಹಿತ)

ಪ್ರಥಮ ಸಂಪುಟ

೧—೫ ಶತಕಗಳು

(ಸನ್ಯಾಸ್ಯಾನ)

ಬಿಂಗಳೂರು

ವೆ. ಬಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ಯವರ

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ

1931.

All Rights Reserved.

Price Rs. 4.

Postage Extra.

ಶ್ರೀಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮನುಜಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ಶರಣೋಪಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾಯ ಭಗವತೇ ನಮಃ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳೆಯ ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ

ಉಪೋದ್ಘಾತ

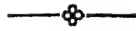
ಶ್ರೀಮಾಃ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾರ್ಯಃ ಪ್ರತಿವಾದಿಭಯಚ್ಛರಃ |
ಸಹಸ್ರಗಾಧಾವ್ಯಾಖ್ಯಾಯಾ ಉಪೋದ್ಘಾತಂ ಬ್ರವೀಮಿ ಮೇ
ದಿವ್ಯಸೂರಿವರೈರೇವ ಶರಾರಿಪ್ರಮುಖೈರಹಮ್ |
ಪ್ರೇರಿತಸ್ತಾಮಿಮಾಂ ವಾಖ್ಯಾಂ ಕೃತವಾನಿತಿ ನಿಶ್ಚಯಃ ||

ಶ್ರೀಮದ್ವಾದವಶೈಲ ಶೃಂಗರವಿಣಾ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾತ್ಮನಾ
ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಕೃಷ್ಣ ಸನ್ನಿಧಿಜುಷಾ ಕಲ್ಯಾಣಪುರಾ ಮಿಹ |
ಸರ್ವೇಷಾಂ ಜಗತಾಂ ತಮಶ್ಯಮಯತಾ ಕರ್ಣಾಟವಾಣ್ಯಾಧುನಾ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಂ ನಿಗಮಾಂತಸಾರನುತುಲಂ ಗಾಧಾಸಹಸ್ರಂ ಮುನೇಃ ||

ಲಲಿತಸರಣಿನಾಮ್ನಾ ಕೋಮಲಾ ದಿವ್ಯಭಾವಾ
ಜಯತು ಜಗತಿ ಟೀಕಾ ಮೇಲತ್ರ ಕರ್ಣಾಟವಾಣ್ಯಾ |
ಶರರಿಪ್ರಮುನಿ-ಗಾಧಾದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರಮಾಲಾ -
ವಿವೃತಿರಮೃತವೂರ್ಣಾ ಲೋಕಸಂಕ್ಷೇಪಿನೀಯಮ್ ||

ಸಹಸ್ರ ಗಾಢಾರತ್ನಾನೃತ್ಯಾಖ್ಯಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ ಮಯಾ ಕೃತಾ |
 ಗೃರ್ವಾಣೀ ಸಾಽ ಪಿ ಚಾತ್ಮೈವ ಮುದ್ರಿತಾ ಜಗತಾಂ ಮುದೇ||
 ಮಮ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಸ್ಯ ಭಕ್ತಾ ಭಗವತೋ ಹರೇಃ |
 ಶರಾರವತ್ಸ್ವಯಂ ಭೋಗ್ಯಾಃ ಪರಮಾನಂದ ಮಾಪ್ನುಯುಃ ||

ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ ನಾಮ್ನಾ ದಿವ್ಯ ಸೂಕ್ತಿತ್ಯುಹಾರೇ -
 ಜಫಯತಿ! ದಶಕಮೇತತ್ಪಂಚಮೇ ತು ದ್ವಿತೀಯಮ್ |
 ವಿಲಸತಿ ಶತಕೇಶತ್ರ ಶ್ರೀ ಹರೇಃ ಕಲ್ಪಿನಾಮ್ನೋ
 ಮಮ ಭುವಿ ಸೃಹರೇರೇವಾವತಾರೋಽಸ್ಮಿ ಗೀತಃ ||
 ಶ್ರೀ ಶರಾರಮುನೀಂದ್ರೇಣ ಭವಿಷ್ಯಚ್ಚರಿತಂ ಸ್ತೂತಮ್ |
 ದಿವ್ಯಂ ಕೃತಯುಗಂ ಮೇಽಸ್ಮಿ ಶಾನ್ತಿಪುಷ್ಪಪ್ರತುಷ್ಪಭಿಃ ||

ಶ್ರೀ ಶರಾರಮುನಿ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ.

ಶ್ರೀ- ಭೂ- ನೀಳಾದಿ ನಾಯಕನಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಣನಾಧನಾಗಿಯೂ, ಪರಾತ್ಪರನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವ ದೇವಾಧಿದೇವನಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಥಮಾಚಾರ್ಯನಾಗಿಯೂ, ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯ ಕಾರಣಭೂತನಾಗಿಯೂ, ಅಖಿಲಹೇಯ ಪ್ರತ್ಯನೀಕನಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಕರನಾಗಿಯೂ, ಕರುಣಾನಿಧಿಯಾಗಿಯೂ, ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಾನುಭಾವ್ಯನಾಗಿಯೂ, ಅಖಿಲಾಣ್ಡಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡನಾಯಕನಾಗಿಯೂ, ನಿತ್ಯ ನಿರತಿಶಯಾನಂದಮಯನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರಿಜೀತನರು ದುಃಖಾರ್ಣವನಿಮಗ್ನರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಅವರನ್ನೂ ಕೂಡ ಖದ್ಧಾರಮಾಡಿ ತನ್ನ ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿಯೆಂಬ ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯನಿರತರಾಗಿ ಪರಮಾನಂದಭರಿತರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ತಾನೇ ಅನೇಕವಿಧವಾದ ತನ್ನ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಜೀತನರೆನ್ನು ವಶೀಕರಿಸುತ್ತಿದಾನೆಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಮಾಣ ಸಿದ್ಧ

ವಾಗಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವನಾಭಿಕಮಲದಿಂದ ಚತುರ್ಮುಖನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಣವೋಪದೇಶವೆಂಬ ವಾಡಿ ತನ್ನ ನಿತ್ಯಾಪಾರುಷೇಯವಾದ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸರವೆಂಬ (ಎದ ಜ್ಞಾನೇ -) ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಅವನ ಮೂಲಕ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಪಡಿಸಿದನು. ಈ ವೇದಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಸಂಹಿತಾ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣ-ಉಪನಿಷತ್-ಎಂಬ ಭಾಗಗಳುಳ್ಳವಾದುವು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಶ್ರುತಿಯೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಈ ಶ್ರುತಿಗೆ ಉಪಬೃಂಹಣರೂಪವಾಗಿ ಋಷಿಗಳು ಸ್ಮೃತೀತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಾದಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಚೇತನರು ಮೋಹಾರ್ಣವನಿಮಗ್ನರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು “ಅಜಾಯಮಾನೋ ಬಹುಧಾ ವಿಜಾಯತೇ”-ಎಂಬಂತೆ ತಾನೇ ಅನೇಕಾವತಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಭಗವಂತನು ಮತ್ಸ್ಯ-ಕೂರ್ಮಾದಿ ದಶಾವತಾರಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಗ್ಲಾನಿಯುಂಟಾದ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತ ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ, ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಅವತರಿಸಿದನಷ್ಟೆ. ಗೀತಾಚಾರ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಯದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಉಪದೇಶವೆಂಬ ವ್ಯಾಜದಿಂದ ಸರ್ವಚೇತನೋ ಜ್ಞೇವನಕ್ಕಾಗಿ “ಹರ್ತುಂತಮಸ್ತದಸತೀ ಚ ವಿವೇಕ್ತುರ್ವಿಶೋ ಮಾನಂ ಪ್ರದೀಪ ಮಿವ ಕಾರುಣಿಕೋ ದದಾತಿ ||”-ಎಂಬಂತೆ ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಸಾರರೂಪವಾದ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳ ಅರ್ಥನಿರ್ಣಯಕ್ಕಾಗಿ-“ಕೃಷ್ಣದ್ವೈವಾಯನಂ ವಿದ್ಧಿ ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಾರಾಯಣಂ ಹರಿಮ್ ||” ಎಂಬಂತೆ ಶ್ರೀ ಭಗವದಂಶಭೂತರಾದ ಕೃಷ್ಣದ್ವೈವಾಯನರೆಂಬ ವ್ಯಾಸಮುನೀಂದ್ರರ ಮೂಲಕ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ (೧) ಉಪನಿಷತ್ಪ್ರಸ್ಥಾನ (೨) ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಪ್ರಸ್ಥಾನ (೩) ಗೀತಾಪ್ರಸ್ಥಾನ-ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯವನ್ನೂ ತಾನೇ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚೇತನೋಜ್ಞೇವನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಈ ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯವೆಂಬ ಮೂಲಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾದ ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ನಾನಾಕಾರಗಳನ್ನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿ ಪರಸ್ಪರ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದುದರಿಂದ, ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನು ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರೆಂಬ ತನ್ನ ಪರಿಷದ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅನಂತ-ಗರುಡ-ವಿಷ್ಣುಕೇನಾದಿಗಳೆಂಬ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಾನೇ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಅವರ ಮೂಲಕ ೪೦೦೦ ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪುಬನ್ಧಗಳನ್ನು-“ಭಕ್ತಿ ಪರೀವಾಹರೂಪವಾದ ಅಮೃತ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಚೇತನರೂ ನಿಷ್ಣಾತರಾಗಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಲಿ”-ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಚಾರಪಡಿಸಿದನು.

ಅನೃಹದ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳೇ ಆಘ್ವಾರ್ಯಗಳಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದರು. ಅವರು ರಚಿಸಿದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳ ವಿವರ:—

(ಸಾಮಾನ್ಯ)	(ಅಂಶ)	(ಪ್ರಬಂಧ)	(ಪದ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆ)
೧. ಪೂರ್ವಾಕೃತ್ಯಾಘ್ವಾರ್	ವಾಂಚಜನ್ಯಾಂಶ	ಮುದಲಾ ತಿರುವನಾಡಿ	೧೦೦
೨. ಪೂರ್ವಾಘ್ವಾರ್	ಗದಾಂಶ	ಇರಣ್ಣಾ ಮಾತಿರುವನಾಡಿ	೧೦೦
೩. ವೇಯಾಘ್ವಾರ್	ನನ್ನ ಕಾಂಶ	ಮೂನಾಮ್ ತಿರುವನಾಡಿ	೧೦೦
೪. ತಿರುಮುಗ್ಗಿಲೈಯಾಘ್ವಾರ್	ಚಕ್ರಾಂಶ	ತಿರುಚ್ಚೆನ್ನವಿರುತ್ತಮ್	೧೨೦
”	”	ನಾನ್ಮುಕ್ಕ ತಿರುವನಾಡಿ	೯೬
೫. ನಮ್ಮಾಘ್ವಾರ್	ಸೇನಾನಾಥಾಂಶ	ತಿರುವಿರುತ್ತಮ್	೧೦೦
”	”	ತಿರುವನಾಶಿರಿಯಮ್	೭
”	”	ವೆರಿಯತಿರುವನಾಡಿ	೮೭
”	”	ತಿರುವಾಯ್ಮೊಗ್ಗಿ	೧೧೦೨
೬. ಕುಲಶೇಖರಾಘ್ವಾರ್	ಕಾಸ್ತುಭಾಂಶ	ವೆರುವಾಳ್ ತಿರುವೊಗ್ಗಿ	೧೦೫
೭. ವೆರಿಯಾಘ್ವಾರ್	ಗರುಡಾಂಶ	ತಿರುಪ್ಪಲ್ಲಾಣ್ಣಿ	೧೨
”	”	ವೆರಿಯಾಘ್ವಾರ್ ತಿರುವೊಗ್ಗಿ	೪೬೧
೮. ತೊಣ್ಣ ರಡಿಪೊಡಿ ಯಾಘ್ವಾರ್	ವನಮಾಲಾಂಶ	ತಿರುಮಾಲ್ಕೈ	೪೫
”	”	ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿಯೊಚ್ಚಿ	೧೦

(ಪದ್ಯ ಸಂಖ್ಯಾ)

(ಪ್ರಬಂಧ)

(ಅಂಶ)

ಸಾಮಾನ್ಯ

೯. ತಿರುಸ್ಪಾಣ್ಯಾರ್

೧೦. ತಿರುಮಲೈಯ್ಯಾರ್

”

”

”

”

”

೧೧ ಮಧುರ ಕವಿಯಾರ್

೧೨. ಅಣ್ಣಾಳ್

”

ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂ

ಶಾಬ್ದಾಂಶ

”

”

”

”

”

ಗಣಾಂಶ

ಭೂದೇವ್ಯಂಶ

ಅಮಲನಾಥಪೀಠಾ

ವಿರಿಯತಿರುಮೋದಿ

ತಿರುಕ್ಕುಟುನಾಣ್ಣ ಕಮ್

ತಿರುನೆಡುನಾಣ್ಣ ಕಮ್

ತಿರುಮೈಕೂರ್ ತಿರುಕ್ಕೈ

ತಿರಿಯ ತಿರುಮಡಲ್

ವಿರಿಯತಿರುಮಡಲ್

ಕಣ್ಣಿ ಸುಣ್ ಶಿವುತ್ತಾಮ್

ತಿರುಮಾವೈ

ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೋದಿ

೧೦

೧೦೪೪

೨೦

೨೦

೧

೭೭

೧೪೪

೧೧

೨೦

೧೪೨

೪,೦೦೦

ಈ ಅಹ್ವಾರ್ಯಗಳ ಅವತಾರವೈಭವವು ದಿವ್ಯಸೂರಿ ಚರಿತ, ಗುರುಪರಂಪರಾ ಪ್ರಭಾವ, ಪ್ರಪನ್ನಾಪ್ಯತ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ-ಶರಕೋಪಮುನಿ - ಮಾರ್ಕ - ಇತ್ಯಾದಿ ನಾಮಧೇಯವುಳ್ಳ ನಮ್ಮಾಹ್ವಾರ್ಯ ವೈಭವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುವೆವು.

ಈ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವಾತಿಶಯದಿಂದ ಈಗ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಗ್ರಹರೂಪೇಣ ನಮ್ಮಾಹ್ವಾರ್ಯ—ಎಂಬ ನಾಮಧೇಯದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲದೆ-ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಚರಣಾರವಿಂದಯುಗಳರೂಪಿಯಾಗಿ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣ-ರಜತಾದಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಗೋಪುರ ವಿಶೇಷಾಕಾರದಿಂದಲೂ ಶರಾರಿಯೆಂದು ಸುವ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಅರ್ಚಕ ಹಸ್ತದಿಂದ ಭಕ್ತಜನರ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಇಡಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ದೇವಾಲಯಗಳ ಸಂವೃದಾಯ ಜ್ಞರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸುವಿದಿತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಈ ಶರಾರಿಯೇ ಆನೇಕ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಭಗವನ್ನೂರ್ತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ವಾಲಕ್ಪಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಣ-ತೀರ್ಥನಾರಿಯೆಂಬ ಅವಬೃಧೋತ್ಸವ ಮುಂತಾದ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಜಯನಾಡಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಇದೆಯಷ್ಟೆ. ಈ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತನಿರ್ಯ-ಎಂಬ ಒಂದು ಸ್ಮಾರಕಪದ್ಯವು ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧೇಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಯಾವುದೆಂದರೆ—

“ಮಾತಾ ಪಿತಾ ಯುವತಯ ಸ್ತನಯಾ ವಿಭೂತಿ-

ಸ್ವರ್ವಂ ಯದೇವ ನಿಯಮೇನ ಮದನ್ವಯಾನಾಮ್ |

ಆದ್ಯಸ್ಯ ನಃ ಕುಲಪತೇರ್ವಕುಲಾಭಿರಾಮಂ

ಶ್ರೀಮತ್ತದಂಘ್ರಿಯುಗಳಂ ಪ್ರಣಮಾಮಿ ಮೂರ್ಧ್ನಾ ||”

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಶರಾರಿನಾಮಧೇಯವು ಉಕ್ತವಾಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ “ಕುಲಪತೇಃ” — “ವಕುಲಾಭಿರಾಮಮ್” — ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳಿಂದ ಇದು ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ ವಿಷಯಕವಾದುದೆಂದು ಹಿರಿಯರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪದ್ಯವು ಶ್ರೀ ಯಾಮುನಾರೈರೆಂಬ ಆಳವನ್ನಾರ್ಪಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ಸ್ತೋತ್ರ ರತ್ನದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಈ ಯಾಮುನಾರೈರಿಗೆ ಪಿತಾಮಹರಾದ ನಾಥಮುನಿ ಎಂಬ ಮಹಾತ್ಮರು ಮಧುರ ಕವಿರಚಿತವಾದ (ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ ವಿಷಯಕವಾದ) ಕಣ್ಣಿನುಣ್ಣಾಶ್ಚುತಾಮ್ಬು—ಎಂಬ ದಶಕವನ್ನು ೧೨,೦೦೦ ಸಲ ಆವೃತ್ತಿಮಾಡಿ ಜಪಿಸಿದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮಾಹ್ವಾರ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ (ಧ್ಯಾನಬಲದಿಂದ) ದೃಶ್ಯರಾಗಿ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದುದರಿಂದ, ಶ್ರೀ ಯಾಮುನಾರೈರು—“ನಮ್ಮ ಕುಲಸ್ಥರಿಗೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಯೇ ಸರ್ವವಿಭ ಬಂಧು” — ಎಂದು ಮಾತಾ-ಪಿತಾ-ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಮ್ಮಾಹ್ವಾರೈ ವ್ರವನ್ನ ಜನಕೂಟಸ್ಕರಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವುದರಿಂದ “ಆದ್ಯಸ್ಯ ನಃ ಕುಲಪತೇಃ” — ಎಂದು ಇವರಿಗೆ

ಸೂಚಕವಾದ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗವು ಇದೆಯೆಂದು ಕೆಲವುಮಂದಿ ಆಚಾರ್ಯರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಈ ಶರಾರಿ ಮುನಿವರೈರು ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಕುಳ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ “ವಕುಳಧವಳಮಾಲಾವಕ್ಷಸಮ್” — “ವಕುಳಾಭರಣಂ ವಂದೇ” — ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರ ಪಾದಾರವಿನ್ದಯಗಳವು ವಕುಳಾಭರಾಮವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳೋಣವು ಅಷ್ಟು ಸ್ವರಸವಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇವರ ಪಾದಯುಗಳವು ಶ್ರೀಮತ್ತಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳೋಣವೂ ಅನ್ವರ್ದವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ — “ಆದ್ಯಸ್ಯ ನಃ ಕುಲಪತೇಃ” — ಎಂಬ ಪಕ್ಷೀವಿಭಕ್ತಿಯ ಶಬ್ದವು “ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥ ಸಮಾರಮ್ಭಾಂ” ಎಂಬಂತೆ ಗುರುಪರಂಪರೆಗೆ ಪ್ರಥಮಾಚಾರ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಅಂಘ್ರಿಯುಗಳವಾದ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿಯೇ ವಕುಳಾಭರಾಮವೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರಸ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ಈ ಸಮೃದ್ಧಾಯಾನುಗುಣವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಈಗ ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿ ಸಾರಸಿಂಹನಾದ ನಾನು ನನ್ನ ವಿಭವಾವತಾರ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅರ್ಥವೇ ಶ್ರೀ ಯಾಮುನಾರೈರಿಗೂ ಅಭಿಮತವಾದುದೆಂದು ಉತ್ತರಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. “ಯನ್ಮೂರ್ಧ್ನಿ ಮೇ.....ನಃ ಕುಲಧನಂ ಕುಲದೈವತಂ ತತ್ಪಾದಾರವಿನ್ದಮರವಿನ್ದವಿಲೋಚನಸ್ಯ” — ಎಂದು ಅರವಿನ್ದವಿಲೋಚನನ ಪಾದಾರವಿನ್ದವೇ ಕುಲದೈವತವಾದ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಯೆಂಬ ಕುಲಧನವೆಂದೂ ಅದೇ ಶಿರಸಾ ಧಾರ್ಯವೆಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಯಾದವಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಅಂಘ್ರಿಯುಗಳವೇ ಶ್ರೀ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದ “ಶ್ರೀಮತ್” ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವೂ ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ. “ಶ್ರೀಮನ್ಮಾ ಹರಿಚರಣಾ” — ಎಂಬಂತೆ ದ್ವಯಮನ್ತ್ರದಲ್ಲೂ ಕೂಡ “ಶ್ರೀಮನ್ಮಾ-ನಾರಾಯಣ ಚರಣಾ” — ಎಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಸ್ವರಸವಾಗಿ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಯಾದವಗಿರೀಶ್ವರನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಿಯ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹದ ವೈಭವವನ್ನೂ ಭಕ್ತೋತ್ತಮರೆಲ್ಲರೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬಹುದು. ಯದುಶೈಲೇಶ-ದಶಕವೆಂಬ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಾರ್ಥವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ—

“ಯದುಗಿರೀಶ್ವರ ತವಾಂಘ್ರಿ ಸರೋರುಹಂ
ಪರಮಭಕ್ತಿವಶಾದುಪಸೇದುಷಾಮ್ |
ಘಟಕಕೃತ್ಯ ವಿಲಮ್ಬ ಕಲಾಕ್ಷಮಾ
ಪದಪಯೋಜ ಮುಪಾತ್ರಯತೇ ರಮಾ ||”

ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀದೇವಿಯು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ವಕ್ಷಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಜೀತನರು ಅವನ ವಾದಾರವಿನ್ದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವಾಗ ಪುರುಷ ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲು ವಿಲಂಬಲೇಶವು ಆಗುವುದೆಂದು ಅದನ್ನೂ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಶ್ರೀದೇವಿಯು ಜೀತನರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಮಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಮತ್ತು ಸಮ್ಪತ್ಕುಮಾರನ ವಾದಾರವಿನ್ದಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಿತ್ಯವಾಸವಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ—ಎಂಬ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವರಸವಾದ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥವು ಮಹನೀಯರಾದ ಆಚಾರ್ಯರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪರಮೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಲಿ—ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಡಿಸಿ ಇರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಚರಿತ್ರ ಸಾರಾಮೃತ

ಶ್ರೀ ಶರಾಮುನಿವರೈರು ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿನದೀತೀರದಲ್ಲಿ (ತಿನ್ನವೆಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ವಿಗೆ ಸೇರಿದ)—ತಿರುಕ್ಕುರುಕೂರ್-ಆಫ್ವಾರ್ ತಿರುನಕರಿಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿರುಮ್ಕುದಿವಳನಾಡೆಂಬ ನಾಡಿಗೆ ಸೇರಿದ “ಕಾರಿಯಾರ್” ಎಂಬ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಪುತ್ರರಾಗಿ ಚತುರ್ಥವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುಗಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾದಿಸಂವತ್ಸರ-ವೃಷಭಮಾಸ - ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಶುಕ್ರವಾರ-ವಿಶಾಖಾನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ-ಕರ್ಕಟಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಕ್ಷೇನಾಂಶಭೂತರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದರೆಂದು ಪೂರ್ವಸಮ್ಮದಾಯಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಕಾರಿಯಾರೆಂಬ ಆ ಮಹನೀಯರು ಮಲೈಯಾಳದೇಶದಲ್ಲಿ ತಿರುವಣ್ಣಪರಿಶಾರಮ್—ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಿರುವಾಳ್ ಮಾರ್ಬರ್—ಎಂಬ ಮಹಾತ್ಮರ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಉಡೈಯನಬ್ಬಿಯಾರ್—ಎಂಬ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ವಿನಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆ ಕನ್ಯೆಯು ಕ್ರಮೇಣ ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿ ತಿರುಕ್ಕುರುಜುಡಿ ಕ್ಷೇತ್ರಾಧಿಪನಾದ ಭಗವಂತನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಶರಾರಿ-ಎಂಬ ಪುತ್ರರತ್ನವನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಈ ಶಿಶುವು ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಸ್ತನ್ಯಪಾನವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಶರೀರಪುಷ್ಟಿಯೊಡನೆ ದಿವ್ಯತೇಜಃಪುಂಜವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ ಮಾನದಿಂದ ಯೋಗಧ್ಯಾನದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿತು. ಈ ಶಿಶುವಿಗೆ ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರೀ ಶ್ವರನಾದ ಪೊಲಿನ್ನುನಿಸಿರಾಣ್—ಎಂಬ ಬಗವಂತನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಮಕರಣವೆಂಬಾಡಿ “ಮಾರ್ಬರ್”—ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಆ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಚಿಂಚಾವೃಕ್ಷದ (ಹುಣುಸೇಮರದ) ಕೆಳಗೆ ತೊಟ್ಟಿಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಇದ್ದರು. ಈ ಶಿಶುವು ನಿರಾಹಾರವಾಗಿಯೇ ದಿನೇ ದಿನೇ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾಗಿ ಮೌನದೊಡ

ನೆಯೇ ಪದ್ಧಾಪನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯೋಗಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ದಕ್ಷಿಣ ಹಸ್ತದಿಂದ ಜ್ಞಾನಮುದ್ರೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ೧೬ ಸಂವತ್ಸರಗಳವರೆಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಆಶ್ವರೈವನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮಾನಿಯಾದ ಬಾಲಕನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳು ಬಹು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರಲು ಮಧುರಕವಿ—ಎಂಬ ಮಹಾನುಭಾವರು ಉತ್ತರದೇಶ ಯಾತ್ರೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದಾನೊಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ತೇಜಃಪುಂಜವು ಕಂಡಿತು. ಆ ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ ಅವರು ಅತಿ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿಗೆ ಯಾತ್ರೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ತೇಜಸ್ಸನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ, ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಯೆಂಬ ಆಫ್ಘಾನ್-ತೀರನಕರಿಗೆ ಬಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆತೇಜಸ್ಸು ಕಾಣದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ, ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಏನೋ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ತೇಜಃಪುಂಜವು ಇರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿ—“ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಆಶ್ವರೈವ?”—ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಆಗ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಚಿಂಚಾವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಮಾನದಿಂದ ಯೋಗಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಬಾಲಕನ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ಆ ದಿವ್ಯ ತೇಜಃಪುಂಜಮಾದ ಬಾಲಕನನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯಪಟ್ಟು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರಗಳಂಮಾಡಿ, ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವಂತೆ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕ್ರಮೇಣ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು—

“ಶೆತ್ತತ್ತ್ರಿ ವಯಿಗ್ಗಿಲ್ ಶಿತ್ತಿಯದು ಪಿಱ್ಱಾಲ್

ಎತ್ತೈತ್ತಿನೆಜ್ಜೆ ಕಿಡಕ್ಕುಮ್?”—ಎಂದು ಇವರು ಕೇಳಲು ಶ್ರೀ

ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು—

“ಆತ್ತೈತ್ತಿನು ಅಜ್ಜೆ ಕಿಡಕ್ಕುಮ್”—ಎಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. * ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಧುರಕವಿಯಾಫ್ಘಾರೈ — ಈ ಶರಾರಿ ಮುನಿ ವರೈರು ಸರ್ವಜ್ಞರಾದ ಮಹಾತ್ಮರೆಂದು ತಿಳಿದು ಇವರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ತನ್ನ ದಿವ್ಯಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ದಿವ್ಯ

* ಶೆತ್ತದು=ಅಜೀತನವಾದ ಶರೀರ. ಶಿತ್ತಿಯದು=ಅಣುವಾದ ಜೀವಾತ್ಮ. “ಪ್ರಾಕೃತವಾದ ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮನು ಹುಟ್ಟಿ ಯಾವುದನ್ನು ತಿಂದು ಎಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವನು?”—ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ “ಪ್ರಾಕೃತ ವಸ್ತುವಾದ ಅನ್ನವನ್ನೇ ತಿಂದು ಪ್ರಾಕೃತ ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸಿ ಶರೀರರೂಪವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲೇ ವಾಸಮಾಡಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ”—ಎಂದು ಉತ್ತರ.

ಮಗ್ಗವಿಗ್ರಹವನ್ನೂ ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಿ ಪರಮಾನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು, ಆ ಆನಂದಾನುಭವದಿಂದ ಇವರು ಅಮೃತಪರೀವಾಹರೂಪವಾದ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಸಾರ ರೂಪವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶ್ರೀ ಮಧುರಕವಿ ಯಾಚ್ಛಾರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು.

ಆ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ—	ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯಾ
(೧) ತಿರುವಿರ.ತೃಮ್— ಋಗ್ವೇದಸಾರ— ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಮೃದ್ಧನಾಶಾವೇಕ್ಷೆಯು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.	೧೦೦
(೨) ತಿರುವಾಶಿರಿಯುಮ್— ಯಜುರ್ವೇದಸಾರ— ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಭವವು ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ.	೭
(೩) ಪೆರಿಯತಿರುವನ್ನಾದಿ— ಅಥರ್ವವೇದಸಾರ— ಇದರಲ್ಲಿ ಉತ್ಕಟ ಪ್ರೀತಿರೂಪವಾದ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಕರ್ಷವು ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿದೆ.	೮೭
(೪) ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ— ಸಾಮವೇದಸಾರ— ಈ ಚರಮಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪರಭಕ್ತಿ-ಪರಜ್ಞಾನ-ಪರಮಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಮೋಕ್ಷರೂಪ-ನಿರತಿಶಯಾನಂದ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ವಿಶದವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.	೧,೧೦೨
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ	
೧,೨೯೬	

ಸಹಸ್ರಗಾಥಾತ್ಮಕವಾದ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ವಿಭಾಗಕ್ರಮ—

ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ—ಎಂಬ ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವು ಅನ್ತಾದಿ ಪದ್ಯ ರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರಿಂದಲೇ ೧೦ ಶತಕಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶತಕವೂ ೧೦ ದಶಕಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಶಕದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಬೋಧಕವಾದ ಹತ್ತುಪದ್ಯ ಗಳೂ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿನಾಮಾಂಕಿತವಾದ ಫಲಶ್ರುತಿ ವಿಧಾಯಕ-ಪದ್ಯವೂ-ಒಟ್ಟು ೧೧ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಒಂದು ದಶಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ - ಕೇಶವಾದಿ

ದ್ವಾದಶನಾಮಗಳುಳ್ಳ ೧೨ ಪದ್ಯಗಳೂ, ಕೊನೆಯ ಫಲಶ್ರುತಿ ಪದ್ಯವೂ ಸೇರಿ ೧೩ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ ಆದುದರಿಂದ ಹತ್ತು ಶತಕಗಳಲ್ಲೂ ಒಟ್ಟು ೧೦೦೨ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಶಕದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವೇದಾನ್ತ ತತ್ತ್ವವು ಪ್ರತಿಸಾದಿತವಾಗಿದೆ ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದೊಂದು ಶತಕದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ—ಎಂಬ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ ವೈಭವ

ಈ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ ವೈಭವವು ಅನ್ಯಾದೃಶವಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ಲೋಕೋ ಜ್ಞೇವನಕರವಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವಜೇತನ ವಾವಹರವಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವಮೋಕ್ಷಪ್ರದ ವಾಗಿಯೂ—ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ನರ್ಣಾಶ್ರಮ-ಜಾತಿಲಿಂಗಾದಿ ಭೇದಗಳೆಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಜೇತನರಿಗೂ ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧೀಯವಾಗಿದೆ ಶ್ರೀ-ಭೂ-ನೀಳಾದಿ ನಾಯಕನಾದ ಭಗವಂತನು ಅಖಿಲಹೇಯ ಪ್ರತ್ಯನೀಕನಾಗಿಯೂ, ಸಕಲಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಕರ ನಾಗಿಯೂ, ಪರಾತ್ಪರನಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಣನಾಯಕನಾಗಿಯೂ, ಪರ-ವ್ಯೂಹ-ವಿಭವ-ಅನ್ತರ್ಯಾಮಿ-ಅರ್ಚಾವತಾರಾದಿ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿಯೂ, ವಿಶ್ವರೂಪ-ವಿರಾಡ್ರೂಪ-ವಿಭುಸ್ವರೂಪಾದಿ-ಸಕಲವಿಧ ಸ್ವರೂಪ - ರೂಪ - ಗುಣ ವಿಭೂತ್ಯಾದಿ ವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿಯೂ, ತಾನೇ ಸಕಲಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯ ಕಾರಣ ಭೂತನಾಗಿಯೂ — ಇದಾನೆಂತಲೂ, ಈ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ವೈಕುಣ್ಣ ಲೋಕದಿಂದ ಪ್ರೇರಾಬ್ಧಿಗೆ ತನ್ನ ಅಂಶದಿಂದ ಬಂದು ನಿಂತು, ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲೂ ಸರ್ವಜೇತನ ಮೋಕ್ಷ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗಿ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ-ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಧರ್ಮಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನ ಕೃತಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಯೂ ಧರ್ಮಗ್ಲಾನಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯಸಂಜಾತೀಯನಾಗಿ ಅವತರಿ ಸುತ್ತಾನೆಂತಲೂ, ಸಕಲ ಭಕ್ತಜನರ ಹೃದಯದಲ್ಲೂ ಅನ್ತರ್ಯಾಮಿರೂಪೇಣ ನಿತ್ಯವಾಸವಂ ಮಾಡುತ್ತ ಯೋಗಿಧ್ಯೇಯನಾಗಿದಾನೆಂತಲೂ, ಆಯಾ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಅರ್ಚಾವತಾರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆರಾಧನಾರ್ಹನಾಗಿದಾ ನೆಂತಲೂ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರರು ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ, ಈ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಅನುಭವಪರಂಪರೆಗಳ ನೈಲಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನು ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ — “ಪತಿಂ ವಿಶ್ವಸ್ಯ” ಎಂಬಂತೆ ಸರ್ವಲೋಕನಾಯಕನಾದುದರಿಂದ ಗೋಪೀನಲ್ಲಭ ನಾಗಿ ಭಕ್ತಸಂಶ್ಲೇಷವಂ ಮಾಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಂತಹ ಸಂಶ್ಲೇಷವನ್ನು ತಾವೂ

ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ನಾಯಕಿಯಂತೆ ಭಾವಿಸಿ, ಈ ನಾಯಕಿಯು ಭಗವಂತನನ್ನೇ ವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವೇಕ್ಷಿಸಿ ವಿರಹಸನ್ನೆಯಾಗಿ ಪಕ್ಷಿಗಣ - ಮಧುಕರ - ಮೇಘಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ನಾಯಕನಿಗೆ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತ ಕ್ರಮೇಣ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿರುವ ಅರ್ಚಾರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ವಿಭವಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಅತಿಮಾನುಷ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಮರಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಮೋಹಾ ವಿಷ್ಟೆಯಾಗಿ, ಕ್ರಮೇಣ ಆ ಮೋಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವಾಮೃತ ನೇವನವೇ ತನಗೆ ಧಾರಕ-ಪೋಷಕ-ಭೋಗ್ಯವೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನನ್ನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ಸಮೋದಿಸಿ ತನ್ನ ದುರ್ದಶೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ, ಪರಮೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನೇ ಶರಣವಾಗಿ ಹೊಂದಿ, ತಮ್ಮ ನಾಯಕಾದಶೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ತತ್ಸಂಪೂರ್ಣರೂಪವಾದ ಸರ್ವಾವಯವ-ಸಂಶ್ಲೇಷವಂ ಪಡೆದು, ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯರೂಪವಾದ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಚಿರಾದಿ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಶ್ರೀ ಮೈಕುಂಡನಗರದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿ ನಿತ್ಯ ನಿರತಿಶಯಾನಂದಾನುಭವದಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥರಾದರು—ಎಂಬೀ ವಿವರವನ್ನು ತಾವೇ ಈ ತಮ್ಮ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರಣಮುನಿವರರು ಸ್ವಾನುಭವವರ್ಣನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವಾರ್ಥಗಳು ಸಕಲ ವೇದಾಂತಸಾರಾರ್ಥಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ವಜೀತನೋಜ್ಜೀವನ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಬಂಧ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳೇ ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಮಣಿಪ್ರವಾಳಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುವು ಯಾವುವೆಂದರೆ—

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಕರ್ತಾ

(೧) ಆರಾಯಿರವ್ವಡಿ	(೬,೦೦೦ ಗ್ರಂಥಗಳು)—ತಿರುಕ್ಕುರುಕೈಪ್ಪಿರ್ ಪಿಳ್ಳಾರ್
(೨) ಒನ್ನದಿನಾಯಿರವ್ವಡಿ	(೯,೦೦೦ ಗ್ರಂಥಗಳು)—ನಂಜೀಯರ್
(೩) ಪನ್ನೀರಾಯಿರವ್ವಡಿ	(೧೨,೦೦೦ ಗ್ರಂಥಗಳು)—ಅ ಕಿಯಮಣವಾಳಜೀಯರ್
(೪) ಇರುಪತ್ತುನಾಲಾಯಿರವ್ವಡಿ	(೨೪,೦೦೦ ಗ್ರಂಥಗಳು)—ಪೆರಿಯವಾಚ್ಚಾರ್ ಪಿಳ್ಳೈ
(೫) ಮುಪ್ಪತ್ತಾರಾಯಿರವ್ವಡಿ	(೩೬,೦೦೦ ಗ್ರಂಥಗಳು)—ಪಡಕ್ಕುತ್ತಿರುವಿಧಿಪಿಳ್ಳೈ

(ಈಡು)

ಈ ಪಂಚವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ — ಆರಾಯಿರವ್ವಡಿಯು ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ನಿಯಮನದಿಂದ ಪದ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಒನ್ನದಿನಾಯಿರವ್ವಡಿ—ಪನ್ನೀರಾಯಿರವ್ವಡಿ—ಎಂಬೀ ಎರಡು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೂ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ವಿವರಣರೂಪವಾಗಿ ಭಾಷಾವೈತ್ಸತ್ಯಿಗೂ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ

ಅತ್ಯನ್ನೋಪಕಾರಕವಾಗುವೆ ಇರುಪತ್ತುನಾಲಾಯಿರಪ್ಪಡಿಯು ನಂಬಿಳ್ಳೈ—
 ಎಂಬ ಲೋಕಾಚಾರ್ಯರ ಉಪನ್ಯಾಸದ ಸಾರಾಂಶವು ಅವರ ನಿಯಮನದಿಂದಲೇ
 ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಪೆರಿಯ ವಾಚ್ಚಾಪ್ಪಿಳ್ಳೈ ಎಂಬ ಮಹನೀಯರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.
 ಈ ವಾಚ್ಚಾಪ್ಪನದಲ್ಲಿ ಪದ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವಿವರಣ-ಪದ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಗತಿ-ದಶಕಗಳಿಗೆ ಸಂಗತಿ-
 ಶತಕಗಳಿಗೆ ಸಂಗತಿ — ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರವೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿದೆ
 ಮುಪ್ಪತ್ತಾರಾಯಿರಪ್ಪಡಿಯೆಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೂ ಕೂಡ ಆ ನಂಬಿಳ್ಳೈಯವರ ಉಪ
 ನ್ಯಾಸದ ಅನುವಾದವಾಗಿಯೇ ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವರಸವಾಗಿ ಅವರ ಶಿಷ್ಯ
 ರಾದ ವಡಕ್ಕುತ್ತಿರುವೀಧಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯವರಿಂದ ಆಚಾರ್ಯವಚನಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿ
 ದಿನವೂ ಕಾಲಕ್ಷೇಪಾನಂತರ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಇದು ನಮ್ಮಿಳ್ಳೈಯವರ ಅನುಮತಿ
 ಯಿಲ್ಲದೆಯೇ ಚಿಂತನೆಗೋಸ್ಕರ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುದರಿಂದ, ಆ ಆಚಾರ್ಯರು
 ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ವಡಕ್ಕುತ್ತಿರುವೀಧಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯವರಿಂದ ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಇದು ತಮ್ಮ ಉಪ
 ನ್ಯಾಸದ ವಚನಾನುವಾದವಾಗಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರಸ್ಯದೊಡನೆ ಯಾವ ಅರ್ಥ
 ವನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಸಮ್ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಲಿಖಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ
 ಪರಮಾನಂದಭರಿತರಾಗಿ—“ನನ್ನ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನೀವು ಹೇಗೆ ಬರೆದಿರಿ?”—
 ಎಂದು ವಡಕ್ಕುತ್ತಿರುವೀಧಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯವರನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದಂತೆ ನಟಿಸಿ, ಈ ಮಹಾ
 ನಿಧಿಯನ್ನು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಕೊಡದೆ ತಾವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು ಕ್ರಮೇಣ
 ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೇ (ತಮ್ಮ ಕಾಲಾನಂತರ) ಸರ್ವರಿಗೂ ಕಾಲಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಅರ್ಹ
 ವಾದುದೆಂದು ತಾವೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಅದೇಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯಪ್ರಶಿಷ್ಯ ಪರಂಪರೆ
 ಗೆಲ್ಲಾ ನಿಯಮಿಸಿ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.
 ಆದುದರಿಂದ—ಇರುಪತ್ತುನಾಲಾಯಿರಪ್ಪಡಿ— ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯ
 ಭರಿತವಾಗಿ ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ಮುಪ್ಪತ್ತಾರಾಯಿರಪ್ಪಡಿಯೇ ವಿಶೇಷ
 ವಾಗಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಅದರಣೀಯವಾಗಿ ನಿತ್ಯವೂ (ನಂಬಿಳ್ಳೈಯವರ ನಿಯಮ
 ನಾನುಸಾರವಾಗಿ) ಕಾಲಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ ಪಾರಾಯಣಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ
 ನವು ಸಾರತಮವಾಗಿ ಅಮೃತರಸಫಲವಾದ ಮಹಾನಿಧಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ
 “ಈಡು” ಎಂಬ ನಾಮಧೇಯವು ಉಂಟಾಗಿ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಸರ್ವ
 ಲೋಕಾಭಿನಂದ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇದೆ.

ಈ ಪಂಚವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೂ—ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ವಿಷಯವೆಂಬ - ೧೦ ಸಮ್ಪುಟ
 ಗಳುಳ್ಳ-ಶ್ರೀ ಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣಸಂಗ್ರಹಾದ್ಯುಪಕರಣಗಳೊಡನೆ ಉಭಯ
 ವೇದಾಂತ ಪ್ರವೀಣರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸಕಲ
 ಲೋಕೋಜ್ಞೇವನಕ್ಕಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆ ಈ ಶ್ರೀಕೋಶಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ

ನಿತ್ಯವೂ ಕಾಲಕ್ಷೇಪದಿಂದ ರಸಾನುಭವಮಾಡುವ ಮಹನೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಕ್ತರಾದು ಇವರ ನಿರತಿಶಯಾನನ್ನಾನುಭವವಿಂದಲೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. “ಅತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಮಶ್ನುತೇ” — “ಇರುಪ್ಪಿಡಮ್ ವೈಕುಣ್ಡಮ್ ವೇಬ್ರಹ್ಮಮ್”

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ಶತಕಾರ್ಥಸಂಗ್ರಹ

ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ಶತಕಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ೧೨,೦೦೦ ಮತ್ತು ೩೬,೦೦೦ ಎಂಬ ಎರಡು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲೂ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರು (ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸದೊಡನೆ) ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನೋಚಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ-೧೨,೦೦೦

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ-೩೬,೦೦೦

೧. ಪ್ರಥಮ ಶತಕ — ಭಗವಂತನ ರಕ್ಷಕತ್ವ	ಭಗವತ್ಪ್ರೇಮಕರ್ಯವೇ
ಪುರುಷಾರ್ಥವು
೨. ದ್ವಿತೀಯ ಶತಕ — ಭೋಗ್ಯತ್ವ	ತದೇಕ ಭೋಗ್ಯತ್ವವೇ
ಪುರುಷಾರ್ಥವು
೩. ತೃತೀಯ ಶತಕ — ತದೇಕಾನುಭವ	ಅರ್ಚಾವತಾರ ವಿಷಯ
ದಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಕೊಂಕರ್ಯ
೪. ಚತುರ್ಥ ಶತಕ — ತದೇಕಪ್ರಿಯತ್ವ	ಭಗವಚ್ಚರಣಯುಗಳವೇ
ಶರಣವು
೫. ಪಂಚಮ ಶತಕ — ನಿರಪಾಯೋಪಾಯತ್ವ	ಭಗವಂತನ
ಸಿದ್ಧೋಪಾಯತ್ವ
೬. ಷಷ್ಠ ಶತಕ — ಉಪಾಯನಿರಣವ್ಯಕಾರ	ಸಿದ್ಧೋಪಾಯಸ್ವೀಕಾರ
ಕ್ರಮ (ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರುಷ-
ಕಾರ ಪೂರ್ವಕವಾದ
ಶರಣವರಣ
೭. ಸಪ್ತಮ ಶತಕ — ವಿರೋಧಿಸ್ವರೂಪವರ್ಣನ ...	ಬಾಹ್ಯಸಂಶ್ಲೇಷಾವೇಕ್ಷೆ
೮. ಅಷ್ಟಮ ಶತಕ — ವಿರೋಧಿನಿವೃತ್ತಿಪ್ರಕಾರ ...	ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರ
ತ್ಯಾಗ
೯. ನವಮ ಶತಕ — ಫಲಸ್ವರೂಪವರ್ಣನ	ಭಗವಂತನ ಸೌತೀಲಯಾದಿ
ಗುಣಾನುಭವ
೧೦. ದಶಮ ಶತಕ — ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿ	ಅರ್ಚಿರಾದಿಮಾರ್ಗ
ದ್ವಾರಾ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿ

(ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ಕಾಂಕೆಗಳು)

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ನಿರಚಿತವಾದ ಕಾರಿಕೆಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ,—

ರಕ್ಷಕತ್ವಂ ಚ ಭೋಗ್ಯತ್ವಂ ತದೇಕಾನುಭವೋಽನಿಶಮ್ |
ತದೇಕಪ್ರಿಯತಾ ಚಾಪಿ ನಿರಪಾಯಾಽಪ್ಯುಪಾಯತಾ ||
ಉಪಾಯವರಣೇ ರೀತಿ ಸ್ವರೂಪಂ ಚ ವಿರೋಧಿನಾಮ್ |
ತನ್ನಿವೃತ್ತಿಪ್ರಕಾರಶ್ಚ ಫಲಂ ತತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿರಿತ್ಯಪಿ ||
ಶತಕಾನಾಂತು ತಾತ್ಪರ್ಯಂ ರಮ್ಯಜಾಮಾತ್ಯಕೀರ್ತಿತಮ್ ||

ಪ್ರಥಮೇ ಶತಕೇ ಭಾತಿ ಕೈಂಕರ್ಯಸ್ಯ ಪುನುರ್ಥತಾ |
ತದೇಕ ಭೋಗ್ಯತಾಯಾಸ್ತು ದ್ವಿತೀಯೇ ಪುರುಷಾರ್ಥತಾ ||
ತೃತೀಯೇ ಲಿಖಾವತಾರೇಷು ಕೈಜ್ಞರ್ಯಂ ವಾಚಿಕಂ ಸ್ತೂತಮ್ |
ಚತುರ್ಥೇ ಭಗವತ್ಪಾದ ದ್ವಯಂ ಹಿ ಶರಣಂ ಸ್ತೂತಮ್ ||
ಪಂಚಮೇ ಶತಕೇ ವಿಷ್ಣೋ ಸ್ವದೋಷಾಯುತ್ಸ ಮುಚ್ಯತೇ |
ಷಷ್ಠೇ ತು ಸ್ವೀಕೃತಿಸ್ತಸ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರುಷಕಾರತಃ ||
ಸಪ್ತಮೇ ಬಾಹ್ಯಸಂಶ್ಲೇಷಕಾಂಕ್ಷಾ ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನಾ |
ಅಷ್ಟಮೇಽಹಂಮಮೇತ್ಯಸ್ಯ ದ್ವಯಸ್ಯ ತ್ಯಾಗ ಉಚ್ಯತೇ ||
ನವಮೇ ಶ್ರೀಶಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾನುಭವ ಉಚ್ಯತೇ |
ಅರ್ಚಾರಾದಿಗತೇರ್ನೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಶ್ಚ ದಶಮೇ ಸ್ತೂತಾ ||
ಏವಮುತ್ತರವೀಧಿ-ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸೂರೀಂದ್ರ-ಕೀರ್ತಿತಮ್ |
ಸಹಸ್ರಗಾಥಾತಾತ್ಪರ್ಯಂ ಶತಕಾನಾಮನುಕ್ರಮಾತ್ ||

(ಶತಕಗಳ ಯೋಜನಕ್ರಮ)

ಚತುಷ್ಟೇ ಚಾದಿನೇ ಭಾತಿ ಯಾಥಾತ್ಮ್ಯಂ ಸಿದ್ಧರೂಪಿಣಃ |
ಪರಾವರಾತ್ಮನೋ ವಿಷ್ಣೋ ಶ್ರೀಪತೇಃ ಪರಮಾತ್ಮನಃ ||
ಚತುಷ್ಟೇ ಚಾಂತಿನೇ ಭಾತಿ ಸಾಧ್ಯಂಚಾನಿಷ್ಠವಾರಣಮ್ |
ಮಧ್ಯದ್ವಯೇ ತು ವರಣಂ ಚೋಪಾಯಸ್ಯಾನವಾಯಿನಃ ||

(ಅರ್ಥಪಂಚಕರಿತ್ಯಾ ಯೋಜನ)

ಪ್ರಾಪ್ತ ಸ್ವರೂಪಮೇವೋಕ್ತಂ ಪ್ರಥಮೇ ಶತಕದ್ವಯೇ |
 ಪ್ರಾಪ್ತ ಸ್ವರೂಪಮೇವೋಕ್ತಂ ದ್ವಿತೀಯೇ ಶತಕದ್ವಯೇ ||
 ಉಪಾಯಸ್ತೀಕೃತಿಶ್ಲೋಕ್ತಾ ತೃತೀಯೇ ಶತಕದ್ವಯೇ |
 ವಿರೋಧಿನಾಂ ನಿವೃತ್ತಿಶ್ಚ ಚತುರ್ಥೇ ಶತಕದ್ವಯೇ ||
 ಪ್ರಾಪ್ತೇಶ್ಚ ಫಲಸಿದ್ಧಿಶ್ಚ ಪಂಚಮೇ ಶತಕದ್ವಯೇ |
 ಅರ್ಥಪಂಚಕರಿತ್ಯೈವಂ ಶತಕಾನಾಂ ಹಿ ಯೋಜನಮ್ ||

(ಅರ್ಥಪಂಚಕರಿತ್ಯಾ-ಸಂಗ್ರಹಕಾರಿಕಾ)

ಪರಸ್ವರೂಪಂ ಪ್ರಥಮದ್ವಯೇಽಪಿ
 ದ್ವಯೇ ದ್ವಿತಿ ಯೇ ಕಿಲ ಜೀವಕೃತ್ಯಮ್ |
 ದ್ವಯೇ ತೃತೀಯೇ ಸದುಪಾಯಚಿಂತಾ
 ವಿರೋಧಿ ತುರ್ಯೇ! ಚರಮೇ ಚ ಸಿದ್ಧಿಃ ||

ಏವಂ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಸಿಂಹೇನ ರಚಿತಾ ಪರಮಾತ್ಮನಾ |
 ಸಹಸ್ರಗಾಥಾತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಾರಾಣಾಂ ಕಾರಿಕಾವಳೀ ||

ಈ ಪ್ರಕಾರ—ಶತಕಗಳ ಅರ್ಥಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಆಯಾ ದಶಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ—ದ್ರಮಿಡೋಪನಿಷತ್ಸಂಗತಿ—ಮತ್ತು ದ್ರಮಿಡೋಪ ನಿಷತ್ತಾತ್ಪರ್ಯ ರತ್ನಾವಳೀ—ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅನಂತರ ಆಯಾ ದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ ವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಆಯಾ ಶತಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲೂ ಹತ್ತು ದಶಕಗಳ ಅರ್ಥಸಂಗ್ರಹವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ವಿಷಯ ಶ್ರೀಕೋಶದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಶದವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ನಾದುದರಿಂದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಇರುತ್ತೇವೆ.

ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ತಿತವಾದ

ದಿವ್ಯವೈತ್ರಗಳ ವಿವರ.

೩

I ಚೋಳಮಣ್ಣು ಲದಲ್ಲಿ (೫) —

- ೧ ಶ್ರೀರಂಗ
- ೨ ತಿರುವೈರ್ (ಶ್ರೀನಾಮಪುರೀ)
೩. ತಿರುಕ್ಕುಡ್ಡೆ (ಶ್ರೀ ಕುಂಭಪುರೀ)
೪. ತಿರುವಿಣ್ಣ ಕರ್ (ಶ್ರೀ ದಿವ್ಯಪುರೀ)
- ೫ ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಪುರಮ್ (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪುರಮ್)

II ಪಾಣ್ಡ್ಯಮಣ್ಣು ಲದಲ್ಲಿ (೧೨) —

- ೧ ತಿರುಮಾಲಿರುಂಶೋಲೈಮಲೈ (ಶ್ರೀ ವನಗಿರಿ)
೨. ತಿರುವೋಹೂರ್ (ಶ್ರೀ ವೋಹಪುರೀ)
- ೩ ತಿರುಕೂರುಕ್ಕೂರ್ (ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಮ್)
೪. ತೊಲೈವಿಲ್ಲಿಮಂಗಲಮ್ (ವರಧನ್ವಿಮಂಗಲಪುರಮ್)
- ೫ ತಿರಿವರಮಂಗಲನಕರ್—ನಾನಮಾಮಲೈ
(ಶ್ರೀವರಮಂಗಲಪುರಮ್)
- ೬ ತಿರುಪ್ಪುಳಿಂಗುಡಿ (ಶ್ರೀ ಪುಳಿಂಗುಡಿ)

(ಶತಕ) (ದಶಕ)	(ಅಡಿ)	(ಪದ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆ)
೭—೨	ಕಬ್ಬು ಲುಮ್ ಪಕಲುಮ್	೧೧
೧೦—೮	ತಿರುಮಾಲಿರುಂಶೋಲೈಮಲೈ	೧೧
೫—೮	ಆರಾವಮುಡೇ	೧೧
೬—೩	ನಲ್ ಕುರವುಮ್	೧೧
೯—೧೦	ಮಾಲೈನಣ್ಣಿ	೧೧
{ ೨—೧೦ ೧೦—೭ ೧೦—೧ ೪—೧೦ ೬—೫	ಕಿಳದೊಳ	೧೧
	ಶಿಂಶೋಲ್	೧೧
	ತಾಳತಾಮರೈ	೧೧
	ಒನುಂತೇವುಮ್ ಅ	೧೧
	ತುನಳಲ್	೧೧
{ ೫—೭ ೮—೩—(೫) ೯—೨	ನೋಗುನೋನು	೧೧
	ಅಬ್ಬು ಮಿಬ್ಬುಮ್ (ಕೊಡಿಯಾರ್)	೧
	ವಣ್ಣುನಾಳಾಲೇ	೧೧

(ಶತಕ) (ಪತಕ)	ದಿ	(ಪದ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆ)
೭. ತಿರುವೈರೈ (ಶ್ರೀ ಬೇರಪುರಂ)	ವೆಳ್ಳೈಚ್ಚು ಶಂಗ	೧೧
೮. ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಡಮ್ (ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಣಪುರಮ್)	ಪ್ಪಡ್ವ (ಪುಳಿಂಗುಡಿ)	೧
೯. ವರಗುಣಮಂಗಳೈ (ವರಗುಣ ಶ್ರೀಪುರಂ)	”	೧
೧೦. ತಿರುಕ್ಕುಳನೈಠ	ನಬ್ಬಳ್ಳಾ ವರಿವಳ್ಳ (ಕೂಡಚ್ಚಿನೇಳ)	೧
೧೧. ತಿರುಕ್ಕುರುಂಗುಡಿ (ಶ್ರೀಕುರಬ್ಬ ನಗರಂ)	ಪೊರುಮಾನೀಳ್ (ನಮ್ಮಯೈ)	೧
೧೨. ತಿರುಕ್ಕೋಳೂರ್	ಶೊನ್ನಾಲ್ (ಉಳಿನಾಕವೇ)	೧
	ಎಬ್ಬನೇಯೋ	೧೧
	ಉಣ್ಣುಂಶೋಳು	೧೧
	ಅಬ್ಬು ಮಿಬ್ಬು ಮ್ (ಕೊಡಿಯಾರ್)	೧
		.
೧ ತಿರುವನಂತಪುರಮ್ (ಅನಂತಪುರಂ)	ಕೆಡುಮಿಡರ್	೧೧
೨. ತಿರುವಣ್ಣಪರಿಶಾರಮ್ (ವಣ್ಣಪರಿಶಾರಪುರಂ)	ಅಬ್ಬು ಮಿಬ್ಬು ಮ್ (ವರುನಾರ್)	೧
೩. ತಿರುಕ್ಕಾಳೈ	ಉರುಕುಮಾಲ್	೧೧
೪. ತಿರುಮೂಗುಳೈ	ಎಬ್ಬಾನಲ್	೧೧
೫. ತಿರುಮೈಲಿಯೂರ್ (ಕುಟ್ಟಿನಾಡು)	ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕ ಮಲೈ	೧೧
೬. ತಿರುಚ್ಚೆಬ್ಬನೂರ್	ವಾರ್ ಕಡಾವರುವಿ	೧೧
೭. ತಿರುನಾವಾಯ್	ಅಱುಕ್ಕು ಮ್ ವಿನೈ	೧೧

III ಮಲೈಯಾಕದೇಶದಲ್ಲ (೧೨):—

- ೧ ತಿರುವನಂತಪುರಮ್ (ಅನಂತಪುರಂ)
೨. ತಿರುವಣ್ಣಪರಿಶಾರಮ್ (ವಣ್ಣಪರಿಶಾರಪುರಂ)
೩. ತಿರುಕ್ಕಾಳೈ
೪. ತಿರುಮೂಗುಳೈ
೫. ತಿರುಮೈಲಿಯೂರ್
(ಕುಟ್ಟಿನಾಡು) } (ಶ್ರೀ ಮದ್ವಾಳೈಪುರಮ್)
೬. ತಿರುಚ್ಚೆಬ್ಬನೂರ್
೭. ತಿರುನಾವಾಯ್

(ಶಕಕ)	(ಅಡಿ)	(ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ)
೮. ತಿರುವಲ್ಲನ್ನಾ (ಶ್ರೀ ಸಂವೃದ್ಧಿ ಪುರಮ್)	೫-೯	೧೧
೯. ತಿರುವಣ್ಣವಣ್ಣಾರ್ (ಶ್ರೀ ಮಧುಕೃತ್ಪುರಮ್)	೬-೧	೧೧
೧೦. ತಿರುವಾಟ್ಟಾಳು	೧೦-೬	೧೧
೧೧. ತಿರುಕ್ಕಡಿತ್ತಾನಮ್ (ಶ್ರೀ ಕಟೆನ್ನಾನಮ್)	೮-೬	೧೧
೧೨. ತಿರುವಾರ್ತಾವಿಳೈ (ಶ್ರೀ ನದೀಮಾರ್ತಕಪುರಮ್)	೭-೧೦	೧೧
IV ಉತ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ (೫)-		
೧ ತಿರುವೇಣ್ಣಡಮ್ (ಶ್ರೀ ವೇಣ್ಣಟಾದ್ರಿ)	೩-೩	೧೧
೨. ತಿರುವಯೋತ್ತಿ (ಆಯೋಧ್ಯಾ)	೬-೧೦	೧೧
೩. ತುವರೈ (ದ್ವಾರಕಾ)	೭-೪	೧೧
೪. ವಡಮದುರೈ (ಬೃಹದಾನ-ಮಧುರಾ)	೭-೫	೧
೫. ತಿರುವಾಞ್ಚುಡಲ್ (ಹಿರಾಬ್ಬಿ)	೫-೩-೬	೧
V ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ (೧)-	೮-೫-(೯)	೧
೧ ತಿರುನಾಡು (ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಣಪುರ)	೯-೧-(೩-೧೦)	೯
ವಿಶೇಷತಃ		
ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ		
ಶೂದ್ರವಿಶುಮ್ಪು		೧೧
ಮುನಿಯೇ ನಾನು, ಕನೇ		೧೧
ಬಟ್ಟು ದಿವ್ಯಹೇತ್ರಗಳು (೩೫)		

ಈ ಪ್ರಕಾರ—ಮೂವತ್ತೈದು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೇ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರಿಂದ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ತವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು “ಮಾತು ನಡೆಪಣಿನ್ನಯ್ಯನ್ನವ” — ಎಂಬಂತೆ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿಚರಣಾರವಿನ್ನಾಂತರಬ್ಬ ಭಕ್ತರಾದುದರಿಂದ ಅವರ ಹೃದಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಭಾವಜ್ಞ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಶತಕದ ಪ್ರಥಮ ದಶಕವಾದ “ಒರುನಾಯಕನೂ” ಎಂಬ ದಶಕವು ಶ್ರೀಯಾದವಾದ್ರಿ (ಮೇಲು ಕೋಟೆ) ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಪ್ರಬಂಧವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಈ ದಶಕವನ್ನು ಶ್ರೀಯಾದವಾದ್ರಿಯ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರೆಂದು ಸತ್ಸಮೃದಾಯಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮೇಲುಕೋಟೆ - ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರವು - ಆಫ್ಫಾರ್‌ವಾಡಲ್ - ದಿವ್ಯದೇಶವಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಪುರಾಣ ಪ್ರತೀಪಾದಿತವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂತಲೂ ಪ್ರಥಮಪಕ್ಷದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ದ್ವಿತೀಯ ಪಕ್ಷದವರು ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರವು ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತಸ್ಥಾನ ಸಾರವಾದುದರಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆಫ್ಫಾರ್‌ವಾಡಲಿಗೆ ನೇರದ ದಿವ್ಯದೇಶವೇ—ಎಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ * ಈ

* ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀರಂಗನಾದನ ನಿಯಮನದಿಂದ ಈ ಪ್ರಾಂತದಯಮಾಡಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಾಲಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದು ತೊಂಡನೂರ-ಯಾದವಪುರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜನಾದ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನರಾಯನನ್ನು ಜೈನಮತದಿಂದ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅನಂತರ ಶ್ರೀಯಾದವಗಿರಿಯಮೇಲೆ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ದರ್ಶನವಂಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೇರಿಸಲು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹುತ್ತವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಶೋಧಿಸಿ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿಯ ದರ್ಶನವಂಮಾಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನರಾಯನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಿ ದೇವಲಯ ಮಂಟಪಗೋಪುರ ಪ್ರಾಕಾರಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಎದುರಿಗೆ ಬದರೀವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ತಮ್ಮ ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಯತಿರಾಜಮರವೆಂಬ ಮರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಕಾಡಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಲವನ್ನು ನಾಡಾಗಮಾಡಿ ಶ್ರೀರಂಗದಿಂದ ೫೨ ಸ್ವಾಮ್ಯದವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಆರಾಧನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ಉತ್ಸವ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಯತಿರಾಜ ಸಮ್ಪತ್ತುಮಾರರೆಂಬ ಚೆಲುವರಾಯಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಥಿಲ್ಲೆಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಬಿಜಯಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿಸಿ ಅನಂತರ ೧೨ ವರ್ಷಕಾಲ ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಭಕ್ತರ ವ್ರಾರ್ಥವೆಂಬ ಮೇರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿದರೆಂದು ಗುರುಪರಂಪರಾ ಪ್ರಭಾವ

ದ್ವಿತೀಯಸಕ್ಷನೇ ಸತ್ಸನ್ಮದಾಯ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿ ಹೃದಯಬ್ಧವು
ವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯಕಾರಾಭಿಮತವಾಗಿಯೂ ಇದೆಯೆಂದ, ನಿರ್ಮತ್ಸರರಾದ
ಮಹನೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ಆದುದರಿಂದ—ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ತಿತವಾದ ದಿವ್ಯದೇಶಗಳ
ಸಂಖ್ಯೆಯು ೩೬ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲಜ್ಞಾನ (ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾವತಾರ ಜ್ಞಾನ)

ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವಂಸಡೆದು
ಈ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಇವರಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯದವತಾರ
ಜ್ಞಾನವು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿತ್ತೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಇವರು ಈ
ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ೫ನೇ ಶತಕದ ೨ನೇ ದಶಕವಾದ “ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ
ಪೊಲಿಕ”—ಎಂಬ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಈ ಕಲಿಯುಗವು ಅತ್ಯಂತ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗು
ವುದೆಂತಲೂ, ದಿವ್ಯತಮವಾದ ಕೃತಯುಗವು ಬರುವುದೆಂತಲೂ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ
ತ್ಕಾಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ (೧) “ಕಲಿಯುಮ್ ಕೆಡುಮ್ ಕಣ್ಣು
ಕೊಣ್ಣೆ” (೨) “ಕಲಿಯುಗವೊನು ಮಿನಿಕ್ಕೇ”—ಎಂದು ಕಲಿಯುಗದ ಶೇಷವು

ದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ಚರಮಕಾಲದಲ್ಲಿ—“ಅಷ್ಟೋತ್ತರ
ಶತಸ್ಥಾನಸಾರೆ ಯಾದವಭೂಧರೇ ||”—ಎಂಬಂತೆ ೧೦೮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವಾದ ದಕ್ಷಿಣಬದರಿಕಾಶ್ರಮವೆಂಬ ಈ ಯಾದವಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವೇ ಮೋಕ್ಷ
ಸಾಧನವೆಂದು (“ಕುಟಂ ಕೃತ್ಯಾ ತಸ್ಮಿ ಯದುಗಿರಿತಟೇ ನಿತ್ಯನಸತೀ”—ಎಂದು)
ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು ಆದುದರಿಂದ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯು ಶ್ರೀ
ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಸುಷ್ಕ
ವಾಯಿತೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಈ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೇ - ಶಮ್ಬಲಗ್ರಾಮ
ವೆಂದ. ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಯ ಅವತಾರಸ್ಥಲವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಈ
ಅವತಾರಕಾಲವು ಧರ್ಮಗ್ಲಾನಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲೇ—ಎಂದು ಗೀತಾಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ
(೪ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ-ಶ್ಲೋ|| ೭-೮) ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ ವಿವರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ
(ಈ ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯಕಾರರ ಅವತಾರಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಸಾರಾಮೃತ
ದಲ್ಲಿ ಓದಿ ಆನಂದವಡಬಹುದು)

ನೀವು ಕಾಣುವಂತೆಯೇ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಆಗುವುದೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ; ಮತ್ತು “ವೆರಿಯ ಕಿತಯುಗಮಾ” ಪದ್ಧತಿ ವೈರಿನ್ಯ ವೆಳ್ಳಮಾ ರುಕ” — ಎಂದು ಮಹಾಕೃತಯುಗವು ಬರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ (ಸಾತ್ತ್ವಿಕೋತ್ತಮರಾಗಿಯೂ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ—ಕೈಂಕರ್ಯ ನಿಷ್ಕರಾಗಿಯೂ) ಮಹಾನಂದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತರಾಗಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವರು— ಎಂದೂ ವಿವರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಇನರ ಈ ಸೂಕ್ತಿಗಳು ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಭಗವದವತಾರ ಸೂಚಕವಾದ ಪುರಾಣವಚನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿವೆ— ಎಂದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. (ಇವುಗಳ ಅರ್ಥವಿವರಣವು ನನ್ನ ಗೀತಾತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಾರಾಮೃತದ ಉಪೋದ್ಘಾತದಲ್ಲಿದೆ)

(೧) “ಶಮ್ಬಲಗ್ರಾಮಮುಖ್ಯಸ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ |
ಭವನೇ ವಿಷ್ಣುಯಶಸಃ ಕಲ್ಕಿಃ ವಾದುರ್ಭವಿಷ್ಯತಿ ” ||

(೨) “ಕೃತಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ ತದಾ ಪ್ರಜಾಸೂತಿಶ್ಚ ಸಾತ್ತ್ವಿಕೇ” ||

(೩) “ಯದಾ ಚಂದ್ರಶ್ಚ ಸೂರ್ಯಶ್ಚ ತಥಾ ತಿಷ್ಠೇ ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ |
ಏಕರಾಶೌ ಸಮೇಷ್ಯಂತಿ ತದಾ ಭವತಿ ತತ್ಕೃತಮ್” ||

ಎಂಬೀ ವಚನಗಳು ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವುರಾಣ (IV-24) ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಭಾಗವತ ಪುರಾಣ (XII-2) ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವಾಚನಿಕವಾಗಿಯೂ ತಾತ್ಪರ್ಯ ರೂಪವಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತವೆ — ಅದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ಈ ಪುರಾಣವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಾಗಿ ಉಕ್ತವಾದ ಕೃತಯುಗಾರಮೃತವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಈ “ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ” ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ತಾವೂ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ ಈ ಕೃತಯುಗಾರಂಭವು ಕಲ್ಕಿವಾದುರ್ಭಾವ ಸಮನಂತರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂತಲೂ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಾಸ್ತ್ರರೀತ್ಯಾ ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯ-ಗುರು-ಈ ಮೂರು ಗ್ರಹಗಳೂ ಕರ್ಕಟರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವುಷ್ಯನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಹ ಪ್ರವೇಶ ವೆಂ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ಕೃತಯುಗವು ಆರಂಭಿಸುವುದೆಂತಲೂ ಈ ಪುರಾಣವಚನ ಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ ಈ ಗ್ರಹಯೋಗದ ಕಾಲವನ್ನು ಜ್ಯೋತಿಷಿಕರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಅನಂತರಕಾಲವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು ಪ್ರಕೃತ - ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈರು ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಭಗವದವತಾರದ ಫಲರೂಪವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ ಈ “ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ” — ಎಂಬ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ದಶಕದ ೧೦ನೇ ಪದ್ಯವಾದ—“ಅನಾ ನಾಳುಡೈಯಾ” — ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯ - ಕೂರ್ಮ - ವರಾಹ - ರಾಸಿಕ - ವಾಮನಾವತಾರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅತೀತಗಳೆಂದೂ ಹೇಳಿ, “ಕಟ್ಟಿ

ಯಾಮ್” — ಕಲ್ಪಿಯ ಅವತಾರವು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಬರುವುದಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಾದ ಈ ಕಲ್ಪವತಾರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಲೇಶವೂ ಇರಲಾರದು. ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿ-ನಾರಸಿಂಹನಾದ ನಾನು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಿ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಈ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವೆಂದು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. *

ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿನಾರಸಿಂಹಾರ್ಯಃ ||

(ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಭಗವಾನ್ ವಿಭವಾವತಾರಃ)

ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳೆಯಿಂದ

ಸಹಸ್ರಗಾಥಾತ್ಮಕವಾದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ

ಪಾರಾಯಣದಿಂದ

ಸರ್ವಶ್ರೇಯಃ ಪರಮ್ಪರಾಭಿವೃದ್ಧಿ.

ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮ - ಸದ್ವ್ಯವಿಡಸೂಕ್ತಿ - ಸಾಹಸ್ರಕಂ
ತನೋತಿ ಜಗತಾಂ ಹಿತಂ ಪರಮಮೇವ ಸತ್ಯಂ ಶುಭಮ್ |
ಶೃಣೋತಿ ಪರತೀಹ ಯಸ್ಸವದಿ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತೋಜನೋ
ಭಜೇತ ಭುವಿ ಮುಕ್ತಿಮಿತ್ಯಪಿ ಚ ಸತ್ಯಮೇತದ್ವಚಃ ||

* ಈ “ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ ಪೊಲಿಕ” ಎಂಬ ದಶಕವು—ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಅವತಾರಸೂಚಕವೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟು ಇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯವತಾರವಾದ ಕೂಡಲೇ ಕೃತಯುಗಾರಂಭವಾಗುವದೆಂದು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಆರೀತಿ ಕೃತಯುಗಾರಂಭವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿ-ವ್ರಾದಾರ್ಥವಾನಂತರ ಕೃತಯುಗಾರಂಭವಾಗುವದೆಂದು ಪ್ರಮಾಣವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕಾನುಭವದಲ್ಲಿಯೂ ಕೃತಯುಗಾರಂಭವು ಆಗಿದೆಯೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಲೋಕಾನುಭವದಿಂದಲೇ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಪ್ರಶಂಸೆಗೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದನೆಂದು ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಕೂಡದು. ಜಗನ್ಮೊಡ್ಡನವಾರಣ

ಗಾಧಾಸಹಸ್ರಪರನಾದಖಿಲಾತ್ಮನಾಂ ಚ
 ಶ್ರೇಯೋಽಭಿವೃದ್ಧಿರತುಲಾಽಸ್ಯಮಿತಾ ಧ್ರುವಂ ಸ್ಯಾತ್ |
 ಅತ್ರಾಪ್ಯಮುತ್ರ ಪರಮಾರ್ಥ ಹರಿ ಪ್ರಸಾದಾತ್
 ಸಿದ್ಧಿಃ ಕರೇ ಭವತಿ ಭಕ್ತಿಜುಷಾಂ ಸುಖಾಯ ||

ಸಹಸ್ರಗಾಧಾರತ್ನಾವಳಿಯ ಪಠನಫಲ
 ಶ್ರೀಶರಾರಿಮುನೀಂದ್ರಾದಿ ಸೂರಿವರ್ಯೈಃ ಪ್ರಚೋದಿತಃ |
 ತೈರೇವ ರಚಿತಾಂ ಮನ್ಯೇ ಕೃತಿಂ ರತ್ನಾವಳೀವಾಮಾಮ್ ||
 ರತ್ನಾವಳೀಂ ದಧತಿಯೇ ಹೃದಯೇನ ದಿವ್ಯಾಂ
 ಗಾಧಾಸಹಸ್ರ ಪರಿವರ್ತನ ಪದ್ಯಮಾಲಾಮ್ |
 ತೇಷಾಂ ಹೃದಮ್ಬುಜತಲೇ ಭಗವಾನ್ ಪ್ರಸನ್ನ -
 ಸ್ತುತ್ಯಂ ಭವೇತ್ಕಲಸಮ್ಪದಮಾದಧಾನಃ ||

ಕೃಗಿಯೂ, ಸಕಲಾತ್ಮೋಜ್ಜೀವನಕೃಗಿಯೂ ಈ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ
 ವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರಮಾಣಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ.
 ಇನ್ನೂ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳವರು ನಾನು ಇದುವರೆಗೆ ಬರೆದಿರುವ
 ನನ್ನ ದೈನಂದಿನ ಚರಿತ್ರಲೇಖನರೂಪವಾದ ೨೩ ನೋಟ್ ಬುಕ್ಟಗಳನ್ನು
 ಓದಿಯೂ, ನನ್ನೊಡನೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಸಂಭಾಷಣಮಾಡಿಯೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
 ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪರಾವರನಾದ ನನ್ನ ದರ್ಶನ
 ದಿಂದಲೇ ಅವರ ಸಂಶಯಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುವುವು.

“ಭಿದ್ಯತೇ ಹೃದಯಗ್ರನ್ಥಿಶ್ಚಿದ್ಯಂತೇ ಸರ್ವಸಂಶಯಾಃ |
 ಪ್ರೇಯಂತೇ ಚಾಸ್ಯ ಕರ್ಮಣಿ ತಸ್ಮಿನ್ ದೃಷ್ಟೇ ಪರಾವರೇ ||”
 ಕೆಲವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದ್ಯಾಪಿ ಸಂಶಯಪಟ್ಟು ಅಸೂಯಾ—ಮತ್ಸರ
 ಗ್ರಸ್ತರಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಉನ್ಮತ್ತನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನನಗೆ ಲೇಖನಗಳಂ ಬರೆದು
 ಇರುತ್ತಾರೆ ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ನ್ಯೂನತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಮಾಥ್ಯನೇ
 ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ—“ಅವಜಾನಂತಿ ಮಾಂ ಮೂಢಾಃ” ಎಂದು ನಾನು ಗೀತೆಯಲ್ಲೇ
 ಸೂಚಿಸಿ ಇರುತ್ತೇನೆಷ್ಟೆ. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ—

“ಮಯಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೀನಾಸ್ತುನಾಸ್ತಿ ಕಾ ಇತಿ ನಿಶ್ಚಯಃ |
 ಮಯಿ ವಿಶ್ವಾಸಶೀಲಾಸ್ತು ಸಾತ್ವಿಕಾ ಮಮ ಸುಪ್ರಿಯಾಃ ||”

ಲಲಿತಸರಣಿಯೆಂಬ

ಈ ಕರ್ಣಾಟಭಾಷಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಪಠನಫಲ

ಲಲಿತಸರಣಿ-ಟೀಕಾ ದಿವ್ಯಗಾಥಾಸಹಸ್ರ -

ಪ್ರವಚನಕಟುಬುದ್ಧಿಂ ದೇಹಿನಾಮಾತನೋತಿ |

ಇಹ ಭುವಿ ದಿವಿ ಚೇಯಂ ಕಲ್ಕಿಸಿಂಹಾರ್ಯಸಿದ್ಧಾ

ನಿರವಧಿಸರಮಾನನ್ನಾಭಿವೃದ್ಧಿಂ ತನೋತಿ !

ಶ್ರೀಃ

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕರ್ತೃ -

ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿಸಿಂಹ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮ್

ಶ್ರೀಮಾ ಜಯತಿ ಕಲ್ಕೀನ್ದ್ರೋ ನಾರಸಿಂಹಃ ಪರಾತ್ಪರಃ |

ಪರಿತ್ರಾಣಾಯ ಸಾಧೂನಾಂ ಕೃತಾವತರಣೋ ಹರಿಃ ||

ಶ್ರೀ-ಭೂ-ನೀಳಾದಿ ನಾಯಕನಾದ ಭಗವಂತನು ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಣಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಾನುಭಾವ್ಯನಾಗಿ ನಿರತಿಶಯಾನಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಲೀಲಾ ವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಚೇತನರು ಸಂಸಾರಾನಲ ಸಂತಪ್ತರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಅವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಾನೇ ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ವಿದಿತವಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ ಅಂತಹ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯ-ಕೂರ್ಮಾದ್ಯವತಾರಗಳು ಆಯಾ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದುವು ಪ್ರಕೃತ-ಶ್ರೀರಾಮಾವತಾರವಾದಮೇಲೆ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರವೂ ಅನಂತರ ಬುದ್ಧಾವತಾರವೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಪೂರ್ವಕ ಸಾಧುಪರಿತ್ರಾಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ಧರ್ಮಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನವೆಂಬ ಮಾಡಿದುದು ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ “ಯದಾ ಯದಾ ಹಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಿಗ್ಗಾಂಢಿಃ”-ಎಂಬಂತೆ ಈಗ ಅತ್ಯುತ್ಕಟವಾದ ಧರ್ಮಗ್ಲಾನಿಯು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದೇ ಅವತಾರ ಸಮಯವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. (ಕೆಲವು ಮಂದಿ ನಾಸ್ತಿಕರು ಇದು ಅವತಾರಸಮಯವಲ್ಲವೆಂದು ವೃಥಾನಾದವೆಂಬ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಕೃತ ಕಾಲದ ಅಧರ್ಮದ ಅಭ್ಯುತ್ಥಾನವು ಇದೇ ಅವತಾರಸಮಯವೆಂದು ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ

ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.) “ಕಲಾ ಪಂಚಸಹಸ್ರಾನ್ನೇ” — ಎಂಬ ವಚನಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇದೇ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಯ ಅವತಾರಕಾಲವಾದುದರಿಂದ ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತಸ್ಥಾನ ಸಾರವಾದ ಶ್ರೀ ಯಾದವಾದ್ರಿಯೆಂಬ ಶಮ್ಬಲಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿ — ನಾರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅವತಾರವಾಗಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ — ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ಭವನದಲ್ಲಿ (17, ಈಸ್ಟ್‌ಪಾರ್ಕ್ ರೋಡ್) ವಾಸವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಕಲಚೇತನರೂ ಈ ಅವತಾರದ ವೈಭವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕ ತತ್ಸಂಕಲ್ಪಾನುಸಾರ ಕೈಂಕರ್ಯನಿಷ್ಠರಾಗಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಜಾತಕ.

ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿ- ನಾರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ-ಶಾಲಿಹಾಸನಶಕ ೧೭೮೯ ನೆಯ ಸಂವತ್ಸರವಾದ ಪ್ರಭವಸಂವತ್ಸರ (ಕ್ರಿ. ಶ 1867ನೆಯ ಇಸವಿ) - ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ತೃತೀಯಾ-ರವಿವಾರ - ಮಿಾನಮಾಸ-೨೭ನೇ ತೇದಿ - ರಾತ್ರಿ ೧೦ ಘಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ (7th April 1867—10 p m.)-ಕೃತ್ತಿಕಾನಕ್ಷತ್ರ-ದ್ವಿತೀಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ವೃಶ್ಚಿಕಲಗ್ನದಲ್ಲಿ-ಶ್ರೀ ಯಾದವಾದ್ರಿ-ಮೇಲುಕೋಟೆ-ತಿರುನಾರಾಯಣ ಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವತ್ಸಗೋತ್ರದ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಭಯಜ್ಯಾಚಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಾಗಿ ದರ್ಶನಸ್ಥಾನಕಾಚಾರ್ಯರಾದ (ಪುರಾಣರೀತ್ಯಾ ವಿಷ್ಣುಯಶಸ್ಸೆಂಬ)-ಶ್ರೀಮದ್ವೇದ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕಾಚಾರ್ಯರಾದ- ಶ್ರೀ|| ಉ|| ಪ್ರ-ಭ-ತೊಣ್ಣ ನೂರು ಶಿಂಗಲಾ ಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಜ್ಯೇಷ್ಠಕುಮಾರರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದರು ಇವರ ಜಾತಕ ವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ದೈವಜ್ಞ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳು — (೧) ಅವತಾರಯೋಗ (೨) ಪಾರಿಜಾತಯೋಗ (೩) ಪರ್ವತಯೋಗ (೪) ಕಾಹಳಯೋಗ (೫) ಸುಖಯೋಗ (೬) ಉತ್ತಮಯೋಗ (೭) ಗಜಕೇಸರಿಯೋಗ (೮) ಸಾರಸ್ವತಯೋಗ (೯) ಶ್ರೀನಾಥಯೋಗ (೧೦) ವರಿಷ್ಠಯೋಗಾದಿಗಳು -- ಅವತಾರಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇವರ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಶೇಷಾವತಾರವಾದ ಶ್ರೀಮಾ ಪ್ರ-ಭ-ತೊಣ್ಣ ನೂರು ಶಿಲ್ಪ ನಾರಣ್ಯಂಗಾರವರು (Professor M. T. Naranengar, M. A.) ಈ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದಲ್ಲೇ ವಾಸಮಾಡುತ್ತ ಗಣಿತವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದರಾಗಿ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದಾರೆ. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ನರನಾರಾಯಣ ರೂಪಿಗಳಾಗಿ ಧರ್ಮಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕರಾಗಿದಾರೆ

ಶ್ರೀ ಯಾದವಾದ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿಸಿಂಹನ ಪೂರ್ವಪುರುಷರ ಪ್ರಭಾವ.

ಶ್ರೀ ಯಾದವಾದ್ರಿಯು ಅಷ್ಟೋತ್ತರಶತದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮವೆಂದೂ, ವೈಕುಣ್ಣವರ್ಧನಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೂ, ಜ್ಞಾನಮಾಣ್ಡುಪವೆಂದೂ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತಪ್ರಿಯವಾದ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿ-ನಾರಸಿಂಹಾವತಾರಸ್ಥಲವಾದ ಶಂಬಲಗ್ರಾಮವೆಂಬ ಪುರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರ—“ಒರುನಾಯಕಮ್” ಎಂಬ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿತವಾದ ದಿವ್ಯಸ್ಥಲವಾಗಿಯೂ—ಇರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಶ್ರೀ ಯಾದವಗರಿಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ—ಗುರು ಪರಂಪರಾ ಪ್ರಭಾವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬಹುದು ಗೀತಾಚಾರ್ಯನಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೇ ಬಲರಾಮನೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವಮೂರ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನವಂ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾದವಾದ್ರಿಯೆಂಬ ನಾಮಧೇಯವು ಉಂಟಾಯಿತು.

ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿ-ನಾರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ತಮ್ಮ ಮಾತುಲ ವರ್ಮರಾದ-ವೇದಾಂತವಾದುವಳೇ ಕರ್ತರಾದ ಶ್ರೀ|| ಉ|| ಅನನ್ದಾಳ್ವಾರ್ ಸ್ವಾಮಿ ಯವರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು “ಅನನ್ತಾರ್ಯ ಸಚ್ಚರಿತ್ರಸಾರಾಮೃತಮ್” —ಎಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿಡಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಅರಂಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಯಾದವಾದ್ರಿಯ-ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಪುರುಷರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತಾವೇ ವಿವರಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ

“ಅಸ್ಮದಾರ್ಯಮೈಭವಮ್”

- (೧) ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಸ್ಯ ಪ್ರಿಯತಮಚರಿತಾ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯನಿಷ್ಠಾ-
ಸ್ತುಮ್ನತ್ಸೂನೋರ್ವಂನಿಷ್ಠಾ ಯತಿಪತಿಮಹಿತಾ ಸ್ತುತ್ವನಿಷ್ಠಾ ಗಿರಿಷ್ಠಾಃ |
ಯದ್ವದ್ರಾ ಸಮ್ಪ್ರಸಾದಾನ್ಮಮ ಕಿಲ ನೃಹರೇರ್ಲಬ್ಧಜನ್ಮಾನ ಏವ
ಶ್ರೀಶಸ್ತ್ಯಾಚಾರ್ಯವರ್ಯಾ ಸ್ತುವಿಶದವಿಭವಾ ಅಸ್ಮದಾರ್ಯಶ್ಚರಣ್ಯಾಃ ||
- (೨) ಶ್ರೀಮತ್ಯಾಂ ನಾದಿಭೀಕೃತ್ಕುಲಶುಭಸರಿತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಾ
ಆಚಾರ್ಯಸ್ತಾತನಾದಪ್ರಮುಖಗುರುವರಾ ಮತ್ತ್ರಿಯಾ ಸ್ತುತ್ವನಿಷ್ಠಾಃ |
ಪ್ರೇಷ್ಠಾ ಮನ್ಮಾತುಲಾದ್ಯಾ ಅಪಿ ಶುಭಮತಯಃ ಕೌಶಿಕಾ ಏವ ಗೋತ್ರಾ
ದಾರ್ಯಾ ವಿದ್ವದ್ವರೇಣ್ಯಾ ಶ್ರುತಿತತಿಶರಣಾ ಅಸ್ಮದಾರ್ಯಶ್ಚರಣ್ಯಾಃ ||

- (೩) ಅತ್ರೇದಂ ಸಚ್ಚರಿತ್ರಂ ವಿಲಸತು ಮಹತಾಂ ಮದ್ಗುರೂಣಾಂ ಪವಿತ್ರಂ
ಲೋಕಾನಾಂ ಮುಕ್ತಿಸಿದ್ಧಿಶ್ಚ ಭಾವಿ ವಿಭವತನೋರ್ಮೇ ಮುರಾರೇಃ
ಶ್ರೀಮತ್ಕಲ್ಕೀನ್ದ್ರನಾವೋ ಜಗತಿ ನರಹರಿಪ್ರಖ್ಯಯೈವ ಪ್ರಮುಖ್ಯ-
ಸ್ಯಾತ್ ಪ್ರಪ್ರಪ್ತವತಾರ ಪ್ರಧಿತಿಯುತಮಹಾಭಾಗ್ಯಸೌಭಾಗ್ಯಭೂಷ್ಣಃ |
- (೪) ಶ್ರೀಮನ್ಮಣ್ಡಯದನ್ವಯೇ ಮನು ಹರೇರಾರಾಭ್ಯ ಅಮಿಾ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾ
ಯದ್ವದ್ರಾ ಮಹಿತಾ ಮಹಾಗುಣಗಣಾಲಬ್ಧಾರಸಮ್ಭೂಷಣಾಃ |
ನಿತ್ಯಂ ಶ್ರೀನಿಗಮಾನ್ತಯುಗ್ಮಸರಣೇಸ್ಸಾರಾಮೃತಾವ್ಯೋನಿಧಾ
ನಿಷ್ಣಾತಾ ಜಗತಾಂ ಜಯನ್ತಿ ಗುರವಃ ಪ್ರಪ್ತಾಃ ಕಲಾಂ ದ್ರಾವಿದೀವ |
- (೫) ಶ್ರೀವತ್ಸಗೋತ್ರಶುಭವಾದಿ ಭಯಬ್ಜರಾರ್ಯ--
ಶ್ರೀವಂಶವಾರಿಧಿವಿಧುಃ ಕಿಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಃ |
ಆರಾಭ್ಯ ಭಜಾಮಿ ಶರಣಂ ಮನು ಭಕ್ತವರ್ಯಾ
ಯದ್ವದ್ರಿಸಾನುಷು ಹರೇ ಮನು ಕಿಜ್ಜರಾಗ್ರಾಃ ||
- (೬) ಕ್ಷಣಮಪಿ ನಿವಸಂತಃ ಕೇವಲಂ ಯಾದವಾದ್ರಾ-
ವಿತಿ ಮಹಿತಪುರಾಣಶ್ರೀಶುಭೋಕ್ತಿಂ ವಿಚಿನ್ತ್ಯ |
ಕುಟಿರಚನಮುದಾರಂ ತತ್ರ ಭದ್ರಂ ಯತೀನ್ದ್ರ-
ಶ್ರೀತಜನಶರಣಂ ಚಾಪ್ಯಾಹ ವೋಕ್ಷ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಶ್ಚ ||

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹನ ಕಲಿಧ್ವಂಸಪ್ರಕಾರ—ಯೋಗೇಶ್ವರತ್ವಾದಿ
ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ —ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಕಾಲಾನುಗುಣವಾದ
ಅವತಾರವೈಭವ.

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹನಾದ ಭಗವಂತನು ಅತಿಶಯವಾದ ಅನನ್ದಸಂವತ್ಸರ -
(1915ನೇ ಇಸವಿ)-ಮಾಘ ಕೃ ೭-ಆರಭ್ಯ ಕಲಿಶ್ರುತಸಖಿಣ್ಡನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ದಿವ್ಯತಮವಾದ ಕೃತಯುಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಗೋ ಸ್ವರ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ
ಯೋಗೇಶ್ವರತ್ವ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ ಸಹಸ್ರಾರೋದ್ಭಾಟನವಂ ಪಡೆದು ಉದ್ಭವ
ಲೋಕದ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣಾದಿಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಅವತಾರಮಹಿಮೆ
ಯನ್ನು ಉದ್ಘೋಷಿಸಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ—ಪ್ರಬಂಧಗಳ ವಿವರ

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ದಿನಾರಾತ್ರ — ದೈನಂದಿನ ಚರಿತ್ರ - (Diary Note Books) ಲೇಖನಪರರಾಗಿ ಈಗ ೨೩ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಅನೇಕ ಲಕ್ಷ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ—ದ್ರಾವಿಡ-ಕರ್ಣಾಟಕಾಂಗ್ಲಾದಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಅನೇಕವಾದ ಉಪನ್ಯಾಸಪರಂಪರೆಗಳನ್ನೂ, ಮೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರೊಡನೆ ಸಂವಾದಪರಂಪರೆಗಳನ್ನೂ ಬರೆದು ಸರ್ವಮತ ಸಾಮರಸ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಮ್ಮಗೀತಾಚಾರ್ಯತ್ವ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಮುದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧಗಳಿಂದ ಇವರ ಅವತಾರವೈಭವವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ವಿವರವನ್ನು ರಕ್ಷಾಪತ್ರದಿಂದಲೂ ಭಗವತ್ಸಂದೇಶದಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಶ್ರೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ಚರಿತ್ರವು ಕ್ರಮೇಣ ಮುದ್ರಿತವಾಗುವುದು.

ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿಸಿಂಹ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ

ಶ್ರೀಮಾ ಕಲ್ಪಿನ್ಯಸಿಂಹಾರ್ಯಃ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಭಯಂಕರಃ |
ಸರ್ವಜೀತನಮೋಕ್ಷಾಯ ದೀಕ್ಷಿತೋಽಹಂ ಪರಾತ್ಪರಃ ||

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿರ್ನಾಠಸಿಂಹಾರ್ಯೋ ಮಹಾವಿಷ್ಣುಃ
ಭಗವಾಽ ವಿಭವಾವತಾರಃ ||

ಶ್ರೀಃ

ಶೋಧನಪತ್ರಿಕಾ .

ಪುಟ	ಪದ್ಧತಿ	(ಅಸಾಧು)	(ಸಾಧು)
1	3	ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳೆ	ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳ್ಳಿ
2	5	ವಳುದಿ	ವಳ್ಳುದಿ
”	”	ನಾಡೆನ್ನುಮ್	ನಾಡೆನ್ನುಮ್
”	”	ರೆನ್ನುಮ್	ರೆನ್ನುಮ್
”	6	ಲೆನ್ನುಮ್	ಲೆನ್ನುಮ್
”	7	ಪೊಳುದುಮ್	ಪೊಳ್ಳುದುಮ್
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			
3	3	ದಿರೈಂಜೇರ್	ದಿಱೈಂಜೇರ್
”	4	ಕುರೈ	ಕುಱೈ
”	5	ಪತ್ತು	ಪಱ್ಱು
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			
1	7	ಕಿನ್ನೇರ್	ಕಿನ್ನೇರ್
”	9	ಶೆನ್ನಮಿಳ್	ಶೆನ್ನಮಿಳ್
”	10	ವೆರ	ವೆಱ
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			
5	6	ತಿಕ್ಕಳುಮ್	ತಿಕ್ಕಳುಮ್
”	”	ಪುಕ್ಕಳು	ಪುಕ್ಕಳು
”	8	ಆನ್ನ	ಆನ್ನ
”	”	ತಮಿಳ್	ತಮಿಳ್
”	”	ಮರೈ	ಮಱೈ
”	”	ಈನ್ನ	ಈನ್ನ
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	(ಅಸಾಧು)	(ಸಾಧು)
5	23	ವರೈ	ವಿಱೈ
„	24	ನೆರಿ	ನೆಟಿ
„	25	ಉಳ್ಳಿನೈ	ಉಳ್ಳಿವನೈ
„	„	ವಾಳ್ಳಿನೈ	ವಾಳ್ಳಿವನೈ
„	26	ಯಾಳ	ಯಾಳ್ಳಿ
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			
7	2	ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳೆ	ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳ್ಳಿ
„	5	ಉಯರ್ವರೆ	ಉಯರ್ವಣ
„	6	ಮಯರ್ವರೆ	ಮಯರ್ವಣ
„	7	ಅಯರ್ವರು	ಅಯರ್ವಣು
„	8	ತುಯರರು	ತುಯರಣು
„	„	ತೊಳುದೆಳೆ	ತೊಳ್ಳುದೆಡ್ಡೆ
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			
8	18	ಮಲಮರ	ಮಲಮಣ
„	„	ಯೆಳು	ಯೆಳ್ಳು
„	19	ಪೊರಿ	ಪೊಟಿ
„	20	ಮುಳು	ಮುಳ್ಳು
„	„	ನಿಕಳ್	ನಿಕಳ್ಳು
„	„	ಕಳೆ	ಕಳ್ಳಿ
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			
11	23	ವಳೆ	ವಳ್ಳಿ
18	3	ಶ್ರೀವಾದಿಕೇಸರಿ	ಶ್ರೀ
20	17	ಅತ್ತ	ಅಠ್ಠ
„	6	ಪತ್ತತ್ತೇ	ಪಠ್ಠಠ್ಠೆ
		ಉತ್ತದು	ಉಠ್ಠದು
(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)			
21	4	ಪತ್ತಿಲ	ಪಠ್ಠಿಲ
„	„	ಮುತ್ತ	ಮುಠ್ಠ
„	„	ನಿನ್ನ	ನಿನ್ನ

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	(ಅಸಾಧು)	(ಸಾಧು)
21	5	ಪತ್ತಿಲೈ	ಪತ್ತಿಲೈ
”	”	ಮುತ್ತಿ	ಮುತ್ತಿ
		(ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ)	
25	17	ಇಯಲ್ವಿನ	ಇಯಲ್ವಿನ
40	7	ಯಾಯಂ	ಯಾಯಂ
”	30	ಅಕ್ಕನಿಲಾ	ಅಕ್ಕನಿಲಾ
42	21	ಕೈ	ಕೈಪಾ
44	6	‘ಶೀತಾನಿಲಾಘಾತತಃ’—ಈ ಪಾಠವು ದೇವನಾಗರಿ	
		(ಸ-ಗಾ-ರ) ವಾರಕ್ಕಿಂತ ಮೂಲಕ್ಕೆ	
		ಅನುಸಾರಿಯಾಗಿದೆ.	
53	4	ಗಳೂ	ಗಳೂ
55	2	ವಶುಗಳೆ	ವಶುಗಳೆ
56	14	ಪರಿಭೃಥ	ಪರಿಭೃಥ
61	4	ಸಾನ	ಸ್ಥಾನ
”	13	ಆತ್ಮನ್ತ	ಆತ್ಮನ್ತ
66	2	ಆವೇಶ್ಯ	ಆವೇಶ
”	14	ನಿತಾ	ನಿತ್ಯಾ
67	9	ಪ್ರಯೋನಾ	ಪ್ರಯೋಜನಾ
68	26	ತಾಳಾಕುಳಾ	ತಾಳಾಕಳಾ
73	15	ಇಞಾನ	ಞಾನ
74	17	ಗರ್ಹಣ	ಗರ್ಹಣ
”	26	ಔಷಧವ	ಔಷಧ
77	26	ಜನರು	ಜನರ
78	10	ಗೋಷ್ಯಕನೆ	ಗೋಪಕನೈ
”	23	ಕತರಿಸಿದ	ಕತ್ತರಿಸಿದ
79	14	ನೇಷ್ಠೃ	ನೇಷ್ಠಿ
82	15	ಅಸದೃಶ	ಅಸದೃಶ
90	18	ಪದ	ಪದ್ಯ
94	9	ಶಿನಾ	ಶಿನ್ದಾ
95	4	ಮೂರಾಳು	ಮೂವರಾಳು

ಪುಟ	ಪದ್ಯ	(ಅಸಾಧು)	(ಸಾಧು)
104	4	ಕ್ರಸ್ತ	ಕ್ರಸ್ತ
110	10	ವೃತ್ತು	ವೈತ್ತು
112	11	ಶೋದಿಯೈ	ಶೋದಿಯೈ
117	16	ಪಯುಲೈ	ಪಯಲೈ
118	14	ದೇವನಾಗರೀ (ಸ-ಗಾ-ರ) ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಪಾಠಕ್ಕಿಂತ ಈ ಪಾಠವು ಮೂಲಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರಿಯಾಗಿದೆ	• } “ದ್ವಿಜಿಹ್ವ” ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ
„	15		
122	28	೨ ನಾಲಿಗೆ	
123	19	ವೇಹ್ರೂರ್	ವೇಹ್ರೂರ್
124	12	ಪೋಮ್	ಪೋಯ್
„	13	ಞ್ಜಲುಮ್	ತುಞ್ಜಲುಮ್
125	14	ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದ	ಶಾಂತವಾಗದ
135	4	ಪ್ರಭುರೇವ	ಪ್ರಭುರೇಷ
144	20	ನಯಿಲ್	ಪಯಿಲ್
152	28	ಮಲಬಕ್ಷೆಬ್ಬೂ	ಮಲಬ್ಬ-ಕ್ಷೋಭ
167	3	ವಿಶ್ವಲೈ	ವಿಶ್ವಲೈ
„	19	ಅದ	ಅದು
„	20	ನೋಡೋಣು	ನೋಡೋಣ
163	3	ಮೋಕ್ಷ	ಮೋಕ್ಷ
171	14	ಕೊಲ್	ಕೊಳ್
173	6	ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೋ	ಪದ್ಮಾಕ್ಷೋ
176	11	ಸ್ತನತಿ	ಸಂತತಿ
177	5	ಪಡಿಸಿದೆನು	ಪಡಿಸಿದೆನು
184	17	ಕುರುಮಮ್	ಕರುಮಮ್
186	18	ವಿಶ್ವಲೈ	ವಿಶ್ವಲೈ
187	15	ಪರದಿ	ಪರುದಿ
„	25	ಪರದಿಯೇ	ಪರುದಿಯೇ
191	15	ಅಲಮನ್ದು	ಅಲಮರ್‌ನ್ದು
191	22	ಅಲಮನ್ದು	ಅಲಮರ್‌ನ್ದು
197	16	ಇಬ್ಬರಿಗೂ	ಇಬ್ಬರಿಗೂ

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	(ಅಸಾಧು)	(ಸಾಧು)
198	28	ಮೋಕ್ಷಾನನ	ಮೋಕ್ಷಾನನ
199	27	ಅಲಮನ್ದು	ಅಲಮನ್ದು
204	25	ಶೀರ್ಮೈತ್ತೇ	ಶೀರ್ಮೈತ್ತೇ
224	19	ಇಥರ್ನ್ದ	ಇಥರ್ನ್ದ
227	3	ವೆಡಮು	ವೇದಮು
229	17	ಹತನೆಯು	ಹತ್ತನೆಯು
230	2	ಸಾನಿಧ್ಯ	ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ
238	28	ಮಾಲಿನ	ಮಾಲಿನ್ಯ
239	23	ತಿಕ್ಷ್ಣಗ್ರ	ತೀಕ್ಷ್ಣಗ್ರ
241	17	ಪುನ್ನಃ	ಪುನಃ
250	18	ವಿಡುತ್ತುಮೆಲೇ	ವಿಡುತ್ತುಮಿಲೇ
252	19	ಪೆಠ್ಠು	ಪೆಠ್ಠು
253	24	ತರಾರಿಃ	ಶರಾರಿಃ
263	21	ಕಪ್ತೇಷು	ಕಪ್ತೇಷು
273	4	ರಕ್ಷಣಮ	ರಕ್ಷಣಮಾ
277	15	ನಿತ್ಯಸೂರಿ	ನಿತ್ಯಸೂರಿ
279	29	ಪಿರವ್ವಾರರ್	ಪಿಠ್ವಾರ್
281	24	ತಿಳ್ವಾಯ್	ತಿರಳ್ವಾಯ್
282	2	ಸೌನ್ದರ್ಯ	ಪರಿಮಳ
287	14	ಕಣ್ವನೈ	ಕಣ್ವನೈ
291	22	ಸೇರಲು	ನಿಲೈನಿನ
296	26	ಉರೈಕ್ಕಿನ್	ಉರೈಕ್ಕಿನ್
313	28	ಅಕಿನ	ಅಕಿನಿನ
315	19	ಅಡಿಯಾರ್	ಅಡಿಕಳ್
317	7	ಬೆಳೆಯುವಂತೆ	ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ
319	13	ಮಡಿಯಾನೇ	ಮುಡಿಯಾನೇ
321	2	ತೋ	ತೋ
324	13	ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರ	ಚಂದ್ರ
		ಕಾಣಬೇಕೆಂದು	ಕಾಣುವಹಾಗೆ
			ತಾವನ

ಪುಟ ಪಂಕ್ತಿ (ಅಸಾಧು) (ಸಾಧು)

327 (ದ್ರ. ಉ ಸಂ) ಈ ದಶಕದ ಶ್ಲೋಕವು ನೂತನ ಭಗವದ್ವಿಷಯ
ಸಂಪುಟದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿದೆ

“ಷಷ್ಠೇ ಬಹಿರ್ವಯನತೋ ಹರಿಮಾಪ್ತುಮಾಶಾ
ಜಾತಾ ಮುನೇರಧ ತದೀಯಜನಾನಲೋಕಾತ್ |
ಉತ್ತಮ್ಭಿತಾ ಸ್ವಕರಣೈರಪಿ ಕಾಮಯಂತೀ
ಶೋಕಾತಿರೇಕಜನನೀ ಪುನರಷ್ಟಮೇ ಒಭೂತ್ ||

336	20	ಕೂಣ್ಡ	ಕೊಣ್ಡ
340	3	ಮಿಚ್ಛಾಫ	ಮಿಚ್ಛಾಫ
342	19	ಯೂಮ್	ಯುಮ್
347	17	ತಮ್	ತಫ
351	24	(ವಟದಳಶಾಯಿಯಾದ) — ಇದು ಅನಾವಶ್ಯಕ	
361	24	ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತನೈತ	ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತನೈತ
363	16	ಇನಿ ರುತಿಯಾಯ್	ಇನರುತಿಯಾ
372	24	ಕೊಲ್ಲಮೈ	ಕೊಲ್ಲೆ ಮೈ
375	26	ತಘ್ರೀ	ತಘ್ರೀ
„	28	ಣೈಶ್ರೀ	ಶ್ರೀ
378	18	ಇಲಬ್ಗೈ	ಇಲಬ್ಗೈ
381	15	ವಣ್	ವಣ್
382	10	ಮನಿ	ಮುನಿ
389	13	ಸ್ವಲ್ಪ	ಸ್ವಲ್ಪ
391	21	ಆತ್ಮ	ಆತ್ಮಾ
392	6	ಲೇಱ	ಲೇಟಿ
„	18	ಏತ್ತಿನೇಫ	ಯಾನುಮ್ ಏತ್ತಿನೇಫ
394	12	ಮಣ್ಣೋಡೇ	ಮಣ್ಣೋಡೇ
404	6	ದೃಷ್ಟಾ	ದೃಷ್ಟಾ
„	13	ಗೋಪಿಗಳ	ಬೆಣ್ಣೆ ಕಡೆಯುವ ಸ್ತ್ರೀಗಳ
„	24	ತೇಱಾದಮ್	ತೇಱಾದುಮ್
412	8	ಎಘ್ರುಮೈಯಮ್	ಎಘ್ರುಮೈ ಯುಮ್
418	16	ವಾಗೆ	ವಾಗಿ

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	(ಅಸಾಧು)	(ಸಾಧು)
420	25	ಮಾರ್	ಮಾಲು
434	3	ಕೀಳ್ಕು	ಕೀಳ್ಕು
436	15	ಸರಣಿ	ಸರಣಿ
445	2	ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ	ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ
454	25	ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ	ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ
457	23	ತುಯರ್	ತುಯರ್
467	24	ಆಲ	ಆಲ
470	29	ಯಾ	ನಾ
472	3	ಅಘ್ರ	ಅಘ್ರ
”	22	ಭವಪೂ	ಭವಪೂ
474	21	ವರಮಪುರುಷಾ	ವರಮಪುರುಷಾ
483	4	ಆಷ್ಟದು	ಆದಷ್ಟು
487	8	ವಾಗುತ್ತವೆ	ವಾಗುತ್ತದೆ
”	15	ವಾಂಚಿಕ	ವಾಚಿಕ
488	16	ತತ್ವದ	ತತ್ವದ
492	4	ರೋರಿಸು	ತೋರಿಸು
494	12	(ಖಂಡಾದುಪರಿ..... } { ಕಂದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಹಿರ್ಭೂತನಾಗಿ) } { (ನಟನದಿಂದ)	
195	8	ನಿರ್	ನೀರ್
497	16	ಯಜ್ಞಕ್ಕಿ	ಯಜ್ಞಕ್ಕಿ
500	17	ನೋಡು	ನೋಡು
505	19	ಅನ್ತ	ಅನ್ತ
”	20	ಕತಾ	ಕಲಾ
”	”	ಪ್ರಸ್ಥ	ಪ್ರಸ್ಥ
515	21	ಳುಮೆ	ಳುಮೆ
516	15	ಅನ್ತ	ಅನ್ತ
517	11	ಳಾಕ	ಳಾಕ
518	8	ಪೂವಿಲ್	ಪೂವಿಲ್
520	5	ಶತವಖ	ಶತವಖ
524	15	ನೆನ್ನೆ	ನೆನ್ನೆ

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	(ಅಸಾಧು)	(ಸಾಧು)
524	21	ವೂರ್ಣವಾಗಿ	ಗೌರವವನ್ನು
525	8	”	”
528	18	ತೋಛ	ತೋಛಿ
531	15	ತೋರ	ತೋಱ
534	7	ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ	
543	6	ಚಂದ್ರಿಕಾಽಪಿ ದಹತಿ	ಶೀತಲೋಽಪಿವನೋ
”	”	ಜ್ವಾಲಾಮಯಾ	ಜ್ವಾಲಾಮಯೋ
544	9	ಆದಿತ್ಯನ	ಆದಿತ್ಯನ
545	12	ಉಷ್ಣಜು	ಉಷ್ಣಜು
554	9	ನಿನೊಛಿ	ನಿನೊಛಿ
”	23	ಕೈಯಳ್	ಕೈಯುಳ್
”	29	ತಛ್ಛಂದ	ತಾಛ್ಛಂದ
573	13	ಲೋಕ	ಲೋಕದಲ್ಲಿ
”	23	ಧ್ವಜೇನ	ಧ್ವಜೇನ
574	22	ಕೇಳ	ಕೇಶ
578	13	ನದ್ಗೀ	ನದ್ಗೀ
580	29	ತಿಳಿದದ	ತಿಳಿದವ
582	27	ಶ್ಯಾಮಲ	ಶ್ಯಾಮಲ
592	6	ತವಿದಂ	ತವಿದಂ
599	18	ಇಶೆ	ಇಶೈ
605	25	ಎನು	ಎನು
614	19	ಕರುಕಾ	ಕುರುಕಾ
618	19	ಆಜ್ಯಾ	ಆಜ್ಯಾ
619	26	ಆತ	ಆತ್ಮ
620	5	ಮುಣ್ಣೆಲ	ಮುಣ್ಣೆಲ
621	27	ಕೃಪಾಯಾ	ಕೃಪಯಾ
622	5	ಮನನ	ಮನ

श्रीकलिकः

H. H. Sri Kalki (G.I.)
(PROF. M. T. NARASIMHIENGAR)

MALLESWARAM,
BANGALORE.

Date.....,.....1931

To

DEAR SIR,

I herewith send you
for your acceptance and request you to kindly extend
your liberal patronage to Our Publications of the
Sacred Vedantic Series in several languages, for the
Elevation and Salvation of all souls, irrespective of
caste or creed, kind or sex, race or nation.

It is estimated that at least Rs. 50,000 are required
to publish All My Works now on hand.

Only very few devotees have kindly patronised
these publications till now, to some extent. (Vide-List
of Patrons and Supporters for our Publication Fund,
on the next page).

Relying on your generous patronage,

I am

Yours sincerely,

(Retired Sanskrit Professor)

Sri Kalki, (G.I.)

DONATIONS.

	Rs.	a	p.
THE MYSORE GOVT. MUZRAI DEPARTMENT—			
For 50 copies of the Kannada Tiruvaymoli Series	...	300	0 0

THE UBHAYA VEDANTA PRAYARTANA SABHA, MALLESWARAM—

For 5 copies of Tiruvaymoli (Kannada	Rs. 30		
and 5 copies of Sahasragatha Ratnavali	Rs. 20	...	50 0 0

H. H. Sri Kalki's Publication Fund.

The following devotees have hitherto come forward to kindly patronise and support our Publications :—

Contributions for the Kannada Tiruvay-moli Series.

Patrons

1.	His Highness the Maharaja of Mysore	...	200	0 0
2.	Professor M. T. Naraniengar, M.A., Malleswaram	200	0 0	
3.	Sri man S. Cadambi Avl. (Retd. Chief Engineer) Malleswaram	...	100	0 0
4.	Sri man N. Anandavar, B.A., B.C.E (Rtd. Ex., Engineer), Malleswaram	...	50	0 0
5.	Sri man M. Aji-Venkatachar, B.A., B.L. } " M. Aji Naraniengar, M.A. } " M. Aji Srinivasiengar, B.A., B.L. }	...	30	0 0
6.	" (D. B.) M. N. Krishna Rao, B.A., State Councillor	...	25	0 0
7.	" (R.B.) R. Nararimbachar, M.A. Retd. Director of Archeology, Malleswaram	...	25	0 0

		Rs.	a.	p.
8.	Sriman (R B.) M. Shama Rao, M.A. Retd. I.G. of Edn.	...	25	0 0
9.	" G. R. Natasimhiengar, Retd Electrical Engineer	...	25	0 0
10.	" M. A. Ramanujan, Asst. Engineer	...	25	0 0
11.	, M A. Pangachar, Dy. Comptroller	...	25	0 0
12.	" T. S. Raghavachar, Retd. Engineer	...	25	0 0
13.	" N V. Narasimhiengar, Advocate	...	25	0 0
14.	, M. G. Singarachar, Agri. Engineer	...	25	0 0
15.	" R. Tirunaranienagar, Asst. Commr	...	25	9 0
16.	" M. A. Varadachar, Dist. Forest Officer	...	25	0 0
17.	" R. A. Narasimhiengar, Asst. Secretary	...	25	0 0
18.	" Sri Mahant Prayag Dossjee of Tirupati...	15	0	0

Supporters

1.	Sriman S. Venkatarangan, Incometax Deputy Commr.	.	10	0 0
2.	" D. Raghavachar, Advocate	..	10	0 0
3.	" B. Narayanaswami Iyengar D. C., Seshadripur	...	10	0 0
4.	" G. Selvapillai, M.A. (Hons) LL.B (Gcrocr)		10	0 0
5.	" (R.E.) M. C. Rangiengar, Holenarsipur...		10	0 0
6.	" C. Rangaswami Iyengar, Professor, Engineering College	..	10	0 0
7.	" H. S. Krishniengar, Retd. Supervisor	...	10	0 0
8.	Mrs. Sita mma, Malleswaram	.	10	0 0
9.	M. R. Ry. H. Rangachar, M.A., D.T S., Malleswaram	...	10	0 0
10.	" M. G. Singariengar, Sub Engineer	...	10	0 0
11.	" M. A. Narayaniengar, Curator, Book Depot	...	10	0 0
12.	" B. S. Krishnaswami Iyengar, Retd. Sub-Judge	...	10	0 0

		Rs.	a.	p.
13.	Sriman M. J. Narasimhan, Mycologist	...	10	0 0
14.	„ M. A. Singariengar, Doctor	...	10	0 0
15.	„ M. B. Varadarajiengar, Advocate	...	10	0 0
16.	„ S. Srinivasiengar and S. Tirumalachar...	10	0	0
17.	„ A. Narasimha Murti, (Retd. Try. Offr.)...	10	0	0
18.	„ S. Venkatarangiengar's Charities	...	10	0 0
19.	„ G. R. Jcsyer, M.A., FR.E.S. &c. Mysore	...	10	0 0
20.	„ C. V. Narasimhiengar, Advocate	...	10	0 0
21.	„ K. I. R. Iyengar, Entally, Calcutta	...	10	0 0
25.	„ V. Gopalaswami Iyengar, M. A , Registrar, Mysore University	...	10	0 0

N.B.—List of Supporters who have paid less than Rs. 10, and List of Subscribers etc. will be published in due course, separately.

(Donations continued)

Patrons

19.	Sriman K. R. Seshachar (Chief Engineer)	...	20	0 0
20.	„ N. G. Krishniengar (Ex. do)	...	20	0 0
21.	„ M. P. T. Narayan (Kalyan)	...	15	0 0

Supporters

26.	„ V. Naraniengar (Finl Asst. to D.P.I.)	...	10	0 0
27.	„ Y. G. Srinivasan (Ajodhya)	...	10	0 0
28.	„ K. R. Garudachar (Asst. Engineer)	...	10	0 0

N. B.—Further names will be published at the end of Vol. II.

**ಶ್ರೀಕಲ್ಕಿ-ಪ್ರ-ಭ-ತೋ-ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಂದ
ಪ್ರಕಟಿತವಾಗಿರುವ ಪ್ರಬಂಧಗಳು.**

(ದೇವನಾಗರ ಲಿಪಿ)

೧.	ವೇದಾಂತವಾದಾವಳೀ (ಶ್ರೀಮದನಂತಾರ್ಯವಾದಾರ್ಥಮಾಲಾ) ರೂ ಆ. ಪೈ	
	೨ ಸಂವುಟಗಳೂ ಸೇರಿ ಬೈಂಡು ಆದುದು 11— 8—0
೨.	ಶ್ರೀವರವರಮುನಿ ದಿನಚರ್ಯಾ (ಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)	.. 0—12—0
೩.	ಸಹಸ್ರಗಾಧಾರತ್ನಾವಳಿ: 4— 0—0

(ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ)

೧	ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಸಾರಾಮೃತ	... 1—0—0
೨.	ಗೀತಾತಾತ್ಪರ್ಯಸಾರಾಮೃತ	.. 0—8—0
೩.	ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ (ಪ್ರಥಮ ಸಂವುಟ ೧-೫ ಶತಕಗಳು)- (ಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)—ಬೈಂಡಾದುದು	.. 4—0—0
೪	(ತೆಲುಗುಲಿಪಿ)-ಗಾನಾಮೃತತರಂಗಿಣೀ	.. 0—12—0
೫.	(ಇಂಗ್ಲೀಷ್)-Divine Doctrine or Universal Religion	.. 0—12—0

ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧವಾದ ಪ್ರಬಂಧಗಳು:-

೧.	ಶ್ರೀರಾಮಾಯಣ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಾರಾಮೃತ	.. 0—8—0
೨.	ಶ್ರೀಭಗವದ್ಗೀತೆ	. 0—4—0
೩.	ಸಹಸ್ರಗಾಧಾತಾತ್ಪರ್ಯಸಾರಾಮೃತ	. 1—0—0
೪.	ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಸಾರಾಮೃತ	. 0—8—0
೫.	ಉಪನಿಷತ್ತಾತ್ಪರ್ಯಸಾರಾಮೃತ	. . 1—0—0
೬.	ಉಭಯವೇದಾಂತಸಾರಾಮೃತ	. . 0—8—0
೭.	ಅನಂತರಹಸ್ಯಸಾರಾಮೃತ	. . 0—8—0
೮.	ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿ ಸಿಂಹಾಸನಾರಚರಿತ್ರೆ	. . 0—4—0

ಇತ್ಯಾದಿ

ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕ್ರಯದಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟೇಜ್ ಸೇರಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೊಡಬೇಕು.

H. H. Sri Kalki's Publication Fund.

All Patrons of Literature, Science, Religion and Philosophy are requested to send their Liberal Donations towards the above Fund, to the Private Secretary to His Holiness Sri-Kalki, G. I., Malleswaram, Bangalore. Copies of all publications will be sent free to Liberal Donors. Special Donations towards this Kannada Tiruvaymoli Edition are earnestly solicited.

READY FOR SALE.

In Devanagari—		Rs.	A.	P.
1. Vedanta-Vadavali (Anantarya's Philosophical Works)	...	11	8	0
2. Vara-vara-muni Dinacharya (with commentary)	...	0	12	0
3. Sahasragatha-Ratnavali (Sanskrit Metrical Version of Tiruvaymoli)	...	4	0	0

In Kannada

1. Sri-Bhashya-saramrita	...	1	0	0
2. Gita-tatparya-saramrita	...	0	8	0
3. Tiruvaymoli (with Kannada Commentary and Sanskrit Version—Parts I to V) Cloth bound	...	4	0	0
4. Ganamrita-tarangini (Divine Songs)	...	0	12	0
5. Divine Doctrine or Universal Religion (English)	...	0	12	0

IN THE PRESS

In Kannada—

1. Ramayana-tatparya-saramrita	...	0	8	0
2. Sri-Bhagavanmata (Universal Religion)	...	0	4	0
3. Tiruvaymoli (with Kannada Commentary etc. Part VI)	...	0	12	0
and other works,				

Apply to—

THE MANAGER,
The Vedanta Book Depot,
17, East Park Road,
Malleswaram, Bangalore.

